

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

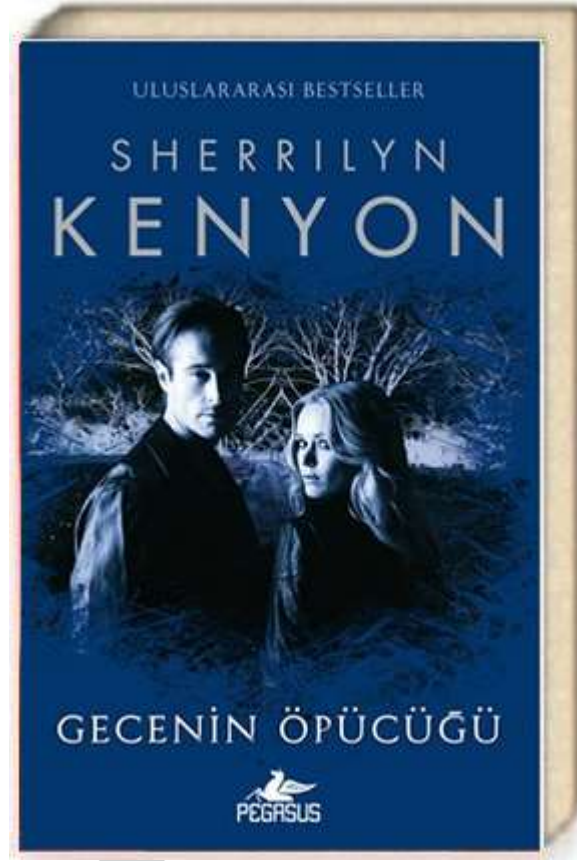
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sherrilyn Kenyon - Gecenin Öpücüğü

www.CepSitesi.Net

www.CepSitesi.Net

Thrylos1

Atiantis:

Efsanevi. Mistik. Altın. Gizemli. Görkemli ve büyülü.

Hiç var olmadığını iddia edenler var.

Teknoloji ve silahların modern dünyasmda güvende olduklarını düşünenler de var elbette. Tüm kadim kötülüklerden uzak olduklarını düşünenler. Sihirbazların, savaşçıların ve ejderhaların uzun zaman önce yok olduklarına bile inanıyorlar.

Çaresizce tutundukları bilim ve mantığın kendilerini kurtaracağını sanan aptallar. Gözlerinin önünde olanları görmeyi reddettikleri sürece asla özgür ya da güvende olamayacaklar.

Antik mit ve efsanelerin tümü gerçeklere dayanır ve gerçek bizi bazen özgür kılmaz. Bazen daha da köleleştirir.

Gelin, güzellerim ve size tarihte var olmuş en mükemmel cennet hakkında anlatacağım hikayeyi dinleyin. Bir zamanlar, büyük Ege'nin dışında bulunan Herakles'in Sütunlarının ötesinde kendilerinden önce ve sonra gelen halklardan çok daha gelişmiş olan bir ırkı besleyen gururlu topraklar vardı.

Zamanın antik sisleri arasında tann Archon tarafından kurulan Atiantis, adını Archon'un en büyük kız kardeşi Atlantia'dan almıştı ve zarif bir güzellik anlamına gelirdi. Archon okyanus tannısı olan amcası Ydor ve kız kardeşi Edanın (toprak) yardımlarıyla oluşturmuş

1

(Yun.) Efsane, (ç.n.)

Gecenin Öpücüğü

ve kansı Apollymi'ye hediye etmişti. Böylelikle adayı büyüyüp gelişmelerine imkan sağlayacak alana sahip olan adayı kutsal çocuklarıyla doldurabileceklerdi.

Apollymi bu hediye karşısında mutluluktan gözyaşlarını tutamamış ve öyle çok ağlamıştı ki Atlantis'i şehir içinde şehir yapmıştı. Etrafı beş su kanalıyla çevrili ildz adalar.

Burada ölümsüz çocuklarını doğuracaktı.

Çok kısa bir süre sonra yüce Yokedici Apollymi'nin kısır olduğu ortaya çıktı. Archon'un ricasıyla Ydor, Eda'yla konuştu ve ikisi ele ele vererek Apollymi'nin yüreğine yeniden neşe gelmesi için Atlan-tislileri yarattılar.

İşe yaradı.

Altın ve adil tannça-kraliçe adına yaratılan Atlantisliler diğer ırklardan çok daha üstündü. Apollymi'yi keyiflendirerek yüce Yoke-dici'nin yüzünü güldürdüler.

Barışsever ve adil Atlantisliler de kadim tannian gibi savaş nedir bilmiyorlardı. Yoksulluk yoktu. Psişik zihinlerini ve sihirlerini kullanarak doğayla uyum içerisinde yaşıyorlardı. Kıyılarına gelen tüm yabancıları hoşlukla karşılıyor, şifa verme yeteneklerini ve refahlarını onlarla paylaşıyorlardı.

Zaman geçtikçe diğer ulusların tannian ve halk!an onlara meydan okumaya başladılar. Atlantisliler vatanlarını korumak için onlarla savaşmak zorunda kaldı.

Atiantis tannian halkını koruyabilmek için sürekli olarak ne oldum delisi Yunan tannlarıyla çatışmaya başladılar. Onlara göre Yunanlar asla anlayamayacakları ve baş edemeyecekleri varlıklar elde etmek için mücadele eden çocuklardı. Atlantisliler onlarla öfkeli adımlar atan çocuklara ebeveynlerinin verecekleri tepkileri vererek başa çıkmaya çalıştılar. Adaletle. Sabırla.

Yunanlar onlann kadim bilgeliklerini umursamadılar. Zeus, Poseidon ve diğerleri Atlantislilerin zenginliklerini ve huzurlarını kıskanıyorlardı. Sherrtlyn Kenyon

Yine de adalanna en çok gıpta eden Apollo'ydu.

Acımasız ve kurnaz bir tann olan Apollo, Atlantis'i bu eski tann-ların elinden almak üzere hareket geçti. Babası ile amcasının aksine o, Yunanların Atlantislileri savaş meydanında yenemeyeceklerinin farkındaydı. Bu antik gelişmiş medeniyet ancak içten fethedilebüirdi.

Zeus, Apollo'nun savaşçı ırkı olan Apollitleri Yunanistan'dan sürünce Apollo çocuklarını topladı, onları denizi aşarak Atiantis kıyılarına götürdü.

Atlantisliler, Yunanlardan zulüm gören bu tanrısal Apollit ırkına karşı ruhani bir şefkat hissettiler. Atiantis yasalarına uyup sorun çıkarmamaları kaydıyla onlara kuzen gözüyle bakarak yanlarına aldılar

Apollitler göz önündeysen kendilerine söyleneni yaptılar. Atiantis tanrılarına taparken babaları Apollo'ya verdikleri yeminden asla dönmediler. Her yıl içlerindeki en güzel bakireyi seçip onlara bur gün tanrılar olarak saltanat sürecekleri bir ev kazandırma nezaketini gösterdiği için adak olarak Apollo'ya, Delphi'ye gönderiyorlardı.

M.Ö. 10500 yılında güzel bir aristokrat olan Clieto, Delphi'ye gönderildi. Apollo anında kıza aşık oldu ve ondan beş ikiz doğdu.

Apollo sevgilisi ve çocuklarında kaderini öngörmüştü. Nihayet onu Atiantis tahtına götürecek yol açılmıştı.

Kadını ile çocuklarını Atlantis'e geri gönderdi ve çocuklar Atiantis kraliyet ailesinden olan kişilerle evlendiler. Apollo nun daha büyük çocukları da yerli Atlantislilerle evlenmiş.

ırklan harmanlayarak çocuklarını da güçlendirmişlerdi, haliyle onlar da güçlenmişti. Atlantislülerin ona olan sadakatini ve gücünü kendine bağlamak için bu asü soyu devam ettirecekti.

Atiantis ve çocukları için planlar vardı. Onlar aracılığıyla tüm dünyayı yönetecek ve babasının kendinden önceki tann Cronusü devirdiği gibi o da babasını devirecekti.

Apollo'nun her nesil kraliçeyi ziyaret ederek kendisine erkek bir Atlantisli varis peydahladığı da söylenir.

Her büyük oğlunun doğumunda Apollo kahinlerine gidip onun Atiantis tannlarını devirecek kişi olup olmadığını sorardı.

Her yal hayar cevabını alırdı.

M.Ö. 9548' e kadar.

Apollo adeti üzerine kralı bir yaldan fazla bir süre önce ölmüş olan Atiantis kraliçesini ziyaret etti. Bir hayalet olarak odasında belirdi ve kraliçe rüyasında ölen kocasını görürken ona bir erkek evlat verdi.

Atiantis tanrıalarının kendi kaderlerini fark etmeleri de aynı yıl gerçekleşti. Atiantis tannlarının kraliçesi olan Apollymi, Archon'un çocuğuna hamile kaldı.

Yüzyıllar boyunca kendi çocuğunu doğurabilmek için kıvranan Yokedici'nin arzusu sonunda gerçekleşmişti. Atiantis adasının o gün her zamankinden çok daha büyük bir refaha sahip olduğu söylenir. Tannça-kraliçe diğer tanrılara bu haberi mutlulukla ve kutlamalarla verdi.

Kader tanrıçaları bu haberi duyar duymaz Apollymi ile Archon'un kaderlerine baktılar ve Apollymi'nin doğmamış oğlunun hepsine ölüm getireceğini bildirdiler.

Üç kader tannçası teker teker kehanetin birer satmı dile getirdiler:

Bildiğimiz anlamda dünya sona erecek.

Kaderimiz onun ellerinde olacak.

Bir tann olarak herkese kaprisleriyle hükmedecek.

Kader tannçalarının bu tahminlerinden ürken Archon kansma doğmamış olan bu bebeği yok etmesini söyledi.

Apollymi reddetti. Çocuğunu görmeyi, kader tannçalarının kıskançlık dolu sözlerinden dolayı gereksiz yere öldüremeyecek kadar çok beklemişti. Kız kardeşinin yardımıyla oğlunu vaktinden önce doğurdu ve onu ölümlülerin dünyasında sakladı. Archon'a taş bir bebek getirdi.

Sadakatsizliklerinden ve yalanlarından bıktım, Archon. Bugünden sonra kalbim sana karşı katıdır. Benden alabileceğin tek şey bu taştan bebektir.

Sherrilyn Kenyon

Öfkelenen Archon onu bu dünya ile onlarınkinin arasında bulunan Kalosis'e kapadı. Oğlun ölene kadar orada kalacaksın.

Atiantis tannian, Apollymi'nin kız kardeşinin peşini ondan bir itiraf alana kadar bırakmadılar.

Ay güneşi yutup Atiantis tamamen karanlıkta kaldığında doğacak. Kraliçe annesi onun doğumunun verdiği korkuyla ağlayacak.

Tannlar doğumu çok yakın olan Atiantis kraliçesine gittiler. Öngörüldüğü üzere kraliçe doğum sancılan çekerken ay tutuldu, Archon bebeğin öldürülmesi emrini verdi.

Kraliçe ağlayarak yardım etmesi için Apollo'ya yalvardı. Aşığı elbette ki oğlunun kadim tannlar tarafından öldürülmesine izin vermezdi.

Oysa Apollo onu dinlemedi ve kraliçe yeni doğmuş oğlunun gözlerinin önünde öldürülüşünü çaresizlik içerisinde izledi.

Kraliçe, Apollo'nun olacakları önceden öğrenmiş olduğunu ve doğurduğu çocuğun onunki olmadığı bilmiyordu. Apollo kendi oğlunu korumak adına rahmindeki çocuğu bir başkasınıkiyle değiştirmişti.

Apollo, kız kardeşi Artemis'in yardımıyla oğlunu Delphi'ye götürdü ve çocuk orada Apollo'nun rahibeleri tarafından yetiştirildi.

Yıllar geçti ve Apollo, Atiantis kraliçesine yeni bir varis için uğramadı, kraliçenin ona olan nefreti gittikçe arttı. Kaybettiği oğlunun yerine ona yeni bir oğul vermeyen Yunan tanrısından nefret etmeye başladı.

Oğlunun gözleri önünde kurban edilişinin yirmi birinci yılında kraliçe, Yunan tanrısı Apollo'nun başka bir çocuğun babası olduğunu öğrendi.

Bu çocuk, o sırada Atlantisliyle savaş halinde olan Yunanların tanrıların kutsamasını almak umuduyla Apollo Ya sundukları bir prenesten doğmuştu.

Bu haberi alan kraliçenin içinde gizlenen acılar taşarak onu boğmaya başladı.

Rahibesini çağırarak kendi imparatorluğunun varisinin nerede bulunabileceğini sordu.

Atiantis'in varisi Aricles'in evinde.

Apollo'nun yeni çocuğunun doğduğu ev.

Kraliçe bu açıklamayı duyunca Apollo'nun kendi çocuklarına ihanet ettiğini fark ederek öfkeyle çılgık attı. Apollo onları değiştirmek üzere kendine yeni bir ırk yaratırken unutulmuşlardı.

Özel muhafızlarını çağırarak Apollo'nun metresini ve çocuğunu öldürmeleri için Yunanistan'a gönderdi. Onların değerli tahtına oturmalarına asla izin vermeyecekti.

Onları öylesine parçalayın ki Yunanlar bunun yırtıcı bir hayvan tarafından yapıldığını sansın. Bu meseleden dolayı kıyılanınıza üşüşmelerini istemem.

Tüm intikam eylemleri gibi bu da gizli kalamadı.

Kalbi kırılan Apollo hiç düşünmeden tüm seçilmiş ırkını lanetledi. Apollit olarak doğan herkesi cezalandırıyorum. Bugünden sonra ettiğinizi biçeceksiniz. Hiçbiriniz değerli Ryssa'mın yaşını geçmeyeceksiniz. Hepiniz yirmi yedinci doğum gününüzde acılar içinde öleceksiniz. Çünkü hayvanlar gibi davrandınız ve onlardan biri olmayı hak ettiniz. Sadece kendi türünüzün kanıyla besleneceksiniz. Bir daha benim krallığımda, sizi görüp bana ihanet ettiğinizi hatırlayabileceğim yerlerde dolaşmayacaksınız.

Apollo bu laneti savurduktan sonra Delphi'de bulunan oğlunu hatırladı. Onu da diğerleriyle birlikte aptalca lanetlemişti.

Böyle şeyler söylendikten sonra geri alınamazdı.

Daha da ötesi kendi yıkımının tohumlarını ekmişti. Apollo, oğluna en kıymetli yüksek rahibesıyla evlendiği gün hayatındaki en değer verdiği şeyi emanet etti.

Geleceğim senin ellerinde. Benim kanımdansın, yaşayacağım gelecek senin ve çocuklarının aracılığıyla olacak.

Sherrilyn Kenyon

Bu bağlayıcı sözler ve bir anlık bir öfkeyle Apollo kendini yok olmaya mahkûm etmişti. Oğlunun nesli tükendiğinde Apollo ve güneş de yok olacaktı.

Apollo sadece bir tann değildi. O güneşin özüydü ve evrenin dengesini elinde tutuyordu.

Apollo öldüğü gün, dünya ve orada yaşamını sürdürenler tümüyle yok olacaktı.

M.S. 2003 yılındayız ve bu antik tannın kanını taşıyan bir Apollit kaldı...

BİRİNCİ BÖLÜM

Şubat 2003

St. Paul, Minnesota

66 A h, tatlım. Fena yakışıldı alarmı. Saat üç yönünde.

Cassandra Peters, kalabalık barda Michelle Averyhin şuh ses tonuna gülerken sahnedeki en sevdikleri yerel grup olan Twisted Hearts'ı izleyen sıradan görünümlü, siyah saçlı adama bakmak için döndü.

Müziğin ritmiyle sallanırken Long Island Ice Tea'sini yudumlayan Cassandra, kısa bir süre adamı inceledi. O bir sütçü, dedi adamın duruşunu, tavırlarını ve oduncu kıyafetlerini inceledikten sonra.

Michelle başım iki yana salladı. Hayır, efendim, o bir kraker, bundan eminim.

Cassandra bir adamı hangi sebeplerle yatağa atacaklarını belirleyen bu değerlendirme sistemlerine güldü. Sütçü, alışılmadık bir çekiciliğe sahip olduğu ve yatağa her an bir bardak süt getirebileceği anlamına geliyordu. Krakerler bir basamak daha üstteydi ve kurabiyeler birer tanrıydı.

Ama sonsuz arzulanma cazibesine sahip olanlar pudra şekerli halka çöreklerdi. Pudra şekerli çörekler sadece ortalığı dağıtmazdı, sürekli diyet mantığını bozar ve kadının bir ısınk daha alabilmek için yalvarmasına sebep olurlardı.

Bugüne kadar hiçbiri etten kemikten bir pudralı halka çörekle karşılaşmamıştı. Hala umutlan vardı.

Michelle. Brenda ile Kat in omuzlarına dokundu ve dikkat çekmeden gözetlediği adamı gösterdi. Kurabiye mi?

Kat başını iki yana salladı. Kraker.

Kesinlikle kraker, diye onayladı Brenda.

Alı, sen ne bilirsin ki? Senin sabit bir sevgilin var, dedi Michelle, Brenda'ya, orkestra şarkısını bitirip kısa bir ara verirken. Tanrım, çok sert eleştirmenlersiniz.

Cassandra yeniden arkadaşıyla konuşarak uzun boyunlu bardaktan birasını yudumlayan adama baktı. Kalp atışları hızlanmadı ama zaten bunu sağlayan çok az adam vardı. Adamın yine de hoş bir tavn ve dostane bir tebessümü vardı. Michelle'in ondan neden hoşlandığını görebiliyordu.

Bizim düşüncemizi neden umursuyorsun? diye sordu Michelle e. Ondan hoşlandıysan, git ve kendini tanı.

Michelle dehşete kapıldı. Bunu yapamam.

Nedenmiş o? diye sordu Cassandra.

'Ta benim şişman ya da çirkin olduğumu düşünürse? Cassandra gözlerini devirdi. Michelle çirkin olmaktan son derece uzak, incecik bir esmerdi. Hayat kısa Michelle. Çok kısa. Hayallerinin erkeği olabilir ve sen ağzından salyalar akarak hiçbir şey yapmadan burada oturmaya devam edersen bunu asla öğrenemezsin.

Tannm, diye soludu Michelle, senin bu, anı yaşa tutumuna imreniyorum ama yapamam.

Cassandra onun elini yakaladı, kalabalığın içinden adamın bulunduğu yere doğru çekti.

Adamın omzuna vurdu.

Adam şaşırarak onlara döndü.

Cassandra'yı görünce gözleri irileşti. Cassandra, bir seksen beşlik boyuyla bir ucube olarak algılanmaya alıştı. Neyse ki adam, ondan en az beş santim uzun olmasından hiç etkilenmemiş gibiydi.

Sherrilyn Kenyon

Adam normal bir boya sahip olan bir altmış beşlik Michelle'e baktı. Selam, dedi Cassandra adamın bakışlarının kendisine dönmesini sağlayarak. Kısa bir yoklama yapıyorum. Evli misin?

Adam kaşlarını çatı. Hayır.

Biriyle görüşüyor musun?

Adam şaşkın bakışlarını arkadaşına çevirdi. Hayır.

Eşcinsel misin?

Adamın ağzı açık kaldı. Pardon?

Cassandra! diye çıkıştı Michelle.

Cassandra ikisiyle de ilgilenmeden kaçmaya çalışan Michelle'in elini sımsıkı tuttu. Kadınlardan hoşlanıyorsun, değil mi?

Evet, dedi adam, alınmış gibiydi.

Güzel çünkü arkadaşım Michelle senin çok hoş biri olduğunu düşünüyor ve seninle tanışmak istiyor. Michelle'i çekerek aralarına soktu. Michelle, bu...

Adam, Michelle'in afallamış bakışları karşısında gülümsedi. Tom Cody.
Tom Cody, diye tekrarladı Cassandra. Tom, bu Michelle. Selam, dedi adam elini Michelle'e uzatarak.

Cassandra, arkadaşının yüz ifadesinden onu boğsun mu yoksa teşekkür mü etsin diye karar vermeye çabaladığını anladı.

Selam, dedi Michelle adamın elini sıkarak.

Yan yana da olsa uyumlu olduklarından ve adamın ilk buluşmada baltayı taşı vurmayağından emin olan Cassandra onları baş başa bırakarak ağızları beş kanş açık bir şekilde ve inanmayan gözlerle onu izleyen Brenda ile Kat'ın yanına döndü.

Michelle'e bunu yaptığına inanamıyorum, dedi Kat, Cassandra yanlarına gelir gelmez. Seni kesinlikle öldürecek.

Brenda korkuyla sindi. Bana böyle bir şey yaparsan seni öldürürüm.

Kat bir kolunu Brenda'nın omzuna sararak şefkatle kucakladı Ona dilediğini kadar bağırabilirsin bayatım ama Öldürmene izin veremem.

Brenda, Kat'ın bu yorumunun yürekten olmadığı bilerek güldü. Kat, Cassandranın gizli korumasıydı ve beş yıldır birlikteydiler. Rekor. Cassandranın korumalarının sekiz aydan fazla bir iş beklentisi olmazdı.

Ya ölmüşler ya da Cassandranın peşindeki kim ya da ne olduğunu anladıkları anda işi bırakmışlardı. Onlara göre, babasının, kızını hayatta tutmak için onlara ödediği yüksek meblağlar bile bu riske girmeye değmezdi.

Kat öyle değildi. O Cassandra'nın bugüne kadar tanıdığı herkesten çok daha azimli ve cesurdu. Kat'ın, Cassandra'nın bugüne kadar tanıştığı ondan daha uzun boylu tek kadın olduğundan bahsetmeye hiç gerek yoktu. Bir doksan beş boyunda ve çarpıcı bir güzelliğe sahip olan Kat girdiği her ortamda başları kendisine çevrilmesine sebep oluyordu. San saçları omuzlarından biraz aşağı sarkıyordu ve gerçek olamayacak kadar yeşil gözleri vardı.

Biliyorsun ki, dedi Brenda, Cassandra'ya, Tom ile Michelle'in gülüşerek konuşmalarını izlerken, senin özgüvenine sahip olabilmek için her şeyimi verirdim. Hiç kendinden şüphe ettiğin oldu mu?

Cassandra dürüstçe cevap verdi. Her zaman.

Hiç göstermiyorsun.

Bunun tek sebebi, arkadaşlarının aksine Cassandra'nın yaşayacak bir sekiz ayanın daha olmasının çok düşük bir ihtimal olmasıydı. Bunu hayattan korkarak ya da çekinerek harcamazdı. Sloganı her şeye dört elle sarılmak ve peşinden koşmaktır.

Ayrıca hayatı boyunca koşmuştu. Fırsatını buldukları anda onu öldürmeye kalkışacak olanlardan kaçmıştı.

En çok da kaderinden kaçıyor, bir gün, bir şekilde kaçınılmazı tersine çevirebileceğini umuyordu.

Sherrilyn Kenyon

Altı yaşından beri dünyayı dolaşmış olmasına rağmen nesli hakkında annesinin elde ettiğinden daha fazla bir gerçekliğe ulaşamamıştı.

Yine de her yeni güne umutla başlıyordu. Birinin çıkıp hayatının yirmi yedinci doğum gününde sona ermeyeceğini söyleyeceğini umuyordu. Bir yerde birkaç ay hatta günden daha fazla kalabileceğini umuyordu.

Hop-pa! dedi Brenda girişe bakan gözleri irileşerek. Sanırım, şu anda kurabiyelerimizi buldum! Hanımlar, hem de üç kişilik.

Cassandra onun huşu içerisindeki tonlamasına gülerek başını çevirdi ve kulübe girmekte olan üç seksi adamı gördü. Hepsisi bir seksenin üzerindeydi, altın rengi tenleri ve saçları vardı; insanı öldürecek kadar muhteşemlerdi.

Hissettiği korkunç sızıyla kahkahası söndü. Bu çok alışık olduğu bir histi.

Yüreğini dehşetle dolduran.

Üç adam, pahalı kazak, kot ve kar montlarıyla ölümcül yırtıcı hayvanlar gibi bardakileri incelediler. Cassandra titredi. Bardakilerin, nasıl bir tehlikede olduklarından haberleri dahi yoktu.

Hiçbirinin.

Ah, ulu Tanm...

Hey, Cass, dedi Brenda. Beni onlarla tanıştırsana.

Cassandra, Kat'i uyarmak için onunla göz teması kurarken başım iki yana salladı.

Brenda'yı adamlardan, onların karanlık ve aç bakışlarından kaçırmaya çalıştı. Onlar kötü. Bren. Gerçekten çok kötü.

Annesinin türünden olanları tespit edebilmek yan Apollit olmanın kazandırdığı bir özellikti. Baştan çıkancı tebessümleriyle kadınları süzerek kalabalığın içinde yürüyen bu adamların artık basit birer Apollit olmadıklarını da hissedebiliyordu.

Onlar Daimondur. Apollitlerin kısa yaşamlarını uzatabilmek adına insanları öldürüp ruhlarını çalmaya tercih eden saldırgan ırk.

Gecenin öpücüğü

Benzersiz güçteki Daimon karizmaları ve ruhlara olan açlıkları bedenlerinin tüm gözeneklerinden fışkırıyordu.

Buraya kurban bulmaya gelmişlerdi.

Cassandra paniğini bastırdı. Onlar çok yaklaşıp kim olduğunu anlamadan önce buradan çıkmanın bir yolunu bulmalıydı.

Çantasındaki küçük silaha uzandı ve bir kaçış yolu aramaya başladı.

Arka taraftan, dedi Kat onu kulübün arkasına doğru çekerek.

Neler oluyor? diye sordu Brenda.

Daimonların en uzun olanı bir anda durdu.

Yüzünü onlara çevirdi.

Çelik gözleri yoğun bir ilgiyle Cassandra'ya kenetlenerek kısılrken zihnine sızmaya çalıştı. Cassandra bunu engelledi ama çok geçti.

Adam arkadaşlarının kollarını tuttu ve başıyla onları gösterdi.

Lanet olsun. Bu hiç iyi olmadı.

Gerçekten.

Bann bu kalabalığında ne o ne de Kat ateş açamazlardı. El bombaları arabadaydı, hançerlerini de koltuğun altında bırakmayı tercih etmişlerdi. Sailerinin2 yanında olduğunu söylemek için iyi bir zaman Kat.

Hayır. Kamaların üzerinde mi?

Evet, dedi alaycı bir tavırla, küçük el tırpanlarına benzeyen silahları düşünerek. Evden çıkmadan önce onları sütyenime sıkıştırdım.

Kat'ın eline soğuk bir şey sıkıştırdığını hissetti.

Aşağı bakınca onun kapalı bir uchivva savaş yelpazesi olduğunu gördü. Çelikten yapılmış olan yelpazenin bir ucu o kadar sivriydi ki Ginsu3 bıçakları kadar tehlikeliydi. Katlı ve otuz santim uzunluğunda,

2 Olanavva'ya özgü, genellikle savunma amacıyla kullanılan, hançerden uzun, kılıçta lasa bir silah, (ç.n.)

3 Amerika Birleşik Devletleri'nde reklamlarıyla tanınan bir bıçak üreticisi, (ç.n.)

Sherrilyn Kenyon

zararsız bir Japon yelpazesi görünümüne sahip olan bu alet Kat ile Cassandra'nın elindeyken son derece ölümcüldü.

Kat onu arkasında yangın çıkışı bulunan sahneye doğru çekerken Cassandra yelpazeyi sımsıkı tuttu. Kalabalıkta geriye çekilerek hem Daimonlardan hem de karşılaşma anında tehlikeye atmamak için Brenda'dan uzaklaştı.

Saklanmalarının hiçbir yolu olmadığı için boylarına lanet etti. Kat ve o diğerlerinden bu kadar uzunken kalabalığın içinde Daimonların onları görmemelerinin bir yolu yoktu.

Başka bir uzun boylu, sarışın adam çıkış yollarını tıkayınca Kat aniden durdu.

İki saniye sonra kulübün bulundukları tarafı cehenneme döndü, ikisi de barda üçten fazla Daimon bulunduğunu fark etti.

En az bir düzinelerdi.

Kat, Cassandra'yı çıkışa doğru ittikten sonra Daimonu, onları karşısında bağınıp çağıran kalabalığın içine doğru tekmeledi.

Başka bir Daimon av bıçağıyla üzerine doğru gelirken Cassandra yelpazesini açtı. Adamın bıçağını yelpazesinin arasına kıştırarak çevirdi ve sonra da Daimonun göğsüne sapladı.

Adam anında toza dönüştü.

Bunun bedelini ödeyeceksin, kaltak, diye hırladı Daimonlardan biri saldırıya geçerken.

Müşterilerin geri kalam çıkışlara yöneldiğinde bardaki birkaç adam Cassandra'ya yardım etmek için ilerlediler ama Daimonlar onları kısa sürede halletti.

Dört Daimon, Kat'ın etrafını sardı.

Cassandra onları defetmesinde Kat'e yardımcı olmak istedi ama başaramadı. Daimonlardan biri korumasını savurduğu vahşi bir darbeye yakındaki duvara savurdu.

Kat büyük bir gürültüyle duvara çarptı ve bir çuval gibi yere düştü. Cassandra yardım etmek istedi ama şu an yapılacak en iyi hareket Daimonları bardan ve arkadaşından uzaklaştırmaktı.

Gecenin Öpücüğü

Koşmak üzere arkasını döndüğü anda iki Daimonun daha arkasında durduğunu gördü.

Bedenlerinin çarpışması dikkatini dağıtınca Daimonlardan biri elindeki yelpaze ile bıçağı almayı başardı.

Adam kollarını ona sararak düşmesini engelledi.

Uzun boylu, sarışın ve yakışıklı olan bu Daimon ona yaklaşan her tür dişiye cezbeden seksi bir auraya sahipti. İnsanları etkin bir şekilde avlamalarının temelinde bu yatıyordu.

Bir yere mi gidiyorsun, prenses? diye sordu bileklerini tutup silahını geri almak için savaştığını engelleyerek.

Cassandra konuşmaya çabaladı ama adamın derin, karanlık gözleri onu tamamen esir aldı. Cassandra adamın güçlerini kullanarak zihnine ulaştığını ve kaçma yetisini uyuşturduğunu hissetti.

Diğerleri de ona katıldı.

Yine de onu ilk yakalayan, bileklerini tutmaya devam etti, büyüleyici bakışları hala üzerindeydi.

Bak, sen, dedi en uzun boyluları soğuk parmağını Cassandra'nın yanağından aşağı kaydırarak. Bu gece beslenmek üzere sokağa çıktığımda beklediğim son şey kayıp varisimizle karşılaşmaktı.

Cassandra başını hızla geri çekti. Beni öldürmek sizi özgür kılmayacak, dedi. Bu sadece bir efsane.

Onu tutmakta olan Daimon, yüzünü liderlerine çevirdi.

Daimonların lideri bir kahkaha attı. Hepimiz öyle değil miyiz? Bu bardaki insanlara vampirlerin hala var olup olmadıklarını sorsan sana ne derler? Kötü bakışlarıyla Cassandra'yı süzerken dilini sivri köpek dişinin üzerinde gezdirdi. Şimdi dışarı gel ve tek başına öl, aksi takdirde arkadaşlarımızla besleniriz.

Yırtıcı bakışları uzakta duran Michelle'in üzerinde dolaştı, Tom'dan öylesine etkilenmişti ki kalabalık bann Cassandra'nın bulunduğu tarafındaki kavganın farkında bile değildi.

Esmer kadın güçlü. Ruhu tek başına bile bizi en az altı ay ayakta tutar. Sarışına gelince...

Sherrilyn Kenyon

Bakışlan etrafı insanlarla çevrilmiş olan Kat'e döndü, hiçbiri nasıl yaralandığının farkında değildi. Daimonların olaya karışmalarını engellemek için güçlerini kullanarak zihinlerini bulandırdığı kesindi.

Eh, diye devam etti hiç tekin olmayan bir tavırla, biraz abur cuburdan zarar gelmez.

Cassandra'yı tutan Daimon elini bırakır bırakmaz diğeri Kat'i tuttu elini yakaladı.

Kendi kıyımına ses çıkarmadan gitmek istemeyen Cassandra katı ve yoğun eğitimini hatırladı. Arkasında duran Daimona doğru bir adım geriledi ve topuğunu adamın ayağına geçirdi.

Adam küfür etti.

Yumruğunu önünde duran Daimonun kamına gömdükten sonra diğeri ikisinin arasından fırlayarak kapıya yöneldi.

En uzun boylu Daimon, insanüstü hızıyla yolun yansında önünü kesti. Kavisli dudaklarında zalim bir tebessümle onu vahşice çekerek durdurdu.

Cassandra bir tekme savurdu ama adam bundan kurtulmayı başardı.

'Tapma. Boğuk sesi büyüleyiciydi ve eğer ona itaat etmezse ölümcül bir zarar vereceğini vadediyordu.

Barda duran olan birkaç kişi dönüp onlara baktı ama Daimonun vahşi bakışlarını gördükleri anda yönlerini değiştirdiler.

Kimse ona yardım etmeyecekti.

Kimse cüret edemezdi.

Ama henüz bitmemişti... Onlara asla teslim olmayacaktı.

Cassandra, yeniden saldırıya geçmeden önce kulübün ön kapısı bir soğuk dalgasıyla açıldı.

Daimon kendinden daha kötü bir şey sezmişçesine başını kapıya çevirdi.

Gözleri panik içerisinde irileşti.

Cassandra Daimonu olduğu yere mihlayanın ne olduğunu görmek için başını çevirdi ve o da bakışlarını kapıdan ayıramadı.

Gecenin Öpücüğü

Rüzgar ve kar kapıda duran en az iki metre boyundaki adamın etrafında dönüp duruyordu.

On derece havada dışarıda dolaşan insanların aksine bu yeni gelen sadece ince, uzun, siyah, rüzgarla uçuşan deri bir pardösü giyiyordu. Siyali bir kazak, motorcu botları ve kaskı, sert, buram buram seks vaadedeni bedenini saran dar, siyah deri bir pantolon giymişti.

Kendinden emin, kimseyi kendine eş görmeyen ölümcül bir şıklığa sahipti. Dünyayı alaşağı etmeye cüret eden bir adamın havasına.

Bir avcının yürüyüşüydü bu.

Cassandra'nın kanını dondurdu.

Saçları san olsaydı onun da başka bir Daimon olduğunu varsayardı ama bu adam bambaşka bir şeydi.

Omuz hizasındaki simsiyah saçları, yürek çarptırıcı, heykelsi yüzünden arkayla doğru uçuşuyordu. Kara gözleri soğuktu. Çelik gibi. Yüzünde sakin ve vurdumduymaz bir ifade vardı.

Güzel ya da kadınsı değildi, bu adam tam bir pudra şekerli halka çörek, bunu anlamak için yatağını paylaşmaya hiç gerek yoktu!

Yeni gelen, bann kalabalığına ilgisiz kalarak ölümcül bakışlarını telsiz sinyaliyle çekilmişçesine Daimonların üzerinde dolaştırdı ve sonunda Cassandra'nın yanında duranda karar kıldı.

Yakışıklı yüzünde yavaşça şeytani bir tebessüm belirdi, sivri köpek dişleri belli belirsiz ortaya çıktı.

Üzerlerine doğru gelmeye başladı.

Daimon bir küfür savurarak Cassandra'yı önüne çekti.

Cassandra adam tabancasını çıkarıp şakağına dayayınca kadar Daimona karşı koydu.

Bardakiler çığlıklar atarak sağa sola kaçışmaya başladılar.

Diğer Daimonlar onu tutan Daimonun yanına gelerek savaş duruşuna benzer bir pozisyon aldılar.

Yeni gelen onları tartarken kısıp, şeytani bir kahkaha attı. Kara gözlerindeki ışık Cassandra'ya bu savaşı ne kadar çok istediğini gösteriyordu.

Sherrilyn Kenyon

Bakışlarıyla onları kışkırtıyordu.

Rehine almak için kötü bir pozisyon, dedi boğuk, gökgürültüsü gibi patlayan aksanlı sesiyle. Özellikle de sizi her ihtimalde öldüreceğimi bildiğiniz halde.

Cassandra o anda gelenin kim ve ne olduğunu anladı.

O, bir Karanlık Avcıydı. Sonsuzluğu insan ruhlarıyla beslenen Daimonları avlayıp yok ederek yaşayan ölümsüz bir savaşçı. Onlar insanlığın koruyucularıydı, Cassandra'nın ırkı içinse şeytanın ta ken-disiydi.

Hayatı boyunca onlardan bahsedildiğini duymuştu ama daha çok öcü gibi anlatılmışlardı ve Cassandra onların da bir şehir efsanesi olduğuna karar vermişti.

Karşısında duran adam hiç de hayal ürünü değildi. Son derece gerçektir ve işittiği hikayelerdeki kadar ölümcül görünüyordu.

Yolumdan çekil, Karanlık Avcı, dedi onu tutan Daimon, yoksa kızı öldürürüm.

Bu tehditten eğlenmiş gibi görünen Karanlık Avcı başını öfkeli çocuğunu azarlayan bir ebeveyn gibi iki yana salladı. Sığmağında bir gün daha kalmalıydın, bunu sen de biliyorsun. Bu gece Buffy gecesi ve yepyeni bir bölüm yayınlanıyor.

Karanlık Avcı öfkeli bir nefes almak için duraksadı. Sıcak evimde Saralı Michelle Gellar'ın kolsuz tişörtüyle herkese haddini bildirmesini izlemek yerine bu dondurucu soğukta sizi öldürmek için buralara gelmenin beni nasıl kızdırdığının farkında mısınız?

Cassandra'nın kolunu daha sıkı tutmaya başlayan Daimonun kolları titredi. Yakalayın onu!

Daimonlar anında saldırıya geçtiler. Karanlık Ara ilkinin boğazından yakaladı. Seri bir hareketle adamı kaldırdı, duvara yapıştırdıktan sonra tutmaya devam etti.

Daimon inledi.

Nesin sen? Bebek mi? diye sordu Karanlık Avcı. Tanım, in-sanları öldürecekse en azından gururla ölmeyi de öğrenmelisiniz.

Gecenin Öpücüğü

İlinci bir Daimon arkasından saldırdı. Karanlık Avcı belden aşağısını çevirince, uzun, meşum görünen bir bıçak botlarının önünde uzandı. Bıçağı Daimonun göğsüne sapladı.

Daimon o anda toza dönüştü.

Karanlık Avcı'nın yakaladığı diğer Daimon uzun dişlerini gösterip onu ısırma ve tekmelemeye çalıştı. Karanlık Avcı onu üçüncü Daimonun üzerine fırlattı.

İlinci birden geriye doğru savrulurken çuval gibi yere yuvarlandılar.

Karanlık Avcı üst üste yuvarlanan ve ayağa kalkmak için debelenen iki Daimona bakarak başını iki yana salladı. Diğerleri üzerine saldırınca hem korkutucu hem de çok güzel bir şekilde, kolaylıkla yollarını kesti.

Hadi ama, kavga etmeyi nerede öğrendiniz? diye sordu iki tanesini daha öldürdükten sonra. Bayan Manners'm Kızlar Okulu'nda mı? Aşağılayarak onlarla alay etmeye devam etti. Küçük kız kardeşim daha üç yaşındayken sizden daha sert yumruk atardı. Lanet olsun, madem Daimona dönüşecektiniz en azından bu sıkıcı işimi biraz daha ilginç kılmak adına birkaç dövüş dersi almalıydınız. Bezginlikle iç geçirip tavana baktı. İhtiyaç duyduğunuz anlarda Spathi Daimonlar nereye kayboluyor?

Karanlık Avcı'nın dikkati başka yerdeyken Cassandra'yı tutan Daimon süahım kadının şakağından adama çevirerek dört kez ateş etti.

Karanlık Avcı çok yavaş hareketlerle onlara döndü.

Onu vuran Daimona ateş saçan gözlerle baktı. Sende hiç onur yok mu? Ya da edep? Beynin de mi yok? Beni kurşunlarla öldüre-mezsın. Sadece çok kızdırırsın.

Yan tarafında kanayan yaralarına baktıktan sonra deri ceketini açtı ve deliklerden ışık geçti. Bir küfür daha savurdu. Ve sen benim en sevdiğim ceketimi mahvettin.

Karanlık Avcı, Daimona hırladı. Sırf bu yüzden öleceksin.

Sherrilyn Kenyon

Cassandra kıpırdamayı bile başaramadan Karanlık Avcı elini onlara doğru uzattı. Siyah, ince bir kordon hızla Daimonun bileğine dolandı.

Göz kırpma süresinden daha kısa bir zamanda Karanlık Avcı aralarındaki mesafeyi kapadı, Daimonun bileğini tutup çekerek kolunu bükte.

Cassandra tökezleyerek Daimondan uzaklaştı ve yollarından çekilmek adına orada duran kırık müzik kutusuna yapıştı.

Karanlık Avcı bir eliyle hala Daimonu kolundan tutarken diğeriyle boğazını yakalayarak ayaklarını yerden kesti. Zarif bir yay çizerek Daimonu masanın üzerine koydu. Daimonun ağırlığıyla bardaklar kırıldı. Silah soğuk, metalik bir gümbürtüyle ahşap zemine düştü.

Annen sana bizi öldürmenin tek yolunun parçalara bölmek olduğunu anlatmadı mı? diye sordu Karanlık Ava. Silah yerine bir ağaç öğütücü getirmeliydin.

Çaresizlik içerisinde onu tutan elinden kurtulma mücadelesi veren Daimona dik dik baktı. Şimdi şu çaldığın insan ruhlarını serbest bırakma zamanı. Karanlık Avcı botundan kelepçe bir bıçak çıkardı, çevirerek açtı ve Daimonun göğsüne sapladı.

Daimon anında çözündü ve geride hiçbir şey kalmadı.

Son kalan ikisi kapıya doğru kaçtılar.

Daimonlar çok fazla uzaklaş amadan Karanlık Ava ceketinden bir set, atma bıçağı çıkardı ve onları ölümcül bir hassasiyetle kaçanların sırtlarına fırlattı. Daimonlar patladı ve bıçaklar yere düştü.

Karanlık Avcı inanılmaz bir sükûnetle çıkışa yöneldi. Arada sadece bıçakların yerden almak için durdu.

Sonra geldiği gibi sessizce gitti.

Bardaki insanlar çılgına dönmüş bir halde saklandıkları yerlerden çıkarken Cassandra nefes alama mücadelesi veriyordu. Neyse ki Kat yerden kalkmayı başanıp sendeleyerek ona doğru geldi.

Arkadaşları etrafına üşüştiler.

İyi misin?

Adamın ne yaptığını gördün mü?

Öldüğünü sandım!

Tanrıya şükür, hala hayattasın!

Senden ne istiyorlardı?

O adamlar da kim?

Onlara ne oldu?

Kulağına çarpan sesleri güçlükle duyabiliyordu ve kimin ne soru sorduğunu bile ayırt edebilecek durumda değildi. Cassandra'nın aklı hala onu kurtarmaya gelen Karanlık Avcı'daydı. Neden onu kurtarma zahmetine girmişti ki?

Bu adam hakkında daha çok şey bilmeliydi...

Daha başka bir şey düşünmeden adamın peşinden koştu, gerçek olamayacak bir adamı anyordu.

Dışarısı siren sesleriyle doluydu ve her geçen dakika biraz daha yükseliyorlardı. Bardan biri polisi çağırması olmalıydı.

Cassandra adamı yakalayıp durduğunda Karanlık Avcı bloğu henüz yarılamıştı.

Yüzü ifadesizdi, o derin bakışlı, kara gözlerini Cassandra'ya dikti. Gözleri o kadar karaydı ki göz bebeklerini seçemiyordu. Rüzgar saçlarını heykel görünümlü yüzünden geriye doğru uçururken adamın nefesinden çıkan bulut Cassandra'nınla kanıştı.

Dışansı buz gibiydi ama adamın varlığı onu öylesine ısıtıyordu ki Cassandra hissetmedi bile.

Polisi ne yapacaksın? diye sordu. Seni arayacaklar.

Adamın dudaklarında acı bir tebessüm oluştu. Beş dakika sonra o barda bulunanların hiçbirini ben gördüğünü hatırlamayacak. Sözleri Cassandra'yı şaşırttı. Karanlık Avcılar hakkında söylenen her şey doğru muydu? Ben de unutacak mıyım?

Adam başıyla onayladı.

O zaman, hayatımı kurtardığın için sana teşekkür ederim. Wulf duraksadı. Hayatında ilk kez biri ona Karanlık Avcı olduğu için teşekkür ediyordu.

Sherrilyn Kenyon

Kadının oval yüzünü çevreleyen zengin kıvrımsı san buklelerine baktı. Saçlarını tek örgü halinde toplayarak sırtına bırakmıştı. Ela-yeşü gözleri sıcak ve canlı panlılarla doluydu.

Muhteşem bir güzellik değildi ama yüz hatları baştan çıkaran, davetkar bir cazibeye sahipti.

İradesine hakim olamayarak elini uzattı ve hemen kulağının altından çenesini tuttu. Kadifeden daha yumuşak olan teni soğuk parmaklarını anında ısıttı.

Bir kadına dokunmalı hayli zaman olmuştu.

Birini tadalı daha da çok.

Kendine engel olamadı, eğilerek o aralık dudakları, dudaklarıyla esir aldı.

Bedeni kadının tadıyla hayata geçince Wulf homurdandı. Bal gibi olan bu ağızdan daha tatlı bir şey tatmamıştı hiç. Tertemiz, gül kokulu teninden daha sarhoş edici bir şey koklamamıştı.

Kadının dili diliyle dans ederken elleri omuzlarını yakaladı ve bedenini kendi bedenine doğru çekti. Wulf kadının bedeninin ne kadar yumuşak olabileceğini düşündüğü anda sertleşti.

İşte o anda kadını kendini şoka sokan bir şekilde istedi. Bu uzun zamandır hissetmediği umutsuz bir ihtiyaçtı.

Cassandra'nın tüm duyulan dudaklarının bu beklenmedik temasıyla ayağa kalktı. Bu adamın öpücüklerinin gücü ve açlığı hiç yaşamadığı bir şeydi.

Teninde hafif bir sandal ağacı kokusu vardı. Tadıysa birayla karışmıştı, vahşi, yabani bir erillik taşıyordu.

Barbar.

Adamı anlatabilecek tek kelime buydu.

Ağzını ustalıkla araştırarak adamın kolları bedenine sandı.

Adam sadece Daimonlara karşı ölümcül değildi. Kadın daimonlarına karşı da aynı güce sahipti. Cassandra'nın kalbi son hızla atarken, bu adamın deli gücünü içinde hissetme arzusuyla tüm bedeni yandı.

Adamı umutsuzca öptü.

Adam dudaklarını küçük küçük dişlerken yüzünü avuçladı. Köpek dişleri. Birdenbire öpüşünü derinleştirdi, ellerini sırtında gezdirerek ona ne kadar hazır olduğunu göstermek için Cassandra'yı o sert, kaslı kalçasına bastırdı.

Cassandra adamı tüm varlığıyla hissetti. Bedenindeki tüm hormonlar cızırdadı.

Adamı kendini bile korkutan bir şiddetle istedi. Hayatında bir kez bile böylesine ateşli ve insanı kıvrandıran bir arzu hissetmemişti, özellikle de bir yabancıya karşı.

Onu itmeliydi.

Bunun yerine kollarım adamın geniş, kaya sertliğindeki omuzlarına dolayarak sıkıca tuttu. Aşağı uzanıp fermuarını açıp onun için büyük bir istekle zonklayan o bölgeye yönlendirmemek için yapabildiği tek şey buydu.

Bir yanı sokakta olmalarını umursamıyordu. Adamı burada istiyordu. Şu anda. Kimin ya da neyin onlan gördüğünün bir önemi yoktu. Bu kendine yabancı yanı Cassandra'yı korkuttu.

Wulf kadını tuğla duvara yaslayıp uzun, şekilli bacaklarını beline dolayarak ona şuracıkta sahip olma dürtüsüyle savaştı. İnşam günaha sokan kısa eteğini kalçasının üzerine kadar sıymp, adım çığlık atarak söyleyip rahatlayana kadar kendini içine gömmek istedi.

Ulu tannlar, ona sahip olmak için nasıl da kıvranıyordu.

Keşke yapabilseydi...

İsteksiz hareketlerle kadının kollarının arasından kurtuldu. Başparmağını onun şişmiş dudaklarında gezdirirken altında kıvrandığında neler hissedeceğini merak etti.

İşin kötüsü ona sahip olabileceğini biliyordu. Onu tatmış ve deli gibi arzulamıştı ama onunla işi bittiğinde kadın onu hatırlamayacaktı.

Dokunuşlarını hatırlamayacaktı. Öpüşlerini.

Adını...

Bedeni sadece birkaç dakikalığına yatışmasını sağlayacaktı.

Sherrilyn Kenyon

İçindeki yalnızlığı, onu hatırlayacak birinin olmasına dair duyduğu özlemi gidemeyecekti.

Elveda, tatlım, diye fısıldadı, arkasını dönmeden önce bir kez daha usulca yanağına dokundu.

Adam öpüşmelerim sonsuza dek hatırlayacaktı.

Kadın onu hatırlamayacaktı.

Karanlık Avcı ondan uzaklaşırken Cassandra olduğu yerden kıpır-dayamadı.

Adam gecenin içinde kaybolduğunda varlığını tamamen unutmuştu. Buraya nasıl geldim? diye sordu bıçak gibi soğuktan korunmak için kollarım bedenine sararken.

Dışleri birbirine vurarak bara doğru koşmaya başladı.

İKİNCİ BÖLÜM

Wulf koyu yeşil Expedition'ın beş arabalık garajına çekerken hala o tanımadığı kadını düşünüyordu. Ötedeki duvarın önüne park edilmiş olan kırmızı Hummer'ı görünce kaşlarını çatarak motoru durdurdu.

Chris evde ne halt ediyordu? Bu geceyi kız arkadaşının evinde geçirecekti.

Wulf ne olduğunu anlamak üzere eve girdi.

Chris'i oturma odasında buldu, dev bir şeyi birleştiriyordu. Ona kötü tasarlanmış bir robotu hatırlatan metal kollar ve birtakım şev leri vardı.

Chris'in dalgali siyah saçları yaptığı işten bezmiş gibi almına yapışmıştı. Parçalar ve kağıtlar odanın her yanına saçılmıştı, yapım işinde kullanılan aletler de bunların arasındaydı.

Wulf eğlenerek Chris'in metal bir direği tabana oturtmak için verdiği mücadeleyi izledi.

Chris bu işle uğraşırken kollardan biri düşerek başına çarptı.

Chris küfrederek direği bıraktı.

Wulf güldü. Tine televizyonda satılan bir şeylerden mi aldın?

Chris başının arkasını ovalarken tabanı tekmeledi. Benimle uğraşma, Wulf.

Evlat, dedi Wulf sertçe, ses tonuna dikkat etsen iyi olur.

31

Gecenin Öpücüğü

Tabii, tabii korkut beni, dedi Chris sinirle. Hatta o ürkütücü varlığın altımı ıslatmama sebep oldu. Bak nasıl titriyorum, görüyor musun? Ooo, aaa, ooo.

Wulf başını iki yana sallayarak Yardımcısına baktı. Oğlanın alaya tahammülü yoktu. Çocukluğunda seni ormana götürüp orada ölüme terk etmem gerekirdi.

Chris homurdandı. Ooo, acımasız Viking mizahı. Babamın doğumumu denetlemen için seni çağırmamış olmasma çok şaşırdım. İyi bir şey tabii, bamaütburddr' olayını kaldıramazdın değil mi, hı? Wulf ona dik dik baktı, bir etkisi olmayacağından emindi aslında. Sadece bir alışkanlıktı. Soyumun sonuncusu olman yine de sana katlanmam gerektiği anlamına gelmez.

'Tabü, ben de seni seriyorum Koca Adam. Chris projesine döndü. Wulf ceketini çıkardı ve koltuğun arkasına serdi. Bunu yapmaya devam edersen yemin ederim ki kablo yayın aboneliğimizi sona erdireceğim. Geçen hafta ağırlık sehpası ve kürek makinasıydı. Dün o yüz bakım şeyi ve şimdi de bu. Tavan arasındaki dağınıklığın farkında mısın? İkinci el eşya satışı varmış gibi duruyor.

Bu farklı.

Wulf gözlerini devirdi. Bunu daha önce de duymuştu. Her neyse, o şey de neyin nesi?

Chris kolu yerine yerleştirirken durmadı. Bu bir güneş lambası. Soluk teninden sıkılmış olduğunu düşündüm.

Tuhaf gözlerle Chris'e baktı. Annesinin koyu Galya genleri sayesinde Wulf hiç de soluk bir tene sahip değüdi, özellikle de bin yıldan uzun bir zamandan beri biç gün ışığına çıkmamış olduğu düşünülürse. Christopher, Minnesota'mn kışında yaşayan bir Viking'im. Yanık tenli olmamak tüm İskandinav ülkelerinde yaşayanlar için geçerli. Avrupa'yı neden yağmalıyorduk sanıyorsun?

4 Sağlıksız bulunan bebeklerin genelde ormanda ölüme terk edilmesine verilen ad. (ç.n.)
Sherrilyn Kenyon

Orada olduğu için mi?

Hayır, çözülmek istedik.

Chris ona el hareketi çekti. Belde, bunu monte ettiğimde bana teşekkür edeceksin.

Wulf parçaların üzerinden atladı. Neden burada bununla uğraşıyorsun? Bu gece bir randevun olduğunu sanıyordum.

Vardı ama evine gittikten yirmi dakika sonra Pam benden ayrıldı. Neden?

Chris nefret dolu asık suratım göstermek için durup ona baktı. Benim uyuşturucu satıcısı olduğumu düşünüyor.

Wulf bu beklenmedik açıklamaya çok şaşırdı. Chris bir seksen boylarında, sink gibi ince, temiz yüzlü bir çocuktü.

Çocuğun bugüne kadar yaptığı tek yasa dışı şey bağış toplayan bir Noel Baha'nın önünden çanağa para atmadan geçmekti.

Bunu düşünme sebebi ne? diye sordu Wulf.

Dur bir bakalım. Yirmi bir yaşındayım ve çeyrek milyon dolar değerinde özel yapım, lastikleri ve camları kurşungeçirmez, zırlı bir Hummer kullanıyorum. Evden ayrıldığım zamanlarda her yere peşimden gelen iki korumayı saymazsak Minnetonka dışında devasa, müstakil bir evde herkesin bildiği kadanyla tek başıma oturuyorum. Kızla çıktığım zamanlarda sen beni en az üç kez arayıp işi pişirmemi ve sana bir varis vermemi söylüyorsun. Ve kaza eseri depoda senin silah tacirinden aldığım oyuncakları gördü.

Onlar bilenmedi, değil mi? diye araya girdi Wulf. Chris'in bilenmiş silahlara dokunmasına izin yoktu. Bu aptal hayati bir uzvunu ya da ona benzer bir yerini kesebilirdi.

Chris içini çekti ve soruyu hiçe sayarak tiradına devam etti. Ona çok varlıklı olduğumu, kılıç ve bıçak koleksiyonu yapmayı sevdiğimi söyledim ama yutmadı. Buz gibi bakışlarını yeniden Wulfa dikti. Bu iş gerçekten insanın kanım emiyor. Evet, bilerek cinas vapöm. Wulf onun bu öfkesini doğal karşıladı. Chris onu hep tedirgin ediyordu ama oğlanı doğduğu günden bu yana o büyütmişti ve soyu-

Gecenin Öpücüğü

nun sonuncusu olduğu için Wulf ona karşı son derece hoşgörülüydü. O zaman Hummer'ı sat, bir Dodge al ve bir karavana taşın.

Ah, tabii ya. Geçen sene Hummer'ı Alpha Romeo'yla takas ettiğim zamanı hatırla. Arabayı yakıp bana yeni bir Hummer almıştın ve bunu bir daha yaparsam beni bir fahişeyle odama kilitleyeceğine yemin etmiştin. Ve eve gelince... Hiç etrafına bakındın mı? Isıtılmalı kapalı bir yüzme havuzumuz, surround sistemli bir sinema salonu, iki aşçı, üç hizmetçi, patronluk taslamam gereken bir havuz bakıcımız var; diğer oyuncaklarından bahsetmiyorum bile. Disneyland'den ayrılmaya hiç niyetim yok. Bu düzenin en iyi tarafı bu. Yani hayatım her şartta boktan olacaksa, bir karavanda yaşamayacağım. Senin her koşulda kapıya silahlı korumalar dikip şeytandırnağım var mı yok mu diye gözeteceğini biliyorum zira.

O zaman kovuldun.

Götümü ye.

Tipim değilsin.

Chris kafasına İngiliz anahtarını attı.

Wulf onu yakalayarak yere bıraktı. Seni hiç evlendiremeyeceğim, değil mi?

Lanet olsun Wulf. Daha yeni reşit oldum. Seni hatırlayacak çocuklar yapmak için bol zamanım var, tamam mı? Tanrım, babamdan betersin. Görev, görev, görev.

Biliyorsun ki baban daha...

On sekiz yaşmdayken annemle evlendi. Evet, Wulf, biliyorum. Bunu bana bir saat içerisinde en az üç ya da dört kez söylüyorsun.

Wulf onu duymazdan gelerek yüksek sesle düşünmeye devam etti. Yemin ederim ki tanıdığım ergenlik hormonlarının patlamasını kaçırarak tek erkek sesin. Sende yolunda gitmeyen bir şeyler var, evlat. Bir daha kontrole falan girmem, diye terslendi Chris. Bende ya da yeteneklerimde bir terslik yok sadece azgın değilim. Giysülerimi önünde çıkarmadan önce bir kadını tanımak isterim.

Wulf başını iki yana salladı. Sende cidden bir terslik var.

Sherrilyn Kenyon

Chris eski İskandinav dilinde bir küfür savurdu.

Wulf bu ayıbı umursamadı. Belki de bir vekil bulmalıyız. Ya da bir sperm bankası alabiliriz.

Chris boğazından bir hırıltı çıkararak konuyu değiştirdi. Bu gece ne oldu? Ayrıldığından daha kızgın durumdasın. Panterlerden biri sana kulüplerinde çirkin bir şeyler mi söyledi?

Wulf bu gece gitmiş olduğu kulübün sahipleri olan Katagari panter sürüsünü düşününce homurdandı. Bugün onu acil olarak arayıp izcilerinin şehirde sinsice dolaşan bir grup bilinmeyen Daimona rastladığını bildirmişlerdi. Bunlar birkaç ay önce panterlere sorun çıkaran gruptu.

Infemo, Karanlık Avcıların, Avcı adamların ve Apollitlerin bina içindeyken bir düşmanla karşılaşmadan huzurla toplanabilecekleri sığınaklardan biriydi. Hatta avcı-hayvanlar tesislerinde beslenmeye kalkışmadıkları ve üzerlerine dikkat çekmedikleri sürece Daimonlara bue anlayış gösteriyorlardı.

Avcı Adamların elinden Daimonları öldürmek gelse de kural olarak bunu yapmamaya çalışıyorlardı. Ne de olsa Apollit ve Daimon-larla kuzendiler ve onlara dokunmamayı tercih ediyorlardı. Avcılar, kuzenlerini öldüren Karanlık Avcılara karşı hoşgörölü bir tavır da sergilemiyorlardı. Mecbur kaldıklarında ya da bir çıkarları olduğunda onlarla çalışıyorlar ama onun dışında mesafelerini koruyorlardı.

Dante, Daimonların kulübüne doğru ilerledikleri uyansını alır almaz Wulf a haber vermişti.

Chris'in de biraz önce üstü kapalı bir şekilde söylediği gibi panterlerin mekanlarında gereğinden uzun kalan Karanlık Avcılara karşı takındıkları çok da dostça sayılamayacak bir tavırları vardı.

Wulf silahlanm giysilerinin arasından çıkararak karşı duvardaki dolaba kaldırdı. Hayır, diye cevapladı Chris'in sorusunu. Panterler iyiydi. Sadece Daimonların biraz daha fazla mücadele edeceklerini ummuştum.

Üzgünüm, dedi Chris halden anlar bir tavırla.

Gecenin Vpucuğu

Evet, ben de.

Chris duraksadı, Wulf oğlanın yüz ifadesinden onu azarlamaktan vazgeçip neşelendirmek için çaba göstermeye başladığını anladı. Biraz idman yapmak ister misin?

Wulf silahlarını kilitledi. Neden? Yaklaşık yüz yıldır düzgün bir mücadeleyle karşılaşmadım. Bu fikirden öğrenerek elini Chris'in açmış olduğu parlak ışığa karşı son derece hassas olan gözlerinin üzerine koydu. Bir süre Talon'u taciz etsem iyi olacak.

Ah, hey!

Wulf, dönüp Chris'e bakmak için durdu.

Gitmeden önce 'barbekü' de.

Wulf Chris'in onu eğlendirmek için sık sık kullandığı son hamlesini duyunca homurdandı. Bu Chris'in çocukluğundan beri onu kızdırmak için yaptığı bir şakaydı. Wulfun hala eski İskandinav aksanım koruyarak konuşmasından doğmuştu, barbekü gibi birtakım kelimeleri kullandığında garip ama hoş bir tim çıkıyordu dudaklarının arasından. Hiç komik değilsin, velet ve ben İsveçli değilim.

Tabii, tabii. Hadi ama, şu İsveçli Şefin sesini çıkar.

Wulf inledi. Muppet Show'u izlemene asla izin vermemeliydim. Aslında Chris çocukken İsveçli Şefin taklidini yapmamalıydı. Bunun tek faydası oğlanın onunla eğlenmesi olmuştu.

Her şeye rağmen onlar hala bir aileydi ve Chris kendini daha iyi hissetmesi için uğraşıyordu. Gerçi işe yaramıyordu.

Chris bet bir ses çıkardı. Pekala, bir ayağı çukurdaki huysuz Viking. Bu arada annem seninle görüşmek istiyor. Yine.

Wulf inledi. Onu birkaç gün daha oyalayamaz mısın? Deneyebüirim ama nasıl olduğunu bilirsin.

Biliyordu. Chris'in annesini otuz yıldan fazla bir zamandır tanıyordu.

Maalesef kadın onu tanımıyordu. Kendi kanından olmayan herkes gibi kadın da yanından ayrılmasından beş dakika sonra Wulfu unutuyordu.

Sherrilyn Kenyon

Pekala, diyerek yumuşadı Wulf. Onu yann akşam getir.

Wulf, evin altındaki odasma inen merdivene yönlendi. Çoğu Karanlık Avcı gibi o da kaza eseri gün ışığına maruz kalamayacağı bir yerde uyumayı tercih ediyordu. Güneş ölümsüz bedenlerini yok edebilecek nadir şeylerden biriydi.

Kapıyı açtı, Chris önceden bir mum yakmış olduğu için tavandaki lambayı açma gereği duymadı. Karanlık Avcıların gözleri ışık olmasa bile görecektir şekilde tasarlanmıştı. Karanlıkta gün ışığındaki bir insandan daha iyi görebilirdi.

Kazağım çıkararak yan tarafındaki dört kurşun yaraşma baktı. Kurşunlar etini delip geçmişti ve yaralar çoktan iyileşmeye başlamıştı

Yaralar acıyordu ama ucunda ölüm yoktu ve birkaç gün içerisinde geride dört küçük yara izinden başka bir şey kalmayacaktı.

Siyah tişörtüyle vücudunun yanma akan kanları südi, yaraları yıkayıp bandajlamak üzere banyoya gitti.

Temizlenip mavi bir kot ve beyaz bir tişört giydikten sonra müzik sistemini açtı. Önceden programlamış olduğu listedeki ilk şarkı Slade'in My Ah My adlı şarkisiydi, telsiz telefonunu aldıktan sonra bilgisayarını açtı ve diğerlerini son ölümlerden haberdar etmek üzere Karanlık-Avcı.com sitesine girdi.

Callabrax, her ay öldürdükleri Daimonlar konusunda onunla boy ölçüşmeye bayılıyordu. Bu Spartalı savaşçının Daimonların ortaya çıkışları ve saldırılarının ay döngüsüyle ilgili olduğuna dair birtakım savları vardı.

Wulf, onun çok boş zamanı olduğunu düşünüyordu ama ölümsüz olarak hepsinin çok zamanı vardı.

Wulf karanlıkta oturmaya devam ederek şarkının sözlerini dinledi.

İnanıyorum kadın. Hepimizin konuşacak birine ihtiyacı var...

Hiç istememesine rağmen şarkının sözleri onu eski evine, saçları kar gibi beyaz, gözleri deniz kadar mavi olan kadına götürdü.

Arnhild.

Kıjecnem upucuğu

Bunca yüzyılın ardından niye hala onu düşündüğünü bilmiyordu ama düşünüyordu işte.

Babasının çiftliğinde kalıp onunla evlenmiş olsaydı neler olacağını merak ederek derin bir nefes aldı. Herkes bunu beklemişti.

Arnhild bunu beklemişti.

Oysa Wulf reddetmişti. On yedi yaşındayken vergilerini ödeyen basit bir çiftçi olmaktan çok daha farklı bir hayatı istiyordu. Macera ve savaş istiyordu.

Zafer.

Tehlike.

Belki de Arnhild'i yeterince sevmiş olsaydı bu sevgi onu evinde tutardı.

Bunu yapmış olsaydı...

Ölümüne sıkılırdı.

Bu geceki sorunu buydu. Heyecan verici bir şeye ihtiyaç duyuyordu. Kanını kaynatacak bir şeye.

Sokakta, arkasında bıraktığı bakır saçlı, çekici, ateşli kadın gibi...

Chris'in aksine, tanımadığı bir kadının karşısında soyunmak gibi bir çekincesi yoktu.

Ya da en azından çekinmesine hiç gerek olmamıştı. Tanımadığı kadınların karşısında çıplak olma arzusu muhtemelen bugünkü kaderini yaşamasına sebep olmuştu bu yüzden Chris de başka hislere sahip olabilirdi.

Huzursuzluk yaşatan bu düşüncelerden kurtulabilmek için Talon'un numarasını çevirdi ve uzaktan kumandayla dinlemekte olduğu şarkıyı değiştirerek Led Zeppelin'in Immigrant Song adlı şarkısına geçti.

Talon telefonunu açtığı anda Wulf Karanlık Avcıların özel mesaj sistemine girdi

Hey, küçük kız, diye sataştı Wulf, kulaklığını takarken, böylelikle aynı anda hem yazışıp hem de konuşabilecekti. Bugün senin

Sherrilyn Kenyon

üzerinde Dirt Deeds Done Dirt Cheap5 yazılı tişörtünü aldım. Hiç komik değilsin ve ben ucuza çalışmam. Yaptığım işten çok büyük para beklerim.

Talon homurdandı. Küçük kız mı? Buna bir son ver yoksa oraya gelir ve o Viking kıçım tekmelerim.

Soğuktan ne kadar nefret ettiğini bilmesem bu tehdidin bir ağırlığı olabilirdi.

Talon genizden gelen bir sesle güldü.

Bu gece boynunun ölçüsünü alacak biri çıktı mı bari? diye sordu Wulf.

Gerek yok, ben aldım zaten, iki metre kadar.

Wulf inledi. Bildiğin üzere bu berbat şaka beni hiçbir zaman güldürmüyor.

Evet, biliyorum. Ama sana eziyet etmek için yaşıyorum.

Çok da başarılısın. Chris'ten ders mi alıyorsun?

Talon'un telefonun ahizesini eliyle kapatarak kahve ve benyelerini ısmarladığını duydu.

Çoktan dışarı çıkıp gezinmeye mi başladın?

Bildiğin üzere Mardi Gras zamanı ve Daimonlar ortalıkta. Atıyorsun. Kahve ısmarladığını duydum. Yine sınıfı tükettin, değil mi?

Kes sesini, Viking.

Wulf başını iki yana salladı. Kendine kesinlikle bir Yardımcı bulmalısın.

Doğru ya. Bir dahaki sefere Chris ve konuşmaları hakkında şikayetler savururken sana bunu hatırlatmm.

Wulf dostu olan Karanlık Avcıların siteye yazdıklarını okurken arkasına yaslandı. Görevler arasında zihnindeki düşüncelerden bunalanın sadece kendisi olmadığını bilmek rahatlatıcıydı.

5

Kirli İşler Ucuza Yapılır anlamına gelen bir AC/DC şarkısı, (ed.n.)
Gecenin Öpücüğü

Karanlık Avcılar birbirlerinin güçlerini tüketmeden bir arada olamadıkları için internet ve telefonlar aralarındaki tek iletişim ve bilgi paylaşma yoluydu.

Teknoloji onlar için bir talih kuşuydu.

Dostum, dedi Wulf, bana mı öyle geliyor yoksa geceler gitgide uzuyor mu?

Bazılan diğerlerinden daha uzun. Talon'un iskemlesinin gıcirtısı duyuldu. Kelt'in masasının yanından geçen bir kadına bakmak için arkasına yaslandığından hiç şüphesi yoktu. Peki, seni düşüren ne?

Huzursuzum.

Git biriyle yat.

Talon'un her soruna verdiği bu kült cevaba homurdandı. İşin kötüsü Kelt'in, seksin her derde deva olduğuna gerçekten inandığını biliyordu.

Külüpteki kadını yeniden düşününce Wulf bu teorinin çok da yanlış olduğundan emin olamadı.

En azından bu gece için.

Yine de onu hatırlamayacak bir kadınla geceyi geçirme fikri ona hala çekici gelmiyordu.

Uzun zamandır böyleydi.

Sorun bu değil, dedi Wulf mesajlarını gözden geçirirken. İyi bir kavga için yanıp tutuşuyorum. Kahretsin, en son ne zaman bir Daimonun sana adam gibi karşılık verdiğini hatırlıyorsun? Bu geceler sadece üzerime abandılar. Hatta bir tanesi ona vurduğumda sızlandı.

Hey, onlar seni alt etmeden hepsini hallettiğin için şanslısın.

Belki de...

Ama Wulf bir Vilüng'di ve onlar olaylara Keltler gibi bakmazlardı.

Talon, sen de biliyorsun ki ruh emici bir Daimonu iyi bir savaş yapmadan öldürmek ön sevişmesiz sekse benzer. Zaman kayıbdır ve asla tatmin etmez.

Sherrilyn Kenyon

Tam bir kuzeyli gibi konuştun. İhtiyacın olan tek şey Valhal-la'ya gitmeye hazır Vikingler ve onlara servis yapan kızlarla dolu bir yerde olmak.

Bu doğruydı. Wulf, Spathi Daimonlan özlemişti. Onlar savaşa eğlence katan savaşçı sınıfı.

En azından onun bakış açısından.

Bu gece bulduklarım savaştan bihaberdi, dedi Wulf dudak bükerek. Ve ben 'silahım bu işi halleder' zihniyetine tahammül edemiyorum.

Yine mi vuruldun? diye sordu Talon.

Dört kez. Keşke... Desiderius gibi bir Daimonu buraya getirebil-seydim. Bir kereliğine de olsa adam gibi bir kavga yaşamış olurum. Ne dilediğine dikkat et, her an gerçekleşebilir.

Evet, biliyorum. Talon aslında hayal dahi edemiyordu. Yine de lanet olsun! Bir kez olsun bizden kaçmak yerine atalarının yaptığı gibi kavgaya tutuşamazlar mı? Eskiye çok özlüyorum.

Telefonun diğer ucunda bir sessizlik oldu ve ardından Talon beğeni dolu bir soluk verdi.

Wulf başım iki yana salladı. Yakınında kesinlikle bir kadın vardı. Sana söyleyeyim bak, ben en çok Talpinalan özledim.

Wulf kaşlarını çatı. Bu daha önce hiç duymadığı bir terimdi. Onlar hangileriydi?

Doğru ya, onlar senden önceydi. Karanlık çağlarda kaldılar, o zamanlar tek amacı cinsel arzularımızı tatmin etmek olan bir Yardımcı klanı vardı.

En iyi arkadaşının sabit fikirli olduğunu bilmek hoştu ve Wulf bu Kelt'in dünyevi tutkularıyla başa çıkıp onu doyurabilecek bir kadına para bile ödeyebilirdi.

Dostum, mükemmellerdi. Ne olduğumuzu biliyorlardı ve bizimle yatağa girmekten son derece mutlulardı. Hatta Yardımcılar onları bize nasıl zevk verecekleri konusunda eğitirdi.

Ne oldu onlara?

Sen doğmadan yüz yıl kadar önce Karanlık Avcılardan bir tanesi bir hata yaparak kendi Talpina'sma aşık oldu. Kız maalesef Arte-mis'in sınavını geçemedi. Artemis çok sinirlendi ve Talpinaları bize yasakladı ve şu harika onlarla ancak bir kez yatabilirsiniz' kuralını getirdi. Acheron da buna karşılık olarak 'asla Yardımcıya dokunma' yasasını buldu. Yedinci yüzyıl İngiltere'sinde tek gecelik düzgün bir ilişki yaşamak için uğraşmamışsan sana yaşamışsın diyemem. Wulf homurdandı. Bu benim için hiç problem olmadı.

Evet, biliyorum. Bu konuda seni kıskanıyorum. Biz varlığımıza ihanet etmemek için kendimizi sevdiklerimizden uzak tutmak zorundayken sen korkusuzca her şeyi yapılabiliyorsun.

İnan bana, Talon bu çok da matah bir şey değil. Siz bir seçimle yaşıyorsunuz. Sen seviştiğin birinin yanından ayrıldıktan beş dakika sonra hatırlanmamanın ne kadar sinir bozucu olduğunu tahmin edebiliyor musun?

Wulf u varlığı konusunda tek rahatsız eden buydu. Ölümsüzdü. Zengindi.

Her şeyi vardı.

Christopher çocuk sahibi olmadan ölürse yeryüzünde onu hatırlayacak tek kişi bile kalmayacaktı.

Bu iç karartıcı bir düşünceydi.

Wulf iç geçirdi. Christopher'ın annesi oğlunun kiminle çalıştığını öğrenmek için sadece geçen hafta üç kez geldi. Oysa ben onu kaç yıldır tanıyorum? Otuz mu? Ayrıca on altı yıl önce eve geldiğimde kendi evime zorla girdiğimi düşünerek polisi çağırmış olduğunu da unutmayalım.

Üzgünüm, küçük kardeşim, dedi Talon içtenlikle. En azından seni hatırlayan bizlere ve bir Yardımcıya sahipsin.

Evet, biliyorum. Modern teknoloji için tanrılara şükrediyorum. Aksi takdirde çoktan delirmiştim. Suskunlaştı.

Konuyu değiştirmek için değil ama Artemis'in New Orleans'a Kyrian'm yerine kimi yerleştirdiğinden haberin var mı?

42

Sherrilyn Kenyort

Valerius olduğunu duydum, dedi Wulf duyduğuna inanmamış gibi. Artemis ne düşünüyordu acaba?

Hiçbir fikrim yok.

Kyrian biliyor mu? diye sordu Wulf.

Haliyle Acheron ve ben onu çarpmışa geren ve ailesini mahveden adamın birebir kopyası olan torununun şehre, hem de onun sokağına taşındığını ona söylememeye karar verdik. Yine de çok yakın bir zamanda bunu öğreneceğinden eminim.

Wulf başını iki yana salladı. İşlerin kendi için daha kötü olabileceğini düşündü. En azından Kyrian'ın ya da Valerius'un problemlerine sahip değildi.

Dostum, insan olsun olmasın Kyrian onu karşılaştığı anda öldürecektir, senin de yılın şu döneminde böyle bir şeyle ilgilenmeye hiç ihtiyacın yok.

Bana mı söylüyorsun?

Bu yıl Mardi Gras görevini kim üstlendi? diye sordu Wulf. Zarek'i gönderiyorlar.

Wulf, Fairbanks, Alaska'da yaşayan Karanlık Avcı'nın adını duyunca küfür etti. Bu eski kölenin bir zamanlar korumakla yükümlü olduğu köyü ve orada yaşayanları yok ettiğine dair birçok söylenti vardı. Acheron'un onun Alaska'dan çıkmasına izin vereceğini hiç sanmıyordum.

Evet, biliyorum ama Artemis onu burada istediğini söyledi. Sanırım bu hafta tüm psikopatlar burada buluşuyor... Ah tabii ya Mardi Gras. Tüh!

Wulf yeniden güldü.

Talon'un keyifle iç geçirdiğini duydu.

Kahven mi geldi? diye sordu Wulf.

Ah, evet.

Wulf gülümsedi, keşke o da bir fincan kahve kadar basit bir şeyle keyiflenebilseydi.

43

Gecenin öpücüğü

Bu düşünce zihninden geçerken Talon'un tısladığını duydu. Ah, dostum.

Ne?

Kahrolası Fabio alarmı.

Talon'un san saçlarını düşünen Wulf kaşını kaldırdı. Hey, sen de onlardan farklı değilsin sanşım.

Hadi oradan, ViMng. Negatif bir kişiliğim olsaydı şimdi gerçekten canım sıkılacaktı.

Sesin canın sıkılmış gibi geliyor.

Hayır, bu can sıkıntısı değil. Hafif bir huzursuzluk. Ayrıca bu çocuklan görmem lazım. Talon Kelt aksanım bir kenara bırakarak Daimonlar adına kendi kendine bir sohbet yarattı. Sesini iyice tizleştirdi. Hey, Yakışıklı George, sanırım bir Karanlık Avcı kokusu alıyorum. Ah, hayır Dick, dedi sesini iki ton kalınlaştırarak, dik kafalılık etme buralarda Karanlık Avcı falan yok.

Talon yeniden sesini tizleştirdi. Bilemiyorum...

Dur, dedi yeniden sesini kalınlaştırarak. Turist kokusu alıyorum. Oldukça büyük bir ruha sahip bir turist...

Keser misin şunu? dedi Wulf gülerek.

Mürekkeplilerden bahsedelim, dedi Talon, Karanlık Avcılar bu aşağılayıcı terimi Daimonlar için kullanıyorlardı. Daimonların basit birer Apollit iken insan katiline dönüştükleri anda göğüslerinde beliren garip kara lekeden esinlenmişlerdi. Lanet olsun, tek isteğim kahvemi içip benyemi yemekti.

Talon'un çık akladığını duydu. Sonra arkadaşı yüksek sesle kendiyle tartışmaya başladı. Kahve... Daimonlar... Kahve... Daimonlar... Sanırım bu durumda kazanan Daimonlar olacak.

Evet ama bu da hindiba kahvesi.

Wulf dilini şaklattı. 'Talon insanları koruyamadığı için Acheron tarafından kızartılmak istiyor.

Biliyorum, dedi Talon nefretle içini çekerek. Gidip şunları yok edeyim. Sonra konuşuruz. Sherrilyn Kenyon

Görüşürüz. Wulf telefonu ve bilgisayarı kapadı. Saate baktı. Daha geceyansı bile olmamıştı.

Lanet olsun.

Cassandra, Kat ve Brenda üniversite kampüsündeki dairelerine döndüklerinde saat tam geceyansıydı. Brenda'yı kendi biriminin önüne bıraktıktan sonra paylaştıkları daireye doğru arabalarını sürdüler. Arabadan çıkıp iki odalı dairelerine girdiler.

Infemo'dan ayrıldıklarından beri Cassandra'mn zihninin gerisinde korkunç bir titreşim vardı, bir terslik var gibiydi.

Yatmak üzere hazırlanırken tüm geceyi baştan sona zihninden geçirdi. Michelle'in dersi bittikten sonra arkadaşlarıyla birlikte kulübe gitmiş ve geceyi önce Twisted Hearts ardından da Barley'nin çaldıklarını dinleyerek geçirmişlerdi.

Michelle'in Tom'la tanışmamasının dışında beklenmedik bir şey olmamıştı.

O zaman neden bu kadar... Bu kadar... Garipti...

Huzursuz.

Bir anlamı yoktu.

Alnını ovuşturarak Ortaçağ Edebiyatı kitabını aldı ve Beowulf'un Eski İngilizce baskısını okuma mücadelesine girişti.

Dr. Mitchell dersine hazırlanmayan lisansüstü öğrencilerini utandırmayı severdi, Cassandra'nın yanı sıra ki derse verilen ödevi okumadan gitmek gibi bir niyeti yoktu. Ne kadar sıkıcı olursa olsun.

Grendel ısır, ısır

Grendel, ısır ısır

Teknelerindeki Vikingleri gör

Biri bana bunun özetini versin...

Bu küçük tek düze şarkısı bile ilgisini uyandıranındı.

Eski İngilizce kelimeleri okurken uzun boylu, kara gözlü, siyah saçlı, dolgun dudaklı savaşçıyı hayalinde canlandırdı.

İnanılmaz bir hız ve çevikliğe sahip bir adam.

Gecenin Öpücüğü

Gözlerini kapatınca onu buz gibi havada uzun deri ceketiyle sokakta durup ona bakarken gördü, adam konuşuyordu...

Çöküş.

Hayalindeki görüntüyü netlemeye çalıştı ama görüntü bir anda buharlaştı ve onu bu adam için yanıp tutuşur bir şekilde bıraktı.

Neyim var benim?

Gözlerini iyice açarak kendini okumaya zorladı.

Saat dört olduğunda Wulf erken yatmaya karar vererek yatak odasının kapısını kilitledi. Chris saatlerdir uyuyordu. Televizyonda hiçbir şey yoktu ve diğer Karanlık Avcılarla çevrimiçi bilgisayar oyunları oynamaktan sıkılmıştı.

Bu geceki acil Daimon tehdidini zaten bertaraf etmişti. Bunu düşününce iç geçirdi. Kış aylarında güneye gitme eğilimindeydiler, Daimonlar bu soğuk işini pek sevmiyorlardı. Yiyeceklerinin paketlerini açmaktan nefret ediyorlardı, kazak ve mont katmanlarının altındaki insanlara saldırmak onlar için çok külfetliydi. Baharda işler düzelirdi ama şu an savaşlar az ve aralıklı, geceler de çok uzundu.

Güzel bir uyku çekerse belki de yarı akşam kendini daha iyi hissederdi.

Denemeye değerdi.

YVulf uykuya dalar dalmaz, rüyaları su yüzüne çıkıverdi. Yeniden kulübü gördü ve bilinmeyen kadının dudaklarını dudaklarının üzerinde hissetti.

Onu kavrayan ellerini...

Bir sevgili tarafından hatırlanmak nasıl olurdu?

Sadece bir kez...

Garip, girdap gibi bir sis onu içine aldı, bir sonra hatırladığı şey, tanımadığı bir yataktaydı.

Wulf yatağın boyutlarını görünce yüzünü ekşitti, normal bir yataktı ve aşağı sarkmasınlar diye bacaklarını kıvrırmak zorunda kalmıştı.

Sherrilyn Kenyon

Kaşlarını çatarak karanlık odada etrafına bakındı. Beyaz duvarlar son derece sadeydi ve sanat posterleriyle kaplıydı. Kurumsal bir yere benziyordu.

Duvara monte edilmiş bir masa, üzerinde televizyon ve müzik seti olan kutuya benzer bir komodin, köşede yanan ve duvarlara garip gölgeler düşmesini sağlayan bir lava lambası vardı. İşte o anda yatakta yalnız olmadığını fark etti.

Yanında biri yatıyordu.

Wulf, arkası dönük, vücudunu gizleyen, son derece erdemli, pembe pazen gecelik giymiş olan kadını inceledi. Üzerine doğru uzanınca onun örülmüş olan kıvrıkcık, kızılımsı saçlarını gördü.

Kulüpteki kadını tanıdığı anda gülümsedi. Bu rüyayı sevmiştir.

Kadının yüzünün sakin duruşunu sevdiği kadar değil elbette.

Daimonlann aksine onun paketim açmak istememek gibi bir sıkıntısı yoktu.

Bedeni bir anda coşkuyla doldu, kadını sırtüstü çevirerek geceliğinin düğmelerini açmaya başladı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Cassandra'mın gözleri, pazen geceliğinin düğmelerini açan güçlü, sıcak elleri hissettiği anda kırışıarak açıldı. Şaşkınlıkla kulüpte hayatını kurtarmış olan Karanlık Avcı'ya baktı.

Adamın ona bakan gece karası gözleri arzulu ve açtı.

Şensin, diye soludu Cassandra, rüyaları kafasını bulandırmıştı. Adam söylediği sözlerden mutlu olmuş gibi gülümsedi. Beni hatırlıyor musun?

Elbette. Öpüş şeklini nasıl unutabilirim?

Adam geceliğinin önünü açıp elini çıplak bedeninde dolaştırırken tebessümü hınzır bir ifadeyle genişledi. Cassandra teninde hissettiği avucun sıcaklığıyla inledi. Adamın ateşli dokunuşlarıyla göğüsleri sızlarken gayrı ihtiyari bir arzu içini deşti. Adamın kaba parmaklarındaki nasırlar, şişmiş göğüs uçlarını usulca zımparalıyordu. Kamı daha da kasıldı. Nemlenen bacak arası bu adamın tüm gücünü içine almak için zonklamaya başladı.

Kurtarıcısı Viking'in yatağında cırılçıplak yattığım fark etti. Tamam, cırılçıplak değildi. Üzerinde Thor'un çekici ve küçük bir haç olan gümüş bir kolyesi vardı.

Evet, bu iticiydi ama kolye esmer tenine yakışmıştı.

Loş ışık adamın muhteşem vücut hatlarını yalıyordu. Omuzlan geniş ve kaslıydı, göğsü mükemmel, heykelsi oranlara sahipti.

49

Gecenin Öpücüğü

Ve arkası...

Efsanelere yakışırdı!

Göğsü ve bacakları hafifçe siyah kıllarla kaplıydı. Güçlü, pis sakallı çenesi bir kadını onu yalamak için yalvartacak haldeydi, oradan yola çıkıp başını arkaya atmasını sağlayıp güzel boynuna doğru devam edilmeliydi.

Cassandra'yı esas hayran bırakan şeyse sağ omuzunu tamamıyla kaplayan ve pazılarında sona eren son derece karmaşık, stilize İskandinav dövmesiydi. Güzeldi.

Yine de kollarının arasındaki adamla yanşamazdı.

Adam muhteşemdi. Ağız sulandıracak kadar muhteşem.

Ne yapıyorsun? diye sordu adama, o ateşli diliyle göğüslerinin etrafında daireler çizirken.

Seninle sevişiyorum.

L Uykuda olmasa bu sözler dehşete kapılmasına sebep olurdu ama • tüm düşünce ve korkulan ve diğer her şey adam göğsünü avuçladığı anda darmadağın oldu.

Zevk ve beklentiyle tısladı.

Adam usulca ona masaj yaptı, nasırlı avucunu gergin meme ucuna Cassandra onu öpmesi için yalvaracak hale gelene kadar sürttü. Onu emmesi için yalvaracak hale gelene kadar.

Yumuşacık, diye fısıldadı adam dudaklarını mühürlemeden önce.

Cassandra içini çekti. Ellerini adamın çıplak, geniş omuzlarında gezdirirken tüm bedeni şaşırtıcı bir yoğunlukla tuttu. Onlara benzer bir şeyi hiç hissetmemişti. Şekilli, mükemmel, adamın gücü ve kudretiyle dalgalanan...

Adamı daha çok hissetmek istedi.

Adam elini ondan uzaklaştırarak örgüsüne uzandı. Cassandra adamın örgüsünü açışını izledi. Saçını neden bu şekilde örüyorsun? diye sordu adam o sarhoş eden, boğuk, aksanlı sesiyle.

Örmeyince tüm bukleler birbirine giriyor.

Sherrilyn Kenyon

Adamın gözlerinde örgüsünden iğreniyormuş gibi bir ateş belirdi. Sevmedim. Saçların bağlı olamayacak kadar güzel.

Ellerini serbest kalan buklelerinin üzerinde gezdirirken bakışları şefkatle doldu. Yumuşadı. Saçları çıplak göğüslerini örtene kadar onları parmaklarıyla taradı. Bukleleri ve parmak uçlarıyla göğüs başlarıyla oynasırken nefesi tenine düştü.

İşte oldu, dedi adam, İskandinav aksam düzgün ve akıcıydı. Hayatımda daha güzel bir kadın görmedim.

Bedeni eriyen Cassandra adamın kendim izlemesini izlemekten başka bir şey yapamadı.

Çarpıcı bir yakışıklılığa sahipti. Karşısındaki kadın ilkel bir ihtiyaçla dolduran barbar bir erillikçe sahipti.

Tehlikeli bir adam olduğu aşıkardı. Abartısız. Sert. Boyun eğmez.

Adın ne? diye sordu, adam boynunu ısırarak için başını eğdiğinde. Pis sakallı yanakları tenini yalayarak onu tadarken içinini ürpertti.

Wulf.

Bu geceyansı fantezisinin kaynağını çözerek titredi. Beowulf gibi mi?

İştahla gülümserken uzun köpek dişleri parladı. Aslında daha çok Grendel gibiyim. Seni tatmak için geceleri gelirim.

Adam göğüs altını uzun uzun yalayınca Cassandra bir kez daha titredi.

Bu adam bir kadına nasıl haz vereceğini çok iyi biliyordu. Daha da iyisi bir an önce sonuca varmak gibi bir derdi yoktu, onunla geçireceği zamanı uzatıyordu.

Daha önce kuşkulmuş bile olsa şu an bunun gerçekten bir rüya olduğuna inanıyordu!

Wulf dilini kadının yumuşak teninde gezdirerek tuzlu-tatlı tenini tadarken minltüannın verdiği hazzı inşadı. Bu kadının sıcak, yatıştırıcı koku ve hissini sevmişti.

Nefisti.

Gecenin Öpücüğü

Yüzyıllardır böyle bir rüya görmemişti. Çok gerçekti ve gerçek olmadığını biliyordu.

Kadın sadece aç hayal gücünün bir ürünüydü.

Öyle bile olsa kadın ona daha önce hiç bilmediği bir şekilde dokunmuştu. Ve çok güzel kokuyordu. Taze güller ve pudra...

Kadınca. Yumuşak.

Bir lokma alması için onu bekleyen bir numune. Ya da daha doğrusu yiyip yutması için.

Geri çekilerek ona güneşin rengini hatırlatan saçlarına döndü. Ateşli altın bukleler parmaklarına dolarken taşlaşmış yüreğini büyüledi. Çok güzel saçların var.

Senin de, dedi kadın saçlarını yüzünden geriye doğru iterken. Kadın parmağını çenesine doğru kaydırırken tırnağı pis sakallarına sürdü. Tanrılar, en son bir kadına sahip olduğundan bu yana ne kadar zaman geçmişti?

Üç, dört ay mı?

Üç, dört on yıl mı?

Zamanın sonu olmayınca takip etmek çok zordu. Tek bildiği çok uzun zaman önce bu şekilde bir kadını altına alma hayalinden vazgeçmiş olduğuydu.

Hiçbir kadın onu hatırlamadığı için yatağına sadece fahişeleri almıştı.

Seksten sonra uyanıp kendisine ne yapıldığını bilmemenin, yaşananların ne kadarının gerçek, ne kadarının rüya öldüğünü düşünmenin nasıl bir şey olduğunu biliyordu.

Bu yüzden sadece hizmetlerinin karşılığını ödeyebileceği kadınlarla birlikte olmaya başlamıştı, bunu da artık cinsel ilişki kurmadan duramayacağını anladığı zamanlarda gerçekleştirmişti.

Ama bu kadın onun öpücüğünü hatırlamıştı.

Onu hatırlamıştı.

Bu düşünce kalbinin yerinden sıçramasına sebep oldu. Bu rüyayı sevmişti ve yapabilse sonsuza dek içinde kalırdı.

52

Sherrilyn Kenyon

Bana adını söyle villkat

Cassandra.

Kadının boynunu öperken bu adın dudaklarından fırladığını hissetti. Kadın tenine vuran diline titreyerek cevap verdi.

Wulf bunu sevdi. Okşamalarına karşılık çıkardığı sesleri çok sevdi. Kadın sıcak, hevesli ellerini çıplak sırtında gezdirdi ve sağ eh sol omzunun üzerine geldiğinde duraksadı.

Bu nedir? diye sordu merakla.

Wulf başını eğerek oradaki yay ve ok işaretine baktı. O av ve ay tanrıçası Artemis'in işareti.

Bütün Karanlık Avcılarda var mı?

Evet.

Ne garip...

Wulf o pazen bariyere daha fazla dayanamayacaktı. Kadının her yerini görmek istiyordu.

Geceliğinin eteğini çekti. Bu yakılmak.

Cassandra kaşlarını çatı. Neden?

Çünkü beni senden alıyoyuyor.

Tek çekişte, geceliği kadının başının üzerinden çıkardı.

Kadının gözleri bir anlığına irileşti ve hemen ardından tutkuyla karardı.

Şimdi çok daha iyi, diye fısıldadı onun gergin göğüslerim, ince belini ve hepsinden daha güzel olan bacak arasındaki kızılımsı san tüylerini seyrederek kendine ziyafet çekerken.

Elini göğüslerinin arasına soktu, oradan karnına ve sonra da kalçasına indirdi.

Cassandra uzanıp elini onun muhteşem göğsünde gezdirerek kaslardan oluşan bu kayalık bölgenin tadını çıkardı. Mükemmeldi. Adamın kasları her hareketiyle dalgalanıyordu.

6 (Nor.) Yaban kedisi, tç.n.)

Gecenin Öpücüğü

Ölümcül gücü yadsınamazdı ve yine de yatağında evcil bir aslan gibi kibardı. Onun bu ateşli ve usta dokunuşlarındaki bu nezakete inanamıyordu.

Adamın koyu ve karamsar çehresi içini hoplatıyordu ve gözlerinde tüm dünyaya hakimmiş gibi bir zeka parıltısı vardı.

Cassandra bu vahşi hayvam ehlileştirmek istedi.

Onu elleriyle beslemek.

Cassandra bu düşünceyle elini bedenlerinin arasına sokarak adamın sertleşen erkekliğini avucuna aldı.

Adam genzinden bir hırıltı çıkardıktan sonra kendinden geçmiş bir şekilde onu öpücüklerle boğdu.

Adam kaygan, kaslı bir yırtıcı hayvan gibi dudaklarını bedeninde gezdirerek onu öpücükleriyle ateşe verdi.

Evet, diye inledi Wulf kadın onu avuçlayınca. Nefesi hırıldadı, Cassandra'ya öyle bir açlıkla baktı ki kadının içi beklentiyle ürperdi.

Dokun bana, Cassandra, diye fısıldadı, elinin üzerine elini koyarak.

Adam gözlerini kapatıp onu nasıl okşayacağını gösterirken Cassandra onu seyretti. Ellerin arasında adamı hissederken dudağını ısırdı. İriydi. İri, kalın ve güçlü.

Çenesi çelik gibiydi, gözlerini açarak ateşli bakışlarıyla Cassand-ra'yı alazladı. Cassandra oyun zamanının bittiğini anladı.

Adam dizginlerinden boşalmış bir yırtıcı gibi onu sırtüstü çevirdi ve dizleriyle bacaklarını ayırdı. Yağsız, kaslı bedeniyle üzerine uzanarak söz verdiği gibi onu yalayıp yuttu.

Adamın elleri ve dudakları bedeninin her santimini şiddetli bir azgınlıkla araştırırken Cassandra'mn soluğu kesildi. Ellerini bacaklarının arasına gömdüğünde tüm vücudu sarsıldı. Adamın uzun parmakları okşayarak içine daldı ve Cassandra bitap düşene kadar onunla oynadı.

Sımsıklam oldun, diye hırladı kulağına geri çekilirken.

Wulf bacaklarını biraz daha açarken Cassandra titredi.

Sherrilyn Kenyon

Bana bak, diye buyurdu adam. Sana sahip olurken aldığın hazzı görmek istiyorum.

Cassandra ona baktı.

Bakışları kenetlendiği anda Wulf içine girdi.

Cassandra zevkle inledi. Son derece sert ve kalındı, kalçasına bastırırken mükemmel bir his yaşıyordu.

Wulf geri çekildi, böylelikle onunla sevişip altındaki sıcak, ıslak bedenin tadını çıkarırken kadını seyredebiliyordu. Cassandra elini omurgasından aşağı kaydırıp tırnaklarını geçirdiğinde Wulf dudağını ısırdı.

Vahşiliğine devam etmesini isteyerek inledi.

Tutkusuna.

Cassandra ellerini kalçasına koyarak onu hızlanmaya zorladı. Wulf ona minnettar olduğunu hissetti. Cassandra kalçasını ona doğru kaldırdı Wulf güldü.

Kontrolü elinde tutmak istiyorsa ona büyük bir keyifle izin verecekti. Kadını bedeninden ayırmadan yuvarlandı ve onu üste çıkardı.

Cassandra ona bakarken soluk soluğa inledi.

Üzerime çık, elskling7, diye soludu Wulf.

Cassandra'nın gözleri karanlık ve yabaniydi, öne doğru eğilip saçlarını göğsüne sürterken kendini tamamıyla aşağı yererek bedenini onun için bir kılıf haline getirdi, sonra geriye düşerek onu tamamıyla içine çekti.

Wulf bu hareketin gücüyle sarsıldı.

Kontrolü ele alırken kadının göğüslerini avuçlayarak hafifçe sıktı.

Cassandra altındaki adamın ona yaşattığı hazzı inanmadı. Bir erkekle sevişeli çok uzun zaman olmuştu ve hiç de buna benzemiyordu.

Bu adam doğuştan erildi. Canlı ve vahşi.

Hakkında, annesinin halkını dehşetle titrettiğinden başka bir şey bilmediği bu adam.

7 (Nor.) Sevgilim, (ç.n.)

Gecenin Öpücüğü

Ve onun hayatını kurtarmıştı.

Onu rüyalarına çağıran şey baskılanan cinselliği olmalıydı. Ölmeden önce biriyle temas kurma ihtiyacı...

Bu hayattaki en büyük pişmanlığıydı. Annesinin ailesinin lanetinden dolayı diğer Apollitlere yaklaşımdan hep korkmuştu. O da annesi gibi insanların dünyasında onlardan biriymiş gibi yaşamaya zorlanmıştı.

Ama asla onlardan biri olmamıştı. Gerçekten.

Tek isteği kabul edilmektir. Geçmişini gerçekten anlayacak birini bulmak ve ona lanetli soyundan bahsettiğinde deli olarak addedilmemek.

Ve bu gece onu takip eden canavarlardan.

Şimdi ona ait bir Karanlık Avcı vardı.

En azından bu gece için.

Buna şükrederek adamın üzerine uzandı ve onun vücut sıcaklığının kendini yatıştırmasına izin verdi.

Wulf yüzünü avuçladı ve Cassandra hazzın doruklarına ulaşırken onu seyretti. Sonra onu yeniden yuvarlayarak üstüne çıktı ve kontrolü tekrar aldı. Bedeni kasılırken içine doğru bastırdı. Cassandra'nın soluklan bir şarkı gibi hareketlerini noktaladı.

Wulf güldü.

Bedeninin patladığını hissedene kadar.

Cassandra onun boşaldığını hissettiği anda bedenini ona sardı. Wulf üzerine serildi.

Ağırlığını hissetmek çok güzeldi. Harika.

Bu inanılmazdı, dedi Wulf başını kaldınp gülümseyerek hala birbirlerine kenetlilerdi. Teşekkür ederim.

Cassandra da gülümsedi.

Tam adamın yüzünü avuçlamak üzere uzandığında çalar saatinin sesini duydu.

Cassandra sıçrayarak uyandı.

56

Sherrilyn Kenyon

Saatin alarımını kapatmak için uzandığında hala kalbi son hızla atıyordu. İşte o zaman saçlarının artık örülü olmadığını, geceliğinin de bir yığın halinde yerde durduğunu fark etti. Wulf irkilerek uyandı. Kalbi hızla çarparken saatine baktı. Saat altıyı geçiyordu ve üst kattan gelen aktivite seslerine bakılırsa sabah olmuştu.

Kaşlarını çatarak karanlıkta etrafına bakındı. Alışılmadık bir şey yoktu.

Peki ya, rüya...

İnanılmaz derecede gerçektir.

Yan dönerek yastığını yumrukladı. Lanet olası psişik güçler, diye hırladı. Ona asla huzur vermiyorlardı. Şimdi de ona sahip olamayacağı şeylerle işkence ediyorlardı.

Yeniden uykuya dalarken teninin soluk gül ve pudra koktuğuna yemin edebilirdi.

Selam, Cass, diye karşıladı onu Kat, Cassandra kahvaltı sofrasındaki yerini alırken.

Cassandra cevap vermedi. Sürekli olarak Wulfu görüyordu. Ellerini bedeninde hissediyordu.

Bütese şu an bile onunla olduğuna yemin edebilirdi.

Hayali sevgilisinin kim olduğunu bûmiyordu. Neden onu büyülediğini.

Çok garipti.

İyi misin? diye sordu Kat.

Evet, sanırım. Dün gece iyi uyuyamadım.

Kat elini Cassandra'nın alınına koydu. Ateşin var gibi duruyorsun ama yok.

Ateşliydi ama hastalıkla alakası yoktu. Bir yanı uykuya dönüp, gizemli adamını bulup günün geri kalanında onunla sevişmekten başka bir şey istemiyordu.

Kat mısır gevreğini ona uzattı.

57

Bu arada, Michelle aradı ve dün akşam onu Tom'la tanıştırdığı için sana teşekkür ettiğini söyledi. Tom bu gece de onunla Infertio'da buluşmak istiyormuş, hep birlikte gidip gidemeyeceğimizi sordu.

Kat'ın sözleri hafızasında bir yerleri tetikleyince Cassandra irkildi

Bir anda bir gece önceki Infemo'yu hatırladı. Daimonlan gördü

Hissettiği korkuyu hatırladı.

Ama hepsinden önemlisi Wulfu hatırladı.

Rüyalarındaki şefkatli sevgiliyi değil, Daimonlan gözünün önünde öldüren karanlık, dehşet saçan adamı.

Aman Tanım, diye soludu ayrıntılan tüm berraklığıyla hatırlayınca.

Beş dakika sonra o barda bulunanların hiçbiri beni gördüğünü hatırlamayacak. Adamın bu sözleri beynini deşti.

Oysa Cassandra onu hatırlamıştı.

Pekala.

Adam onunla eve mi gelmişti?

Hayır. Cassandra adamın ondan ayrılışım hatırlayarak bir derece sakinledi. Inferno'ya geri dönerek arkadaşlarının yanma gidişini.

Yatağa yalnız girmişti.

Ama çıplak uyanmıştı. Bedeni nemli ve doymuş ve...

Cass, endişelenmeye başlıyorum.

Cassandra derin bir nefes aldı ve zihnini boşalttı. Bu bir rüyaydı. Öyle olmalıydı. Başka hiçbir açıklaması yoktu. Ama konu Daimonlar ve Karanlık Avcılar gibi doğüstü güçler olduğunda açıklaması olan çok az şey vardı.

İyiym ama sabahki dersime gitmeyeceğim. Biraz araştırma ve ayak işi yapmamız gerekiyor.

Kat daha da endişeli gözlerle bakmaya başladı. Emin misin? Sen hiçbir şey için ders kaçırmazsın

Evet, dedi Cass gülümseyerek. Git, dizüstü bilgisayarım al, bakalım Karanlık Avcılar hakkında ne bulacağız.

Kat bunun üzerine tek kaşını kaldırdı. Neden?

58

Sherrilyn Kenyon

Cassandra annesinin halkı tarafından kovalandığı bunca yılda dünyasının gerçeklerini sadece iki korumasına itiraf etmişti.

Bir tanesi Cassandra on üç yaşındayken neredeyse onu da öldürecek bir mücadelede ölmüştü.

Diğeri Kat'di, gerçeği ilk korumasından çok daha kolay algılamıştı. Kat ona baktı, gözlerini kırıştırdıktan sonra konuştu: Hoş. Onlan öldürebilirim ve hapse girmem, değil mi?

O günden sonra Cassandra, Kat'den hiçbir şey saklamamıştı. Arkadaşı ve koruması olan Kat, Apollitler ve gelenekleri hakkında Cassandra kadar çok şey biliyordu.

Ki bildikleri çok fazla değildi. Apollitler kimsenin, varlıklarından haberdar olmamaları gibi iğrenç bir tutuma sahipti.

Yine de kaçık ya da hayaller gören biri olduğunu düşünmeyen birini bulmuş olmak huzur vericiydi. Birlikte geçirdikleri bu beş yılda Kat gerçekleri bilecek kadar çok Apollite ve Daimon görmüştü.

Cassandra'nın hayatının sonuna yaklaştığı şu son birkaç ay zarfında Daimon saldırılan öylesine azalmıştı ki normal bir hayatı varmış gibi yaşamaya başlamıştı ama Cassandra güvende olduğunu düşünecek kadar aptal değildi. Asla güvende olmayacaktı.

Öldüğü güne kadar.

Sanırım dün gece bir Karanlık Avcıyla tanıştık.

Kat kaşlarını çatı. Ne zaman?

Kulüpte.

Ne zaman? diye tekrarladı Kat.

Cassandra ona söylemekte tereddütlüydü. Hala birkaç ayrıntıyı hatırlayamıyordu ve bunları hatırlayana kadar Kat'i endişelendirmek istemiyordu.

Onu kalabalığın arasında gördüm.

O zaman bir Karanlık Avcı olduğunu nereden biliyorsun? Bana onların efsane olduklarını söylediğini hatırlıyorum.

‘Tam olarak bilmiyorum. Siyah saçlı ve uzun köpek dişleri olan garip bir adam da olabür ama eğer haklıysam ve bu şehre gelmişse

59

bilmek istiyorum çünkü bana sekiz ay sonra ölüp ölmeyeceğimi söyleyebilir.

‘Tamam, durum anlaşıldı ama senin de bildiğin gibi adam Infer-no ya takılan o sahte vampirlerden biri de olabilir. Kat yatak odasına gidip dizüstü bilgisayarını aldı, Cassandra yemeğini bitirirken onu mutfak tezgahının üzerinde açtı.

Her şey hazır olunca Cassandra Katoteros.com’a girdi. Bu, bir yıldan biraz daha uzun bir süre önce bulduğu, Apollitierin birbirleriyle konuştukları bir siteydi. Kamuya açık olan yönü Yunan tarihi sitesi görünümündeydi ama şifre korumalı alanlara sahipti.

Bu sitede Karanlık Avcılarla ilgili bir şey yoktu. Kat’le birlikte özel alanlara sızmaya çalıştılar, buralara girmek devletin sunucularına sızdırmaktan çok daha imkansızdı.

Bu doğaüstü varlıkların kimse tarafından bulunmama isteği niyeydi?

Tamam, bunun gizlilik gerektirdiğini anlayabiliyordu ama birtakım cevaplara ulaşmak isteyen bir kadın için tam bir kann ağnsıydı.

Bulabildiği en yakın şey Kahine sor linkiydi. Cassandra linke tıklayarak basit bir e-posta gönderdi. Karanlık Avcılar gerçek mi? Bunu yaptıktan sonra bir süre daha Karanlık Avcıları araştırdı ama anlamsız şeylerle karşılaştı. Hiçbir yerde yoklardı.

Oturumunu kapatmadan önce Kahin’den iki kelimedenden oluşan bir cevap geldi.

Ya sen?

Belki de sadece efsaneden ibaretler, dedi Kat yeniden.

Belki de. Ama efsaneler kadınlan Wulfun öptüğü gibi öpe-mezlerdi, rüyalanna da girmezlerdi.

Dd saat sonra Cassandra son çareye başvurma karar verdi. Babasına...

Kat, onu babasının St. Paul’ün şehir merkezindeki çok katlı ofis binasına götürdü. Her şey düşünülmüştü, geç sabah trafiği yoğun

Sherrilyn Kenyon

değildi ve Kat araba sürüş tekniğiyle ona sadece bir kez küçük bir kalp krizi yaşattı.

Günün hangi saati olursa olsun, trafik olsun ya da olmasın Kat her zaman peşlerinde onları kovalayan Daimonlar varmış gibi araba kullanıyordu.

Kat otomatik kapıyı açarak hızla kapalı otoparka girdi, ağır ilerleyen bir Toyota’nın etrafından hızla döndü ve arabayı güzel bir yere koydu.

Toyota’nın sürücüsü onlara el hareketi yaptıktan sonra yoluna devam etti.

Kat, yemin ederim ki video oyunu oynar gibi araba sürüyorsun.

Tabii, tabii. Yolumdan çekilmedikleri zamanlarda çatıdan ateş eden ışın tabancamı da görmek ister misin?

Cassandra güldü, buna rağmen Kat’in oralara bir şey saklayıp saklamadığını merak etmeden duramadı. Arkadaşı söz konusu olduğunda bu mümkündü.

Arabalarından inip binaya girdikleri anda çok dikkat çektiler. Hep çekerlerdi. İnsanlar her gün boyu bir seksenin üzerinde olan iki kadın görmüyordu. Kat’in çarpıcı güzelliğinden bahsetmeye bile gerek yoktu, Cassandra Hollyvwood’a gitmemesi için kadının kafasını kesmeliydi aslında.

Gerçi kafası kesik bir koruma işe yaramazdı, Cassandra onun LA Model Ajansı için çalışmasına tahammül etmek zorunda kalmıştı.

Şirket korumaları onları kapıda başlarıyla selamlayarak içeri aldılar.

Cassandra’nın babası dünyanın en büyük ilaç araştırma ve geliştirme şirketlerinden biri olan Peters, Briggs ve Smith Tıbbi İlaçların ünlü Jefferson T. Peters’ıydı.

Binada yürürken yanından geçtiği insanların çoğu ona hasetle bakıyordu. Babasının tek varisi olduğunu biliyorlardı ve hayatım kurtarmış olduğunu düşünüyorlardı.

Bir bilselerdi...

61

tjecentn upucugu

İyi günler, Bayan Peters, diyerek karşıladı babasının yönetici asistanı yirmi ikinci kata varmayı başardıklarında. Babanıza haber vereyim mi?

Cassandr a son derece çekici ve tatlı olan bu incecik kadına gülümsedi, ona her zaman bir beş kilo vermesi gerektiğini hatırlatıyor, elini istemsiz bir hareketle düzeltmek için saçlarına götürüyordu. Tina, bir molekülü bile yanlış yerde olmayacak kadar titizlikle giyinen az bulunur insanlardandı. Kusursuz bir Ralph Lauren takım giymiş olan Tina kolej eşofman üstü ve kot giymiş olan Cassandra'nm tam zıttıydı. Yalnız mı?

Tina başıyla onayladı.

İçeri girip ona sürpriz yapayım.

Bunu kesinlikle yapmaksın. Seni gördüğüne sevinecek.

Tina yi işiyle baş başa ve Kat'i de Tina'mn masasının yanındaki bir iskemlede beklemeye bıraktıktan sonra işkolik babasının kutsal bölgesine girdi.

Çağdaş bir tasarıma sahip olan ofisin soğuk bir havası vardı ama babasının soğuklukla alakası yoktu. Annesini büyük bir tutkuyla sevmiş, Cassandra'nm doğduğu an itibarıyla üzerine titremişti.

Babası kırılşan koyu kumral saçlarıyla oldukça yakışıklı bir adamdı. Elli dokuz yaşındaydı ve hala son derece formdaydı, kırklı yaşların başında gibi duruyordu.

Bir yerde uzun süre kalırsa Apollitler ya da Daimonlar onu bulacak korkusuyla babasından uzakta büyümek zorunda kalmıştı ama dünyanın öbür uçundayken bile babası yanında olmuştu. Her zaman bir telefon ya da bir uçak yolculuğu kadar öteydi.

Yıllar boyunca en beklenmedik anlarda hediyeler ve kucaklamalarla kapısında belirmişti, bazen gecenin bir yansında. Bazen de günün tam ortasında.

Çocukken, Cassandra ve kız kardeşleri babalannm ne zaman onlan görmeye geleceğine dair bahse tutuşurlardı. Babalan onlan hiç hayal kırıklığına uğratmamış, tek bir doğum gününü bile kaçırmamışb.

62

Sherrilyn Kenyon

Cassandra bu adamı her şeyden çok seviyordu ve sekiz ay sonra diğer Apollitler gibi öldüğünde ona ne olacağından çok korkuyordu. Annesini ve ondan büyük olan dört kız kardeşini gömerken onun yaşadığı kederi izlemişti.

Her ölüm yüreğini parçalamıştı, özellikle de annesini ve son iki kız kardeşini öldüren araba bombası.

Bu tür bir darbeye daha dayanabilecek miydi?

Bu korkunç düşünceyi bir kenara iterek onun çelik-cam karışımı masasına yaklaştı.

Telefondaydı ama başını önündeki kağıtlardan kaldırıp Cassand-ra'yı gördüğü anda telefonu kapadı.

Yüzü anında aydınlandı, ayağa kalkıp ona sarüdü ve endişeli bir suratla geri çekildi. Burada ne yapıyorsun, bebeğim? Derste olman gerekmiyor mu?

Cassandra onun kolunu okşayarak masasına dönmesini sağladıktan sonra masanın önündeki rahat koltuklardan birine çöktü. Muhtemelen.

O zaman neden buradasın? Dersi kırıp beni görmeye gelmek sana uygun bir hareket değil.

Babasmın, Kat'in biraz önce söylediklerini tekrarladığım duyunca Cassandra bir kahkaha attı. Belki de alışkanlıklarını biraz olsun değiştirmeliydi. Onun durumunda tahmin edilebilir tavırlar sergülemek tehlikeli bir eğilimdi. Seninle konuşmak istedim.

Ne konuda?

Karanlık Avcılar.

Adamın yüzü soldu, Cassandra babasının, bildiğinin ne kadarım kendisiyle paylaşacağını merak etti. Onu aşın korumak gibi kötü bir eğilimi vardı, korumaları da bunun bir parçasıydı.

Neden onlan bilmek istiyorsun? diye sordu babası ihtiyatlı bir tavırla.

Çünkü dün gece Daimonların saldırısına uğradım ve bir Karanlık Avcı hayatımı kurtardı.

63

Gecenin öpücüğü

Babası ayağa fırlayarak yanına koştu. Bir yerine bir şey oldu mu? Hayır, babacığım, dedi telaşla babası bir şey var mı diye vücudunu araştırmaya çalışırken. Sadece korktum.

Babası suratını asarak geri çekildi ama kolunu tutmaya devam etti. Pekala, beni dinle. Okuldan ayrılmalısın, biz...

Baba, dedi kati bir tavırla, mezuniyetime bir yıldan az bir zaman kalmışken okuldan ayrılmayacağım. Kaçmaktan yoruldum. Sekiz aydan fazla yaşayamayacak olmasına rağmen yine de yaşama ihtimali vardı. Bundan emin olana kadar mümkün olduğunca normal bir hayat süreceğine dair yemin etmişti.

Babasının жүзündeki dehşeti gördü. Bu tartışmaya açık bir konu değil, Cassandra. Annene seni Apollitlerden koruyacağıma dair söz verdim ve sözümü tutacağım. Seni de öldürmelerine izin veremem. Cassandra bu ofis ve şirket kadar kutsal olan bu yemin hatırlatılınca dişlerini sıktı. Anne tarafından kalan mirasın fazlasıyla farkındaydı.

Yüzyıllar önce atalarından bir tanesi tüm Apollitlerin lanetlenmesine sebep olmuştu.

Büyük-büyük-her bilmem nesi, kıskançlık yüzünden askerlerini göndererek tanrı Apollo'nun metresi ile oğlunu öldürtmüştü. Yunan güneş tanrısı bunun karşılığında intikam almak adına tüm Apollitleri sürgün etmişti.

Apollit kraliçe adamlarına anne ve çocuğun bir hayvan tarafından öldürüldüğüne inanılmasını emretmiş olduğu için Apollo tüm Apollitlere uzun köpek dişleri, hız, güç ve yırtıcı hayvan gözleri gibi hayvani özellikler vermişti. Yaşamak için birbirlerinin kanlarıyla beslenmek zorunda bırakılmışlardı.

Onlara güneş ışığını da yasaklamıştı, böylelikle kızgın tann bir daha onlan görmek zorunda kalmayacaktı.

Lanetlerin en acımasızı da, Apollo'nun onlara yirmi yedi yıllık bir ömür biçmiş olmasıydı, Apollitler tarafından öldürüldüğünde metresi tam o yaştaydı.

Sherrilyn Kenyon

Bir Apollit yirmi yedinci yaş gününü ağır ağır ve acılı bir şekilde çürüyerek geçirmek zorundaydı. Bu öylesine acılı bir ölümdü ki çoğu doğum gününden bir gün önce bu acıyı yaşamamak için intihar ediyordu.

Bir Apollit için tek umut bir insanı öldürüp ruhunu kendi bedenine hapsetmektir. Kısa yaşamlarını uzatabilmenin başka bir yolu yoktu. Ama bir Daimona dönüştükleri anda da sınırları aşmış ve tannların gazabına uğramış oluyorlardı.

Bu yüzden onlan öldürüp kapana kısılmış olan çalıntı insan ruhlarını serbest bırakmak üzere Karanlık Avcılar ortaya çıkmıştı.

Sekiz kısa ay sonra Cassandra yirmi yedi yaşında olacaktı.

Bu onu korkutan bir şeydi.

Yan insandı ve bu yüzden gün ışığına çıkabiliyordu ama cildini örtmesi gerekiyordu, ciddi yanıklara sahip olmadan uzun süreli dışarıda kalamıyordu.

Uzun köpek dişleri o on yaşındayken bir dişçi tarafından halledilmişti, anemikti ve kan ihtiyacı ayda bir yapılan transfüzyonlarla çözülmüştü.

Cassandra şanslıydı. Yıllar içerisinde tanımış olduğu az sayıdaki onun gibi yan insan yan Apollit olan diğerleri daha çok Apollit özelliği taşıyordu.

Hepsi yirmi yedi yaşında ölmüştü.

Hepsi.

Cassandra hep insan yanının ağır basacağı ve yirmi yedi yaşım geçebileceği umudunu korumuştı.

Sonuçta o da bilmiyordu ve durumunu ondan daha iyi büen biriyle de karşılaşmamıştı.

Cassandra ölmek istemiyordu. Yaşanacak onca şey varken daha olmazdı. O da çoğunluğun istediklerini istiyordu. Bir koca. Bir aile.

En önemlisi, bir gelecek.

Belki de bu Karanlık Avcı benim kanşık kanım hakkında bir şeyler biliyordur. Belki de...
Gecenin Öpiicugu

Annen onların adı anıldığında panikle sıçardı, dedi babası yanağını okşayarak. Apollitler hakkında çok az şey biliyorum ama hepsinin Karanlık Avcılardan nefret ettiği bildiklerim arasında. Annen onları kimsenin ikna edemeyeceği kötü, ruhsuz katiller olarak adlandırırdı.

Onlar Terminator değil baba.

Annenin söylediklerine göre öyleler.

Evet, bu doğruydı. Annesi onu ve kız kardeşlerini saatler boyunca üç konuda uyarırdı: Karanlık Avcılar, Daimonlar ve Apollitler, sıralama da buydu.

Annem onlardan biriyle hiç karşılaşmadı. Bildiği tek şey ebeveynlerinin ona anlattıklarıydı ve bahse girerim onlar da bir Karanlık Avcı'yla hiç karşılaşmamışlardı. Ayrıca, ya bu Karanlık Avcı uzun yaşamamın bir yolunu biliyorsa ne olacak?

Babası elini biraz daha sıkı kavradı. Ya anneni öldüren Daimonlar ve Apollitler gibi seni öldürmek üzere gönderildiyse? Efsanede söyleneni biliyorsun. Seni öldürmek üzerlerindeki laneti kaldıracak. Cassandra kısa bir süre bunu düşündü. Peki, ya haklılarsa? Ya ölümüm diğer Apollitlerin normal bir yaşam sürmelerini sağlayacaksa? Belki de ölmeliyim.

Babasının yüzü öfkeyle kızardı. Elini daha da sıkı tutarken gözleri ateş püskürdü. Cassandra Elaine Peters, bir daha bunu söylediğini duymayayım. Anladın mı beni?

Cassandra başıyla onayladı, babasının tansiyonunu yükseltmek, istediği en son şeydi. Biliyorum, baba. Sadece çok üzgünüm. Babası alnından öptü. Biliyorum bebeğim, biliyorum. Yanından kalkıp masasına dönen babasının yüzündeki işkence çeken ifadeyi gördü.

İkisinin de düşündüğü şeyi dile getirmemişti. Çok uzun bir zaman önce küçük bir araştırma gurubuna güvenmiş ve onlardan kızının bu nadir hastalığına çare bulmalarını istemişti. İşte o zaman modern tıbbın tanrıların gazabı karşısında çaresiz olduğunu öğrenmişti.

66

Sherrilyn Kenyon

Belki de babası haklıydı, belki de Wulf da diğerleri kadar tehlikeliydi. Karanlık Avcılarım, Daimonları öldürmek için yemin ettiklerini biliyordu ama Apollitlere karşı nasıl bir tavır sergilediklerini bilmiyordu.

Annesi kimseye güvenmemesini söylemişti. Özellikle de hayatını öldürerek kazananlara.

Yine de içinden bir ses sonsuzluğu ırkını avlayarak geçiren bu adamların onlar hakkındaki her şeyi bileceğini söylüyordu.

Tabii bir Karanlık Avcı düşmanlık yemini etmiş olduğu bir Apol-lit'e neden yardım etsindi?

Aptalca bir fikirdi, öyle değil mi?

Hayır, Cassie, dedi babası usulca. Aptalca değildi. Ben sadece incinmeni istemiyorum.

Ayağa kalkarak babasını kucaklayıp öpmeye gitti. Derse gideceğim ve bunları unutacağım.

Yine de buradan ayrılma konusunu bir kez daha düşünmeni istiyorum. Eğer o Daimonlar seni gördüyse bunu burada bulunan başkalarına da söyleyebilirler.

Güven bana, baba. Buna vakitleri olmadı. Kimse burada olduğumu bilmiyor ve buradan ayrılmak istemiyorum.

Asla.

Bu söz söylenmedi ama aralarında asılı kaldı, ikisi de zamanının a7.aldığım biliyordu, babasının dudaklarının titrediğini gördü.

Neden bu akşam yemeğe gelmiyorsun? diye sordu babası. İşten erken çıkacağım ve...

Bir şeyler yaparız diye Michelle'e söz vermiştim. Yarın görüşsek? Babası onayladı ve kollarını belini kıracak bir baskıyla ona sardı. Dikkatli ol.

Olacağım.

Yüzündeki ifadeden onun buradan ayrılmak istemediği kadar babasının da gitmesini istemediğini anlayabiliyordu. Seni seviyorum, Cassandra.

67

Gecenin Öpücüğü

Biliyorum. Ben de seni seriyorum baba. Ona gülümsedikten sonra işiyle baş başa bıraktı.

Cassandra babasının ofisinden ve şirket binasından çıktı, düşünceleri rine rüyasındaki Wulfa ve kollarının arasındayken nasıl olduğuna gitti.

Kat peşine düştü ve hiç sesini çıkarmayarak ona ihtiyacı olan süreri sundu. Korumasının en sevdiği yanı buydu.

Bazen Kat'in psişik olarak ona bağlandığını hissediyordu. Starbucks a ihtiyacım var, dedi Cassandra omzunun üzerinden. Senin durumun ne?

Java kahvesine her zaman hazırım. Ya bana çekilmiş taneleri ver ya da beni öldür.

Cassandra kahve dükkanına doğru yürürken karanlık Avcılar konusunu daha da fazla düşünmeye başladı.

Annesinin onu korkutmak için anlattığı efsanelerden dolayı varlıklarım yok saydığı için antik Yunan dersini alırken Karanlık Avcılara dair bir araştırma yapmamıştı. Oysa çocukluğundan beri boş vakitlerinde annesinin geçmişi ve eski edebî efsaneleri hep araştırırdı.

Okuduklarının arasında Karanlık Avcılara dair bir şey gördüğünü hiç hatırlamıyordu, bu da annesinin anlattıklarının gerçek değil de sadece öcü hikayeleri olduğuna inanmasına sebep olmuştu.

Belki de gözden kaçırmıştı...

Hey, Cassandra!

Düşüncelerinden sıyrılıp başım kaldırdığında, Starbucks'a yaklaşmış olduğunu ve okuldan bir çocuğun ona el salladığını gördü. Ondandır birkaç santim kısaydı ve izci oğlanlara benzeyen hoş bir havası vardı. Kısa, siyah saçları dalgalıydı ve dostça bakan mavi gözleri vardı.

Cassandra'ya Andy Griffith Show'aaki Opie Taylor'ı hatırlatıyordu ve her an ona hanım efendi diye hitap edebilirdi.

Chris Eriksson, diye fısıldadı Kat, çocuk onlara yaklaşıırken. Sherrilyn Kenyon

Teşekkür ederim, dedi Cassandra da aynı kısık ses tonuyla, Kat'in isim hafızasının onunkinden çok daha iyi olmasına müteşekkirdi. Yüzleri kolaylıkla hatırlıyordu ama isimler hafızasından süiniveriyordu.

Tam karşılarında durdu.

Selam, Chris, dedi Cassandra ona gülümseyerek. Gerçekten kibar biriydi ve her zaman ihtiyacı olan herkese yardım etmeye çalışırdı. Seni buralara getiren sebep ne?

Oğlan bir anda huzursuzlandı. Eee... İu... Biri için bir şeyler alıyordum.

Kat, Cassandra'yla bakıştı. Kulağa biraz şüpheli geliyor. Umanm kanunsuz bir şey değildir.

Oğlan kıpkırmızı oldu. Hayır, kanunsuz değil. Sadece özel bir şey.

Cassandra her nedense kanunsuz fikrini daha çok sevmişti. Birkaç dakika bekleyince oğlan gözüne daha garip görünmeye başladı.

Chris, Cassandra'yla birlikte Eski İngilizce dersi alan bir lisans öğrencisiydi. Notlarını karşılaştırmak ve Cassandra'mn sıkıntı çektiği tercümeler dışında pek konuşmazlardı. Chris profesörün göz bebeği idi ve tüm testlerden mükemmel not alırdı.

Sınıftaki herkes eğriyi yükselttiği için onu boğmak isterdi.

Bu öğleden sonraki ödevi yaptın mı? diye sordu Chris sonunda.

Cassandra başıyla onayladı.

Harikaydı, değil mi? Çok heyecan verici bir örnekti. Oğlanın yüzünden gerçeği söylediği anlaşılıyordu.

Dişimi Novocain yaptırmadan oydurmak gibi, dedi Cassandra komiklik olsun diye.

Oğlan öyle algılamadı.

Yüzü düştü. Üzgünüm. Yine inekliğim tuttu. Kulağını çekiştirerek yere baktı. Gitsem iyi olacak. Yapmam gereken işler var.

Uzaklaşmaya başladığında Cassandra ona seslendi. Hev, Chris?

Oğlan durup dönerek ona baktı.

Aşın korunmuş çocuk sendromu mu?

Pardon?

Gecenin Öpücüğü

Çok korunan bir çocuktun, değil mi?

Chris ensesini kaşıdı. Nereden bildin?

Klasik semptomlara sahipsin, inan bana. Onlardan bende de vardı ama uzun yıllar süren yoğun bir tedavi sonucunda onları saklayıp normal görünmeyi başardım.

Chris bir kahkaha attı. Bu terapistin adını alabilir miyim? Cassandra gülümsedi. Elbette. Başıyla kahve dükkanını gösterdi. Bizimle birlikte bir kahve içecek vaktin var mı?

Oğlan eline Fort Knox'un anahtarı verilmiş gibi baktı. 'Tabii, teşekkür ederim.

O ve Kat önden Sturbucks'a girdiler. Chris, sahibi eve yeni gelmiş bir köpek yavrusunun mutluluğuyla peşlerindeydi.

İçeceklerini aldıktan sonra dükkanın arkasına, ışığın onu yakmayacağı, pencerelerden uzak bir alana gidip oturdular.

Neden Eski İngilizce dersini alıyorsun? diye sordu Chris, Kat izinlerini isteyip tuvalete gidince. Bu tür bir cezaya gönüllü katlanacak tipte birine benzemiyorsun.

Her zaman eski... şeyleri araştırmaya çalışıyorum, dedi, iyi bir kelime bulamamıştı. Hayatını uzatabilme umuduyla antik lanet ve büyüleri araştırdığını bir yabancıya anlatmak oldukça zordu. Peki ya sen? Bilgisayar dersinde çok daha rahat görünüyorsun.

Chris omuz silkti.

Bu dönem kolay A alma peşindeyim. Kolay geçebileceğim bir şey olsun istedim.

Anladım ama konu Eski İngilizce. Ne tür bir evde oturuyorsun? O dilin konuşulduğu bir evde.

Hadi canım! dedi Cassandra inanamayarak. Dünyada kim o dili konuşur?

Biz konuşuyoruz. Gerçekten. Sonra Cassandra'ya anlamadığı bir şey söyledi.

Bana hakaret mi ettin?

70

Hayır, dedi Chris büyük bir ciddiyetle. Böyle bir şeyi asla yapmam.

Cassandra gülümserken oğlanın sırt çantasına baktı ve hemen ardından bir kez daha baktı. Açık kalan fermuarından dışarı uzanmış olan kahverengi bir ajanda vardı. Ajandanın çevresine ucunda ilginç bir rozet takılı bordo bir kurdele sarılmıştı. Rozetin üzerinde çapraz duran iki kılıcın işlenmiş olduğu bir kalkan resmi vardı. Kılıçların üzerinde de K. A. harfleri.

Zihninde bambaşka bir konudan dolayı K. A. Harfleri varken onlarla karşılaşması ne garipti.

Belki de bir işaretti...

K. A ? diye sordu ambleme dokunarak. Çevirdi ve arkasına kazılı Karanlik-Avci.com yazısını gördüğü anda kalbi duracak gibi oldu.

Ha? Chris eline baktı. Ah... Ah! dedi anında asabileşerek. Ajandayı elinden alıp sırt çantasına tıktı ve fermuarım kapadı. Zaman zaman oynadığım bir oyun.

Neden bu kadar gerilmişti? Huzursuzlandığı çok belliydi. Kanunsuz bir şey yapmadığından eminsin, değil mi Chris?

Evet, inan bana. Kanunsuz bir şeyi aklımdan geçirdiğim anda bile yakalanırım ve tekme yerim.

Kat yanlarına geldiğinde Cassandra bundan hiç de emin değildi.

Karanlik-Avci.com...

Kelimelerin arasına kısa çizgi koyarak aramayı denememişti. Artık elinde deneyebileceği bir web adresi vardı.

Birkaç dakika daha dersler ve okul hakkında konuştuktan sonra yollarım ayırdılar, Chris'in akşamüstündeki Eski İngilizce dersinden önce yapması gereken işleri vardı ve Cassandra da kampüse dönmeliydi

Aynı günde bir dersi kırabilirdi ama iki dersi...

Hayır. Adanmışlığı olmasa Cassandra olmazdı.

Zamanından önce masasına yerleşmiş, etrafındaki öğrenciler sohbet ederken Klasikler dersi profesörünü beklemeye başlamıştı bile. Kat hemen salonun altındaki küçük bekleme salonunda oturmuş Kinley MacGregor'un bir romanını okuyordu.

Cassandra profesörünü beklerken el bilgisayarını açarak inter nette kısa bir gezinti yapma karan verdi. Karanlik-Avci.com yazdı Sayfa dolarken bekledi.

Dolduğu anda nefesi kesildi.

Ah, bu harika bir başlangıçtı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Chris Eski İngilizce sınıfına yaklaştığında içini çekti. Saçmalıklarla dolu tipik bir gündü. Hayatı harika olabüirdi. Dünyadaki tüm paraya ve bilinen tüm lükse sahipti. Gezegende hayal edip de elde edemeyeceği hiçbir şey yoktu.

Wulf geçen bahardaki yirmi birinci yaş gününde şarkı söylemesi için Britney Spears'ı getirtmişti. Buradaki tek sorun kaülmücüann Chris, başım bir yere çarpıp çarpmadığından emin olmak için peşinde koşuşturan korumalar ve Wulftan oluşmasıydı.

Wulf un onu Britney'yi ayartması için üç milyon kez zorlamasından bahsetmeye gerek bile yoktu. Ya da en azından ona sorması için ki kızın kahkahalarla reddedişi hala kulaklarında çınlıyordu.

Chris'in tek isteği normal bir yaşam sürmektir. Daha da önemlisi özgürlüğünü istiyordu.

Bunlar sahip olamadığı iki şeydi.

Wulf peşinde birileri olmadan evden ayrılmasına izin vermiyordu. Chris'in bir yere uçuğu tek zamanda Karanlık Avcıların lideri Acheron gelip onu almış ve onu tüm o süre zarfında gözünün önünden ayırmamıştı. Yardımcılar Konseyi'ndeki herkes Chris'in, YVulfun erkek kardeşine olan son bağlantısı olduğunu büüyordu. Durum böyle olunca ulusal hazineden bile daha iyi korunuyordu.

73

Kendini uzaylı gibi hissediyordu, ucube olarak görünmeyeceği bir yer bulman çok istiyordu.

Bu mümkün değildi. Kaderinden kaçmanın bir yolu yoktu.

Ne olduğundan kaçmanın...

Son varis.

Chris ve çocukları olmazsa Wulf ebediyen yalnız kalacaktı çünkü ancak Wulfun kanından olan insanlar onu hatırlayabiliyordu.

Sorun bu çocukları yapacak bir anne bulmaktır ve kimse gönüllü olmuyordu.

Belinda'nın on dakika önceki reddediş i hala kulaklarında çınlıyordu.

Seninle çıkmak mı? Lüt-feen. Beni büyüyüp düzgün giyinmeyi öğrendiğinde ara.

Dişlerini gıcırdatarak kızın kaba sözlerini unutmaya çalıştı. Ona çıkma teklif etmek için en iyi haki pantolonunu ve lacivert kazağını giymişti. Tatlı dilli ve havalı biri olmadığını farkındaydı.

Sosyal becerileri sıfırdı. Görünüşü ortalamaydı ve özgüveni salyangozdan halliceydi.

Acınacak haldeydi.

Chris sınıfın kapısında duraksayarak onu uygun bir mesafeden izlemekte olan iki Theti Yardımcıya baktı. Otuzlu yaşlarının ortalarında, bir seksenden uzun boylu, siyah saçlı ve ciddi suratlılardı.

Yardımcılar Konseyi tarafından onu izlemek ve Wulf u memnun edecek çocuklar yapana kadar başma bir şey gelmemesini sağlamak için görevlendirilmişlerdi.

Gündüzleri çok fazla tehlike yoktu. Bazen, Apollitlerin Doulos adı verilen insan hizmetkarları, bir Yardımcı'ya saldırabilirlerdi, bunlar haberlere çıkabilecek kadar nadirdi.

Chris bir kızla randevusu olmadığı sürece gece evden çıkamazdı. Yegane kız arkadaşı onu terk ettikten sonra bu da imkansızdı.

Onunla çıkacak birini bulmaya çalışma ihtimalini düşünerek iç geçirdi. Fiziksel muayene ve kan testine tabii tutulacaklarını bilerek neden bunu yapacaklardı?

İçin için inledi.

Chris sınıftayken Thetiler kapının önünde pozisyon alacaklar ve Chris'in yalnızlığına bir de ucubeliği ekleyeceklerdi.

Kim onu yalnız olmakla suçlayabilirdi? Tanrım, kendine zarar verir diye koşmasına izin verilmeyen bir evde büyümüştü. Üşüttüğü zamanlarda Yardımcılar Konseyi onu tedavi etmesi için Mayo Cli-nic'ten uzmanlar göndermişti. Babası diğer Yardıma ailelerin çocuklarını onunla oynaması için eve çağırırmıştı ama hepsine Chris'e dokunmaması, onu kızdırmaması ve Wulf u öfkeliendirecek bir şey yapmamaları katı bir şekilde tembih edilmişti.

Yani arkadaşları eve gelir, onunla birlikte televizyon izlerlerdi. Başlan derde girer korkusuyla neredeyse hiç konuşmazlardı, hiç kimse ona bir hediye getirmek ya da patates cipsini paylaşmak cüretini gösteremezdi. Her şey Chris onunla oynamadan önce incelenir ve dezenfekte edilirdi. Ne de olsa küçük bir mikrop bile onu kısır bırakabilir, Tann korusun öldürebilirdi.

Medeniyetin tüm yükü ya da daha net söylemek gerekirse Wulf un soyunun tüm yükü Chris'in omuzlanındaydı.

Chris'in hayattaki tek gerçek dostu Nick Gautier'ydi. birkaç yıl önce internette tanıştığı acemi bir Yardımcı. Dünyalarına yeni giren biri olarak Chris'in gösterişli statüsünden bihaberdi ve ona normal bir insan gibi davranıyordu ve bu Cajun tüm çıkarlarına rağmen Chris'in hayatının boktan olduğu konusunda onunla hemfikirdi.

Kahretsin, Wulf u eve gelecek profesörler tutmak yerine üniversiteye gitmeye ikna edebilmesinin tek sebebi, burada uygun bir yumurtalık donörüyle karşılaşabilme ihtimaliydi. Wulf bu ihtimali duyunca çıldırmış ve bu kez de her akşam onu yeni bir kadınla tanışıp tanışmadığı konusunda sorgulamaya başlamıştı.

Daha doğrusu millî olup olmadığı...

Chris bir kez daha iç geçirdikten sonra sınıfa girdi ve yere bakarak ilerledi, böylelikle çoğu öğrencinin ona dik dik ya da aşağılayarak baktığını görmeyecekti. R. Mitchell'in gözdesi olmasından dolayı

Gecenin Öpücüğü

ondan nefret etmeyenler de, imtiyazlı bir inek olduğu için ona kin güdüyordu. Buna alışmıştı.

Arka köşedeki boş bir iskemleye oturarak defteri ile okunacak metni çıkardı.

Selam, Chris.

Dostça konuşan bu kadın sesine şaşırdı.

Başını kaldırınca Cassandra'nın ışıltılı tebessümüyle karşılaştı. Dili tutuldu ve cevap vermesi bir dakikayı buldu. Selam, diyebildi zayıf bir sesle.

Böylesine aptal olabildiği için kendinden nefret etti. Nick muhtemelen bu kızı parmağında oynatırdı.

Cassandra yanına oturdu.

Chris ter içinde kaldı. Boğazını temizledi, kızı ve ondan gelen gül kokusunu umursamamaya çabaladı. Hep mükemmel kokuyordu.

Cassandra kitabım açtı ve Chris'i izledi. Şu an kafede olduğundan çok daha asabi görünüyordu.

Bir şeyler görebilmek umuduyla sırt çantasına baktı ama tamamıyla kapalıydı.

Lanet olsun.

Chris, dedi yumuşak bir sesle ona doğru eğilerek. Daha sonra birlikte çalışma imkanımız var mı?

Oğlan bembeyaz oldu, kaçmaya hazır bir hali vardı. Çalışmak mı? Benimle mi?

Evet. Bu şeyleri çok iyi bildiğim söyledin ve ben de testten A almak istiyorum. Ne dersin?

Chris asabi hareketlerle ensesini sıvazladı, bunun bir alışkanlık olduğu belliydi. Benimle çalışmak istediğinden emin misin?

Evet.

Saf saf sırtb ama gözlerine bakmaktan kaçındı. Elbette, sanırım bu iyi olur.

Dr. Mitchell sımfa girip sessiz olmalarını buyururken Cassandra memnun bir tebessümle arkasına yaslandı.

Sherrilyn Kenyon

Son dersinden sonra Karanlık-Avd.com sitesinde saatler boyunca dolaşmış her bölümünü incelemişti. İlk bakışta bir oyun ya da kitap sitesi gibi duruyordu.

Oysa şifre korumalı pek çok bölüme sahipti. Ne kadar zorlarsa zorlasın giremediği pek çok gizli alan vardı. Ona Apollitlerin sitesini hatırlatan pek çok bölüm de...

Hayır, bu bir oyun grubu değildi. Karanlık Avcıların sitesine denk gelmişti. Bundan emindi.

Modem dünyanın son büyük gizemiydüer. Kimsenin haklarında bir şey bilmediği yaşayan efsaneler.

Cassandra orada olduklarını büyüdü ve onu öldürecek büe olsa bir şekilde aralarına girip birtakım cevaplara ulaşacaktı.

Profesör, Hrothgar ve Shield hakkında uzun konuşmalar yaparken bu sınıfta öylece oturmak hayatta yapmış olduğu en zor işlerden biriydi. Ders sona erince toparlanıp Chris'i bekledi.

Kapıya yaklaştıklarında orada duran siyahlı iki adamı gördü, adamlar onu süzerek peşlerine düştüler.

Chris nefret dolu bir ses çıkardı.

Cassandra gülmesine engel olamadı. Onlar seninle mi?

Hayır demeyi çok isterdim.

Cassandra şefkatle oğlanın kolunu okşadı. Çenesiyle koridorun sonunda kitabım toplayarak ayağa kalkan Kat'i gösterdi. Benim de var.

Chris gülümsedi. Tann'ya şükür, tek değilim.

Hayır, hiç üzülme. Sana anladığımı söyledim.

Bu sözler oğlanın yüz ifadesini ziyadesiyle rahatlatmıştı. Pekala, ne zaman çalışmak istersin?

Şimdiye ne dersin?

Tamam, nerede?

Cassandra'mın görmek için öldüğü tek yer vardı. Dün gece tanıştığı adam hakkında ipuçları bulacağını umuyordu. Senin evin?

Oğlanın asabi hali bir anda geri gelerek Cassandra'nın kuşkularını pekiştirdi. Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum.

Neden?

Ben... ben sadece... ben sadece iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, tamam mı?

İlk engelle karşılaşmıştı. Cassandra huzursuzluğunu gizlemeye çalıştı. Oğlanın savunmasını aşmak için dikkatli olmalıydı. Sonra onu anlayışla karşıladı. Kendisinin de sırları vardı.

Tamam, yeri sen seç.

Kütüphane olur mu?

Cassandra'mn tüyleri diken diken oldu. Kendimi orada hiç rahat hissetmiyorum. Hep birileri sus diyecek diye korkuyorum. Benim daireme gelmek ister misin?

Chris bu teklife çok şaşırılmış gibiydi. Sahi mi?

Elbette. Yani ısırmam ya da o tür şeyler yapmam.

Chris güldü. Evet, ben de yapmam. Onunla iki adım daha ilerledikten sonra onları izleyen adamlara döndü. Kızın evine gidiyoruz, tamam mı? Siz neden gidip çörek falan yemiyorsunuz?

Adamlar ona cevap bile vermediler.

Kat güldü.

Cassandra öğrenci otoparkına doğru ilerledi ve Chris'e dairesinin yerini tarif etti. Orada görüşürüz.

Oğlan başıyla onayladı ve kırmızı bir Hummer'a doğru ilerledi. Cassandra, Kat'ın sürücü koltuğunda beklediği gri Mercedes'e bindi. Eve yönlendiler; Cassandra, Chris'in çok zaman kaybetmemesini ya da daha da kötüsü fikrini değiştirmemesini umuyordu.

En azından Cassandra onun sırt çantasını araştırma fırsatını bulmadan bunu yapmamalıydı.

Chris'in onu sırt çantasıyla baş başa bırakıp tuvalete gitmesi iki saatlik sıkıcı bir Beowulf çalışması ve bir demlik kahve gerektirdi. Kat

78

Sherrilyn Kenyon

bu ölü dilin ve Chris'in coşkusunun migrene sebep olduğunu öne sürerek uzun zaman önce odasına çekilmişti.

Chris ortalıktan kaybolur kaybolmaz Cassandra araştırmaya başladı. Neyse ki aradığını bulması çok zaman almadı.

Daha önce görmüş olduğu ajandayı sırt çantasında buldu. El işlemesi deriyle ciltlenmişti ve üzerinde garip bir amblem vardı: Çift yay ve ok, ok sağa doğru eğikti.

Rüyasında Wulfun omzunda gördüğüyle aynıydı.

Elini kahverengi derinin üzerinde gezdirdikten sonra açtı ve Runik alfabesiyle yazılmış olduğunu gördü. Bu da Eski İngilizceye benzer bir dildi ama okuyamıyordu.

Eski Norveç dili olabilir miydi?

Ne yapıyorsun?

Chris'in bu sert sorusuyla yerinden sıçradı. Onu daha da şüphelendirmeyecek bir şeyler söylemesi biraz zamanım aldı. Sen de o oyunculardan birisin, değil mi?

Chris'in mavi gözleri kısılarak onu incelemeye devam etti. Sen neden bahsediyorsun?

Eee, ben... Karanlık-Avcı denen siteye girdim ve birtakım kitap serileri ve oyunlar hakkındaki tanıtımları izledim. Kitabım daha önceden de görmüş olduğum için senin de o sitede oynayan oyunculardan biri olup olmadığını merak ettim.

Chris zihninde ne söylemesi gerektiğini düşünürken bir yandan da yüzünü inceliyordu.

Evet, arkadaşım Nick siteyi işletiyor, dedi uzun bir duraksamanın ardından. Orada oynayan pek çok ilginç tip var.

Bunu gördüm. Senin de Hellion ya da Rogue gibi bir takma adın var mı?

Chris ona doğru gelip ajandasını aldı. Hayır, sadece Chris' Ah. Peki, özel bölgelerde neler oluyor?

Hiçbir şey, dedi gereksiz bir telaşla. Bol bol palavra sıkılıyor işte.

79

Gecenin Öpücüğü

O zaman niye özel?

Öyle işte. Ajandayı sırt çantasına tıktı. Bak, artık gitmem gerekiyor. Sana sınavda başarılar.

Cassandra onu durdurmak ve başka sorular da sormak istiyordu ama oğlanın onlar ya da kendi hakkında başka bir şey söyleme niyeti olmadığı belliydi.

Teşekkür ederim, Chris. Yardımın için sana minnettarım.

Oğlan başıyla bir selam verdi ve telaşla gitti.

Mutfağında yalnız kalan Cassandra başparmağını emerek yola nasıl devam etmesi gerektiğini düşündü. Chris'i evine kadar takip etmeyi düşündü ama bu iyi bir şey değildi. Kat'ın anlamsız şoförlüğüne rağmen korumalar tarafından yakalanacakları aşıkardı.

Ayağa kalktı, odasında duran dizüstü bilgisayarına giderek onu açtı.

Pekala, Karanlık-Avcı sitesi Karanlık Avcılar birer kitap karakteriymiş gibi tasarlanmıştı. Pek çok insan bunu yutardı ama burada bir terslik var mı diye incelese ne olurdu?

Tüm hayatını saklanarak geçirmiş ve bir şeyi çok iyi öğrenmişti; en iyi saklanma şekli ortada olmaktı. İnsanların gözlerinin önünde olanı görmeme eğilimi vardı.

Görseller bile buna başka açıklamalar getirirlerdi. Hayal ürünü ya da şaka olarak değerlendirirlerdi.

Karanlık Avcıların da aynı şekilde düşündüğüne hiç şüphe yoktu. Zaten içinde yaşanan modern çağda herkes vampirler ve iblislerden haberdardı ve onların birer Hollywood efsanesi olduğunu düşünüyorlardı, saklanmalarına hiç gerek yoktu. Çoğu insan onları eksantrik olarak değerlendiriyordu.

Siteye giriş olarak yapılan filmi izledi, sonra da listelenen Avcı-ların bireysel profil sayfalarına girdi.

Wulf Tryggvason adında bir karakter vardı ve Yardımcısı da Chris Eriksson'du. Wulf, güya lanetli bir Viking savaşçısıydı...

Sherrilyn Kenyon

Cassandra, Wulf'un adını kopyaladı ve esli bir efsane-tarih arama motoru olan Nillstrom'da taradı.

Bingo, diye fısıldadı karşısında birkaç veri belirlediğinde.

Galyalı Hristiyan bir anne ve İskandinav bir babadan doğan Wulf Tryggvason, sekizinci yüzyılın ortalarında yaşamış bir maceraperest ve akıncı olarak tanınıyordu, ölüm kaydı yoktu. Aslında, günün birinde onu öldürmeye çalışan Mercia derebeylerinden biriyle yaptığı savaş kazandıktan bir gün sonra ortadan kaybolmuştu. İnanişâ göre diktatörün oğullarından biri o gece onu öldürerek intikam almıştı.

Cassandra yatak odasının kapısının açıldığını duydu. Başını kaldırıncâ eşikte duran Kat'i gördü.

Meşgul müsün? diye sordu Kat.

Biraz daha araştırma yapıyordum.

Ah. Kat ilerleyerek omuz başından ekranı okudu. Wulf Tryggvason. Korsan, risk delisi ve savaşçı. Avrupa'nın her yerinde savaştı, hem Hristiyanlardan hem de paganlardan iş aldı. Tek bağlılığının kılıcına ve onunla birlikte yolculuk yapan erkek kardeşi Erik'e olduğu söylenir...

İlginç. Bunun Inferno'da gördüğün adam olduğunu mu düşünüyorsun?

Olabilir. Ondan bahsedildiğini duydun mu hiç?

Sanmam. Jimmy'ye sormamı ister misin? O Viking tarihini çok iyi bilir.

Cassandra kısa bir süre düşündü. Kat'ın arkadaşı Yaratıcı .Anakronizm Demeği'nin üyesi idi ve tek derdi Viking kültürünü araştırmaktı.

Şu an için Wulf un geçmişi Cassandra'yı ügilendimiyordu. Şu anı ve en çok da mevcut adresi ilgilendiriyordu.

Gerek yok.

Emin misin?

Evet.

Kat başıyla onayladı. Pekala, o zaman odama gidip kitabımı bitireyim. Sana yiyecek ya da içecek bir şeyler getirmemi ister misin?

Cassandra bu teklife gülümseyerek cevap verdi. Bir gazoz harika olur.

Kat yok oldu ve birkaç saniye sonra bir Sprite'la geri geldi. Cassandra ona teşekkür etti ve Kat onu yalnız bırakınca yeniden çalışmasına döndü.

Cassandra sörf yapmaya devam ederken gazozunu yudumladı. Bir saat sonra çok yorulmuştu ve artık gözlerini açık tutamıyordu.

Esneyerek saate baktı. Daha beş buçuktu. Buna rağmen göz kapakları öylesine ağırlaşmıştı ki ne kadar çabalarsa çabalsın daha fazla uyanık kalamayacaktı.

Bilgisayarı kapadı ve kısa bir şekerleme yapmak için yatağına gitti.

Başı yastığa değdiği anda uykuya daldı. Cassandra akşamüstü şekerlemelerinde pek rüya görmezdi.

Bugün her şey farklıydı.

Bugün gözlerini kapadığı anda rüya görmeye başladı.

Çok garip...

Daha da garibi fantezi dünyası daha önce hiç görmediği türde rüyalar görmesine sebep oluyordu. Normal rüyalarındaki alım ya da dehşetin aksine bu rüyası son derece huzurluydu. Ilımlı. İçini sıcak bir güvenle doldurdu.

Ortaçağ kadınları gibi yumuşak, koyu yeşil bir elbise giymişti. Kaşlarını çatarak elini güderiden çok daha yumuşak olan bu malzemenin üzerinde gezdirdi.

Taş bir kulübede tek başınaydı, büyük ocakta sıcak bir ateş yanıyordu, eski ahşap bir masanın kenarında oturuyordu. Dışarıda rüzgar uğulduyor, onu dışarıda tutmaya çalışan pencerenin kapalı ahşap kepenklerini gürültüyle çatırdatıyordu.

Arkasındaki kapıda birinin varlığını hissetti.

Başını çevirdiği anda Wulfun kapıyı açtığını gördü. Onu üzerinde bir çeşit çelik zırh yelekle görünce yüreği ağzına geldi. İri kollan çıplaktı, gövdesi üzerinde İskandinav desenleri bulunan deri bir yelekle kaplıydı. Desenler sağ omzundan pazısına uzanan dövme ile uyumluydu.

Başındaki konik miğferin öne düşen zırhı adamın yüzünü gizliyordu. O ateşli ve sıcak gözleri görmese Wulfun orada olduğuna asla inanmazdı. Bir elinde küçük bir savaş baltası tutuyordu, omzuna yaslamıştı. İlkel ve vahşi bir görünüme sahipti. Bir zamanlar tüm dünyaya sahip olan bir adamın görünüşüne. Hiçbir şeyden korkmayan bir adamın...

Karanlık bakışları odayı dolaştıktan sonra Cassandra'nın üzerinde durdu. Cassandra adamın yüzünün alt kısmında beliren ve köpek dişlerini ortaya çıkaran baştan çıkancı tebessümünü izledi.

Cassandra, aşkım, diye selamladı onu adam, sesi sıcak, şarkı söyler gibiydi. Burada ne yapıyorsun?

Hiçbir fikrim yok, diyerek dürüstçe cevapladı. Buranın neresi olduğu hakkında bile bir fikrim yok.

Wulf buna kahkahayla güldü, boğuk bir sest, sonra kapıyı kapatarak kilitleti. Evimdesin, villkat. En azından bir zamanlar evim olan yerdesin.

Bir masa, birkaç iskemle, dev, üzeri kürkle kaplı bir yatakla döşenmiş olan sade evine baktı. Garip, Wulf Tıyggvason'un evim dediği yerin daha iyi bir yer olacağım düşünmüştüm.

Adam baltasını masaya koyduktan sonra miğferini çıkanp baltanın üzerine yerleştirdi.

Cassandra önünde duran adamın eril güzelliğiyle yerle yeksan olmuştu. Adamda kimsenin rekabet edemeyeceği cinsel bir cazibe vardı.

Büyüdüğüm küçük çiftlikle kıyaslandığında burası bir konak sayılır, leydim.

Sahi mi?

Wulf, onu kendine doğru çekerken başıyla onayladı. Gözleri Cassandra'yı yaktı ve içini yoğun bir arzuyla doldurdu. Wulfun ne istediğini biliyordu ve onu çok az tanımasına rağmen bunu ona vermeye çok istekliydi.

83

Babam ben doğmadan yıllar önce yoksulluk yemini etmiş eski bir akıncıydı, dedi Wulf boğuk bir sesle.

Bu itirafı Cassandra'yı şaşırttı. Onu bunu yapmaya iten neydi? Wulf ona daha sıkı sanıldı. Bütün erkeklerin çöküş sebebi korkarım... aşk. Annem akınlannın birinin ardından babası tarafından ona verilen tutsak bir Hristiyan köleydi. Babamı büyüledi ve sonunda onu evcilleştirerek bu onurlu savaşçıyı, yeni bulduğu tanrısını gücendirmemek için kılıcını kullanmayı reddeden uysal bir çiftçiye dönüştürdü. Sesindeki saf duygusallığı duyabiliyordu. Banşı savaşa üstün tutan herkese karşı hissettiği aşağılamayı. Seçimine karşı mıydın? Evet, kendini ve sevdiklerini koruyamayan bir adam ne işe yarar? Gözleri karardı, ölümcül bakışlara sahip oldu. İçindeki öfke Cassandra'nın ürpermesine sebep oldu. Jute'lar köyümüzü yağmalayıp köle bulmaya geldiğinde bana onun ellerini iki yana açarak onu delik deşik etmelerine izin verdiği anlatıldı. Hayatta kalmayı başaran herkes ödlekliliğinden dolayı onunla dalga geçiyordu. Bir zamanlar sadece adı geçtiğinde düşmanlarının korkuyla titremesine sebep olan bu adam savunmasız bir buzağı gibi katledilmişti. Onun nasıl orada öylece durup kendini savunmaya bile kalkışmadan öldürücü darbeyi aldığını asla anlayamadım.

Cassandra eliyle adamın ahunda oluşan kırıksıklıkları düzeltmeye çabalarken acısını hissetti. Sesinde duyduğu şey aşağılama ya da nefret değildi. Suçluluktan. Çok üzgünüm.

Ben de, diye fısıldadı, gözlerinde fırtınalar oluştu. Onu orada ölüme terk etmem yetmezmiş gibi erkek kardeşimi de yanıma almıştım. Yokluğumuzda onu koruyacak kimse yoktu.

Neredeydin?

Wulf bakışlarını yere indirdi, Cassandra onun hala kendini suçlamaya devam ettiğini görebiliyordu. Geri dönüp o anı değiştirmek istiyordu; tıpkı Cassandra'nın geri dönüp Spathi Daimonların annesini ve kız kardeşlerini öldürdüğü geceyi değiştirmek istediği gibi.

Sherrilyn Kenyon

Bir yaz öncesinde savaşmak ve zengin olmak için oradan ayrılmıştım. Cassandra'yı bırakarak mütevazı evine baktı. Ölüm haberi bana ulaştıktan sonra zenginliğin benim için bir anlamı kalmadı. Anlaşmazlıkları bir kenara bırakmalı ve onun yanında olmalıydım. Cassandra onun çıplak koluna dokundu. Babanı çok sevmiş olmalısın.

Wulf yorgun bir nefes verdi. Bazen. Bazen de nefret ettim. Olması gereken adam olmadığı için ondan nefret ettim. Babası saygı duyulan bir ortaçağ soylusuydu ve biz aç dilenciler gibi yaşıyorduk Annem edilen hakaretlerden bir gurur payı çıkarır ve acı çekmemizin Tann'ın isteği olduğunu söylerdi. Her nasılsa bizi daha iyi insanlar haline getirecekti ama ben ona hiçbir zaman inanmadım. Babamın onun inançlarına körü körüne bağlanması beni daha da öfkeliyordu. Sürekli olarak kavga ederdik. Onun izinden gitmemi isterdi, insanların hakaretlerini dinleyip cevap vermememi.

Gözlerindeki acı elinin üzerindeki elin nezaketinden çok daha fazla dokundu Cassandra'ya. Olmadığım biri olmamı istiyordu. Diğer yanağımı çeviren biri değildim. Hakarete hakaretle, yumruğa yumrukla cevap vermemek hiçbir zaman doğamda olmadı.

Döndü ve kaşlarını çatarak ona baktı. Sana bunları neden anlatıyorum?

Cassandra kısa bir süre düşündü. Sebebinin rüya olduğundan eminim. Muhtemelen zihninde olan bir şey. Gerçi neden Cassand-ra'nın rüyasında gerçekleşiyordu, anlayamadı.

İşin aslında rüya, her geçen an biraz daha garipleşiyordu ve Cassandra bilinçaltının neden buralara sürüklendiğini anlayanuyordu.

Neden gizemli Karanlık Avcısı hakkında böyle bir fantezi uyduruyordu?

Wulf onayladı. Evet, buna şüphe yok. Korkarını Christopher'a bir zamanlar bana yapılan yapıyorum. Onun hayatını yaşamasına izin vermeli ve seçimlerine bu sıklıkla karışmamalıyım.

Bunu neden yapamıyorsun?

Gecenin Öpücüğü

Dürüst mü davranayım?

Cassandra gülümsedi. Dürüstlüğü yalanlara tercih ederim. Wulf küçük bir kahkaha attı ve yüzü yine eski düşünceli halini aldı. Onu da kaybetmek istemiyorum. Sesi o kadar dokunaklıydı ki Cassandra'nın jaireği burkuldu. Ve onu kaybetmemek gibi bir seçeneğimin olmadığı da biliyorum.

Neden?

Herkes ölür. En azından ölümlü dünyada bu böyle. Etrafım-dakiler bir bir yok olurken ben hep devam ediyorum. Gözlerinin içine baktı. Yüzündeki acı Cassandra'nın içine işledi. Sevdiğin birinin kollarının arasında ölüşünü izlemenin nasıl bir şey olduğu hakkında bir fikrin var mı?

Annesi ile kız kardeşlerinin ölümünü düşünen Cassandra'nın göğsü daraldı. Patlamanın ardından yanlarına gitmek istemişti ama koruması acıyla haykırırken onu geri çekmişti.

Onlara yardım etmek için artık çok geç, Cassie. Kaçmalıyız. Ruhu o gün çılgınlık atmıştı.

Bazen bugün bile hayatın adaletsizliği karşısında aynı çılgınlıkları atıyordu.

Evet, var, diye fısıldadı. Ben de sevdiğim herkesin ölümünü gördüm. Bana bir tek babam kaldı.

Wulfun bakışları sertleşti. O zaman bunu yüzyıllar boyunca binlerce kez yaptığını düşün, Onların doğumunu, yaşamlarını ve sen hayata devam ederken ölümlerini izlemeyi ve her yeni nesille her şeye yeni baştan başlamayı hayal et. Ne zaman ailemin bir ferdi ölse kardeşim Erik'in ölümünü tekrar seyrederek gibi oluyorum. Ve Chris... Chris'ten bahsetmek ona acı veriyormuş gibi irkildi. Kardeşimin bir kopyası adeta. Dudağının bir kenan acı bir alayla büküldü. Mizacı da öyle. Onun ölümüne katlanmak tüm aile fertleriminkinden çok daha zor olacak.

Cassandra adamın gözlerindeki hassasiyeti görünce derinden etkilendi, böylesine sert bir adamın böylesine insani bir kusuru olabiliyordu demek. O çok genç. Önünde yaşanacak koca bir hayat var. Belki de... Ama kardeşim düşmanlarımız tarafından öldürüldüğünde sadece yirmi dört yaşındaydı. Babasının savaşta düştüğünü gördüğünde oğlu genç Bironulfun yüzünde oluşan ifadeyi asla unutmayacağım. O sırada düşünebildiğim tek şey oğlanı kurtarmaktı. Bunu yaptın elbette.

Evet. Bironulf'un asla babası gibi ölmeyeceğine ant içtim. Yaşamı boyunca onu güvende tuttum ve yaşlanarak uykusunda öldü. Huzur içinde. Wulf duraksadı. Sanının sonunda babamdan çok annemin inançlarına sadık kaldım. İskandinavlar savaşta genç ölenlerin Valhalla'ya gireceğini düşünürler ama ben de annem gibi sevdiklerim için çok farklı bir kader istiyorum. Annemin duygularım bu kadar geç algılamış olmam çok acı.

Wulf düşüncelerinden kurtulmak ister gibi başını salladı. Kaş-larını çatarak ona baktı. Yanımda bu kadar güzel bir kadın varken bunları düşünebiliyor olmama inanmıyorum. Harekete geçmek yerine konuşmakla vakit harcıyorsam yaşılanıyorum demektir,' diyerek güldü. Bu kadar maraz düşünce yeter.

Cassandra'yı hızla kendine çekti. Çok daha verimli olabilecekken neden vaktimizi boşa harcıyoruz?

Nasıl bir verim?

Tebessümü sıcak ve şeytaniydi, Cassandra'yı yedi yuttu. Dilimi çok daha iyi bir şekilde kullanabileceğimden eminim. Ne dersün? Bu sözleri söylerken dilini boynundan yukarı doğru çıkararak kulağını dişledi. Sıcak nefesi Cassandra'mn boynunu alazlayarak titremesine sebep oldu.

Ah, evet, diye soludu. Dilini çok daha iyi bir şekilde kullanabileceğinden eminim.

Wulf elbisesinin sırtını çözerken güldü. Ağır, baştan çıkaran hareketlerle omuzlarından aşağı indirerek yere düşmesini sağladı. Kumaş teninden aşağı kayarak indi, soğuk hava bedenini okşadı.

Adamın karşısında çıplak dururken titremesine engel olamadı. O karşısında zırhıyla dururken böylesine teşhirde olmak garip bir histi. Alevlerin ışığı kara gözlerinde oynadı.

Wulf karşısındaki kadının sade güzelliğine baktı. Onu son rüyasında görüşünden çok daha tatlıydı. Elini şefkatle göğsünün üzerinde gezdirerek avucuyla meme ucuyla oynadı.

Cassandra ona İskandinav şiir tanrıçası Saga'yı hatırlattı. Zarif, saf. Nazik. Bir ölümlüken reddettiği şeyler.

Şu an ise ona bakınca gözleri kamaşıyordu.

Sırlarını ona neden açıklamış olduğunu hala bilmiyordu. Bu kadar açık konuşmak hiç tarzı değildi ve bu kadın onu büyülemişti.

Onunla burada sevişmek istemiyordu. Geçmişte, anılarının ve başarısızlıklarının ona suçluluk duyurduğu yerde değil.

Bu kadın çok daha iyisini hak ediyordu.

Gözlerim kapatarak onlan modem yatak odasının bir ikizine götürdü. Sadece birkaç değişiklik yaptı...

Cassandra hafifçe geri çekilip etrafına bakınca nefessiz kaldı. Sağlanndakinin dışında onlan çevreleyen duvarlar siyah beyaz çizgiliydi, sağ duvarsa tavana kadar uzanan pencerelerle kaplıydı. Açık pencereler rüzgarda uçan beyaz tül perdelerle örtülüydü, rüzgar onlara kadar ulaşıyor, odada yanmakta olan duzinelerle mumun alevinin titreşmesine sebep oluyordu.

Mumlar sönmedi. Yıldızlar gibi parlamaya devam ettiler.

Odanın tam ortasında, bir platformun üzerine yerleştirilmiş dev bir yatak vardı. Siyah ipek çarşaf ve siyah bir yorgan vardı. Yatak girift desenlere sahip olan dökme demirdendi, dört direğinin tepesinde kare şeklinde bir gölgelik vardı. Buradaki beyaz tüller de rüzgarla uçuşuyordu.

Sherrilyn Kenyon

Wulf artık çıplaktı. Cassandra'yı kucakladı ve onu dev, davetkar yatağa taşıdı.

Cassandra, Wulf un üzerine uzanan bedeninin ağırlığını ve altındaki yumuşacık dölşegi hissedince içini çekti. Bulutun üzerinde yatmak gibi bir şeydi.

Yukarı bakıp tavandaki aynayı ve Wulf un arkasına gizlemiş olduğu uzun saplı gülü görünce güldü.

Duvarlar bir anda parladı ve onlar da aynaya dönüştü.

Bu kimin fantezisi? diye sordu Cassandra, Wulf gülü üeri doğru uzatıp şişmiş sağ göğüs ucuna sürtmeye başladığında.

Bizim, blomster8, dedi Wulf onun bacaklarını ayırıp kendi iri bedenini oraya yerleştirirken.

Cassandra üzerinde uzanmış olan bu yoğun gücün yaşattığı hazla inledi. Adamın eril tüyleri bedenini gıcıkıyor ve içini şehvetli bir coşkuyla dolduruyordu.

Üzerinde dairesel hareketler yaptı, onu tüketmeye hazır karanlık, yasak bir canavar gibiydi. Cassandra onu üstlerindeki aynadan seyretti. Rüyalarında onu yaratması ne garipti. Hayatı boyunca hep temkinli olmuştu. Kimin ona dokunacağına çok dikkat etmişti. Bu yüzden de bilinçaltında gerçek hayatta izin vermeye cesaret dahi edemeyeceği, muhteşem bir aşık yaratmıştı.

Ölüm fermanından dolayı kimsenin ona aşık olmasına ya da onu umursamasına izin vermemişti. Yasım tutacak bir çocuk doğurmak istememişti. Yalnız kalmaya mahkûm, korkmuş bir çocuk.

Peşine düşülecek bir çocuk.

Hayatta istediği son şey ölümünün yasım Wulf gibi tutacak birini ardında bırakmaktı. Yaptıklarıyla alakalı olmayan bir lanet yüzünden çocuğunun gençliğinin baharında ölümünü izlemek zorunda kalacak birini.

8 (Nor.) Çiçek, (ç.n.)

Gecenin öpücüğü

Rüyalarında onu bedeniyle sevmekte özgürdü. Burada korku yoktu. Vaatler yoktu. Kırılacak kalpler yoktu.

Sadece onlar ve yaşanan o mükemmel an.

Wulf kalçasını dişlerken genizden gelen bir sesle inledi. Cassandra tıslayarak onun başını avuçladı. Wulf bu yumuşak ellerin saçlarını okşayarak onu rahatlatmasına izin verdi.

Wulf çok uzun zamandır rüyalarında geçmişte dolanıp durmuştu.

Hep onu kandırarak ticarethanelere götüreni aramıştı. Karanlık Avcı olmak onun kaderinde yoktu. Ruhunu hiç Artemis'e satmamış ya da hizmetlerinin karşılığında bir İntikam Sözleşmesi imzalamamıştı.

Wulf, kardeşinin ölümünün ardından hissettiği acıyı dindirecek birini aramıştı. Erik'i anavatanlarından ayınp bir savaşa soktuğunu unutmamasını sağlayacak nazik bir beden.

Morginne gözüne mükemmel bir cevap gibi görünmüştü. O da en az Wulf kadar hevesliydi.

Bu kadının Karanlık Avcıyla geçirdiği gecenin sabahında her şey değişmişti. Cinsel birleşmeleri sırasında ya da sonrasında kadın bir şekilde ruhunu onunla değiştirmişti. Artık ölümlü değildi ve yepyeni bir hayata gözlerini açmıştı.

Morginne onu hiçbir ölümünün hatırlamaması gibi gaddarca bir lanetle lanetlemişti. Bu arada sonsuzluğu İskandinav tanrı Loki ile geçirebilmek için Artemis'in hizmetinden kaçmayı başarmıştı.

Kadının bu laneti aldığı darbelerin en kötüsüydü ve bugüne kadar da sebebini anlayamamıştı.

Bu olayın sonrasında yeğeni Bironulf bile onu tanımamıştı.

Acheron Parthenopaeus durumuna acımasaydı Wulf şimdi hepten kaybolmuş olacaktı. Karanlık Avcıların lideri olan Acheron, Morginne'in bu hilesinin geri alınamayacağını ama kendisinin bu lanet üzerinde birtakım değişiklikler yaşayabileceğini söylemişti. Bironulf un kanından bir damla almış ve kanından olanların Wulf u hatırlamasını sağlamıştı. Bunun ardından Atlantisli, Wulf a psişik güçler vermiş ona nasıl ölümsüz olduğunu ve sınırlarının neler olduğunu anlatmıştı, güneşe karşı duyarlılığı da bunlardan bir tanesiydi.

Wulf un yeni ruhu Artemis'in elinde olduğu sürece ona hizmet etmekten başka çaresi yoktu.

Artemis'inse onu bırakmak gibi bir niyeti yoktu. Wulf bunu umursamıyordu. Ölümsüz olmanın kendine has faydalan da vardı.

Altındaki kadın da bunlardan biriydi. Elini kadının kalçasında dolaştırırken onun soluklarını dinledi. Tuz ve kadm tadını aldı. Gül ve pudra kokusunu.

Kadının tadı ve kokusu onu daha önce hiç bilmediği bir seviyeye yükseltiyordu. Yüzyıllardan beri ilk kez bir kadını sahipleniyordu.

Bunu tutmak istiyordu. İçindeki Viking hayata dönmüştü. İnsanken bu kadını alır götürür ve onu kendinden uzaklaştırmaya çalışan herkesi de öldürürdü.

Bunca yüzyılın ardından hala uygarlaşmamıştı, üflediğini alırdı. Her zaman.

Wulf onu ağzına aldığı anda Cassandra küçük bir çığlık attı. Bu adama duyduğu arzuya tüm bedeni sızladı. Sırtını geriye atarak tavandaki aynadan onu izlemeye başladı.

Wulf onunla oynasırken sırt kaslarının gerilişini izledi, bundan daha erotik bir görüntüyle karşılaşmamıştı hiç. Adamın esmer ve çıplak bedeninin her bir santimini görüyordu. İnanılmaz bir vücuda sahipti.

Dokunmak istediği bir vücuda.

Bacaklarını adamın bedeninin altına getirdi ve ayağıyla erkekliğini usulca okşamaya başladı.

Adam inledi. Çok yetenekli ayakların var, villkat.

Seni daha iyi okşayabilmek için, dedi Cassandra kısık bir sesle, kendini Kötü Kurt tarafından yenen Kırmızı Başlıklı Kız gibi hissediyordu.

Wulf un kahkahaları onunkilere kanştı. Cassandra ellerini adamın yumuşak dalgalı saçlarının arasına gömdü ve onunla birlikte hareket etmeye başladı. Dili bugüne kadar tanıdığı en muhteşem dildi. Yalıyor, oynuyor, tadıyordu.

Cassandra bundan daha iyi bir şeyin olamayacağı düşünmeye başladığı sırada adam iki parmağını içine soktu.

Cassandra o anda geldi.

Wulf, Cassandra ateşlenip, mutluluktan bitkin düşene kadar okşamaya devam etti.

Himm, diye soludu Wulf geri çekilerek. Sanının kedim aç.

Açlıktan ölüyor, dedi Cassandra onu bedeninin üzerine doğru çekerek, böylelikle o da Wulf un tadım çıkaracaktı.

Cassandra dudaklarını onun boynuna gömdü ve adama hissettiği tüm açlıkla onu küçük küçük ısırdı. İçini vahşi bir arzuyla dolduran bu adamın özelliği neydi? Muhteşemdi. Ateşli. Seksi. Hiçbir erkeği böylesine istememişti.

Wulf kadının onu bu şekilde tutmasına daha fazla karşı koyamazdı. Onun için deliriyordu. İhtiyaçları başını döndürmeye başlamıştı.

Daha fazla dayanamayacağı hissederek Cassandra'yı yan çevirdi ve içine girdi.

Cassandra içini dolduran bu beklenmedik hazla bir çılgılık attı. Yan yatmıştı, bugüne kadar kimseyi bu pozisyonda içine almamıştı. Wulf öyle derinlere ulaşmıştı ki onu rahminde hissettiğine yemin dahi edebilirdi.

Adam içine girip çıkarken onu aynadan seyretti, Cassandra zevkten çılgılık atana kadar daha da derinlere...

Bu adamdaki güç ve kuvvet daha önce bildiği hiçbir şeyle karşılaştırılamazdı. Her bir darbesi Cassandra'yı zayıflatıyor, soluksuz bırakıyordu.

Wulf un hemen öncesinde geldi.

Wulf geri çekildi ve yanına yattı.

Tutkularının şiddetinden kalbi son hızla atıyordu ama hala doymamıştı. Cassandra'ya uzanarak onu göğsüne çekti, böylelikle her yerini hissedebilecekti.

Sherrilyn Kenyon

Muhteşemsin, villkat.

Cassandra burnunu onun göğsüne sürttü. Sen de hiç fena değilsin, vilhvulf

Wulf onun uydurma sevgi sözcüğünü duyunca güldü. Bu kadından ve zekasından gerçekten çok hoşlanıyordu.

Cassandra, huzur içinde Wulf un kollarının arasında yattı. Hayatında ilk kez kendim tamamıyla güvende hissetti. Sanki hiçbir şey ya da hiç kimse ona dokunamazdı. Hiç böyle hissetmemişti. Çocukken bile. Hep bilinmeyen birinin kapıyı vuracağından korkmuştu.

Tüm yabancılar zan altındaydı. Geceleri onu ölü görmek isteyen bir Daimon ya da Apollit'le karşılaşabilirdi. Gündüzleri her an bir Doulos peşine düşebilirdi.

İçinden bir ses Wulf un onlann Cassandra'yı tehdit etmelerine dahi izin vermeyeceğini söylüyordu.

Cassandra?

Rüyasına kanşan kadın sesini duyunca kaşlarını çatı.

Cassandra?

İstemeye istemeye rüyasından kurtuldu ve kendini yatağında uyur pozisyonunda buldu. Kapı vurulmaya devam etti.

Cass? İyi misin?

Michelle'in sesini tamdı. Uyanıp yatakta oturabilmek için büyük bir mücadele verdi. Yine çıplaktı.

Cassandra kaşlarını çatarak yerde yağın halinde duran giysilerine baktı. Bu da neydi? Uyurgezer falan mıydı?

Buradayım, Chel, dedi ayağı kalkıp kırmızı bornozunu giyerken. Kapıyı açmca diğer yanda duran arkadaşı ile Kafi gördü.

İyi misin? diye sordu Michelle.

Cassandra esneyerek gözlerini ovuşturdu, hitam, sadece uvuk-luyordum.

Oysa kendini iyi hissetmiyordu. Daha çok uyuşuk bir haldeydi.

Kjecenin

Saat kaç?

Sekiz buçuk hayatım, dedi Kat.

Michelle in bakışları ikisinin arasında dolaştı. Benimle birlikte Infernoya geleceğinizi söylemişsiniz ama içinizden gelmiyorsa... Cassandra, Michelle'in sesindeki hayal kırıklığını yakaladı. Hayır, hayır sorun yok. Giyineyim de gidelim.

Michelle'in yüzü aydınlandı.

Kat kuşku dolu gözlerle Cassandra'ya baktı. İyi olduğundan emin misin?

İyiyim, gerçekten. Dün gece iyi uyuyamamıştım ve bir şekerlemeye ihtiyacım vardı.

Kat kaba bir ses çıkardı. 'Tek sebebi Chris'le birlikte okuduğunuz o Beowulf. Tüm enerjini aldı. Beowulf... karabasan... Aynı şeyler. Bu sözler Cassandra'nm huzurunu bozacak nitelikteydi.

Asabi bir tavırla güldü. Evet. Birkaç dakikaya yanınızda olurum. Cassandra kapıyı kapatarak buruşuk giysilerine doğru ilerledi. Burada neler oluyordu?

Beowulf gerçekten bir karabasan mıydı?

Belki de...

Bu komik düşüncüyü bir kenara bırakıp giysilerini yerden aldı ve kirliye attı, sonra kotu ile koyu mavi kazağını giydi.

Odadan çıkmaya hazırlanırken içini garip bir kıpırtı sardı. Bu gece bir şeyler olacaktı. Bunu biliyordu. Annesinin psişik güçlerine sahip değildi ama iyi ya da kötü bir şeyler olacağını hep hissedirdi. Maalesef hangisinin olacağını çok geç olmadan söyleyemiyordu. Bu gece kesinlikle bir şey olacaktı.

BEŞİNCİ BÖLÜM

ii ılası'ye hoş geldiniz, dedi Stryker kısık sesle. Bir emriyle aldına hazır olan Daimon ordusunun liderlerini gözden geçirirken Atiantis dilinde cehennem anlamına gelen kelimeyi kullanmıştı.

Atlantis Yokedici'sinin oğlu olarak on bir bin yıldır onları yönetiyordu.

Yokedici tarafından seçilmiş ve Stryker tarafından eğitilmiş olan bu Daimonlar seçkin katillerdi. Onların soyu Spathi Daimonlara dayanıyordu. Bu terim gerçek bir Spathi Daimonun ne olduğunu tam olarak bilmeyen Apollit ve Karanlık Avcılar tarafından yozlaştırılmıştı.

Onlar bu terimi kendileriyle savaşan her Daimon için kullanıyorlardı ama bu doğru değildi. Gerçek Spathi bambaşka bir şeydi.

Onlar Apollo'nun oğulları değildi. Tam tersine Apollo'nun düşmanlarıydı, tıpkı Karanlık Avcıların ve insanların düşmanı oldukları gibi. Spathiler çok uzun zaman önce sahip oldukları Yunan ya da Apollit özelliklerini reddetmişlerdi.

Onlar son Atlantislilerdi ve bununla gurur duyuyorlardı.

Karanlık Avcılar ve insanlar tarafından bilinmiyorlardı ama onlardan binlerce vardı. Binlerce. Acınası insanlar, Apollitler ya da Karanlık Avcıların hayal edemeyeceği kadar eskilerdi. Zayıf Daimonlar dünya üzerinde saklanarak yaşarlarken Spathiler laumina denen Gecenin Öpücüğü

kaçış deliklerini kullanarak kendi alemleri ile insanlarınki arasında seyahat ediyorlardı.

Evleri başka bir boyuttaydı. Yokedici'nin hapsediği, Apollo'nun ışığının asla parlamadığı Kalosis'te. Onlar Yokedici'nin askerleriydi.

Onun oğulları ve kızları.

Aralarında birkaç seçilmişin kendilerine has laminaları vardı, bu Yokedici'nin sıklıkla bahsetmediği bir hediyeydi. Stryker onun oğlu olarak dilediği an gidip gelebilirdi ama o annesinin yanında kalmayı seçmişti.

Son on bir bin yılda olduğu gibi...

Bu zaman zarfında hep bu geceyi planlamıştı. Babası Apollo, Stryker ve çocuklarını lanetleyerek korkunç bir şekilde ölüme terk ettikten sonra Stryker annesini kucaklamıştı.

Ona yol gösteren Apollimi olmuştu. Babaları hepsini yirmi yedi yaşına geldiklerinde ölmekle lanetledikten sonra insanların ruhlarını bedenlerine alarak hayatta kalabileceklerini öğreten kişi Apollimi'ydi.

Siz benim seçilmişlerindiniz, demişti ona. Benimle birlikte savaşın ve dünya bir kez daha Atlantis tanrılarına ait olsun.

O günden sonra özenle ordularını kurup geliştirmişlerdi. Ziyafet salonunda toplanmış olan üç düzine general onların arasındaki en iyi savaşçıları. Hepsini toplanmış, casuslarından kayıp varisin yeniden ne zaman ortaya çıkacağını haberini bekliyorlardı.

Gün boyunca ona ulaşamamışlardı ama şu an güneş batmıştı ve kız yine ulaşılabilir hale gelmişti. Şu andan itibaren diledikleri an geceye kaçıp onun kalbini sökebilirlerdi.

Bu Stryker'ın çok sevdiği bir fikirdi.

Salonun kapıları açıldı ve karanlığın içinden çıkan Stryker'ın hayatta kalan son oğlu Urian içeri girdi. Babası gibi siyahlara bürünmüş olan Urian'ın uzun saçları siyah deri bir bantla atkuyruğu şeklindeki toplanmıştı.

Oğlu diğerlerinden çok daha yakışıklıydı ama ırklarının tümü güzeldi.

Sherrilyn Kenyon

Ölümcül bir yirticinin asaletiyle yürüyen Urian'ın mavi gözleri parladı. Stryker oğlunu ilk getirdiğinde onunla baba-oğul oyununu oynamak zor olmuştu çünkü ikisi de fiziksel olarak aynı yaşıydı ama baba ve oğullardı.

Daha da önemlisi müttefiklerdi.

Stryker oğlunu tehdit eden birini göz kırpmadan öldürürdü.

Bir haber var mı? diye sordu oğluna.

Henüz yok. Avcı adam kokusunu kaybettiğini söyledi ama onu yeniden bulacaktır.

Stryker başıyla onayladı. Dün gece bir grup Daimonun öldüğü kavganın haberini onlara getiren casusları bir Ava Adamdı. Normalde böyle bir kavga onlara anlamsız gelirdi ama Ava Adam Daimonların kurbanlarına varis diye hitap ettiklerini söylemişti.

Stryker kızını bulmak için tüm dünyayı aramıştı. Beş yıl önce Belçika'da onu neredeyse öldüreceklerdi ama koruması kendini feda etmiş ve kızın kaçmasını sağlamıştı.

O günden beri kıza hiçbir yerde rastlanmamıştı. Onunla karşılaşıldığına dair bir söylenti çıkmamıştı. Bu kız da en az annesi kadar kurnaz olduğunu ispatlamıştı.

Onlar da bu oyunu oynamak zorunda kalmıştı.

Bu gece oyun sona erecekti. Stryker'ın St. Paul'de gezen devri-yeleri ve ona hizmet eden Avcı Adam varken kızın bu gece bulunacağından emindi.

Oğlunun sırtına vurdu. En az yirmi kişi hazırda beklemeli. Kız bizden kaçmamalı.

İlluminati'yi çağıracağım.

Stryker başıyla onayladı. Illuminati ondan, oğlundan ve io-kedici'nin otuz korumasından oluşuyordu. Hepsi annesine kan yemini etmişti, o cehenneminden kurtulacak ve bir kez daha dünyayı yönetecekti.

O gün geldiğinde hepsi birer prens olacaktı. Sadece Yokedici'den emir alacaklardı.

97

İşte o gün nihayet gelmişti.

Wulf bu gece neden Infemo'ya doğru yönlendiğini anlayamıyordu, içinde hissettiği şeyin bir açıklaması yoktu.

Bunun rüyalarını ele geçiren kadına yakın olmak gibi delice bir dürtüden kaynaklandığından şüphelendi. Şu an bile o güzel tebessümünü görebiliyor, onu hoşlukla karşılayan bedenini hissedebiliyordu.

Hatta tadını.

Kadını düşünmek tam bir işkenceydi. Yüzyıllar önce ardına bile bakmadan bir kenara bıraktığı hisleri ve ihtiyaçları açığa çıkmıştı.

Ne gerek vardı? Yine de onu tekrar görmekten başka bir isteği yoktu.

Hiç mantıklı değildi.

Kadının bu gece de aynı yerde olma ihtimali imkansızla yakındı.

Yine de gitti. Kendine engel olamadı. Kendini kontrol edemez bir hali vardı, görünmeyen bir güç tarafından itiliyordu sanki.

Arabasını park ettikten sonra sessiz sokakta, buz gibi gecenin içinde, bir hayalet gibi üerledi. Kış rüzgarları onu kamçılardı, açıkta kalan tenini ısırdı. Artemis'e hizmet etmek için geldiği gece de böyle bir geceydi. O zaman da arayıştaydı. Sadece arayışı farklıydı.

Yoksa değil miydi?

Sen var olmayan bir huzur peşinde koşan gezgin bir ruhsun. İç gerçeği bulana kadar kayıp kalacaksın. Ne olduğumuzdan asla kaçamayız. Tek umut onu kucaklamaktır.

Bugüne kadar eski kahinin onu gördüğü akşam ne söylemeye çalıştığını anlayamamıştı, ondan Morginne ve Loki'nin ruhlarını nasıl değiştirdiğini anlatmasını istemişti.

Belki de gerçek bir açıklaması yoktu. Zaten garip bir dünyada yaşıyorlardı ve her geçen dakika biraz daha garipleşiyordu.

Infemo'ya girdi. İçerisi siyaha boyanmıştı, aralara kulübün ışıklan yansıdığına korkunç bir parıltıya sahip olan kırmızı alevler resmedilmişti.

98

Sherrilyn Kenyon

Kulübün sahibi Dante Pontis, iki adamıyla birlikte kimlik kontrolü yaptığı kapıda onu karşıladı. Bu insan formundaki Kata-gari panteri ironik bir şekilde bir vampir gibi giyinmişti. Dante bu tür şeylerin komik olduğunu düşünüyordu, kulübün adından da anlaşılıyordu zaten.

Dante, siyah deri pantolon, kırmızı ve turuncu alev desenli mo-tosikletçi çizimleri ve siyah şair gömleği giymişti. Panter gömleğinin önünü açık bırakmıştı, firfırlı yakası ve ipekli bağlan göğsüne sarkıyordu. Uzun siyah ceketi de on dokuzuncu yüzyıla ait gibi duruyordu ama Wulf onun bir kopya olduğunun farkındaydı, bu kadar uzun yaşamının verdiği avantajla her devrin modasını tam anlamıyla takip edebilmişti.

Dante'nin siyah uzun saçları omuzlarına dökülmüştü. Wulf, dedi köpek dişlerinin parlamasını sağlayarak. Wulf onların da sahte olduğunu biliyordu.

Panter bu dişlere yalnız hayvan formundayken sahip olabilirdi. Wulf onları görünce başım eğdi. Onlar da nereden çıktı? Dante daha çok gülerek dişlerinin iyice görünmesini sağladı. Kadınlar onları seviyor. Sana da bir set almam söyledim ama sen zaten tam teçhizat gelmişsin.

Wulf buna güldü. O konuya girmeyeceğim.

Lütfen, girme.

Her yana çekilebilecek cinaslı sözlere ve Avcı Adamların onu orada istemiyor olmasına rağmen Infemo'ya gelmek iyi bir histi. Evet, tamam kendini Cheers dizisindeki Sam Malone gibi hissediyordu ama barda oturan Norm üe Cliff yoktu burada. Daha çok Spike ve Svvtchblade gibiydi.

Dante'nin yanındaki adam eğildi. O bir KA mı?

Dante'nin gözleri kısıldı. Yanında duran adamı yakaladı ve onu diğer fedaiye doğru itti. Bu kahrolası Arkadyalı'yı arkaya çek ve onunla ilgilen.

Adamın yüzü soldu. Ne? Arkadyalı değilim.

99

Atıyorsun, diye tısladı Dante. Wulfla iki hafta önce tanıştın ve gerçek bir Katagari olsaydın onu hatırlardın. Sadece lanet olası bir adam-panter bunu yapamaz.

Wulf, hiçbir Katagari'nin aşağılama olmaksızın kullanmayacağı bu hakaret karşısında kaşlarını kaldırdı. Adam kelimesi insan anlamında kullanılıyordu. Hayvan isimlerinin önüne bu terimi yerleştirmekse Katagariler için biyyik bir hakaretti. Onlar insan formu alabilen hayvanlar olmakla gurur duyarlardı, tersiyle değil.

Avcı Adam olarak adlandırılmalarına tahammül etme sebepleriye gerçekten avlanıyor ve hayvan formu alan insanlar olan Arkadyalı-lan öldürüyor olmalarıydı. Irkkanın erkeklerinin kadınları cinsel amaçlarla avladığından bahsetmeye gerek bile yoktu. Anlaşılan seks insan formundayken onlar için daha eğlenceli oluyordu ve erkeklerin doymak bilmeyen bir iştahları vardı.

Wulf un şanssızlığı onu hatırlayabilecek olan Adam Avcıların dişilerinin çiftleşmek için ırkkanndan başka kimseyi seçmeyişleriydi. Erkeklerinin aksine, dişiler seksi kendilerine bir eş bulmak için yaparlardı. Erkeklerse sadece hazzın peşindeydi.

Ona ne yapacaksınız? diye sordu Wulf, Dante'nin fedaisi Arkadyalıyı çekiştirerek götürürken.

Sana ne Karanlık Avcı? Ben senin işine kanşmıyorum sen de benimkine kanşma.

Wulf ne yapılması gerektiği konusunda tartışabilirdi ama diğer adam gerçekten de Arkadyalı bir casussa Dante durumu kendi değerlendirdi ve başkasının fikrine ya da yardımına ihtiyaç duymazdı, özellikle de bir Karanlık Avcı'mn. Bu Avcı Adamlar bağımsızlıklarına düşkünlü ve onlara karışanlardan nefret ederlerdi.

Wulf konuyu değıştirdi. Kulüpte Daimon var mı? diye sordu Dante'ye.

Dante başını iki yana salladı. Ama Corbin içeride. Yaklaşık bir saat önce geldi. Sakin bir gece olduğunu söyledi. Daimonların sokağa dökülmesi için fazla soğukmuş.

Wulf bu bölgeye atanmış olan diğer Karanlık Avcı'nın adını duyunca başıyla onayladı. Uzun kalmasına gerek yoktu o zaman, tabii Corbin kaldığı sürece kalacaktı. İçeri girip kadına merhaba demeye hazırlandı.

Bu gece sahnede orkestra yoktu. DJ çalıyordu ve yaptığı müzik ona Chris'in bahsettiği Goth Metal'i hatırlattı.

Kulüp yanıp sönen parıltılı elektronik ışıkların dışında karanlıktı. Işıklar Karanlık Avcı görüşüne hasar veriyordu, bu Dante'nin Karanlık Avcılar kulüpteiken işlerine fazla kanşamaşırlar diye aldığı bir önlemdi. Wulf gözlüğünü cebinden çıkardı ve ışıkların sebep olduğu acıyı azaltabilmek için taktı.

İnsanlar dans ediyordu ve etraflarında olup bitenlere karşı duyarsızdı.

Selamlar.

Kulağının dibinde Corbin'in sesini duyunca yerinden sıçradı. Kadının zamanı bükme ve ışınlanma yeteneği vardı, insanları bu gücüyle şaşırtmaya bayılıyordu.

Arkasındaki son derece çekici kızıl saçlı kadını görmek için döndü. Uzun boylu, kıvrak ve ölümcül olan Corbin insan hayatım bir Yunan kraliçesi olarak geçirmişti. Hala kendini diğerlerinden üstün gören, mağrur bir tavra sahipti; karşısındakiler ona dokunmadan önce ellerini yıkamak isterlerdi.

Ülkesini hiç şüphesiz Wulf'un halkının atası olan barbar bir kabilenin saldırısından korumaya çalışırken ölmüştü.

Selam, Binny, dedi Wulf, kadının sadece birkaç kişinin kullanmasına izin verdiği takma adını kullanarak.

Kadın elini omzuna koydu. İyi misin? Yorgun görünüyorsun.

İyiyim.

Bilemedim. Belki de sana bakması için Chris'in yerine birkaç günlüğüne Sara'yı göndermeliyim.

Wulf bu ilgisinden dolayı kendini iyi hissederek elini kadının elinin üzerine koydu. Sara Addams, Corbin'in Yardımcısıydı. 'Tek

101

ihtiyacım da bu zaten. Beni hatırlamayan ama bana hizmet etmesi gereken bir Yardımcı.

Ah, doğru ya, dedi Corbin burnunu kırıştırarak. Bu küçük sorunu unuttuğum.

Endişelenme, sorun Chris değil. İyi uyuyamadım.

Bunu duyduğuma üzuldüm.

Wulf birkaç Avcı Adamın onları süzdüğünü gördü. Sanırım sinirlerini bozuyoruz.

Corbin etrafına bakınırken bir kahkaha attı. Olabilir ama bahse girerim biri burada ne yapmakta olduğumun farkında.

Ne yapıyor musun?

Bu gece burada bir şey olacak. Geliş sebebim bu. Sen de hissetmiyor musun?

O güce sahip değilim.

Buna müteşekkirek ol, rezil bir şey. Corbin ondan uzaklaştı. Ama madem sen buradasm temiz hava almak için dışarı çıkıp kulübü sana bırakabilirim. Güçlerimin eksilmesini istemiyorum.

Sonra görüşürüz.

Corbin başıyla onayladıktan sonra bir anda yok oldu. Wulf insanlardan herhangi birinin onun bunu yaptığını görmediğini umdu.

Wulf kendini garip, soyutlanmış hissederek kulüpte dolandı. Neden burada olduğunu bilmiyordu. Bu çok aptalcaydı.

Aslında gidebütirdi.

Arkasına döndüğü anda dondu...

Cassandra bu akşam Infemo'da kendini çok garip hissediyordu. Zihni bir gece önceye gitti. Kat bile huzursuzluğunu hissetmişti.

Zihninde onu sürekli olarak uyaran iki ses vardı, biri hemen gitmesini, diğeri kalmasını söylüyordu.

Şizofren ya da o tür bir şey olduğundan korkmaya başlıyordu.

Sherrilyn Kenyon

Michelle ve Tom onlara doğru geldiler. Selam, çocuklar sizi ekiyor olmaktan nefret ediyorum ama Tom ve ben konuşabilmek için daha sessiz bir yere gidiyoruz, tamam mı?

Cassandra onlara gülümsedi. Elbette. Keyfinize bakın.

Onlar gittiği anda Kat'e baktı. Kalmamıza gerek yok, değil mi?

Gitmek istediğinden emin misin?

Evet, sanırım.

Cassandra iskemlesinden kalkarak çantasını aldı. Ceketini giyerek ilerlerken etrafındakilere dikkat etmiyordu ta ki sert bir duvara toslayana kadar.

Ah, çok özür... Başını kaldırdı ondan uzun olan ve rüyalarını ele geçiren yüzü gördüğü anda sesi kesildi.

Oydu!

Bu muhteşem vücudun her bir santimini ezber biliyordu. Wulf?

Wulf adını onun dudaklarından duyduğu anda inanılmaz derecede şaşırdı. Beni tanıdın mı?

Kadının yüzü kıpkırmızı olduğu anda Wulf anladı.
Onlar rüya değildi.
Kadm uzaklaşmaya başladı.
Cassandra, bekle.
Cassandra, adamın adını söylediğini duyduğu anda dondu.
Adını biliyordu...
Kaç! Zihninde annesinin sesine benzer bir ses yankılandı ama adamdan kaçmak istemeyen diğer yanı tarafından bastırıldı.
Adam elini ona doğru uzattı.
Cassandra uzanan ele bakarken soluk dahi alamıyordu, onun dokunuşlarını istiyordu.
Gerçek dokunuşlarını.
Kendine engel olanıadan adanına uzandı.
Ona tam dokunmak üzereyken omzunun üzerinden bir panltı
Gecenin öpücüğü
İleri baktığında dans pistinde, aymadan yansımaya benzeyen görüntüye baktı. Tam ortasında duran adam şeytanın cisimlenmiş haliydi.
Boyu en az iki metre beş santim olan adam siyahlara bürünmüştü, kısa abanoz rengi saçları yüzünü mükemmel bir şekilde çevreliyordu. En az Wulf kadar yakışıklıydı ve Wulf gibi koyu güneş gözlüğü takıyordu. Adamın üzerindeki tek renk motosikletçi ceketinin önüne işlenmiş olan, parlak sarı bir ejderhaydı.
Siyah saçlarına rağmen o bir Daimondu. Bunu sahip olduğu tüm Apollit güdülerıyla hissediyordu.
Daha da ötesi açılan noktadan çıkmaya devam eden başka Da-imonlar da vardı. Hepsini sarışındı ve siyahlar giymişti.
Doğal olmaıyan bir canlılık ve çekiciliğe sahiplerdi. Çoğu ölümcül bir hava estiriyordu. Buraya beslenmeye gelmemişlerdi. Buraya öldürmek için gelmişlerdi.
Cassandra inleyerek geri çekildi.
Wulf, Cassandra'yı ürkütenin ne olduğunu görmek için dönüp baktı. Kulübün tam ortasındaki kaçış deliğinden çıkan Daimonları görünce ağzı açık kaldı.
Dante ön taraftan koşarak gelirken insan formunu değiştirerek panter oldu. Adam yanlarına varamadan siyah saçlı Daimon ona bir tann-şimşegi gönderdi.
Katagari inleyerek yere düştü, elektrik yüklü darbe onun bir insana bir pantere dönüşmesine sebep oluyordu.
Bar bir anda birbirine girdi.
İnsanlara zihin kalkanı uygulayan! diye haykırdı DJ mikrofondan, orada bulunan Katagarileri insanlar konusunda uyararak. Bir kenara toplanıp geceye dair anılarının yeniden düzenlenmesine ya da oluşturulmasına ihtiyaç vardı, bu kulüpte bir gariplik yaşandığı zamanlarda yaptıkları rutin bir uygulamaydı.
Daha da önemlisi insanların korunmaları gerekiyordu.
Sherrilyn Kenyon
Daimonlar bir yelpaze gibi açıldılar ve onlara yaklaşan Kataga-rilere saldırdılar.
Wulf, saldırıya hazırlanarak kalabalığa doğru koştu.
San at kuyruklu bir Daimonu yakalayarak çevirdi. Daimon geriye sıçrayarak ondan kaçmayı başardı. Bu senin savaşın değil, Karanlık Avcı.
Wulf çizmesinin içinden iki uzun hançer çıkardı. Sanınm öyle.
Saldırdı ama Daimon şimşek hızıyla hareket ederek onu şaşırttı. Wulf un her saldırısı karşılandı ve karşılık aldı.
Lanet olsun. Hayatında bu şekilde hareket eden bir Daimon bile görmemişti.
Sen nedin? diye sordu Wulf.

Sanşın Daimon güldü. Biz Spathüeriz, Karanlık Avcı. Gecenin karanlığında ölümcül olan bir tek biz vanz. Sen... Wulf a aşağılayarak baktı. Sen sadece bir taklitçisin.

Daimon onu boynundan yakaladı ve bir kenara fırlattı. Wulf sert bir şekilde yere çarptı. Bıçaklan ellerinden fularken vahşi bir hırıltıyla nefesi kesildi.

Daimon üzerine atladı ve çaresiz bir bebekmişçesine ona vurmaya başladı.

Wulf ondan kurtuldu ama çok zorlandı. Mekanın her yanında kavga vardı, avcı adamlar Daimonlarla meşguldü.

Endişelenerek Cassandra'ya baktı, onun sanşın bir kadınla birlikte uzak köşeye saklanmış olduğunu gördü.

Onu buradan çıkarmalıydı.

Savaşmakta olduğu Daimon, Wulf un baktığı yere baktı. Baba, diye seslendi. Varis. Cassandra'yı gösterdi.

Wulf onun dikkatinin dağılmasını fırsat bilerek sert bir tekme geçirdi.

Spathiler tim halinde rakiplerinden sıyrıldılar ve Cassandra ile sanşın kadının saklandıkları yere sıçradılar.

Kelimenin tam anlamıyla havaya uçtular ve ayını formasyonda yere kondular.

Wulf onlara doğru koştu ama kadınların bulunduğu yere ulaşmayı başaramadan Cassandra ile sarışın kadın çöktüğü yerden kalktılar. Daimonların lideri olduğu yerde dondu.

Sanşın, Daimonların Cassandra'ya ulaşmalarını engellemiş gibi kollarını havaya kaldırdı. Kulübün içerisinde bir anda nereden geldiği anlaşılmayan bir kasırga oluştu.

Daimonlar dondu.

Dans pistinde başka bir parıltılı geçit açıldı.

Laminalardedi Wulf la savaşan Daimon, hırlayarak. Sarışın kadına dönerek dik dik baktı.

Spathiler öfkeli yüzleriyle oluşturdukları formasyonu bozdular ve birer birer açılan geçitten geçtiler.

Liderleri kaldı.

Sert gözlerle sanşın kadına baktı. Henüz sona ermedi, diye tısladı.

Kadın kıpırdamadı, hatta irkilmedi büe. Taştan yapılmış gibi bir hali vardı. Ya da komadaydı.

Daimonların lideri arkasını döndü ve ağır hareketlerle portaldan geçti. O geçer geçmez portal yok oldu.

Kat? dedi Cassandra ayağa kalktığı anda.

Sanşın kadın geriye doğru sendeledi. Aman Tanm, öldüğümü sandım, diye soludu Kat, tüm vücudu titriyordu. Onlan gördün mü? Wulf onlara katıldığında Cassandra başıyla onayladı.

Neydi onlar? diye sordu Kat.

Spathi Daimonlar, diye soludu Cassandra. İnanmaz gözlerle arkadaşına baktı. Onlara ne yaptın?

Hiçbir şey, dedi Kat, yüzü masumdu. Sadece orada durdum. Beni gördün. Neden gittiler?

Wulf kuşkulu gözlerle Kat'e baktı. Gitmeleri için bir sebep yoktu. Savaşı kazanıyorlardı.

Hayatında ilk kez onlan yenemeyeceğine dair bir kuşkuya düşmüştü.

Corbin yanlarına geldi. Onlardan birini yakalayabildin mi?

Wulf başım iki yana sallarken Corbin'in ne ara dönmüş olduğunu merak etti. Güçlerinde bir azalma hissetmemişti ama Spathüerm ona haddini bildiriş şekline bakılırsa azaldığı kesindi.

Corbin savaşta yaralanmış gibi omzunu tuttu. Ben de.

Bu açıklamanın etkisi ikisini de sarstı.

Birlikte Cassandra'ya döndüler.

Senin peşindelerdi, değil mi? diye sordu Wulf.

Cassandra son derece huzursuz görünüyordu.
Sen Dante üe ekibine bak. Bununla ben ilgilenirim, dedi Wulf, Corbin'e.
Corbin uzaklaşırken Wulf yeniden kadınlara döndü. Beni nasıl hatırladın?
Cevabı aslında biliyordu. Sen bir Apollit'sin, değil mi? Ava Adamlardan olmadığı kesindi.
Onların gözden kaçması imkansız olan bir auralan vardı.
Cassandra yere bakarak fısıldadı. Yan.
Wulf bir küfür savurdu. Çözmüştü. O zaman sen lanetlerinin kalkması için öldürmek zorunda olduklan Apollit varissin.
Evet.
Bu yüzden mi rüyalanmda benimle yatıyordun? Seni koruyacağımı mı düşündün?
Hakarete uğrayan Cassandra ateş saçan gözleriyle ona baktı. Seninle hiçbir şey yapmadım ahabap. Bana gelen sensin.
Ah, bu harikaydı. Tabii, doğru. İşe yaramadı. Benim işim senin türünü öldürmek, korumak değil. Başının çaresine bak. prenses. Arkasını dönerek uzaklaşmaya başladı.
Cassandra onu tokatlamak ile ağlamak arasında kalmıştı. Peşinden giderek onu durdurdu. Aklında bulunsun, beni koruması için sana ya da herhangi birine ihtiyacım yok ve yapacağım son şey de halkımın şeytanından yardım istemek olur. Sen bir katılsın ve avladığın Daimonlardan en ufak bir farkın bile yok. En azından onların hala ruhlan var.
Wulf un yüzü iyice sertleşti, kolunu kadından kurtararak oradan ayrıldı.
Cassandra, onun bu yeni tavn karşısında çığlık atmak istiyordu. Bir yanının adamdan kesinlikle hoşlandığını fark etti. Rüyalarında öylesine şefkatliydi ki.
Nazik.
Halkı hakkmdaki düşünceleri kaldırılır gibi değildi. O hayalini kurduğu adam değildi. Canlı hali korkunçtu. Korkunç!
Masaların ters dönmüş olduğu kulübe ve ortalığı toplamaya uğraşan Katagarilere baktı. Her şey nasıl bir kabusla dönüşmüştü.
Gel, dedi Kat. O Daimonlar geri gelmeden seni eve götürelim.
Evet, eve gitmek istiyordu. Bu geceyi unutmak istiyordu ve Wulf bu gece ona gelirse...
Eğer Spathilerin sert olduklarını düşündüyse asıl sertlik neymiş görecekti.
Stryker adamlarım salonda bırakarak Apollymi'yi görmeye gitti. Spathiler arasında onun huzuruna çıkma iznine sahip olan tek kişiydi.
Apollymi'nin tapmağı Kalosis'teki en görkemli binaydı. Siyah mermer cehennemlerinin loşluğunda bile parlıyordu. Tapmak bir çift amansız seredon tarafından korunuyordu, bunlar köpek başlı, ejderha bedenli ve akrep kuyruklu yaratıklardı. İkisi de Stryker'a hırladılar ama geride durdular. Çok uzun zaman önce Stryker'm, Yokedici'nin içeri girmesine izin verdiği dört varlıktan biri olduğunu öğrenmişlerdi.
Annesini diğer iki Charonte iblisiyle birlikte salondaki koltuğunda otururken buldu. Özel koruması Xedrix sağındaydı. Teni lacivert gözleri canlı bir sanydı. Siyah boynuzlan yine lacivert olan saçlanmın arasından çıkıyordu, kanatlan kan kırmızısıydı. Bir eli Yokedici'nin omzunun yakınında kıpırdamadan duruyordu.
Diğer iblisi daha sıradandı ama annesi bir sebepten ötürü Sa-bina'yı seviyordu. San tenini tamamlayan uzun, yeşil saçlan vardı. Gözleri saçlanyla aynı renkti, boynuzlan ve kanatlan turuncunun garip bir tonuydu.
İblisler göz kırpmadan onu izlediler, annesi düşüncelere dalmış bir şekilde otururken ikisi de ne kıpırdadı ne de konuştu.
Odanın pencereleri açıktı ve ölü ağabeyinin anısına sadece siyah çiçeklerin yetiştiği bahçeye bakıyordu. Yokedici'nin diğer oğlu yüzyıllar önce ölmüştü ve kadın hala onun yasını tutuyordu.
Stryker'ın hayatta oluşuna sevindiği gibi.

Uzun beyaz-san saçları mükemmel dalgalar halinde yüzünü sarmıştı. Zamandan eski olduğu halde Apollymi yirmili yaşlarının ortalanndaki bir kadının güzel yüzüne sahipti. Siyah tül elbisesi koltuğun siyahıyla kanşmıştı, hangisi nerede bitiyor hangisi nerede başlıyor anlaşılamıyordu.

Kucağında siyah saten bir yastık tutarak kıpırdamadan dışarı bakıyordu. Serbest kalmam için uğraşıyorlar.

Stryker bu sözler üzerine duraksadı. Kim?

Şu aptal Yunanlılar. Minnettarlığımı onların tarafına geçerek göstereceğimi sanıyorlar. Acı acı güldü.

Stryker bu düşüncenin saçmalığına güldü. Annesi Yunan tanrısından ziyadesiyle nefret ederdi. Başarabilecekler mi?

Hayır. Elekti onları durduracak. Hep yaptığı gibi. Stryker'a bakmak için başını çevirdi. Soluktan da öte olan gözlerinin rengi yoktu. Kirpiklerindeki buzlar parlıyordu, saydam cildi pırıltılı bir görüntüye sahipti, ona enfes bir kınlanlık kazandırıyordu. Oysa Yokedici'nin kınlanlıkla alakası bile yoktu.

Adı kadar yok ediciydi. Ailesinin tüm fertlerini asla geri dönemeyecekleri ölüm diyarına göndermişti.

Gücü mutlak ve sadece ihanetinden dolayı burada, Kalosis'te hapisti. İnsanların dünyasını görüyordu ama aralarına katılma izni yoktu. Stryker ve takipçisi olan Daimonlar kaçış deliklerini kullanarak bu diyarı dışına çıkabiliyorlardı Yokedici çıkamıyordu.

Atlantis'in mührü kırılana kadar da çıkamayacaktı ve Stryker bunu nasıl yapacağını bilmiyordu. Apollymi bunu ona hiç açıklamamıştı. Neden varisi öldürmedin? diye sordu.

Abadonna portalı açtı.

Annesi yine durgunlaştı ki bu hiç de gerçek değildi. Birkaç saniye sonra güldü. Ses yumuşak ve nazikti, şarlar gibi ortamda gezindi.

İyi hamle, Artemis, dedi annesi yüksek sesle. Öğreniyorsun ama bu seni ya da korumakta olduğun şu uyuz erkek kardeşini kurtarmayacak. Koltuktan kalktı, yastığı koydu ve Stryker'a doğru yürüdü. Yaralandın mı, m'gios?

Annesi ona ne zaman oğlum dese içinin ısındığını hissedirdi. Hayır.

Xedrix harekete geçerek Yokedici'nin kulağına bir şeyler fısıldadı. Hayır, dedi Apollymi yüksek sesle. Abadonna'ya dokunulmayacak. Farklı bağlılıkları var ve ben onun şefkatli doğasından birtakım tanrıçalar gibi faydalanmayacağım. O bu olayda masum ve bu konu yüzünden onu cezalandırmayacağım.

Yokedici iki parmağıyla çenesine vurdu. Esas sorun şu, o cadı Artemis ne planlıyor?

Gözlerini kapadı. Katra, diye soludu Abadonna'yı çağırırken. Apollymi, birkaç saniye sonra nefret dolu bir ses çıkardı. Cevap vermeyi reddediyor... Pekala, dedi Stryker'm o çok iyi tanıdığı bu diyarı aşan ve Katra tarafından duyulabilen bir sesle. Artemis'i ve Apollo'nun varisini korumak zorundaysan koru bakalım ama beni durduramayacağını biliyorsun. Kimse durduramaz.

Stryker'a döndü. Katra'yı varisten ayırmamız gerekiyor.

9 (Atlantis dili) Oğlum, (ç.n.)

Nasıl? Abadonna portalı açmaya devam ettiği sürece güçsüzüz. Açıldığı anda oradan geçmek zorunda olduğumuzu biliyorsun.

Yokedici bir kez daha güldü. Hayat bir satrançtır Strykerius, bunu hala öğrenmedin mi? Piyonlarını her korumaya kalkıştığın anda vezirini saldırıya maruz bırakırsın.

Yani?

Abadonna aynı anda her yerde olamaz. Eğer varise ulaşamıyor-sanız o zaman Abadonna'mın değer verdiği başka bir şeye saldırın. Stryker bunu duyunca gülümsedi. Ben de bunu söylemeni umuyordum.'

ALTINCI BÖLÜM

Cassandra öylesine öfkeliydi ki ne yapacağını bilmiyordu. Aslında biliyordu. Wulfu bir odada bağlamak ve koca bir süpürgeyle onu dövmek.

Daha da iyisi dikenli bir sopayla!

Maalesef o iğrenç hödüp bağlamak için o ve Kat'ten fazlası gerekiyordu.

Kat onu dairesine götürürken çığlıklar atarak bir bezelye tanesi kadar sevgiye sahip olamayan o geri zekalıya sövüp sayma isteğiyle savaştı.

Şu ana kadar rüyalarında kendini Wulf a ne kadar açmış olduğunu fark etmemişti. Kendini ona ne kadar teslim ettiğini. O kimseye güvenecek tipte bir kadın değildi, en azından hiçbir erkeğe. Yine de bu adamı kalbi ve bedeniyle kabullenmişti.

Daha ne kadar...

Aklına gelen şeyle sessiz tiradına ara verdi.

Dur bakalım...

O da rüyalarını hatırlıyordu.

Cassandra'yı suçlamıştı, hem de onu baştan...

Bunu neden kulüpteiken düşünmedim? diye yüksek sesle sordu Cassandra.

Neyi düşünmedin?

113

Ön paneldeki ışıkların yüzünü aydınlattığı Kat'e döndü. Wulf Un barda ne söylediğini hatırlıyor musun? Beni rüyalarından hatırladı ve ben de onu kendi rüyalarımından hatırladım. Sence bu rüyalar gerçek olabilir mi?

Wulf baida mıydı? diye sordu Kat kaşlarını çatarken. Rüya da gördüğün Karanlık Avcı bu gece orada mıydı? Ne zaman?

Onu görmedin mi? diye karşılık verdi Cassandra. Kavganın hemen ardından yanımıza geldi ve bana bir Apollit olduğum için kızdı. Bize doğru gelen tek şey o Daimondur.

Cassandra onu düzeltmek için ağızını açtı ve o sırada Wulf un insanların onu unutmamasıyla ilgili sözlerini hatırladı. Yok artık, korumasının da bu adamı tamamen unutmamasını sağlayan şey de neydi?

Pekala, dedi, başka bir yol deneyecekti. Wulfun orada olduğunu unutamam ve diğer soruya geçelim. Gördüğüm rüyalar gerçek olabilir mi? Gerçek ile düş arasında gidip gelmek gibi bir şeyler? Kat homurdandı. Beş yıl önce vampirlerin gerçek olduğunu bile düşünmezdim. Bana farklı olduğunu gösterdin. Hayatım, senin garip yaşamına bakınca hiçbir şeye imkansız diyemem.

Doğru. Evet ama daha önce bunu yapabilen biri olduğunu duymadım.

Bilmiyorum. Bugün Karanlık-Avcı.com sitesinde gördüğümüz şeyi hatırlıyor musun? Rüyalara sızabiliyorlarmış. Bununla ilgili bir şeyler olabilir mi?

Bümiyorum. Belki. Ama Karanlık-Avcı.com'da rüyalara onların sızdığı yazıyordu. Orada iki kişiyi aynı rüyada bir araya getirmekten bahsedilmiyordu.

Evet ama ya onlar uyku tanrılarıysa? O zaman kendi dünyalarında iki kişiyi bir araya getirebilirler.

Sen ne diyorsun Kat?

Sadece belki de Wulf u sandığından çok daha iyi tanıyorsun. Belki de onunla ilgili gördüğün her rüya gerçek.

Arabasını St.Paul'de sürerken Wulf un kafasında belirli bir yer yoktu. Tek odak noktası Cassandra ve hissettiği ihanete uğramışlık duygusuydu.

Belli oldu, diye söylendi. Bunca zaman sonra nihayet onu hatırlamayı başaran münasip bir kadın bulmuştu ve o da bir Apollit çıkmıştı- İlişki kurması kesinlikle yasak olan yegane tür.

Tam bir aptalım.

Telefonu çaldı. Wulf açarak cevap verdi.

Ne oldu?

Telefonun diğer ucunda Acheron Parthenopaeus'un kaim, aksanlı sesini duyunca yerinden sıçradı. Ash çok öfkelenildiği anlarda hemen Atlantis aksanıyla konuşmaya başladılar.

Wulf olanlardan bihabermiş gibi davranmayı düşündü. Ne?

Bu gece kulübüne yapılan saldırı hakkında Dante'den bir telefon aldım. Tam olarak ne oldu?

Wulf yorgun bir nefes verdi. Bilmiyorum. Bir kaçış deliği açıldı ve bir grup Daimon ortaya çıktı. Bu arada liderlerinin saçları siyahtı. Bunun mümkün olduğunu bilmiyordum.

O, doğal saç rengi değil. İnan bana. Stryker bir süre önce L'O-real'i keşfetti.

Wulf kenara çekti, bu küçük dedikodu içini kızgın bir bıçak gibi dağlamıştı. Bu adamı tanıyor musun?

Acheron cevap vermedi. Senin ve Corbin'in Stryker ve adam-lanndan uzak durmanızı istiyorum.

Acheron'un tonlamasında Wulf'un kanım donduran bir şeyler vardı. Hatta bunu bir uyan olarak bile algılayabüirdi. O sadece bir Daimon, Ash.

Hayır, değil ve dışarı çıkma sebebi diğerleri gibi beslenme amaçlı değil.

Ne demek istiyorsun?

Uzun hikaye. Bak, şu an Nevv Orleans'tan ayrılamam. Burada ilgilenmem gereken yeterince rezillik var ve muhtemelen Stryker şu an sırf bu sebeple ortaya çıktı. Dikkatimin dağılacığını biliyor.

Tamam, endişelenme. Bugüne kadar alt edemediğim bir Daimon'la karşılaşmadım.

Acheron aynı fikirde olmadığını belirten bir ses çıkardı. Bir daha düşün, kardeşim. Bir tanesiyle tanıştın ve inan bana bu daha önce karşılaştıklarına hiç benzemez. Desiderius onun yanında fare gibi kalır.

Trafik yanında hızla ilerlerken Wulf oturduğu yerde arkasına yaslandı. Kesinlikle Acheron'un söylediğinden fazlası vardı. Adam bu işte çok iyiydi. Acheron sırlarım tüm Karanlık Avcılardan saklardı ve onlara kendi hakkında özel bir bilgi asla vermezdi.

Esrarengiz, ukala ve güçlü. Acheron Karanlık Avcıların en yaşlısıydı ve hepsinin tek bilgi ve tavsiye kaynağıydı. Acheron iki bin yıl boyunca Daimonlarla diğer Karanlık Avcılar olmadan, tek başına savaşmıştı. Kahretsin, bu adam Daimonlar yaratılmadan önce de vardı.

Ash onların bilemeyeceği her şeyi biliyordu ve şu an Wulf'un birtakım cevaplara ihtiyacı vardı.

Desiderius'u tanımadığın halde hakkındaki bu kadar şeyi nereden büyorsun? diye sordu Wulf.

Beklendiği üzere Ash cevap vermedi. Panterler senin bu gece orada Cassandra Peters adında bir kadınla birlikte olduğunu söylediler.

Onu da mı tanıyorsun?

Ash yine soruyu duymazdan geldi. Onu koruman gerek.

Saçmalık, diye terslendi Wulf, zaten kadın tarafından kullanılmıştı. Kızın kafasını karıştırmak için ona bir fırsat daha vermek, istediği son şey şeydi. Kimsenin onunla oynamasından hoşlanmıyordu. Morinne onu kullanıp ihanet ettikten sonra ihtiyacı olan son şey başka bir kadının dilediği anda onun başını derde sokmasıydı. O bir Apollit.

Ne olduğunu büyorum ve bedeli ne olursa olsun korunmalı.

Neden?

Şaşırtıcı bir şekilde Acheron bu soruyu cevapladı. Çünkü dünyanın kaderi onun ellerinde, Wulf. Onu öldürmeyi başarlarsa Daimonlar ilgilenmemiz gereken en ufak sorun olacaklar.

Bu, Wulf'un bu gece duymak istemediği türden bir cevaptı.

Wulf, Ash'e hırladı. Bu tip şeyleri söylemeden gerçekten nefret ediyorum. Aklına başka bir fikir gelince durdu. Kız bu kadar Önemliyse onu korumak için sen neden burada değilsin?

Çünkü Buffy'deki Hellmouth gibi korunması gereken tek bir bölge yok. Şu anda New Orleans'ta Armageddon'un en çekilmez kısmını yaşıyorum ve aynı anda iki yerde birden olamam. Kız senin sorumluluğunda, Wulf. Beni hayal kırıklığına uğratma.

Aynı fikirde olmamasına rağmen Ash'in ona Cassandra'nın adresini söylemesini dinledi. Wulf?

Evet.

Kurtuluşun araba anahtarları gibi en beklenmedik yer ve zamanda ortaya çıktığını fark etmiş miydin hiç?

Ash'in bu anlaşılması güç sözleri karşısında kaşlarım çattı. Adam gerçekten de çok garipti. Bu da ne anlama geliyor?

Göreceksin. Ash telefonu kapadı.

Kahin rolünü oynadığı anlardan gerçekten nefret ediyorum. dedi sıkılı dişlerinin arasından SUVunu çevirip Cassandra'mn evine doğru ilerlemeye başladığında.

Bu iğrençti. Onu tam anlamıyla baştan çıkarmış olan bir kadının yanına gitmek istediği son şeydi.

Tenine gerçekte hiç dokunamamış olduğu bir kadm. Bu daha önce yaptığından çok daha büyük bir hata olurdu. O bir Apollifti. Son bin iki yüz yılını onun türünü izleyip öldürmekle geçirmişti. Buna rağmen kadm içini parçalıyordu.

Ne yapacaktı? Tek isteği kadim kollarının anısına alıp gerçek hayatta da rüyalarındaki kadar harika olup olmadığını anlamakken Karanlık Avcı kurallarına uyararak onu kendinden nasıl uzak tutacaktı?

Kat, Cassandra kapın kilitlemeden önce daireyi tümüyle kontrol etti Neden bu kadar endişelisin? diye sordu Cassandra. Daimon-lan yendik.

Belki, dedi Kat. Adamm bu işin henüz sona ermediğini söyleyişi sürekli olarak zihnimde dönüp duruyor. Dostlarımızın geri geleceğini düşünüyorum. Hem de çok yakında.

İntikam duygusuyla birlikte Cassandra asabileşti. Bu gece çok yaklaşmışlardı. Aslında Kat, adamların çok tehlikeli olduklarını belirterek onlarla savaşmamaları gerektiğini söylemiş ve barın köşesine gizlenmelerini tercih etmişti.

Kat'in onu niye adamlardan uzaklaştırmış olduğunu hala çözememişti.

İkisi de hiçbir şeyden ve hiç kimseden korkmazlardı.

Şu ana kadar.

Peki, ne yapmamız gerekiyor? diye sordu Cassandra.

Kat kapıyı üç kez üst üste kilitledikten sonra çantasından silahını çıkardı. Başımızı dizlerimizin arasına sokup ölmeye hazırlanacağız. Cassandra bu beklenmedik sözler karşısında kala kaldı. Pardon? Yok bir şey. Kat gözlerine ulaşmayan cesur bir tebessüm sergiledi. Bir telefon açacağım, tamam mı?

Elbette.

Cassandra odasına gitti ve annesinin öldüğü geceyi yeniden yaşamamak için elinden geleni yaptı. Gün boyunca kamını tekmeleyen bir şeyler vardı. Tıpkı şu anda olduğu gibi.

Güvende değildi. Bugüne kadar böylesi bir Daimon saldırısına uğramamıştı.

Kulüpteki Daimonlar beslenmek ya da eğlenmek için ortaya çıkmamışlardı. Hepsi özel eğitimliydi ve sanki nerede olduğunu tam olarak biliyorlardı.

Kim olduğunu...

Ama nasıl?

Onu şu an bile bulabilirler miydi?

İçi dehşetle doldu. Şifonyerine gitti ve en üst çekmeceyi açtı.

Burası küçük bir cephanelikti ve annesinin halkının ona vermiş olduğu hançer de oradaydı.

Kaç kişi can simidi olarak bir hançere sarılırdı bilmiyordu ama onun gibi büyümüş olan çok kişi de yoktu.

Kılıfım beline bağlayıp omurgasının altına sakladı. Birkaç ay sonra ölüm onun için kaçınılmazdı ama ondan bir gün önce bue ölmeye niyeti yoktu.

Ön kapının vurulduğunu duydu.

Dikkatli hareketlerle odasından çıktı ve bu beklenmedik ziyaretçilerinin kim olduğunu merak eden Kat'le karşılaşacağını umarak oturma odasına gitti.

Kat orada yoktu.

Kat? diye seslendi Kat'in odasına doğru ilerleyerek

Kimse cevap vermedi.

Kat?

Kapı ilkinden daha hararetli bir şekilde vurulmaya devam etti.

Korkmaya başladı, Kat'in odasının önüne giderek kapısını itti. Oda boştu. Tamamen. Kat sanki hiç oraya girmemişti.

Yüreği son hızla atmaya başladı. Belki de Kat arabadan bir şey almak için dışarıya çıkmış ve dışarıda kalmıştı.

Kapıya gitti. Kat, sen misin?

Evet, içeri gireyim.

Cassandra kendi aptallığına gülerek kapıyı ardına kadar açtı.

Dışandaki Kat değildi.

Siyah saçlı Daimon ona gülümsedi. Beni özledin nü. prenses? dedi Kat'inkiyle tıpatıp aynı olan bir sesle.

Cassandra buna inanamadı. Gerçek olamazdı. Bu tür şeyler filmlerde olurdu, gerçek hayatta değil.

Nesin sen? Kahrolası bir Terminator mü?

Hayır, dedi adam sükûnetle kendi sesini kullanarak. Ben Yokedicî'nin yolunu açan Haberciyim.

Cassandra ya uzandı.

Cassandra bir adını geriledi. Adam davet edilmeden eve giremezdi. Cassandra arkasında duran hançerine uzanarak çekti ve adamın kolunu kesti.

Adam tıslayarak geri çekildi.

Cassandra arkasında birini görünce döndü.

Başka bir Daimon'du. Onu göğsünden hançerledi.

Adam buharlaşarak siyah-altın bir buluta dönüştü.

Üzerine başka bir gölge düştü.

Hızla dönerek Strykeri tekmeledi ama adam tam anlamıyla kapının dışına çıkmadı. Sadece daha fazla tıkadı.

Hızlısın, dedi Stryker kolu gözlerinin önünde anında iyileşirken. Hakkını vermem gerek.

Yansını bile görmedin.

Daimonlar her yönden üzerine geldiler. Evine girmeyi nasıl başarmışlardı? Bunu düşünecek vakti yoktu. Şu an sadece yaşamaya odaklanmalıydı.

Yaklaşan Daimonlardan birini diziyle uzaklaştırırken diğeriyle savaşılmaya başladı. Stryker seyretmek hoşuna gidiyormuş gibi bir adım geri çekilmiş izliyordu.

Başka bir Daimon, uzun san atkuyruklu olan saldırıya geçti. Cassandra onu hızla savurdu. Tam hançerleyecekken Stryker bir anda yanında belirerek kolunu yakaladı.

Kimse Urian'a saldıramaz.

Adam hançeri bileğini bükerek elinden alırken bir çığlık attı. Cassandra ona vurmaya hazırlandı ama bakışları karşılaştığı anda tüm düşünceleri dağıldı.

Adamın gözleri garip, içinde girdaplar oluşan gümüşü bir renk aldı. Onu büyüleyen, uyuşturucu bir dans yapıyorlardı, Cassandra'nın akımdaki her şey bir anda yok oldu.

İçindeki savaş bir anda sona erdi. Stryker'in dudaklarında sinsi, baştan çıkarıcı bir tebessüm belirdi. Bak, savaşmayınca ne kolay oluyormuş. Cassandra nefesinin kesildiğini hissetti.

Bilinmeyen bir güç başını yana eğerek boynunda son hızla atıp duran şahdamarı Stryker'ın emrine açtı.

Cassandra'nın içinde bir ses karşı koymasını haykırıyordu.

Bedeni itaat etmeyi reddediyordu.

Uzun dişleri boynuna geçmeden önce Stryker'ın kahkahası duyuldu. Cassandra acıyla tısladı.

Bir şeyi mi bölüyorum?

Cassandra'nın uyuşuk, sisler içinde olan zihni Wulfun sesini hayal meyal tamdı.

Bir şey Stryker'ı ondan çekip aldı. Daimon'ı yumruklayanın Wulf olduğunu anlaması birkaç saniyesini aldı.

Wulf onu kollanmı araştırma olarak koşmaya başladı. Wulf koyu yeşil Expedition'a doğru koşup onu içeri atarken Cassandranın tek yapabildiği şey başının arkaya doğru düşüp sallanmasını engellemekti.

Wulf biner binmez arabaya sert bir şey çarptı. Karanlığın içinde, kaputun üzerinde iri, siyah bir ejderha belirdi.

Kızı bırakırsan yaşarsın, dedi ejderha Stryker'ın sesiyle.

Wulf cevabını SUVu geri vites takıp harekete geçirerek verdi. Direksiyonu hızla çevirdi ve ejderha kaputun üzerinden uçtu.

Ejderha bir çığlık attıktan sonra üzerlerine ateş püskürdü. Wulf yoluna devam etti. Ejderha havaya yükseldi, üzerlerine doğru dalışa geçti sonra yay şeklini aldı ve hemen ardından parıltılı bir altın bulutu haline gelerek yok oldu.

Bu da neydi? diye sordu Wulf.

O, Apostolos, diye nınldandı Cassandra içinde bulunduğu uyuşukluktan kurtulmaya çabalayarak. Atlantisli Yokedicinin oğlu ve kendi çapında bir tanrı. Mahvolduk.

Wulf nefret dolu bir ses çıkardı. Beni öpene kadar kimsenin mahvetmesine izin vermem ve bu kar topunun beni öpme şansı hiç yok, mahvolmadık.

Expeditionının etrafı bir anda motosikletli sekiz Daimon tarafından çevrilince söylediklerini yeniden düşündü.

En azından üç saniye boyunca...

Wulf, Daimonları süzerken güldü. Bu arabayı sünenin en güzel yanı ne biliyor musun? Hayır.

Expeditionu üç motorun birden üzerine sürdü ve çarparak onları yoldan attı. Daimonları sivrisine gibi ezebilirsin.

Pekala, onlar da kan emici böcekler olduğuna göre, devam edebilirsin.

Wulf yan gözle ona baktı. Ölüme bu kadar yaklaşmışken hala espri yapabilen bir kadın. Bundan hoşlandı.

Daimonları onunla Mad Maxçilik oynamayı bir kez daha düşünmüş olmalı ki aracın peşini bıraktılar. Wulf diz aynasından onların kayboluşlarını izledi.

Cassandra oturduğu yerde doğrulurken huzur dolu bir nefes aldı. Daimonların nerede olduklarını görmek için başını çevirdi, yok olmuşlardı.

Ne gece ama, dedi kısıp sesle, zihni açılıp dairesinde yaşananların tümünü hatırlayınca. Kat'ın hiç ortaya çıkmadığını hatırlayınca içini bir panik kapladı.

Dur! Geri dönmeliyiz.

Neden?

Korumam, dedi Wulf un kolunu tutarak. Ona ne olduğunu bilmiyorum.

Wulf bakışlarını yoldan ayırmadı. Dairede miydi?

Evet... Belki. Cassandra durdu ve bir kez daha düşündü. Emin değilim. Telefonla konuşmak için odasına gitmişti ama sonra benimle birlikte kapıya gelmesi için odasına gittiğimde orada yoktu. Wulf un kolunu bıraktı. Korku ile hüznün kalbinde savaş veriyordu. Birlikte geçirdikleri bunca yıldan sonra ya Kat'e bir şey olduysa? Sence onu Öldürdüler mi?

Wulf ona baktıktan sonra şerit değiştirdi. Bilmiyorum. Bardaki şansın mıydı?

Evet.

Wulf cebinden telefonunu çıkardı ve birini aradı.

Cassandra beklerken tımağını yedi.

Telefondan gelen kısık sesi duydu.

Hey, Binny, dedi Wulf. Senden bir ricam var. Minnesota Üniversitesi'nin oradaki Shervvood öğrenci apartmanlarından yeni ayrıldım ve orada zayıf bırakmış olabiliriz... Cassandra'ya baktı ama gözleri ne düşündüğü ya da hissettiği konusunda onu ele vermiyordu. Evet, biliyorum bu gece gerçek bir cehennemdi. Hiçbir şey görmedin sayılır. Telefonu diğer eline aldı.

Arkadaşının adı ne? diye sordu Cassandra'ya.

Kat Agrotera.

Wulf kaşlarını çatı. Ben neden bu adı biliyorum? İsmi konuştuğu kişiye iletti.

Lanet olsun, dedi kısa bir duraksamanın ardından. Sence onunla alakalı olabilirler mi?

Bir kez daha Cassandra'dan yana baktı. Bu kez kaş çatışı daha kötüydü. Bilmiyorum. Ash bana onu korumamı söyledi ve korumasının soyadı Artemis'e olan bağlantısını gösteriyor. Bu garip bir rastlantı olabilir mi?

Cassandra bu sözlerin üzerine başım eğdi. Kat in soyadının eski Yunanların Artemis için kullandığı sıfatlardan biri olduğunu hiç düşünmemişti.

Kat'le Yunanistan'da tanışmıştı. Belçika'dan yeni kaçmıştı ve peşinde bir sürü Daimon vardı. Kat, bir gece yaşanan kavgalardan birinde ona yardımcı olduktan sonra ona Yunan köklerini araştırmak için oraya gelen bir Amerikalı olduğunu söylemişti. Kat in patlayıcılardan anlayan bir dövüş sanatları uzmanı olması tam bir ödül olmuştu.

Cassandra ona yeni bir koruma aradığını söylemiş, Kat de bu işe anında gönüllü olmuştu.

Kötü şeylere zarar vermeyi seviyorum, diye itiraf etmişti Kat. Wulf iç geçirdi. Ben de bilmiyorum. Tamam, sen git Kat'e bak ben de Cassandra'yı eve götüreyim. Bulduklarından beni haberdar et. Teşekkür ederim. Telefonu kapatıp yerine koydu.

Ne söyledi?

Wulf soruyu cevaplamadı. Yani tam olarak. Agrotera'nın Artemis için kullanılan Yunan adlarından biri olduğunu söyledi. 'Kuvvet' ya da vahşi avcı' anlamına gelir. Bunu biliyor muydun?

Bir anlamda. Cassandra'nın içinde bir umut filizlendi. Bu doğruysa belki de tanrılar hala ailesini terk etmemişti. Belki o ve geleceği için bir ümit vardı. Siz ikiniz Artemis'in Kat'i beni koruması için mi gönderdiğini düşünüyorsunuz?

Wulf direksiyonu daha sıkı tuttu. Şu noktada ne düşüneceğimi bilmiyorum. Bana Artemis'in sözcüsü tarafından senin, dünyanın sonunun anahtarı olduğun ve seni korumam gerektiği söylendi ve... 'Dünyanın sonunun anahtarı' demek de ne demek? diye sordu Cassandra sözünü keserek.

Wulf da onun kadar şaşkındı. Bunu bilmediğim mi söylüyorsun? Tamam, Karanlık Avcılar da uçuşa geçip kuruntulu olabilir. Hayır. Aslında bunu şu an düşünüyorum, ikimizin de kafa yapan şeyleri bir kenara bırakıp bu geceye yeniden başlamamız gerekiyor. Wulf bu yorumuna hafifçe güldü. Kafam son derece yerinde ama buna katılıyorum.

Cassandra'nın kafası hızla çalışmaya başladı. Söylediğinde bir gerçek payı olabilir miydi? Pekala, eğer sen haklıysan ve ben de dünyanın yok oluşunun anahtarıysam, senin yerinde olsam şu an vasiyetimi hazırlardım.

Neden?

Çünkü sekiz aydan kısa bir sürede yirmi yedi yaşında olacağım. Wulf onun tonlamasını kaçırmadı ve nasıl bir azap içinde olduğunu anladı. Sadece yan Apollit olduğunu söylemiştin.

Evet ama lanetten kurtulan bir yan Apollit olduğunu hiç görmedim, sen gördün mü?

Wulf başını iki yana salladı. Gördüğüm kadıyla bu lanete sadece Avcı Adamlann bağışıklığı var.

Cassandra dışarda akan trafiği seyrederek sessizce oturdu ve bu gece olanları düşündü.

Dur bir dakika, dedi Daimonlann dairesine nasıl girdiklerini hatırlayarak. O adam evime nasıl girdi? Daimonlann davet edilmeden Apollit evine girmesinin yasak olduğunu sanıyordum.

Wulfun cevabı hiç de rahatlatan türden olmadı. Yasal boşluk. Pardon? diye sordu iki kaşını birden kaldırarak. Yasal boşluk derken?

Wulf otobandan yan yola çıktı. Ah, bu tannlar. Daimonlann alışveriş merkezlerine ve kamu alanlarına girmelerini sağlayan yasal boşlukla aynı.

Bu nasıl oluyor?

Alışveriş merkezleri ve apartmanlar tüzel kuruluşlar. Bir kişi ya da bir şirket binasını farklı gruplardan insanlara açtığında Daimonlar da dahil olmak üzere her şeye kozmik bir davetiye çıkarmış oluyorlar.

Ah, bu kahrolası inanılmaz bir durumdu! Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Bunu şimdi mi söylüyorsun? Neden daha önce bana bunu kimse söylemedi? Onca zamandır güvende olduğumu sanıyordum. Bunu koruman çok iyi biliyor olmalı. Tabii gerçekten Artemisle bağlantılıysa.

O zaman belki de değildir. Normal bir insan da olabür. sen de biliyorsun.

‘Tabii, kollarım iki yana açarak Spathi Daimonlan kaçırarak biri mi? Bu saptaması mantıklıydı. Bir nevi. Niye kaçtıklarını anlamadığını söyledi.

Ve sonra seni onlarla karşılaşman için yalnız bıraktı...

Cassandra adamın ne ima ettiğini anlayınca gözünü ovuşturdu. Kat, Daimonlarla işbirliği yapıyor olabilir miydi? Artemis onu ölü mü canlı mı istiyordu?

Alı, Tannm. Kimseye güvenemem, değil mi? Cassandra bıkkınlıkla soludu.

Gerçek dünyaya hoş geldin, düşes. Güvenebileceğimiz tek kişi iine kendimiziz.

Cassandra buna inanmak istemiyordu ama bu geceden sonra elindeki tek gerçek buydu sanki.

Birlikte geçirdikleri bunca yıldan sonra Kat gerçekten bir hain olabilir miydi?

Hoş, çok hoş, diye soludu. Bana şunu söyle, yatağa gidip bugünü en baştan yeniden yaşayabilir miyim?

Wulf kısa bir kakhaha attı. Üzgünüm, yeniden yaşamak yok.

Cassandra ona öfkeyle baktı. Dostum, sen çok rahatsın, değü mi?

Wulf cevap vermedi.

Cassandra ne yapacağını düşünmeye çalışırken yoldan geçen arabaları izledi. Bu gece neler olduğunu anlamaya nereden başlaması gerekiyordu?

Wulf onları şehirden çıkararak Minnetonka dışındaki dev bir araziye götürdü. Civardaki tüm evler ülkenin en zenginlerine aitti.

Wulf çok uzun olan giriş yolunda ilerlemeye devam etti, Cassandra nerede bittiğini göremiyordu. İki yandaki birer buçuk metrelik kar yığımları da ona hiç yardımcı olmuyordu.

Wulf, güneşliğin üzerindeki küçük bir düğmeye bastı.

Demir kapılar iki yana açıldı.

Yola devam ettiler, Cassandra evi gördüğü anda takdir dolu bir soluk verdi. Saray demek çok daha doğru olurdu, babasınıninki de küçük değüdi, bu durum çok şeyi anlatıyordu.

Dev Yunan sütunları, kışın kar ve donuna rağmen hala şeklini koruyan bahçesiyle geçen yüzyıla ait bir havası vardı.

Wulf, dönemeçli yoldan ilerleyerek bir ahır şeklinde tasarlanmış olan beş arabalık garaja girdi. İçeride Chris’in Hummeri (gösterişli VİKİNG plakasını gözden kaçırmak çok zordu), iki adet özel yapım Harley, şık bir Ferrari ve son derece havalı bir Excalibur duruyordu. Garaj

öylesine temizdi ki Cassandra'ya teşhir salonlarını hatırlattı. Süslü pervazlardan mermer döşemelere, her şey hayallerin ötesinde bir zenginlik ifade ediyordu.

Cassandra tek kaşını kaldırdı. Fiyorttaki küçük taş evden bugüne epey yol kat etmişsin. Zenginliğin kötü bir şey olmadığına karar vermiş olmalısın.

Aracı park eden Wulf kaşlarını çatarak ona döndü. Bunu hatırlıyor musun?

Bakışlarını o muhteşem kafasından siyah motorcu çizmelerinin ucuna kadar adamm üzerinde dolaştırdı. Ona hala kızgın olmasına rağmen böylesine seksi bir adamın dibinde duruyor olmanın yarattığı cinsel farkındalığın hissettirdiği sıcak sızıyı bastıramadı. Bir göte göre harikaydı.

Bu konudan bahsetmişken harika bir göte sahip olduğu da kesindi 'Tüm rüyalarımızı hatırlıyorum.

Adamm kaşları daha da çatıldı. Yani gerçekten de kafamın içine ediyordun.

Hadi canım! diye terslendi Cassandra, tonlamasından ve yaptığı suçlamadan alınmıştı. Bununla hiçbir ügüm yok. Tek bildiğim benimle uğraşan şendin.

Wulf arabadan çıkarak kapıyı çarptı.

Cassandra da aynısını yaptı.

D'Aria diye seslendi tavana doğru. Hemen buraya gel. Şimdi! Wulf un yanında mavi bir sis parlatıp güzel, genç bir kadın belirince Cassandra hayrete düştü. Simsiyah saçları. açık mavi gözleriyle bir meleğe benziyordu.

D'Aria duygusuz bir ifadeyle gözlerini Wulf unkilere dikti. Bana bunun son derece kaba bir şey olduğu söylendi, Wulf. Duygulanın olsa onları incitebilirdin.

Üzgünüm, dedi Wulf pişmanlıkla. Kabalık etmek istemedim ama sana rüyalarım hakkında bir şey sormam gerekiyor.

D'Aria bakışlarını ona çevirdiği anda Cassandra olayı anladı. Kadın Ruya-Avcisi.com sitesinde okumuş olduğu rüya avcılarının biriydi. Rüya Avcılarının tümü siyah saçlı ve açık mavi gözlüydü. Bu Yunan uyku tanrıları zamanında Zeus tarafından lanetlenmişlerdi ve duygulardan anımsanmışlardı.

Gerçek bir güzelliğe sahiplerdi. Ruhani. D'Aria somut olmasına rağmen parıltılı bir yanı da vardı. Mekanda bulunan diğer şeyler gibi gerçek olmadığı gösteren bir şey.

Cassandra bu rüya tanrıçasına uzanıp dokunmak gibi çocuksu bir dürtü hissetti, D'Aria etten kemikten miydi yoksa başka bir şey miydi?

Siz, ikiniz rüyalarınızda mı karşılaştınız? diye sordu D'Aria, Wulf a.

Wulf başıyla onayladı. Gerçek miydi?

D'Aria konuyu düşünüyormuşçasına başını eğdi. Soluk gözleri uzaklara daldı, onlara bakmaya çekiniyor gibiydi. Eğer ikiniz de hatırlıyorsanız, evet. Wulfa bakarken bakışları keskinleşti. Ama sebebi biz değiliz. Sen benim gözetimimdesin ve Onerolardan hiçbiri benim haberim olmadan rüyalarına dokunamaz.

Emin misin? diye sorguladı Wulf üzerine bastırarak.

Evet. Bu hepimizin özenle uyduğu bir kural. Bir Karanlık Avcı gözetimimize verildiğinde direk bir davet olmadan sınırlarımızı asla aşmayız.

Wulfun alm yine o çok tamdık kaş çatışla kırıştı. Cassandra gerçek Wulf un bu meşum ifadeden başka bir ifadeye sahip olmadığını düşünmekten kendini alıkoyamadı. Senin gözetimindeysen onunla ilgili rüyalarımın nasü haberdar olmazsın?

D'Ana, Cassandra'ya çok tuhaf gelen bir şekilde omuz silkti. Bunun çalışılmış bir tavır olduğu belliydi. Beni rüyalarına çağırma, yaralı da değildin ve seni iyileştirmeme gerek de yoktu. Sebepsiz yere bilinçaltını gözetlemem, Wulf. Rüya özel meselelerdir ve sadece şeytan Skotlar davet edilmeden oralara girerler.

D'Aria dönüp Cassandra'ya baktı. Elini uzattı. Bana dokunabilirsin, Cassandra.

Adımı nereden biliyorsun?

Hakkındaki her şeyi biliyor, dedi Wulf. Rüya Avcıları içimizi görebilirler.

Cassandra çekinerek D'Aria'nın eline dokundu. Yumuşak ve sıcaktı. İnsani. Yine de etrafında statik elektriğe benzeyen elektrik yüklü bir alan vardı, tek fark buydu. Garip bir yatıştıncılığa sahipti. Bu alemdeyken çok farklı değiliz, dedi D'Aria usulca. Cassandra elini çekti. Ama duyguların yok, değil mi?

Bazen olabiliyor, çok yakın dönemde bir insanın rüyasına gir-diyecek mesela. Kısa bir süreliğine duygularım emebiliyoruz.

Skotlar çok daha uzun sürelerle emiyorlar, diye ekledi Wulf. Bu açıdan Daimonlarla aynılar. Skotlar ruhunu değü duygularını emiyorlar.

Eneji vampirleri, dedi Cassandra.

D'Aria onayladı.

Cassandra Rüya Avcıan konusunu detaylı bir şekilde okumuştı. Karanlık Avcıann aksine Onerolar hakkında tonlarla edebî bilgi vardı. Rüya tanrıları Yunan edebiyatında mevcuttu ama insanların uykularıyla beslenen kötü Skotlardan çok az bahsedilmişti.

Cassandra'nın onlar hakkında bûdiği yegane şey oldukça korkulan antik bir uygarlık olmalarıydı. Hatta eski insanlar bûe bu uyku iblislerinin rüyalarına girmesinden korktukları için adlarını bûe anmazdı. Bunu bize Artemis yapmış olabilir mi? diye sordu Wulf, D'Aria ya. Neden yapsın? diye karşılık verdi D'Aria.

Wulf kıpırdandı. Artemis'in prensesi korur gibi bir havası var. Onu bu amaçla benim rüyalarım göndermiş olabilir mi?

Her şey mümkün olabilir.

Cassandra, D'Aria'nın bu sözleri karşısında coşkulu bir umuda kapıldı. Bir sonraki doğum günümde ölmem mümkün mü?

D'Aria'nın duygusuz bakışları sözlerinden daha umut verici değildi. Benden bir kehanet istiyorsan bunu sana veremem, çocuk. Gelecek hepimizin tek başına karşılaması gereken bir şeydir. Söyleyeceğim şey doğru da yanlış da olabilir.

Peki, tüm yan Apollitler yirmi yedi yaşına geldiğinde ölmek zorunda mı? diye yeniden sordu Cassandra, bir cevap için çıldıyordu.

Bu da bir kahinlik sorusu.

Cassandra bezginlikle gözlerini yumdu. Tek istediği biraz umuttu. Küçük bir rehberlik.

Bir yıl daha yaşamak.

Bir şey. Anlaşılan o ki çok soru soruyordu.

Teşekkür ederim, D'Aria, dedi Wulf, sesi derin ve güçlüydü.

Rüya Avcısı başını eğerek onları selamladı ve yok oldu. Geride hiçbir iz kalmadı. Hiçbir emare.

Cassandra tahmin edilemeyecek kadar yüzyıl geçirmiş olan bu adamın zarif garajında etrafına bakındı. Sonra da annesinin ölmeden birkaç gün önce ona vermiş olduğu, parmağında takılı duran mühür yüzüğüne. Bu yüzük ilk ataları toprağa düştüğünden bu güne ailede elden ele geçmişti.

Cassandra bir anda kahkahalara boğuldu.

Wulf onun bu haline şaşırılmış gibiydi. İyi misin?

Hayır, dedi sakinleşmeye çalışarak. Sanırım bu gece bir noktada kayışı kopardım ya da Rod Serling'in Alacakaranlık Kuşağı ndayım.

Wulf un kaştan çatıldı. Ne demek istiyorsun?

Pekala, bir bakalım... Harry VVinston marka altın saatine baktı. Saat daha sadece on bir ve bu gece şekil değiştirebilen panterlerin sahip olduktan bir kulübe gittim, orada bir vampir vurucu timi ve muhtemelen bir tanrı bana saldırdı. Eve gittim ve orada da bahsi geçen vurucu timin ve tanrının ve hemen ardından da bir ejderhanın saldırısına uğradım. Beni kurtaran bir Karanlık Ava var. Korumam bir tanrıçanın hizmetinde olabilir de, olmayabilir de ve şimdi de bir uyku ruhu ile karşılaştım. Ne gün ama ha?

Onunla gerçek hayatta tanışmasından bu yana Wulf un yakışıldı yüzünde gülümsemeye benzer bir şey gördü. Bana göre son derece sıradan bir gün, dedi Wulf.

Yanma gelerek Stryker'm ısırmış olduğu boynunu inceledi. Teninde gezmen parmakları sıcaktı. Rahatlatıcı ve nazik. Kokusu beynine işledi ve bir an için geçmişe dönmeyi ve onunla yeniden dost olmayı diledi.

Cassandra'nın gömleğinde küçük bir kan lekesi vardı. Şimdiden kapanmış gibi görünüyor.

Biliyorum, dedi kısık sesle. Apollitlerin tükürüğünde pıhtılaş-tıncı bir jel vardı, bu nedenle açtıkları yaradan sürekli olarak kan emmek zorundalardı. Aksi takdirde onlar yeme fırsatını bulamadan vara kapanırdı. Sahip oldukları bu jel tükürükle göze atılırsa insanları kör etme gücüne de sahipti.

Isırığın onu bir şekilde Strykerta birleştirmemiş olmasına müteşekkirdi. Bu sadece Avcı Adamlara has bir yetenektir.

Wulf geriledi ve onu evine soktu. Onu koruma görevinin neden kendisine verildiğini bilmiyordu ama Acheron aksini söyleyene kadar görevini yapacaktı. Kahrolası duygular.

Kapıyı açtığı sırada cep telefonu çaldı.

Wulf cevapladığı anda karşısında Corbin'i buldu. Hey, Kat i buldun mu?

Evet, dedi Corbin. Bana çöpü çıkardığını ve döndüğünde Cas-sandra'mn orada olmadığını söyledi.

Wulf bu bilgiyi Cassandra'ya ilettiğinde kadının kafasının karıştığını gördü.

Kat'le ilgili ne yapmamı istiyorsun? diye sordu Cassandra'ya.

Buraya gelebilir mi?

Tabii ya. Ekvator donduğunda. Kat ve bağılıkları hakkında daha fazla bilgi edinmeden onun Chris'e ya da evine yaklaşmasına izin vermeyecekti. Hey. Bin. kız seninle kalabilir mi?

Cassandra yeşil gözlerini kısarak kötü kötü baktı. Söylediğim bu değildi.

Wulf onu susturmak için elini kaldırdı. Evet, tamam. Seni yerimize yerleşince arayacağım.

Cassandra onun el hareketinden hiç hoşlanmadı. Susturulmaktan hoşlanmam.

Bak. dedi Wulf, telefonunu kemerine yerleştirirken. Arkadaşın hakkında daha fazla şey öğrenmeden önce onu Chris'in de yaşamakta olduğu evime sokmayacağım. Hayatımı tehlikeye atıyor olmak umurumda bile değil ama onunkine bir şey olursa kendimi asla affetmem. Anlaşıldı mı?

Cassandra rüyalarında onun Chris hakkında söylediklerini ve ona verdiği önemi hatırlayınca tereddütte kaldı. Üzgünüm. Bunu düşünmemiştim. Demek o da burada yaşıyor, öyle mi?

Wulf arka koridorun ışığını açarken başıyla onayladı. Cassand-ra'nın sağında merdiven sahanlığı, solunda da küçük bir banyo vardı. Koridorun ilerisi mutfaktı. Geniş ve ferah, inanılmaz bir temizliğe ve son derece modern bir tasanma sahipti.

Wulf anahtarlarını ocağın yanındaki küçük askılığa astı. Keyfine bak. Buzdolabında bira, şarap, süt, meyve suyu ve gazoz var.

Ona bulaşık makinasının üzerindeki, bardak ve tabakların durduğu dolabı gösterdi.

Mutfaktan çıktılar, Wulf onu son derece çekici ve açık olarak düzenlenmiş salona sokmadan önce ışıkları söndürdü. İki siyah kanepe, onlarla uyumlu bir koltuk, ortaçağ tasannu gümüş oymalı bir sehpa vardı. Bir duvarda büyük ekran televizyon, müzik seti, DVD ve VHS oynatıcı ve insanoğlunun bildiği her türden oyunu banndıran bir eğlence bölümü bulunuyordu.

Cassandra bu iri yan Viking savaşçısını oyun oynarken haya] etmeye çalışırken başını eğdi. Onun ciddi tavırlarına ve karakterine son derece aykırı gibiydi. Sen mi oynuyorsun?

Bazen, dedi kısık sesle. Çoğunlukla Chris oynar, ben bilgisayarımın başında rahatlamayı tercih ederim.

Cassandra zihninde beliren görüntüye gülmekten kaçındı. Wulf basit bir şekilde rahatlamaktan çok uzak bir insandı.

Wulf paltosunu çıkardı ve koltuğun üzerine bıraktı. Cassandra koridordan salona doğru gelen ayak sesleri duydu.

Hey, İri Adam, bunu gördün mü... Lacivert flanel pijama altı ve beyaz tişörtüyle salona giren Chris'in sesi kesildi.

Ağzı beş karışık açık kaldı.

Selam, Chris, dedi Cassandra.

Bakışları ikisinin arasında gidip gelirken Chris bir süre konuşamadı.

Konuşmaya başladığında sesinde şiddet ile öfke karışımı bir tonlama vardı. Hayır, hayır, hayır. Bu doğru değil. Sonunda beni evine davet eden bir kadın buldum ve sen onu eve kendin için mi getirdin? Aklına başka bir şey gelince Chris'in yüzü daha da soldu. 'Ah. lütfen bana onu eve benim için değil kendin için getirdiğini söyle. Beni yine pazarlamaya çalışmadın, değil mi Wulf? Eğer böyle bir şey yaptımsa yemin ederim seni uykunda öldüreceğim.

Pardon, dedi Cassandra, Wulf u eğlendirdiği çok bariz olan Chris'in tiradını keserek. Ben de buradayım. Sen ne tür bir kadın olduğumu sanıyorsun?

Çok kibar bir kadın, dedi Chris anında kendini reddederek, ama Wulf zorbanın tekidir ve istediklerini insanlara zorla yaptırır.

Wulf, bu sözler üzerine homurdandı. O zaman neden senin üremen konusunu halledemiyorum?

Göndün mü! dedi Chris, zafer kazanmış gibi elini kaldırarak. Başında dedikoducu ve işgüzar bir Viking Yenta'sı¹⁰ olan dünyadaki tek insanım. Tanrım, babamın verimli bir adam olmasını nasıl da isterdim.

Cassandra, Chris'in sözlerinin zihninde yarattığı imaja kahkahalarla güldü. Vildng dişisi mi?

Chris nefret dolu bir nefes verdi. Anlaman mümkün değil... Durdu, kaşlarını çatarak ikisine baktı. Peki, o neden burada, Wulf? Onu koruyorum.

Neden?

Daimonlardan.

İri yan ve kötü olanlardan, diye ekledi Cassandra.

Chris, konuyu Cassandra'nın tahmin ettiğinden çok daha iyi algıladı. Bizi biliyor mu?

Wulf onayladı. Her şey hakkında fazlasıyla bilgili. Karanlık-Avci.com sitesini sorma sebebin bu muydu? diye sordu Chris, Cassandra'ya.

Evet, Wulfu bulmak istedim.

Chris hemen kuşkulandı.

Her şey yolunda Chris, diye açıkladı Wulf. Bir süre bizimle kalacak. Ondan bir şey saklamana gerek yok.

Ciddi misin?

Evet.

Chris bundan çok mutlu olmuş gibiydi. Demek Daimonlarla savaştınız ha? Keşke ben de olsaydım. Elime tereyağı bıçağını aldığımda bile Wulf deliye dönüyor.

Cassandra güldü.

Gerçekten, dedi Chris samimiyetle. Anne tavuktan çok daha kötü durumda. Peki, kaç Daimon öldürdünüz?

¹⁰ Damdaki Kemana müzikalindeki çöpçatan, (ed.n.)

Hiç, diye mırıldandı Wulf. Bunlar o ortalama ruh emicilerden çok daha güçlüydüler.

E, bu seni mutlu etmiş olmalı, dedi Chris, Wulf a. Sonunda seni kan revan içinde bırakacak şekilde savaşıyor binlerini buldun işte. Cassandra'ya döndü. Wulf sana bu küçük sorundan bahsetmiş miydi?

Wulfun küçük sorununun ne olabileceğini bulmaya çalışan Cassandra'nın gözleri irileşti.

İstem dışı bir hareketle gözleri kasıklarına kayd.

Hey! diye çıkıştı Wulf. Bu hiçbir zaman benim sorunum olmadı. Bu onun sorunu.

Zırva! diye terslendi Chris. Benim de o bölgeyle ilgili bir sorunum yok. Benim tek sorunum bana sürekli olarak gidip binleriyle yatmamı söylemen.

Ah, Cassandra bu sohbetin devamım duymak istemiyordu. Bu iki adam hakkında da istediğinden fazla bir bilgi içeriyordu. Pekala, bahsettiğiniz sorun nedir? diye sordu Chris'e. Odadan çıktıktan sonra koridoru bile yanlamadan onu hatırlamayacaksınız.

Ah, dedi Cassandra durumu kavrayarak. Şu.

Evet, o.

Bu sorun değil, dedi Wulf kollanm göğsünün üzerinde kavuştururken. Beni hatırlıyor.

Ah, dostum, dedi Chris tiksinti dolu bir yüzle. Ben bir akrabaya mı asılıyordum? Bu iğrenç.

Wulf gözlerini devirdi. Bizimle bir akrabalığı yok.

Chris yanm saniye kadar huzura ermiş gibi durduktan sonra yine eski halini aldı. O zaman bu daha da kötü. Sonunda benim tam bir ezik olduğumu düşünmeyen bir kadın buldum ve o senin için mi burada? Burada doğru olmayan nedir, bakalım?

Chris durdu. Daha iyi bir fikri varmış gibi yüzü aydınlandı. Ah, dur, ben ne diyorum? Eğer seni hatırlıyorsa, ben kurtulurum! Yih-huuu! Chris koltuğun etrafında dans etmeye başladı.

Cassandra onun karmaşık, ritimsiz hareketlerini izledi. Wulf oğlanın dışarı çıkmasına daha çok izin vermeliydi.

O kadar heyecanlanma, Christopher, dedi Wulf oğlan dansına onu da ortak etmek için koltuğun önüne geldiğinde ondan kurtularak. O bir Apollit.

Chris dondu ve ardından sakinleşti. Olamaz, onu gün ışığında gördüm ve köpek dişleri uzun değil.

Ben yarı Apollit'im.

Chris, Cassandra'nın bir anda ondan beslenmeye başlayacağından korkarcasına Wulf'un arkasına sığındı. Peki, bu kadını ne yapacaksın? Bir süre benim misafirim. Diğer yandan sen valizini toplamaya başlasan çok iyi olacak. Wulf, oğlanı koridora doğru itti ama Chris karşı koydu. Seni tahliye etmeleri için Konsey'i arayacağım. Neden?

Çünkü kızın peşinde sıradışı güçlere sahip olan iğrenç bir Daimon var. Senin arada kalmam istemiyorum.

Chris ona tuhaf bir bakış attı. Ben bebek değilim, Wulf. Beni sıkıcı olmayan bir iş gördüğün anda gizlemek zorunda değilsin. Chris'in bu sözlerine rağmen Wulf'un yüzünde bir bebekle konuşan ebeveyn ifadesi vardı. Hayatını riske atamam, git ve toplan. Chris nefret dolu bir hınltı çıkardı. Morginne'in sana yaşlı bir kadının ruhunu verdiği ve seni herhangi bir anneden çok daha beter hale getirdiği güne lanet ediyorum.

Christopher Lars Eriksson, kıpırda! Wulf öylesine emredici bir tonla hırlamıştı ki Cassandra yerinden sıçradı.

Chris bıkkın, boş bakışlarını ona dikti. Derin bir nefes aldıktan sonra geldiği koridora geri döndü.

Yemin ederim ki, diye hırladı Wulf, Cassandra'nın güçlkle duyabildiği kısıklıkta bir sesle, onu boğmak istediğim zamanlar oluyor.

Tamam ama onunla dört yaşıdaymış gibi konuşuyorsun. Wulf öyle vahşi bakışlarla ona döndü ki Cassandra gazabından korkarak geri çekildi. Bu seni ilgilendirmez.

Cassandra ellerini yukarı kaldırarak onun bakışlarına aynı terslikte karşılık verdi. Özür dilerim, Bay Tehlikeli ama benimle bu tonda konuşamazsın. Dilediğin anda tersleyebileceğin kadının değilim ben. Burada kalmak zorunda da değilim.

Evet, öylesin.

Cassandra kaşım kaldırarak baktı. Hiç sanmıyorum, benimle konuşurken bu öfkeli tonlamam değiştirmedeğin takdirde görebileceğin tek şey kapıdan çıkmakta olan kırım olacak. Ön kapıyı işaret etti.

Wulf un tebessümü şeytani ve soğuktu. Daha önce hiç bir Vi-king'den kaçmaya denedin mi? Batı Avnipalılann, bizden bahsedildiğinde altlarını ıslatmalarının çok mantıklı sebepleri var.

Bu sözleri Cassandra'yı ürpertti. Buna cüret edemezsin. Denemekte özgürsün.

Cassandra yutkundu. Belki de bu kadar kendinden emin olmamalıydı.

Ah, kahretsin. Kavga etmek istiyorsa Cassandra zaten hazırды. Hayatım Daimonlarla savaşarak geçirmiş bir kadın olarak bir Karanlık Avcı'yı da alt edebilecek kapasiteydi.

Sana şunu hatırlatmama izin ver, Sayın Bay Savaşçı-Barbar-Ka-badayı-Viking, senin ataların ateş ve yemek bulmaya çabalarken benimkiler modem dünyanın bile yanına yanaşanayacağı imparatorluklar kurmuş, elementlere hükmediyordu. Sakın beni tehdit etmeye kalkışma. Senden ya da başkasından emir almak gibi bir niyetim yok hiç. Anladın mı?

Wulf bu sözlerine gülerек onu şaşırttı ve tam karşısına geldi. Gözleri karanlık, tehlikeliydi ve ona ne kadar kızgın olursa olsun onu ateşliyordu. Bedeninin ısısı Cassandra'ninkini yaktı.

Artık daha da soluk soluğaydı.

Onun saf, rahatsız edici erkekliğinin daha da farkındaydı ve dişiliğine dair her yanı soluk soluğaydı.

Wulf elini onun yanağına koydu. Dudağının kenan mutlulukla yukan kıvrıldı. Kendisini izleyen bu adamın görüntüsü yıkıcıydı. Benim zamanımda ağırlığınca altın ederdin.

Sonra en beklenmedik şeyi yaptı, başını eğdi ve onu öptü.

Onun vahşi tadını alan Cassandra bileği. Ağzım araştırmaya devam eden Wulf un nefesi onunkiyle karışarak Cassandra'nın ateşlenmesine ve zonklamasına sebep oldu.

Zaten, o kadar da zor değildi. Adam böylesine mükemmel olduğunda hiç değildi. Son derece erkeksi ve sert.

Ona yakın olmanın etkisiyle tüm bedeni cızırdadı. Düyle dans eden dilinin tadı ve boğazından kopan kısık iniliyle de...

Wulf onu kendine çekti. O kadar yakındı ki onun, kalçasına yaslanan erkekliğini hissetti. Çoktan sertleşmişti, Cassandra zaten ilk elden onun nasıl yetenekli bir aşık olduğunu biliyordu. Bu bilgisi onu daha da nefessiz bıraktı. Muhtaç. Wulf ellerini sırtında gezdirerek poposuna indirdi ve onu daha da kendine bastırdı.

Bu adama karşı hissettiğı arzu tüm öfkesini eritti.

Şu an öncekilerden çok daha tatlısın, diye soludu Wulf dudaklarının üzerinde.

Cassandra konuşamadı. Doğruydu. Bu çok daha yoğundu. Rüyalarındaki her şeyden çok daha göz kamaştırıcı... Tek isteğı giysilerinden kurtulmak, adamı yere yatırmak ve ikisi de ter içinde kalıp doyana kadar ona binmekti.

Bu fantezisini gerçekleştirmek için bedeninin her yanı çığlıklar atıyordu.

Wulf, onun kadınsı kıvrımlarını bedeninde ve ellerinin altında hissettiğı anda nefessiz kaldı.

Onu deli gibi istiyordu. Umutsuzca. Daha da kötüsü rüyalarında onun ne kadar tutkulu olduğunu bilecek kadar vakit geçirmişti.

O bir Apollit. Yasak meyvelerin en yasağı.

Aklın sesi zihninde dolandı.

Dinlemek istemedi.

Ama çaresi yoktu.

Onu bırakarak ondan ve onun içinde yarattığı ihtiyaç duygusundan uzaklaşmaya çabaladı.

Cassandra onu bırakmayarak şaşırttı. Onu geri çekti ve dudaklarıyla ağzını gasp etti. Wulf gözlerini kapadı, kadın içine işlerken zevkle tısladı. Gül ve pudra kokusu onu sarhoş etti.

Bu kokuya hiç doyamayacağını düşündü. Bedenine sürtünen bedenine...

Onu hayatı boyunca istediğı her şeyden çok daha fazla istiyordu. Cassandra geri çekilerek ona baktı. Yeşil gözleri tutkuyla parlamış, yanakları kızarmıştı. İmkansız olanı isteyen tek kişi

sen değilsin, Wulf. Olduğum şeyden nefret ediyorsun, bir de bilmem kaç yüzyıldır halkımı öldüren birini rüyalarımda görmenin bana neler hissettirdiğini hayal etsen.

On iki, dedi Wulf kendine engel olamadan.

Cassandra bu sözlerle irkildi. Yüzünü tutan elleri aşağı düştü. Kaç tanemizi öldürdün? Bunu biliyor musun bari?

Wulf başını iki yana salladı. Ölmeleri gerekiyordu. Masum insanları öldürüyorlardı.

Cassandra'nın gözleri karardı ve orada suçlayan bir ifade belirdi. 'Yaşamaya çalışıyorlardı. Yirmi yedi yaşında ölümü seçme zorunluluğuyla hiç yüzleşmedin. Bazılarının hayatı daha o yaşta başlarken biz bir ölüm fermanıyla karşı karşıyayız. Çocuklarının büyüdüğünü görmeyeceğini bilmek nasıl bir duygu farkında mısın? Hiçbir zaman torunlarını göremeyecek olmak. Annem bizim sadece bir mevsim açma hakkı olan bahar çiçekleri olduğumuzu söylerdi. Dünyaya hediyelerimizi bırakıp arkamızdan gelenlerin yaşamlarını sürdürebüklerimiz için toza dönüştürür.

Cassandra elini kaldırıncı Wulf avucuna çiçek şeklinde yapılmış ve beş küçük pembe gözyaşından oluşan dövmeyi gördü. Sevdiklerimiz öldüğünde onları bu şekilde ölümsüzleştiriyoruz. Biri annem, diğer dördü kız kardeşlerim için. Kimse kardeşlerimin kahkahalarının güzelliğini bir daha duymayacak. Kimse annemin tebessümündeki şefkati bir daha hatırlamayacak. Sekiz ay sonra babam gömmek için benden kalan bir şey bulamayacak. Toza dönüşeceğim. Ve bu ne yüzünden? Büyük-büyük-büyük bir şeyimin yapmış olduğu bir şeyden. Hayatım boyunca yalnızdım çünkü kimsenin varlığını bilmemesi gerekiyordu. Birini daha babam gibi arkamdan yasımı tutması için sevmeyi göze alamazdım.

Ben belirsiz bir rüya olacağım ve sen hala burada olacaksın, Wulf Tryggvason. Bir zamanlar tüm dünyayı dolaşıp köyleri yakıp yıkan aşağılık bir Viking köpeği. İnsan hayatında hazine ve ün peşinde koşarken kaç kişiyi öldürdün? Yaşayabilmek için öldüren Daimonlardan daha mı iyisin? Seni bizden iyi kılan şey nedir?

Aynı şey değil.

Açık olanı nasıl göremediğine inanmadı. Öyle değil mi? Web sitene girdim ve orada listelenmiş isimleri gördüm. Trakyalı Kyrian, Makedonyalı Julian, Valerius Magnus, Jamie Gallagher, VWilliam Jess Brady. Hayatım boyunca tarihi inceledim ve bu isimlerin hepsini ve zamanlarında estirdikleri şiddeti biliyorum. Biz asla yapmadığımız bir şeyden dolayı doğduğumuz anda lanetlenirken çoğunuz insan hayatınızda birer katil olduğunuz halde Karanlık Avcı olarak ölümsüz olmanız doğru mu? Buradaki adalet nerede?

Wulf onun sözlerini dinlemek istemedi. Daimonların yaptıklarının sebebini hiç düşünmemişti. Yapılacak bir işi vardı ve onları öldürüyordu. Karanlık Avcılar doğru olanlardı. Onlar insanların ko-ruyucusuydu. Daimonlar da kazıklanıp öldürülmeyi hak eden avcı hayvanlar. Daimonlar kötü.

Ben kötü müyüm?

Hayır, değildi. O...

O, ne olduğunu söylemeye cüret edemediği kadındı.

Sen bir Apollit'sin, dedi zorlayarak.

Ben bir kadını, Wulf, dedi Cassandra basit bir şekilde, sesi duygu yüklüydü. Ağlanm ve yas tutarım. Gülerim ve severim. Tıpkı annemin yaptığı gibi. Bu gezegende yaşayanlarla aramda bir fark görmem.

Wulf gözlerinin içine bakınca Cassandra'nın içi yandı. Ben görürüm, Cassandra. Farkı görüyorum.

Wulf'un bu sözleri Cassandra'nın kısa kesmesini sağladı. O zaman konuşacak bir şeyimiz yok. Düşmanınız ve olabileceğimiz tek şey de bu.

Biliyorum, dedi Wulf usulca, bu farkındalık boğazının düğümlenmesine sebep oldu.

Düşman olmak istemiyordu, Cassandra'yla değil.

Ama nasıl başka bir şey olabilirlerdi?

Yaşam şeklini kendi iradesiyle seçmemişti ama yaşayacağına söz vermişti.

Onlar düşmandı.

Bu onu için için öldürüyordu.

Sana nerede uyuyacağım göstereyim. Onu dilediği mahremiyete sahip olabileceği Chris'in tam ters kanadına yönlendirdi.

Wulf, onu geniş ve konforlu yatak odasına götürürken Cassandra tek kelime bile etmedi. Yüreği ağırlaşmıştı, aptalca şeyler için sancılanıyordu. Wulftan ne istemişti?

Onun, halkım öldürmesini engellemenin bir yolu yoktu. Dünyanın kanunu buydu ve hiçbir tartışma bunu değiştiremezdi.

Onunla ya da başka bir erkekle ilişki kurabüme umudu yoktu. Hayatı sona ermek üzereydi. Peki, bu onları nereye götürüyordu?

Hiçbir yere.

Hayatındaki trajedilere hep mizahi yönden bakman tercih etmişti. Sahip olduğu tek şey buydu. Söyle bakahm, burada kaybolursam beni bulabilmek için bir arama ekibi kuracak mısın?

Wulf gülmedi. Aralarında şu an bir duvar vardı. Kendini ona tamamiyle kapamıştı. Bu daha iyiydi.

Sana uyurken giymen için bir şeyler getireceğim. Odadan çıkmaya yeltendi.

Bana nerede uyuduğunu gösterecek kadar bile güvenmiyorsun ha?

Wulf'un bakışları deliciydi. Nerede uyuduğumu zaten gördün. Rüyalarının en erotik olanını hatırladığı anda Cassandra'nın yüzü kıpkırmızı oldu. Onun esmer bedeni bedeninin üzerinde kayarken, onu tutkuyla ve yavaş hareketlerle severken aynadan seyrettiği oda. Siyah demir yatak mı?

Wulf başıyla onayladı ve gitti.

Yalnız kalan Cassandra döşeğe oturarak düşüncelerinden arınmaya çalıştı. Burada ne işim var? Bir yanı koy ver gitsin ve Stryker'ın karşısına çık diyordu.

Hayır, sahip olamayacağını bildiği o tek şeyi istiyordu.

Yasak fanteziyi... Ona ait bir adamı ve ona sarılmayı. Onunla yaşlanmayı. Bebeğini dünyaya getirirken elini tutacak olan o adamı. Bu imkansızdı ve bu hayalleri yıllar önce gömmüştü.

Şu ana kadar. Ona yasak olan şeyleri istetecek biriyle karşılaşmamıştı daha önce. O siyah gözlerin içine bakıp bir çocuğu güvende tutmaktan bahseden Viking savaşı dinlememişti hiç. Geçmişinden suçluluk duyan o adamı.

Şimdi çok istiyordu ve bu imkansız bir arzuydu.

Wulf asla onun olamazdı, olsa bile Cassandra birkaç ay sonra ölecekti.

Başını ellerinin arasına alarak ağlamaya başladı.

YEDİNCİ BÖLÜM

Beni Cassandra'ya götür, diye hırladı Kat yanında arabayı X) kullanan kızıl saçlı kadın Karanlık Avcıya. Kendinin ya da çevresindekilerin kontrolünü başkalarına bırakmak doğasında yoktu. Onu koruyabilecek tek kişi benim.

Tabii ya, dedi Corbin arabayı evinin önündeki yola döndürürken. Onu kurtarmakta çok başarılıydın, neydi... çöp mü?

Kat'ın gözünü kan bürüdü. Bu Karanlık Avcı'yı toza dönüştürmek için içi inanılmaz bir dürtüyle doldu, bu annesinden geçen kötü bir huydu. Neyse ki babasından daha çok şey almış ve çocuksu dürtülerini derin nefesler olarak engellemeyi öğrenmişti; Corbin şanslıydı.

Öfkelenmek hiçbir şeyi halletmeyecekti. Cassandra Yi bulmak zorundaydı, bunu yapmak için güçlerini kullandığı anda Stryker da Cass'ın yerini öğrenirdi. O hıyar Kat'ın güçlerinin nüanslarını izlemeyi ve ona karşı kullanmayı çok uzun zaman önce öğrenmişti. Onunla barda savaşmama sebebi de aynıydı.

Beğensin ya da beğenmesin, Stryker ondan daha güçlüydü. Bunun sebebi muhtemelen yoluna çıkan herkesi incitebüyor olması ve bunu umursamamasıydı.

Bu da onu Cass'e götürmesi için kadın Karanlık Avcı ya ihtiyaç duyduğu anlamına geliyordu.

Gecenin Öpücüğü

Kat, Yokedici'ye gidip Cassandra'yı rahat bırakmasını söylemek için dairelerinden sadece beş dakikalığına ışmlanmıştı.

Yokedici'nin bunu, onu oyalamak ve Stryker'la adamlarım göndermek için kullanacağını nereden bilebilirdi?

Kendini ihanete uğramış hissediyordu ve nefesi kesiliyordu. Bunca yüzyıldan sonra... Apollymi ve Artemis'e karşı olan tüm görevlerini yerine getirmiş olmasına rağmen... Şu an ikisi de onu birbirlerine karşı kullanıyordu ve bu Kat'ın hiç hoşuna gitmiyordu.

İkisi de Kat'ın babasının neden onlann bu geyik oyununu oynamak istemediğini merak ediyordu. Babası Kat'den çok daha zekiydi ve kendini bu durumların dışında tutmayı her zaman başarmıştı. İki tanrıçayı da anlar gibi bir hali vardı.

Onu çağırabilmeyi ne çok isterdi. Bu olayı muhtemelen saniyeler içerisinde sonlandırır ama onu bu işe karıştırmak sadece işleri daha da kötüleştirecekti.

Hayır, bu işi kendi başına halletmeliydi.

Artık tanrıçaların istekleri umurunda bile değildi. Son beş yılda Cassandra'yla çok iyi anlaşmıştı ve arkadaşının değil incindiğini, kullanıldığını bile görmek istemiyordu.

Hepsinin Cassandra'mn peşini bırakma zamanı gelmişti.

Corbin arabadan çıktı.

Kat onu garaja kadar takip etti ve Corbin evinin kapı kilidini açarken durup bekledi. Bak, hepimiz aynı takımdayız.

Avcı ona deliymiş gibi baktı. 'Tabii öyleyiz, tatlım. Şimdi benimle içeri gel ki seni Cassandra'yı yeniden düşmanlarıyla baş başa bırakmak gibi bir hareket yapmaktan men etmek için gözaltında tutabileyim.

Kat kapıyı kapalı tutmaya yetecek kadar güç kullandı. Corbin topuzu zorladı ve ardından kapının ahşabına vurdu.

Sen de biliyorsun ki, dedi Kat öfkeyle, Cassandra'yı ölü isteseydim birlikte geçirdiğimiz beş yıl içerisinde onu öldürebilirdim. Neden bugüne kadar beklemiş olayım?

Sherrilyn Kenyon

Corbin, kapıdan ona döndü. Onu beş yıldır tanıdığını nereden bileyim?

Kat bu sözler karşısında alaylı bir tavırla güldü. Ona sor ve gör. Corbin düşünceli gözlerle baktı. O zaman onu bu gece neden korunmasız bıraktın?

Kat samimiyetini görebilmesi için Corbin'in gözlerinin içine baktı. O katil manyakların ortaya çıkacaklarını bilseydim sana yemin ederim ki daireden dışarı adım bile atmazdım.

Corbin'in bakışlarında bala kuşku vardı. Kat bir yandan kadının koruyuculuğuna hayranlık duyarken diğer yandan onu boğmak istiyordu.

Bilemiyorum, dedi Corbin usulca. Belki dürüstsün belki de pisliğin tekisin.

Pekala. Kat bıkkınlıkla ellerim kaldırdı. Kanıt mı istiyorsun? Var mı?

Kat arkasını dönerek gömleğinin ucunu kaldırdı ve Corbin'e kalçasının hemen üzerindeki çift yay ve ok işaretini gösterdi. Bu Artemis'in işaretiydi.

Corbin'in gözleri irileşti. Karanlık Avcı olmadığımı biliyorum. Nesin sen?

Ben de Artemis'in hizmetkarlarından biriyim ve üpla senin gibi Cassandra'nın güvende olmasıyla görevliyim. Şimdi beni ona götür.'

Wulf odanın kapısını vurdu ve kapıyı iterek açtığında Cassandra Y1 gözlerini silerken buldu. Bu görüntü karşısında dondu. 'Ağlıyor musun?'

Hayır, dedi Cassandra boğazım temizleyerek. Gözüme bir şey kaçtı.

Wulf yalan söylediğini biliyordu ama gücüne saygı duydu. Gözyaşlarını erkekleri manipüle etmek için kullanmadan bir kadın görmek güzeldi.

Gecenin Öpücüğü

Telaşla odaya girdi. Onun ağlamış olduğunu bilmek bile göğsünü sıkıştırmıştı. Daha da kötüsü onu kollarının arasına alıp rahatlatmak için delice bir ihtiyaç duyuyordu.

Yapamadı. Ondan uzak durmalıydı.

Ben... eee... bunları Chris'ten ödünç aldım. Eşofman altı ile tişörtü Cassandra ya uzattı. Teşekkür ederim.

Wulf bakışlarını ondan alamadı. Uzun kıvılcımsı saçları yüzünden arkaya doğru atılmıştı. Ona hem korkmuş küçük bir kızı hem de kaya gibi sert, kararlı bir kadını hatırlatıyordu.

Serin yanağını avuçlayarak ona bakabilmesi için başını kaldırdı. Rüyalannda onu yatağa yatıp dudaklarını tadardı.

Gömleğinin düğmelerini açıp...

Hayatın boyunca hep bu savaşı mı verdin?

Başıyla onayladı. Hem Daimonlar hem de Apollitler ailemi avlıyordu. Bir zamanlar yüzlerceydik ama şu an bir tek ben kaldım. Annem her zaman daha çok çocuk yapmamız gerektiğini söylerdi. Soy bize kadar böyle devam edebilmişti.

Sen neden yapmadın?

Zarif bir hareketle burnunu çekti. Neden yapayım? Ölürsen, ölümümüzün onları özgür kılacağına dair efsanenin gerçek olmadığını görecekler.

Yani bir Daimon olmamaya çoktan karar verdin, öyle mi? Cassandra geri çekildi ve Wulf gözlerinde gerçeği gördü.

Bunu yapabilir miydin? diye sordu Wulf. Yaşamak için masumları öldürebilir miydin?

Bilmiyorum, dedi yataktan uzaklaşıp tişört ve eşofman altını şifonyerin üzerine koyarken. İlkinden sonrasının kolay olduğunu söylüyorlar. Yabancı bir ruhu içine aldıktan sonra da her şey değişiyormuş zaten. Başka bir şey haline geliyormuşsun. Kötü ve umursamaz bir şey. Annemin dönen bir erkek kardeşi vardı. Anneme gelip onu da bir Daimon yapmaya çalıştığında ben daha altı yaşındaydım.

Sherrilyn Kenyon

nem reddedince onu öldürmeye çalışmıştı. Sonunda ben ve kız kardeşlerim dolapta saklanırken annemin koruması onu öldürmeyi başardı- Çok korkunçtu. Demos dayı bize hep çok iyi davranmıştı. Konuşmakta olan Cassandra'nın gözlerinde gördüğü hüznü yüreğini sardı ve sıkıştırdı. O genç yaşında nasıl büyük bir dehşet yaşamış olduğunu hayal dahi edemedi.

Ama Wulf'un çocukluğu da hiç kolay geçmemişti. Utanç, aşağılanma. Bunca yüzyıldan sonra bile acısını hala hissedebiliyordu. Bazı acılar asla hafiflemezdi.

peki ya sen? diye sordu Cassandra aynadan yansıması görünmediği için başını çevirerek. İlk canı aldıktan sonra bir insanı öldürmenin daha kolay olduğunu hissettin mi?

Bu sorusu Wulf'u öfkeliendirdi. Ben kimseyi katletmedim. Sadece kendimi ve erkek kardeşimi korudum.

Ah, anlıyorum, dedi Cassandra usulca. Binlerinin evine soymak için girdiğinde senin zulmüne boyun eğmek yerine seninle savaşanları öldürmeyi cinayet olarak görmüyorsun demek.

* Yaptığı akınları hatırlayınca içi utançla doldu. O zamanlarda halkı uzaklara gider, geceyansı uzak topraklardaki köylere alanlar düzenlerlerdi. Öldürmek peşinde değillerdi ve ellerinden geldiği kadar insanları canlı bırakmaya özen gösterirlerdi. Özellikle de yabancı pazarlarda satabilecekleri kölelerin peşine düştüklerinde.

Annesi, Wulf ile Erik'in diğer komşu çocuklarıyla birlikte baskınlara başladıklarını öğrendiğinde dehşete kapılmıştı.

Oğullarım benim için ölü, demişti onları harap evlerinden dışarı atmadan önce. İkinci de bir daha görmek istemiyorum. Ve görmemişti. Bir sonraki baharda hummadan ölmüştü. Kız kardeşleri bu haberi onlara iletmesi için köydeki gençlerden birine para vermişti.

Saygılarını sunmak için eve dönebilmeleri üç villanı almıştı. O zaman zarfında babaları öldürülmüş, kız kardeşleri de istilacılar

Gecenin öpücüğü

tarafından götürülmüştü. Wulf onu kurtarmak için İngiltere'ye gitmiş ve kızın koni nü terk ettikten sonra Erik orada ölmüştü.

Brynild onlarla gelmen reddetmişti. Erik ile senin yaptıklarının ceremesini çekiyorum. Sen ve Erik'in satarak köle olmaya zorladıklarının yerine bir köle olmam Tanrı'nın isteği. Bu ne içindi Wulf? Para ve zafer kazanmak için mi? Beni bırak, kardeşim. Senin savaşçı yöntemlerim istemiyorum.

Aptallık edip bıraktığı kız kardeşi bir yıl sonra Angluslar küçük köyünü istila ettiğinde katledilmişti. Yaşam ölümdü. Kaçınılmaz olan tek şey buydu.

İnsan olarak bu gerçekle yakından tanışmıştı. Karanlık Avcı'y-kense uzmanı olmuştu.

Cassandra'ya arkasını döndü. O zamanlar farklıydı.

Sahi mi? diye sordu. Karanlık çağlardaki insanların kasaplık koyun olduklarını duymamıştım.

Wulf şiddetli bir homurtuyla ona döndüğü anda Cassandra sindi. Eğer yaptıklarım için özür dilememi bekliyorsan dilemeyeceğim. Kılıç gücünden başka hiçbir şeye saygı duymayan bir ırkın çocuğu olarak doğdum. Babam savaşmadığı için alay edilerek ve aşağılanarak büyüdüm. Onun gibi olmadığımı ispatlayacak yaşa geldiğimde, onlara yanlarında durup birlikte savaşabileceğimi göstermek istedim ve gösterdim.

Evet, pişman olduğum şeyler yaptım. Kim yapmadı ki? Ama hiçbir zaman bir kadını öldürmedim ve ona tecavüz etmedim. Bir çocuğu ya da savunmasız bir insanı incitmedim. Senin halkın çocuk ya da hamile kadın ölümlerini ödüllendirdi. Kendi kokuşmuş ırklarının hayatını uzatmak adına onları katletti. Sakın bana vaaz vermeye kalkışma.

11 Roma dönemi sonrası İngiltere'ye yerleşen, bu ülkeye ve buranın halkına ismini veren Cermen kavmi. (ed.n.)

Sherrilyn Kenyon

Cassandra yutkundu ama hayran olunası bir şekilde kendini tuttu- Bazıları yaptı. Tıpkı senin halkının bir kısmının tecavüz edip yağmalamak için» yaşadığı gibi. Annenin babası tarafından ele geçirilen bir köle olduğunu bana anlatan sen değil miydin? Bu seni şaşırtabilir, Wulf Tryggv38011 ama benim halkımın bazıları da tıpkı seninkiler gibi insanları avlarlar. Katilleri. Tecavüzcüleri. Akelolar denilen bir Daimon ırkı sadece bunu hak etmiş olan insanları öldürmeye yeminlidir.

Yalan söylüyorsun.

Hayır, dedi, tonlaması samimiydi. Söylemiyorum. Komik ama seninle ilk tanıştığımda bizi avladığın için halkım hakkında benden daha çok şey bildiğini düşünmüştüm. Ama bünmuyorsun, değil mi? Senin için sadece birer hayvanız. Gerçeği bulmak için konuşulmaya bile değmez yaratıklar.

Bu doğrudu. Daimonların öldürülmesi gereken katiller olduğundan başka bir şey olabileceklerini hiç düşünmemişti.

Apollitlere gelince...

Onları hiç düşünmemişti.

Şimdi Apollit olan bir insanla yüzleşiyordu.

Sadece yüzleşme değil... Bir dokunuş...

Bir sevgilinin nazik fısıltısı.

Bu neyi değiştirdi?

Hiçbir şeyi. Günün sonunda o hala bir Karanlık Avcı ydı ve hala Daimonlan kovalayıp bulunduğunu katledecekti.

Aralannda konuşulacak başka bir şey yoktu. Bu ikisinin de aşamayacağı bir engeldi.

Tartışmadan çekildi. Geceleri evde gündüzleri de arazide dolaşmakta serbestsin.

Peki ya gitmek istersem?

Küçümser bir ses çıkardı. Bunun ne kolaylıkta olduğunu Ch-ris'e sor?

Zümrüt gözlerinde o tanıdık parıltı oluştu. Ona meydan okuy an ve üzerinde hiçbir gücü olmadığını bildiren panltı. Sahip olduğu ateş

Gecenin Öpücüğü

ve iradenin yaru sıra bu kaduıda hayran olduğu bir özellikti. İmkansız durumlardan kurtulmaya alışık olduğumu biliyorsun.

Ben de Apollitler ile Daimonlan izleyip bulmaya alışığım. Cassandra tek kaşını kaldırdı. Bana meydan mı okuyorsun? Wulf başını iki yana salladı. Sadece gerçeği dile getiriyorum. Sen gidersen ben de seni bulup geri getiririm. Zincirlemem gerekse bile. Cassandra ona Chris'i hatırlatan tuhaf gözlerle baktı. Bana ceza da mı vereceksin?

Bunun için biraz yaşlı olduğunu düşünüyorum. Ayrıca Stryker ve adamları seni bulmak için salyaları akarak ortalıkta dolanırken buradan ayrılmanın aptallık olduğunu düşünecek kadar akıllı olduğunu da biliyorum.

Cassandra onun haklı olduğu gerçeğinden nefret ediyordu. En azından babamı arayıp endişelenmemesi için nerede olduğumu söyleyebilir miyim?

Wulf cep telefonunu belinden çıkarp ona uzattı. İşin bitince salona bırakabilirsin.

Arkasını dönerek kapıyı açtı.

Wulf, dedi Cassandra odadan çıkmadan önce.

Ona döndü.

Beni yine kurtardığın için teşekkür ederim ve bunu yapmanın her yanım yaküğmm da farkındayım.

Wulf un bakışları yumuşadı. Bu her yanımlı yakmıyor, Cassandra. Her yanımlı yakan sadece sensin.

Wulf odadan çıkıp kapıyı arkasmdan kapatırken Cassandra beş kanş açık kalan ağzıyla bakakaldı.

Bu sözler karşısında dili tutulmuştu. Viking savaşçının naif bir yanı olduğunu kim büebilirdi? Aslında gerçeği biliyordu. Rüyalarında adamın yüreğini görmüştü.

Rüyanın gerçektir. O kıymetli kısa zamanlarda adamın kalbine bakmıştı. Korkularına...

Onun dışında herkesten koruduğu tüm sırlarına...

önernlyn Kenyon

Aklımı kaçırmış olmalıyım, diye soludu. Hiç çekinmeden halkını Öldüren bir adama karşı nasıl şefkat besleyebilirdi?

Zihninin gerilerinde merak ettiği bir şey daha vardı. Daimon olursa Wulf onu öldürür müydü?

Chris'in koltukta uzandığı salona giren Wulf uzun ve yorgun bir nefes verdi. Tam da ihtiyacı olan şey. Bu gece söylediğini yapmayacak bir jdşi daha.

Thor aşkına, bunlarda hiç akıl yok muydu?

Sana toplanmanı söylediğimi sanıyordum.

Git toplan, dişlerini fırçala, yat. Tek yaptığın bana ne yapacağımı bildirmek. Chris televizyon kanallarında gezindi. Ayağımın dibine bakarsan toplanmış olduğumu ve bir sonraki emrimi beklediğimi görürsün, çok teşekkür ederim.

Wulf aşağı bakınca kanepenin önünde duran siyah sırt çantasını gördü. Hepsi bu mu?

Evet. Fazlasına ihtiyacım yok, ayrıca Konsey benim iyi davra-nılması gereken tılsımlı kişi olduğumu, aksi takdirde kötü Vüünğün tepelerine bineceğini bildiği için ihtiyacım olan her şeyi satın alabileceğimden de eminim.

Wulf koltuk yastıklarından birini Chris'e Mattı. Usulca.

Chris yastığı arkasına sıkıştırarak konuşmadan kanalları değiştirmeye devam etti.

Wulf diğer kanepeye oturdu ama aklı misafir kanadında bıraktığı kadındaydı. O söz konusu olduğunda kafası karışıyordu ve kafa karışıklığı tecrübeli olduğu bir konu değildi. Her zaman basit bir adam olmuştu. Bir sorunu oldu mu onu ortadan kaldırırdu.

Cassandra'yı ortadan kaldıramazdı. Teoride bunu yapabilirdi ama yanlış olurdu. Onu kapının dışına koyabilir ve kendi savunmasıyla baş başa bırakabilirdi ya da Corbin'e verebilirdi.

Ama Ash ona bakma görevini Wulf'a vermişti ve o yükümlülüklerini geçiştiren tipte bir adam değildi. Ash, kadına onun bakmasını

Gecenin Öpücüğü

istediyse muhakkak bir sebebi vardı. Atlantisli hiçbir şeyi sebepsiz yapmazdı.

Pekala, Cassandra hakkımızda ne kadar şey biliyor? diye sordu Chris.

Görünüşe bakılırsa her şeyi. Onun da dediği gibi o bir Apollit. Yarım.

Yarım, tam, ne fark eder?

Chris omuz silkti. Fark şu, ondan gerçekten hoşlandım. Üniversitedeki diğer zengin sürtükler gibi kendini beğenmiş değil.

Bu kadar saygısız olma, Christopher.

Chris gözlerini devirdi. Özür dilerim, bu kelimeden ne kadar nefret ettiğini unutmuşum.

Wulf başını eline yaslayarak televizyonu izledi. Cassandra farklıydı. O kendini yeniden insan gibi hissetmesine sebep olmuştu. Normal olmanın nasıl bir şey olduğunu. Hoş karşılanmanın.

Bunlar uzun zamandır hissetmediği şeylerdi.

Tannm! Lanetli Koltukların Köyü'nde gibisiniz.

Wulf kapı eşliğinde duran Cassandra'yı görebilmek için başını arkaya çevirdi. Kadın başını iki yana sallayarak onlara doğru geldi ve telefonu Wulf'a verdi.

Chris bir kahkaha atarak televizyonun sesini kısıtı. Seni evimde görmek bana çok garip geliyor.

İnan bana, burada, sizin evünüzde olmak bana da çok garip geliyor. Chris, Cassandra'mın yorumuyla ilgilenmedi. Odadan geri geldiğinde onu hatırlamanın ne kadar tuhaf olduğundan bahsetmiyorum bile. Kendimi sizi tanıştırmak zorunda hissediyorum her nedense. Wulf'un telefonu Black Sabbath'ın Iron-man adlı şarkısını çalmaya başladı. Telefonu aldı ve açtı. Wulf telefonu cevaplarırken Cassandra oturmak üzere Chris'in yanına gitti.

O burada ne anyor?

Wulf'un bu asabi sorusunu duyan Cassandra kaşlarını çattı. Güvenlikten arıyorlar, dedi Chris.

Sherrilyn Kenyon

Nereden biliyorsun?

Şarkıdan. Wulf eşlikçilerimin aradığında Iron-mari'nin çalmasını komik buluyor. Evin aşağısında, giriş kapısından çok da uzak oynayan güvenlik evinde yaşıyorlar. Binleri ön kapıya geüp giriş izni istemiş olmalı.

Bir de babasının güvenlik konusunda paranoyak olduğunu düşünürdü. Nedir burası? Fort Knox mu?

Hayır, dedi Chris ciddiyetle. Knox'a bir şekilde girip çıkabilirsin. Buradan çıkmanın tek yolu ise peşinde en az iki koruma olmasıdır. Duvara tırmanıp kaçmayı denemiş gibi konuşuyorsun. Sayamayacağın kadar çok kez.

Wulf'un odada ona ne söylediğini hatırlayan Cassandra bir kahkaha attı. Wulf bunun işe yaramayacağını söylemişti.

Öyle. İnan bana, eğer buradan çıkmanın bir yolu olsaydı ben onu çoktan bulup kullanmış olurum.

Wulf telefonu kapayarak ayağa kalktı.
Benim için mi? diye sordu Chris.
Hayır, arayan Corbin.
Katle olan mı? diye sordu Cassandra.
Wulf ön kapıya doğru giderken başıyla onayladı.
Cassandra peşinden giderek evin önüne çekilen tarmızı Lotus Esprif i gördü. Yolcu kapısı açıldı ve Kat arabadan çıkarak hızla eve girdi.
Hey, ufaklık. İyi misin?
Cassandra gülümsedi. Emin değilim.
Neden burada? diye sordu Wulf, Corbin'e, kadın Karanlık Avcı ona yaklaştığında.
Kadın Avcı, Wulf a daha da yaklaşırken ellerini ceplerine soktu. O da Artemis'in hizmetinde. Görevi CassandraYı korumak, sana yardım etmesinin akıllılık olacağına karar verdim.
Wulf kuşkuyla gözlerle Kat'e baktı. Yardıma ihtiyacım yok.
Gecenin Öpücüğü
Kat araya girdi. Sakin ol, Bay Maço. Tekerine çomak sokmayacağım ama bana ihtiyacın var. Stryker ı şahsen tanıyorum. Onu yolundan döndürmek için tek şansın benim.
Wulf bu sözlerle inanması gerektiğinden emin değildi. Kulüpte onu tanımadığını söylemişti.
Kimliğimin ortaya çıkmasını istemiyordum ama bu siz bizi ayırmadan önceydi ve Corbin'in Stryker onu bulmadan beni Cassandra'ya getirmesi için bunu söylemek zorunda kaldım.
Ona güveniyor musun? diye sordu Wulf, Corbin'e.
Herkese güvendiğim kadar. Ama beş yıldır Cassandra'yla birlikte olduğunu söyledi ve Cassandra hala yaşıyor.
Bu doğru, dedi Cassandra. Bu zaman zarfında ona hep güvendim.
Pekala, dedi Wulf isteksizce. Corbin'in gözlerinin içine baktı. Telefonun açık olsun, haberleşeceğiz.
Corbin başıyla onayladıktan sonra arabasına döndü.
Hala resmî olarak tanıştırılmadık, Corbin yola çıktığında Kat, elini Wulfa uzattı. Ben Katra.
Elini sıktı. Wulf.
Evet, biliyorum. Kat onlarla birlikte eve girerek Chris'in hala kanepede oturduğu salona gitti.
Wulf arkalarından kapıyı kilitleyerek sürgüledi.
Bu arada, Wulf, dedi Kat, Chris'in toplanmış sırt çantasının önünde durarak. Christopher'ı korumak adına buradan gönderiyorsan bunu bir kez daha düşünmeni öneririm.
Neden?
Parmağıyla televizyonu gösterdi. Hadi iyi adamın yardımcısını kaçıralım ve onun için fidye isteyelim adlı bölümü kaç kez seyrettin? Wulf homurdandı. Güven bana, kimse onu Yardımcılar Kon-seyi'nin elinden alamaz.
Tam tersine, dedi Kat alaycı bir tonlamayla. Stryker onu anında bulur. Onu bu evden çıkardığın anda Stryker ve İlluminati-

Kat bakışlarını onun kasıklarına kaydırıldı.

Chris anında elleriyle o bölgeyi örttü. Zırva.

Ah, hayır küçük bebek. Stryker, Wulf un senin üremene ne kadar çok değer verdiğini büiyor. İkinizden de alacağı tek şey bu olacaktır. Chris, dedi Wulf ciddi bir sesle, odana git ve kapını kilitle. Chris tereddüt etmeden koşarak odadan çıktı.

Wulf ve Kat sertçe bakiştılar. Stryker'ı bu kadar iyi tanıyorsan onun için çalışmadığını nereden bileceğim?

Kat buna homurdandı. Ondan hoşlanmam bile Yüzyıllar içerisinde birkaç kez karşı karşıya gelmemize sebep olan ortak bir dostumuz var.

'Yüzyıllar mı? diye sordu Cassandra. Asırlarda olduğu gibi mi? Sen nesin, Kat?

Kat onu rahatlatmak için kolunu okşadı. Üzgünüm, Cass. Sana daha önce söylemeliydim ama bunu yaparsam bana güvenmeyeceğinden korktum. Beş yıl önce Stryker seni neredeyse öldürecekken Artemis, onun bir daha sana yaklaşmayacağından emin olmak için beni gönderdi.

Bu itirafın ardından Cassandra'nın başı dönmeye başladı. O zaman kulüpte portalı açan şendin.

Kat onayladı. Şu an dokuz farklı yemini bozuyorum ama sana yemin ederim ki görmek istediğim son şey senin incinmen.

Wulf ilerledi. Birkaç ay sonra ölecekken onu korumak için bunca tantana niye? Gecenin Öpücüğü

Kat derin bir nefes alarak geriledi. Konuşmadan önce sırayla ikisine de baktı. Artık burada olma sebebim onu güvende tutmak değil.

Wulf, Kat ile Cassandra'nın arasına girdi. Savaşa hazırdı. Ne demek istiyorsun?

Kat, Wulf un arkasında duran Cassandra'yla göz teması kurmak için başını eğdi. Kamındaki bebeğin sağlıklı bir şekilde doğacağından emin olmak için buradayım.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

44 -Q ...Be... Benim neyim? diye sordu Cassandra, Kat'in sözleriyle İyıkılmıştı. Doğru duymuş olamazdı. Hamile olmasına imkan yoktu.

Senin bebeğin.

Anlaşılan duymasında bir sorun yoktu. Ne bebeği?

Kat derin bir nefes aldı ve ağır ağır konuşmaya başladı, bu takip etmekte zorlanan Cassandra için iyi bir şeydi. Hamilesin, Cass. Daha çok yeni ama bebek yaşayacak. Bundan kesinlikle emin olacağım. Cassandra kendini yumruk yemiş gibi hissediyordu. Zihni Kat'in sözlerini güçlükle algılayabüiyordu. Hamüe olamam. Kimseyle birlikte olmadım.

Kat'in bakışları Wulf a kaydı.

Ne? dedi Wulf savunmaya geçerek.

Babası sensin, dedi Kat.

Ah, hadi canım. Seni kırmak istemem bebek ama Karanlık Av-cıların çocukları olmaz. Biz kısınız.

Kat onayladı. Doğru ama sen gerçek bir Karanlık Avcı değilsin, değil mi?

O zaman neyim ben?

Gecenin Öpücüğü

Ölümsüzsün ama diğer Karanlık Avcıların aksine sen ölmedin. Hiç. Diğerleri kısırılar çünkü bedenleri bir süreliğine ölmüştü. Senin-kiyse on iki yüz yıl önceki kadar verimli.

Ama Cassandra'ya dokunmadım, diye ısrar etti Wulf.

Kat bu söz üzerine tek kaşım kaldırdı. Ah, evet dokundun.

O bir rüyaydı, dedi Wulf ile Cassandra aynı anda.

İkinizin de hatırladığı bir rüya mı? Hayır, Cassandra'nın soyunu devam ettirebilmeniz için bir araya getirildiniz; Cassandra'ya seninle olması için daha önceden ilaç veren ben olduğum için bunu çok iyi büiyorum.

Ah, kusacağım, dedi Cassandra, bir adım gerileyerek kanepenin koluna yaslandı. Bu gerçek olamaz. Mümkün değil.

Ah, pekala, dedi Kat alaycı bir ifadeyle, şu an gerçekliğe müdahale etmeyelim, olur mu? Demek istediğim şey şu, hey sen mitolojik varlıkların soyundan gelen mitolojik bir varlıksın ve insanların varlığını onu gördükten beş dakika sonra hatırlamadıkları ölümsüz bir muhafızın evindesin. Kim rüyada ondan hamile kalmayacağım söyleyebilir ki? Ne? Şu an gerçekler alemine mi atlıyoruz?

Cassandra'ya delici gözlerle baktı. Sana bir şey söyleyeyim mi, Wulf gün ışığında dışarı çıkıp kendi kendine tutuşmadığında ya da daha iyisi sen Cass, sen kumsala gidip güneşlenebildiğinde doğa kanunlarına inanacağım.

Wulf o kadar şaşırmişti ki Kat'ın veryansınma hiçbir müdahalede bulunamadı. Cassandra onun çocuğuna mı hamileydi? Bu hayatında umut dahi edemeyeceği bir şeydi.

Hayır, buna inanamazdı. Bunu yapamazdı işte.

Onu rüyada nasıl hamile bıraktım? diye sordu Kat'ın sözünü keserek.

Kat biraz olsun sakinleşmişti ve onlara gerçeği anlatmayı başarabildi. Çok çeşitli rüyalar vardır. Farklı alemler. Artemis, Rüya Avcılarından birini ikinizi de yan bilinçsiz bir haldeyken birlikte olmanız için ayarladı diyelim.

Wulf kaşlarını çatı. Ama bunu neden yapsın?

Kat eliyle Cassandra'yı gösterdi. Bir başkasıyla yatmadı. Onunla birlikte olduğum beş yıl içerisinde hiçbir erkeğe ihtirasla bakmadı. Ta İd sen Daimonlan öldürmek için o gece o kulübe girene kadar. O gece bir ateş böceği gibi aydınlandı. Senin peşinden dışarı koştuktan sonra sonunda birlikte olmaktan mutluluk duyacağı birini bulduğumuzu düşündüm.

Ama ikiniz doğal olanı yapıp bir yere gidip tavşanlar gibi çiftleştiniz mi? Hayır. Cassandra hiçbir şey olmamış gibi geri geldi. Tanrım. İkiniz de umutsuzsunuz. Kat içini çekti. Sonunda Artemis, Cass'i rüyalarına sokarak Cassandra'nın üremesi için geçiri bir yol buldu.'

Ama neden? diye sordu Cassandra. Neden hamile kalmam bu kadar önemli?

Çünkü senin güldüğün efsane doğru. Apollo'nun son kan bağı öldüğü anda lanet kalkacak.

O zaman bırak beni öleyim ve Apollitler özgür olsunlar. Kat'ın yüzü karardı. Onların özgür olacaklarına dair bir şey söylemedim. Kader tanrıçalarının komikliği de burada işte. Lanet Apollo da seninle birlikte öleceği için kalkacak. Senin soyun ve yaşam ona bağlı. O öldüğünde güneş de ölecek, haliyle Artemis ve ay da. Onlar yok olduğunda dünya diye bir şey kalmayacak Hepimiz öleceğiz. Hepimiz.

Hayır, hayır, hayır, diye soludu Cassandra. *Bu doğru olamaz. Kat'ın ifadesinde bir değişiklik olmadı. Bu doğru, tatlım. İnan bana. Aksi takdirde burada olmazdım.

Cassandra olan biteni bir mantığa oturtmak için mücadele ederken bir süre Kat'e baktı. Çok eziciydi. Bana neden daha önce söylemedin?

Söyledim ve sen öylesine delildin ki Artemis'le bunu senin zihninden silmeye ve daha yavaş ilerlemeye karar verdik. Cassandra'nın içi öfkeyle doldu. Ne yaptınız? Gecenin öpücüğü

Kat savunmaya geçti- Bu senin iyiliğin içindi. Zorla hamile kalma fikrine öylesine kızmıştın ki Artemis bunun gerçekliğinin farkına varabilmen için bir baba ve bebeğe ihtiyaç duyduğuna karar verdi. Bunu sana anlattığımda bir erkeği ve avlanmak üzere olan bir bebeği ardında bırakmaktansa otobüsün önüne atlamaya hevesliydin. Bak şimdi Wulf u bulman ne iyi oldu, değil mi? Onun sahip olduğu güçler Apollitlerin ya da Daimonlann ölmeden bebeğe yaklaşmalannı imkansız kılacak.

Cassandra, Kafın üzerine doğru yürümeye başladığında Wulf onu geri çekti. Yapma, Cassandra.

Alı, lütfen, diye yalvardı ona Cassandra. Onu sadece birkaç dakikalığına boğmak istiyorum. Yanlışlıkla arkadaş olduğunu düşündüğü kadına dik dik baktı. Sana güvendim ve

sen beni kullanıp bana yalan söyledin. Erkeklerle aramı yapmaya çalışmam şimdi hiç garip bulmuyorum.

Biliyorum ve üzgünüm. Kat'ın bunu içtenlikle söylediği gözlerinden anlaşılıyordu ama Cassandra şu an buna inanmakta güçlük çekiyordu. Şu an senin için en iyisinin bu olduğunu nasıl göremiyorsun? Wulf dünyayla olan son bağlantısını kaybetmekten korkuyordu. Senin aracılığınla onu hatırlayacak biri olacak, çocuğuna ve torunlarına seni ve aileni anlatabilecek biri. Wulf onlara bakabilir ve hepsini güvende tutabilir. Artık kaçmak yok, Cass. Bunu düşün. Cassandra, Kat'ın sözlerini tam olarak sindirene kadar kıpırdamadı. Hatırlanacaktı ve çocukları güvende olacaktı. Bugüne kadar çocuk yapmamasının tek sebebi buydu.

Peki, buna inanacak cesareti var mıydı?

Apollitlerin hamileliği yirmi haftanın biraz üzerinde sürerdi. İnsanların yansı kadar bir zaman. Kısa bir yaşam döngüsüne sahip oldukları için birtakım garip fizyolojik özelliklere de sahiptilerdi. Apol-litler yetişkinliğe on bir yaşında ulaşırdı, on iki on beş yaş aralığında da evlenirlerdi.

Annesi babasıyla evlendiğinde sadece on dört yaşındaydı ama • pili yaşlarının ortalarındaki bir insan görüntüsüne sahipti.

Cassandra, Wulf a baktı, ne düşündüğü anlaşılıyordu. Bütün bunlar hakkında sen ne düşünüyorsun?

Dürüstçe söylüyorum ne düşüneceğimi bilmiyorum. Dün tek ilgilendiğim konu Chris'in biriyle yatmasını sağlamaktı. Şimdiyse, eğer Kat uyuşturucu almadıysa ve hayal görmüyorsa tüm dünyanın kaderi elinde olan bir parçamı içinde taşıyorsun.

Bunlardan herhangi bir kuşkun varsa Acheron'u ara, dedi Kat Wulf gözlerini kısarak ona baktı. Biliyor mu?

Kat hafifçe geri çekildi ve ilk kez sükûnetini kaybeder gibi oldu. Artemis'in ona, sizi bebek yapmak için bir araya getirmeye dair planından bahsettiğinden kuşkuluyum. Artemis özgür iradelere karıştığında Acheron çok geriliyor ama size anlattığım kehanet konusunu gayet iyi biliyordur.

Cassandra dostunun internet sitesinde okumuş oldukları adamlardan birini tanıdığını duyunca acı bir kahkaha attı. Kat'ın Stryker ve adamlarını tanıdığından bahsetmeye büe gerek yoktu. Sırf meraktan soruyorum, tanımadığın biri var mı?

Hayır, var diyemeyiz, dedi Kat huzursuzlanarak. Çok u-z-u-n bir zamandır Artemis'leyim. Ne kadar uzunmuş?

Kat cevap vermedi. Bunun yerine bir adım gerileyerek ellerini çırpı. Biliyor musunuz, bence yalnız konuşmanız için size biraz zaman vermeliyim. Ben Cass'in odasına giderek kendimi kapsama alanının dışına çıkarıyorum.

Kat başka bir şey söylemeden Cassandra'nın odasına giden kanada yöneldi. Doğru yolu nereden bildiğini Cassandra anlayamadı. Elbette ya, Kat de insan değildi.

Kat ortalıktan yok olana kadar Wulf verinden kıpırdamadı. Hala Kafin onlara söylediklerini çözmeye çalışıyordu.

Bunların hiçbirini bilmiyordum, Wulf. Yemin ederini.

Gecenin Öpücüğü

Biliyorum.

Cassandra ya baktı, çocuğunun annesine. İnanılmazdı, hissettiği tüm karmaşaya rağmen bir yanı keyifle haykırmak istiyordu. İyi misin? Sana bir şey getirmemi ister misin?

Cassandra başını iki yana salladıktan sonra ona baktı. Yeşil gözleri Wulf'un içindeki ihtiyacı ateşledi. Aslında seni tam olarak tanımıyorum ama şu an kucaklanma! tercih edebilirim.

Mantiken onunla bir şekilde bağlantı kurmanın akıllıca olmadığını düşünüyordu. Son kullanma tarihi çok yaklaşmış bir kadına kendini açmanın... Yine de kendini kadını kollarının

araşma çekiverdi, bedenine değen bedeninin yaşattığı hissin kurbanı olmamak için gerildi. Kollarını beline dolayan kadının nefesi boynunu gıdıkladı.

Orada olması çok güzeldi. Çok doğru. Yüzyıllardır böyle bir sıcaklık olabileceğinin farkında bile değildi.

Bu kadında onu titreten ne vardı? Onu ateşleyen ve kavrandıran neydi?

Gözlerini yumarak onu sıkıca tuttu, gül ve pudra kokusunun içini doldurarak düşman olduklarını unutturmasına izin verdi.

Cassandra da gözlerini yumarak Wulf'un sıcaklığının içine işlemesine izin verdi.

Bu şeküde dokunulmak harikaydı. Bu cinsel bir temas değildi, yatıştırıcıydı. Onları paylaştıklarından çok daha samimi yapan çok daha bağlayan bir temas.

Halkımın bir işe yaramadığını söyleyen biri beni nasıl bu kadar rahatlatabilir?

Bunu reddetmenin bir anlamı yoktu.

Zaten hislerin nadiren bir mantığı olurdu.

Öylece dururken korkunç bir fikir huzurunu kaçırdı. Bir yanı Apollit olduğu için bebeğimden nefret edecek misin, Wulf?

Wulf bu hiç aklına gelmemiş gibi gerildi kollarının arasında. Ondan bir adım uzaklaştı. Ne kadar Apollit olacak?

162

Bilmiyorum. Ailemin büyük bir kısmı safkan. Annem geleneği insan bir babanın bizi daha iyi koruyabileceğini düşündüğü için boz-nıuş. Annesinin, ölümünden çok kısa bir süre önce onunla paylaştığı sırları hatırlayınca midesi kasıldı. En azından çocuklarının ve torunlarının hayatlarını uzatabileceğini düşünmüş.

Babanı kullanmış.

Hayır, dedi Cassandra soluk soluğa, bir anlığına bile bunu düşünmüş olmasın alınmıştı. Annem onu sevdi ama tıpkı senin gibi o da bizi koruma görevini yerine getiriyordu.

Öldüğünde o kadar küçüktüm ki sanırım bu yüzden hepimiz çocuk yapamadan ölmememizin hayatta ne kadar önemli bir rolü olduğunu bana anlatarak ürsat bulamadı. Ya da o da bilmiyordu. Tek söylediği şey her Apoüifm soyunu devam ettirmesi gerektiğiydi.

Wulf televizyonu kapatmak için döndü, artık ona bakmıyordu. Dikkatini raftaki kaidesinin üzerinde yan duran eski kılıca vermişti. Sen nasıl bir Apollit'sin? Uzun köpek dişlerin yok ve Chris senin gün ışığına çıkabildiğini söyledi.

Cassandra yanına gidip ona yeniden dokunmak istiyordu. Ona yakın olmaya ihtiyacı vardı ama adamın bunu hoş karşılamayacağından emindi.

Wulf'un zamana ve cevaplara ihtiyacı vardı.

Küçükken uzun köpek dişlerim vardı, diye açıklamaya başladı, ondan hiçbir şeyi saklamak istemiyordu. Çocuklarının yaşamak için nelere ihtiyacı olacağını bilmeliydi. Babam ben on yaşındayken beni insanların arasında daha kolay saklayabilmek için dişlerimi yaptırdı. Halkımın geri kalanı gibi yaşamak için kana ihtiyacım var ama Apollit kanı olmak zorunda değil ve her gün almak zorunda değilim.

Cassandra yaşamındaki gereklilikleri ve bir insan olarak doğmuş olmayı ne çok istediğini düşünmek için durdu. Her şeye rağmen kız kardeşlerinden daha şanslıydı, onlar Cassandra'dan çok daha fazla Apollit özelliklerine sahiplerdi. Dördü de gün ışığında dışarı çıkabili-

16.İ

Gecenin Öpücüğü

len Cassandra'nın hayatının onlarınkinden çok daha kolay olmasını kıskanırlardı hep.

Birkaç haftada bir kan nakli için doktora giderim, diye devam etti. Babamın onun için çalışan ve doktorlardan oluşan bir araştırma ekibi olduğu için birtakım uydurma testler üretirek nadir bulunan bir hastalığım olduğunu ispatladılar. Böylelikle doktorlar tam bir insan olmadığımı anlamadan bana istediğimi veriyorlar. Sadece kendimi zayıf hissetmeye

başladığım zamanlarda gidiyorum. Diğer Apollitler gibi hızla yaş almadım. Ergenlik çağıma tıpkı dişi bir insan gibi girdim. Belki de o zaman çocuğumuz daha çok insan tarafına sahip olabilir. Cassandra, Wulf'un bu sözleri dile getiren sesindeki umudu kaçırmadı, o da aynı şey için duacıydı. İnsan bir bebek sahibi olmak gerçekten de mucizevi bir şey olurdu.

Wulf'un bebekten bizim diye bahsetmesinden duyduğu keyfe değinmeye bile gerek yoktu. Bu iyiye işaretti.

Bebegi reddetmiyor musun?

Wulf bakışlarıyla onu azarladı. Rüyalarımızda seninle birlikte olduğumu biliyorum ve Kat'ın de söylediği gibi ben tanıdığın nelere kadir olabildiğinin canlı bir kanıtıyım. Hayır, bunun gerçekliğinden hiç şüphem yok. Bebek benim ve ona babalık yapacağım.

Teşekkür ederim, dedi Cassandra gözleri yaşlarla dolarak. Bu umut ettiğinden çok fazlaydı.

Boğazını temizledi ve gözyaşlarına engel oldu. Ağlamayacaktı. Bunun üzerine yapmayacaktı. Cassandra şanslıydı ve bunun farkındaydı. Tüünün aksine çocuğu onu güvende tutabilecek bir babaya sahipti. Onun büyüüşünü izleyebilecek bir babaya. İşe güzel tarafından bak, bana sadece birkaç ay tahammül etmek zorundasın sonra hayatından tamamıyla çıkacağım.

Wulf öldürücü gözlerle bakınca bir adım geriledi. Sakın ölümü hafife alma.

Rüyalarında Wulf'un sevdiklerinin ölümlemlerini izlemek konusunda söylediklerini hatırladı. İnan bana almıyorum. Yaşamlarımızın ne Sherrilyn Kenyon

pdar hassas olduğunun fazlasıyla farkındayım. Belki bebek yirmi , di yıldan fazla yaşamayı başanr.

' «peki ya başaramazsa?

Cehennemi yaşamaya devam edecekti, hatta en kötüsünü yaşayacaktı çünkü o tam anlamıyla varisiydi.

Onun çocuğu.

Torunları. Ve hepsinin genç yaşlarında ölümlemlerini izlemek zorunda kalacaktı.

Bu işe zorla sokulduğun için özür dilerim.

Ben de. Cassandra'nın yanından geçerek alt kata inen merdivene doğru ilerledi.

En azından bebeğini göreceksin, Wulf, diye seslendi arkasından. O seni hatırlayacak. Ben ölmeden önce onunla sadece birkaç hafta geçirebileceğim. Beni hiçbir zaman tanımayacak.

Wulf durdu. Bir dakika süreyle kıpırdamadı.

Cassandra hislerini ele verecek ipuçları aradı. Yüzü ifadesizdi. Hiçbir yorum yapmadan alt kata doğru yoluna devam etti.

Cassandra onun gidişini aklından çıkarmaya çabaladı. Odaklanması gereken başka şeyler vardı. İçinde büyümekte olaD bebek gibi...

Odasına yöneldi, hazırlık yapmaya başlamak istiyordu. Zaman onun için çok önemliydi ve çok kısa bir zamanı vardı.

Wulf odasına girerek kapıyı kapadı. Ona söylenenleri hazmetmek için kısa bir süre yalnız kalmaya ihtiyaç duyuyordu.

Baba olacaktı.

Çocuk onu hatırlayacaktı. Peki ya çocuk Cassandra'dan daha fazla Apollit olursa? Genetik garip bir bilimdi ve ne kadar tuhaf olabileceğini görecektik kadar uzun yaşamıştı. Chris bir örnekti. Erik'in oğlu on iki yüz yıl önce ölmüştü ve aradaki çocukların hiçbirisi Erik'e bu kadar benzememişti. Christopher erkek kardeşinin bir kopyasıydı.

Erik'in mizacına ve duruşuna da sahipti. Aynı kişi olabüirlerdi.

Gecenin Öpücüğü

Ya çocuğu günün birinde Daimon olmaya kalkışırsa? Kendi kızını ya da oğlunu avlayıp öldürebilir miydi?

Bu fikir içini dondurdu. Dehşete kapıldı.

Wulf ne yapacağını bilemedi. Tavsiyeye ihtiyacı vardı. Bunu aşmasına yardımcı olacak birine. Telefonunu alarak Talon'u aradı. Telefonu açan olmadı.

Ona yardımcı olabilecek birini daha biliyordu, lanet olsun. Acheron.

Atlantis'li ilk çalışta telefonu açtı. Ne oldu?

Ash'in bu şüpheciliğı karşısında homurdandı. Hayır, 'selam Wulf nasıl gidiyor?' olmalıydı.

Seni tanınm, Vüdnğ. Sadece bir sorun olduğunda ararsın. Nedir? Cassandra'yla takılmak konusunda sorun mu yaşıyorsun?

Baba olacağım.

Cevabı sessizlik oldu. Ash'in de en az onun kadar şaşırdığını bilmek güzeldi.

Sorumun cevabının koca bir hayır olduğunu tahmin edebilir miyim yani? diye sordu Ash sonunda. Sormadan önce bir süre daha sustu. İyi misin?

Bir kadım hamile bırakabilmiş olmama şaşırmadın demek. Hayır, bırakabileceğini biliyordum.

Wulf un ağzı açık kaldı, içi öfkeyle doldu. Ash bunca zamandır biliyor muydu? Bu bilginin benim için can alıcı olduğunu biliyorsun, Ash. Bunu bana daha önce söylemediğın için lanet olsun.

Sana söyleseydim ne değışecekti? Son on iki yüz yılım dokunduğın her kadının hamile kalma ve ardından seni çocuğunun babası olarak hatırlamama korkusuyla yaşayacaktın? Yeterince derdin vardı. Üzerine bunu da eklemeye gerek görmedim.

Wulf hala kızgındı. Ya başka birini de hamile bıraktıysam? Bırakmadın.

Nerden biliyorsun?

-İnan bana biliyorum. Birini hamile bırakmış olsaydın sana söy-1 ftu kadar önemli bir şeyi saklayacak kadar büyük bir pislik değilim-

Doğru ya. Ash bunu sakladıysa artık onun bahsetmemiş olduğu an alıcı diğer şeylere dokunmaya hiç gerek yoktu. Bana yalan söy-lediii1 itiraf ettikten sonra sana hala güvenebilir miyim?"

Biliyor musun, Talon'la çok fazla konuşuyorsun. Bir anda ikiniz je aynı şekilde konuşmaya başladınız. Evet, Wulf. Bana güvenebilirsin Ve sana asla yalan söylemedim. Sadece birkaç gerçeğı atlادم.'

Wulf cevap vermedi. Ama şu an Ash'in karşısında olmasını ve onu dilediğince dövme yi çok istedi.

pekala, Cassandra hamileliğıyle nasıl başa çıkıyor?" diye sordu Ash.

Wulf buz gibi oldu. Ash'in gerçekten de ürkütücü olduğu zamanlar vardı. Cassandra'nın anne olduğunu nereden biliyorsun?" Kendimi gerçekten verdiğimde pek çok şey bilirim.

O zaman detayları paylaşmayı da öğrenmelisin, özellikle de başkalarının hayatına karışırken.

Ash iç geçirdi. Bu kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa olayların gidişatından ben de senin kadar rahatsızım. Ama bazen işlerin yoluna girmesi için yanlış olmaları gerekiyor.

Ne demek istiyorsun?

Bir gün anlayacaksın küçük kardeşim. Söz veriyorum.

Wulf dişlerini gıcırdattı. Kahini oynadığın zamanlarda senden gerçekten nefret ediyorum.

Biliyorum. Hepiniz öylesiniz. Ama ne diyebilirim? Sizi huzursuz etmek benim görevim.

Bence yeni bir uğraş bulmalısın.

Neden? Elimdekinden çok hoşlanıyorum. Ash'in tonlamasındaki bir şey Wulf a yine yalan söylediğini düşündürdü.

Wulf konuyu değıştirmeye karar verdi. Bana yardımcı olacak bir şey vermeyeceğine göre konimi değıştireyim. Artemis'in hizmetkar-

Gecenin Öpücüğü

lanndan adı Katra olanı biliyor musun? Burada ve bizim tarafımızda olduğunu iddia ediyor. Beş yıldır Cassandra yı koruduğunu söylüyor ama ona güvenmek konusunda kararsızım.

Hizmetkarları isimleriyle bilmem ama Artemis'e sorabilirim. Tuhaf bir şekilde kendini daha iyi hissetti. Ash de her şeyi bilmiyordu işte.

Tamam, dost değilse beni hemen haberdar et.

Kesinlikle öyle yapacağım.

Wulf telefonu kapatmaya hazırlandı.

Bu arada, dedi Ash o telefonu kulağından uzaklaştırırken. Wulf yeniden kulağına götürdü. Ne?

Bebek için tebrikler.

Wulf homurdandı. Teşekkür ederim. Belki.

Cassandra dev evde dolandı. Bir müzeyi dolaşmak gibiydi. Her yerde eski İskandinav sanat eserleri vardı. Ünlü ressamların gerçek olduğundan emin yağlı boya tablolarına değinmiyordu bile.

Odasının hemen dışında Jan van Eyck'e ait siyah saçlı adam ile karısının resmi vardı. Ona her nedense Arnolfini'nin Evlenmesi adlı resmi hatırlatıyordu ama adam ve kadın başkalarıydı. Sanışm kadın çarpıcı kırmızı bir elbise, adam da lacivertler giymişti.

Atalarımın ikisinin evlilik resmi.

Arkasından gelen YVulfun sesiyle yerinden sıçradı. Geldiğini duymamıştı. Güzel. Sen mi yaptırın?

Wulf başıyla onaylayarak resimdeki kadını gösterdi. Isabella, van Eyck'in resimlerinin hayranıydı, ben de bunun onlar için mükemmel bir düğün hediyesi olacağını düşündüm. Yardımcım Leifle evlenmek üzere gönderilen başka bir Yardımcı ailenin kızıydı. Chris onların üçüncü kızlarından doğdu.

Vay, diye soludu Cassandra, etkilenmişti. Hayatım boyunca soyumu arama mücadelesi verdim ve sen burada durmuş Chris'in Sherrilyn Kenyon

bayatım bir ders kitabı gibi anlatıyorsun. Ne kadar şanslı olduğunun farkında mı?

Wulf omuz silkti. Onun yaşındayken öğrendiğim bir şey var ki insan o dönemde geçmişle ilgilenmiyor. Sadece geleceğe bakıyor, yaşlandıkça öğrenmek isteyecektir.

Bilmiyorum, dedi ona Eski İngilizce öğretirken Chris'in gözlerinin nasıl parladığını hatırlayarak. Bence senin fark ettiğinden çok daha fazlasını biliyor. O sınıfın yıldız öğrencisi. Onu anlatırken duymalısın. Birlikte çalışırken kültürünüz hakkındaki her şeyi biliyordu.

Wulf un yüz hatları yumuşayarak rüyalarındaki adama dönüştü. Demek dinliyor.

Evet, dinliyor. Cassandra odasına yöneldi. Pekala, geç oldu ve oldukça uzun bir geceydi. Ben de yatmaya gidiyordum.

Wulf elini tutarak onu durdurdu. Seni almaya geldim. Neden?

Cassandra'ya dikkatle baktı. Bebeğime hamile olduğun için, korunmaya ihtiyacın olduğun bir anda yukarıda, erişemeyeceğim bir yerde uyumanı istemiyorum. Sana gündüz dışarı çıkıp gelebileceğini söylemişim ama yapmazsan iyi olur. Daimonların da bizler gibi insan yardımcılar var. Seni bulmaları çok kolay.

Aklına ilk gelen, siktir et demektir ama bir şey onu tuttu. Bana emir mi veriyorsun?

Hayır, dedi Wulf usulca. Senden rica ediyorum. Senin ve bebeğin güvenliği için.

Wulf un sesindeki gerginlik ona bugüne kadar kimseden bir şey rica etmeye alışık olmadığını gösteriyordu; Cassandra gülümsedi. Onun Chris'e emrederken nasıl hırladığını duymuştu, Wulf için özgür irade diye bir anlayış yoktu.

Tamam, dedi ona hafifçe gülümseyerek, ama tek sebebi rica etmiş olman.

Gecenin Öpücüğü

Wulf un yüzü gevşedi. Alı Tannm, adanı böyle baktığında muhteşem oluyordu. Dairenden gereken bir şeyler var mı? Alması için birini gönderebilirim.

Giysi iyi olur. Makyaj malzemesi ve diş fırçası da.

Wulf telefonunu çıkararak bir numarayı aradı. Cassandra odasının kapısını açarken onun güvenliğe kendini tanıttığım duydu, Wulf arkasından odaya girdi. Koltukta kitap okumakta olan Kat hiçbir yorum yapmadan başını kaldırıp baktı.

Bekle. Wulf telefonu Cassandra'ya verdi. Onlara nerede yaşadığını ve ne istediğini söyle. Neden?

Çünkü ben söylersem, beş dakika sonra unutacaklar ve buradan ayrılmayacaklar bile. Onlara yapmalarım istediğim şeyleri mutlaka birine söyletiyorum. Bu işi genellikle Ash, Chris ya da Talon yapıyor ya da onlara e-posta gönderiyorum. Şu an e-posta ya da mesaj yazmak oldukça vakit alacak.

Ciddi miydi?

Onlarla gidebilirim, diye teklif etti Kat kitabım kenara koyarken. Neleri kullandığını biliyorum ve kendim için de bir şeyler almam gerekiyor.

Wulf korumaya söylenecekleri nakletti ve Cassandra onun söylediklerini birebir tekrarladı.

Korumayla konuşması bitince telefonu kapadı. Tanrı bağışlasın ama kendi hayatını rezalet olarak düşünmüştü bugüne kadar. Bana insanların seninle yaptıkları konuşmaları bue hatırlamadıklarım mı söylüyorsun?

Hayır, hiç.

Peki, Chris'i nasıl bu kadar sıkı koruma altında tutabiliyorsun? Onlara ayrılmaya izin verdiğini söyleyemez mi?

Wulf güldü. Çünkü onun güvenliğini ilgilendiren konularda emri sadece Ash verir ve Chris bunu bilir. Korumalar Ash'ten emir almadan hiçbir şey yapmazlar.

Sherrilyn Kenyon

Yay, adam sertti.

Cassandra, Wulfun vermiş olduğu giysileri şifonyerden alırken ona usulca gülümsedi.

' Bu kez başarıyla üstesinden gelmiş olmandan çok mutluyum. Tabii Wulf un da. Bu işleri kolaylaştıracak.

Cassandra onayladı. Gerçekten de öyleydi.

Wulf keşke kalıtımını da bebeği kabullendiği kadar kolay kabul-lenebilseydi- Ama çok yalanda ölecekken bunun neye faydası olurdu?

Belki de bu işin yolunda gidebilme şart buydu. Böylelikle Wulf, Cassandra'nın yasını tutmayacaktı.

Hayır, dedi zihnindeki ses. Wulftan bundan fazlasını istiyordu. Rüyalarında paylaştıklarım istiyordu.

Bendi olmayı kes.

Cassandra bu düşünceyle yutkundu. Haklıydı. Wulftan uzak durmak çok daha incelikli bir hareket olacaktı. İsteddiği son şey adamın onun için yas tutacağını bilmektir.

Ne kadar az insan ardından ağlarsa o kadar iyiydi. İnsanların onun ardından, onun anne ve kız kardeşlerinin ardından incindiği gibi incineceklerini düşünmekten nefret ediyordu.

Onlan düşünmediği bir gün bile olmamışta. Onlan bir daha göremeyeceğini bilmenin acısını yaşamadan geçirdiği tek bir gün...

Tişört ile eşofman altım eline alır almaz Wulf onunla birlikte evinde yürümeye başladı.

Adamın güçlü varlığı içinde bir yerlere dokundu. Böyle bir duygunun varlığını hayal dahi edemezdi.

Oldukça büyük bir evin var, dedi Cassandra.

Wulf farkında değilmiş gibi etrafına bakındı. Teşekkür ederim. Burası çağın başında Chris'in büyük-bm'ük-bmiiikanesi tarafından yapılmıştı. On beş tane oğlu vardı, onlar ve

onların çocukları için gereken oda sayısı buydu. Ailesinden bahsederken sesinde hep şefkat dolu bir tonlama vardı. Her birini voğuu bir şekilde sevdiği çok belliydi.

Pekala, onlara ne oldu da geride bir tek Chris kaldı?

Gecenin Öpücüğü

Wulf un gözlerinde beliren hüçün Cassandra'mn içini sızlattı. En büyük oğlu birkaç kuzen ve amcasıyla birlikte Titanik'te yolcuydu. Birlikte 1918'deki büyük grip salgını uç ya da daha fazlasını öldürdü, ikisini kısır bıraktı. Savaş dört taneyi daha aldı. İkisi çocukken, bir tanesi de gençliğinde bir av kazasında öldü. Geriye kalan ikisi, Stephen ile Craig evlendiler. Stephen'm bir oğlu iki kızı oldu. Oğlu II. Dünya savaşında öldü ve bir kızı da on yaşındayken bir hastalıktan, diğer kızı da bebeğı doğurmayı başaramadan doğum sırasında öldü. Cassandra bu sözler ve adamın sesinde duyduğu acıyla irkildi. Hepsini gerçekten de çok sevmiş olduğu o kadar belliydi ki.

Craig'in dört oğlu oldu. Biri II. Dünya Savaşında, biri çocukken, biri kansiyda birlikte geçirdiğı bir trafik kazasında öldü ve diğeri de Chris'in babasıydı.

Üzgünüm, dedi Cassandra, sevgiyle onun koluna dokunarak. Chris'i böyrlesine büyük bir özenle korumasına şaşmamak gerekirdi. Onların savaşa gitmelerine izin vermiş olmana şaşırdım.

Wulf elini elinin üzerine koydu. Gözlerindeki ifade bu dokunuşu ne kadar çok takdir ettiğini gösteriyordu. İnan bana, onlan durdurmaya çalıştım. Ama inatçı bir erkeğı evde tutmanın çok fazla yolu olmadığını öğrendim. Ben ve Erik arzulanna karşı gelip evden ayrıldığımız zaman babamın neler hissettiğini çok iyi anladım. Ama annenin neden sizi eve geri kabul etmediğini anlamadın. Wulf adımım atarken durdu. Bunu nereden biliyorsun? Ben... Ne yaptığım fark ederek duraksadı. Özür dilerim. Arada bir zihinden geçenleri okuyabiliyorum. Bunu yapmak gibi bir arzım yok ve kontrol de edemiyorum, oluveriyor.

Wulf un gözlerinde yine fırtınalar koptu.

Bilirsin işte. Onu biraz rahatlatmayı umarak yeniden denedi. Bazen insanlar öfke anında sonradan pişman olacakları şeyder yaparlar. Annenin seni affettiğinden eminim. onerrilyn Kenyon

Hayır, dedi Wulf sesi kısık ve boğuktu. Beni büyütürken inanmamı istediğı her şeyi bir kenara attım. Bununla başabildiğinden hiç emin değilim.

Cassandra, Wulf un boynundaki gümüş zincirli kolyeyi eline alana kadar çekti. Tıpkı rüyasındaki gibi Thor'un çekici ve küçük bir haçtı. Her şeyi bir kenara atmış olduğuna inanmıyorum. Bunu takmanın başka ne gibi bir sebebi olabilir ki?

Wulf, Cassandra'nın elinde tuttuğı annesinin haç ve dayısının tılsımına baktı. O kadar uzun zamandır takıyordu ki bu antik emanetlerin varlıklarını bile unutmuştu.

Onlar geçmiş, karşıdaki kadın da geleceğıydi. Bu ikilem içini deldi. Öfkeyle söylenen sözlerin geri alınamayacağını hatırlamam irin Ve buna rağmen sık sık öfkeyle konuşuyorsun.

Wulf homurdandı. Bazı hatalardan vazgeçilemiyor. Olabilir. Cassandra parmak uçlarında yükselerek onu öptü, niyeti dostçaydı.

Wulf onun tadım aldığı anda inledi ve dişi bedenini her bir santimini hissedebileceğı şekilde göğsüne çekti bastırdı.

Onu nasıl da istiyordu. Giysilerim parçalayarak çıkarmak ve bu kadına her baktığında kasıklarını yakan sızıya son vermek istiyordu. Onu tanıyan bir kadına sahip olmak çok güzel bir histi Adım ve ona söylediğı her şeyi hatırlayan birine.

Onun için paha biçilemez bir durumdu.

Cassandra onun dudaklarını hissettiğı anda genizden gelen bir sesle inledi. Dudaklarını usulca dişleyen köpek dişlerini ve diline çarpan dilini.

Elinin altındaki kasların gevşediğini, çelik gibi olan bedeninin tehlikeli bir şekilde bilendiğini hissetti.

Çok baskındı. Çok acımasız ve bir o kadar da şefkatli. Cassandra'nın bir yanı ondan hiç ayrılmak istemiyordu.

Bir yanı da bunu yapmasını buyuruyordu.

Gecenin Öpücüğü

Bu düşüncenin yarattığı sızıyla öpüşmelerini derinleştirdi ve ardından isteksizce geri çekildi.

Wulf onu yeniden kollarının arasına almaktan başka bir şey is, temiyordu. Bedeni tutuşup kalp atışları hızlanırken ona baktı. Neden ona bir insanken rastlamamıştı?

Ne fark ederdi? O yine bir Apollit kendi de ondan farklı bir tür olacaktı.

Onları imkansız bir ilişkiydi ve buna rağmen işbirlikçi bir tanrıça tarafından bir araya getirilmişlerdi. Cassandra'nın ruhu ve tutkuları onu büyülemişti. Sesi, kokusu. Her şeyiyle onu etkiliyordu.

İlişkileri başından itibaren lanetliydi.

Cassandra ölecekti.

Bu cümle içini parçaladı. Çok uzun bir zamandır yalnızdı. Yüreği kayıplarla kana bulanmış, berelenmişti. Ve Cassandra da orada başka bir yara olacaktı. Bunu biliyordu. Hissediyordu.

Wulf bunun iyileştirici bir şey olacağını umuyordu ama içinden bir ses olmayacağını söylüyordu. Cassandra'nın varlığı da tıpkı diğerleri gibi hep içinde olacaktı.

Yüzü hep ona musallat olacaktı...

Sonsuza dek.

O anda bu işe karıştığı için Artemis'ten nefret etti. Onu bu yaşama girmeye zorladığı ve ona kaybetmekten başka hiçbir ihtimali olmayan bir kadın verdiği için.

Bu doğru değildi.

Ve ne uğrunaydı? Apollo kızıp kendi halkını lanetlediği için mi?

Soy denen şey çok kırılmalı. Cassandra başıyla onaylayana kadar yüksek sesle konuşmuş olduğunu fark etmedi.

Chris'i neden bu şekilde koruduğunu gayet iyi açıklıyor.

Bunu bilemezdi.

Cassandra'yı odasına inen merdivene götürdü. Apollo'nun kendi ırkını korumamış olmasına gerçekten çok şaşırdım. Özellikle de ne kadar büyük bir önem arz ettiğini düşününce.

Sherrilyn Kenyon

Başlangıçta sayımız çok fazlaydı ama son hızla azaldı. Avlanmanın da yok olmamıza bir yardımı olmadı elbette.

Wulf kilitli oda kapısının önünde durdu, yandaki duvarda küçük bir klavye vardı.

Paranoya mı? diye sordu Cassandra.

Wulf şifreyi girerken acıyla gülümsedi. Burada gün boyunca çalıştıkları pek çok hizmetlimiz var ve varlığını hatırlayamadıkları için beni bilmiyorlar. Bu şekilde Chris okuldayken odama dalıp eve hırsız girmiş diye çıkışlar atıyorlar.

Bu Cassandra'ya çok makul geldi. Bu kadar meçhul olmak nasıl bir his?

Wulf kapıyı açtıktan sonra loş tavan lambasını da yaktı. Bazen görünmez olmakla eşdeğer. Bana garip gelen şey seni ve Kafi tekrar gördüğümde kendimi sana tanıtmak zorunda kalmamamdı.

Ama Acheron ile Talon da seni hatırlıyor.

Doğru, Karanlık Avcılar ve Katagari Avcı Adamlar beni hatırlayabilirler ama diğer Karanlık Avcılarla fiziksel anlamda uzun süre aynı ortamda kalamam ve Avcı Adamlar da onlara yaklaştığımda asabilesip huysuzlaşıyor. Kendilerinden olmayan birinin etraflarında olması fikrinden hoşlanmıyorlar.

Wulf yatağa doğru ilerlemeye başladığında Cassandra etrafına bakındı. Oda çok büyüktü. Gümüş Alienware bilgisayarın durduğu siyah, modern masa ona NASA'yı hatırlattı.

Cassandra'yı asıl şaşırtan ileride, sağ köşede duran büyük, siyah yatak oldu. Tıpkı rüyasındaki gibiydi. Etraflarındaki siyah mermer duvarlar öylesine parlıyordu ki her şeyi yansıtıyordu ama rüyalarının aksine şu an Wulfun yansıması yoktu. Odada pencere de yoktu.

Solundaki duvarda başka portreler ve altlarında da uzun, abanoz bir büfe vardı. Büfenin üzeri yüzlerce gümüş çerçeveyle doluydu. Üst kattakine benzer siyah deri kanepe ve televizyon koltuğu büyük ekran televizyonun karşısına yerleştirilmişti.

Gecenin öpücüğü

Geçmişten gelen yüzlerce yüze bakarak şimdi Kat'ın odası olan odanın dışında duran resimdeki kadını düşündü. Wulf kadın hakkında çok şey biliyordu, Cassandra onun duvarda ve büfenin üzerinde duran yüzlerin sahipleri hakkında neler bildiğini merak etti. Bu yüzler muhtemelen onun hakkında çok az şey biliyorlardı. Kendini Isabella'ya da sürekli olarak tanıtır mıydı?

Wulf arkasındaki kapıyı kapatarak kilitleti. Onunla biraz daha kolaydı. O bir Yardımcı aileden geldiği için benim lanetlenmiş bir Karanlık Avcı olduğumu anlayabiliyordu, bu nedenle her karşılaşmamızda bana gülümseyip, 'Sen Wulf olmalısın. Yeniden tanıştığımıza memnun oldum,' derdi.

Bütün eşler seni tanıyor muydu?

Hayır, sadece Yardımcı ailelerden gelenler. Normal bir insana gördüğünü ya da konuştuğunu hatırlamadığı bir Viking'in bodrumda yaşadığını anlatamazsın. Chris'in annesi ve onun gibi olanlar varlığımdan haberdar değillerdi.

Cassandra onun oturup çizmelerini çıkarışını izledi. Adamın gerçekten de çok büyük ayakları vardı.

Chris'in annesi Yardımcı değü mi? diye sordu o çıplak ayakların ardından diğer yanlarını da çıplak görmeyi istediğini unutmak için.

Hayır. Chris'in babası onunla kadın lokantada çalışırken tanıştı. Ona öylesine aşık oldu İd işine kaşamadım.

Neden sadece Chris'i yaptılar?

Wulf çizmelerini masanın altına koyarken iç geçirdi. Çocuğu taşıması zordu. Chris'in doğumundan önce üç düşük yaptı. Chris bile yedi hafta erken doğdu. O doğduktan sonra babasına ikisinin de başka çocuk yapmak için uğraşmamaları gerektiğini söyledim. Cassandra şaşırdı, soyunun sürmesi bu kadar önemliyken söylemişti bu sözleri. Bunu gerçekten yaptın mı?

Wulf onayladı. Onlardan buna devam etmelerini nasıl isteyebilirdim? Doğum kadını neredeyse öldürüyordu ve yaptığı düşükler de kalbini kırıyordu.

Sherrilyn Kenyon

Yaptığı takdire şayan bir şeydi. Daha önceleri korktuğu gibi bir barbar olmadığını öğrendiği için mutluydu. Sen iyi bir adamsın, Wulf- Çoğu insan bu şekilde düşünmezdi.

Wulf homurdandı. Chris seninle aynı fikirde değil.

Bence Chris elinde bir pankartla karşı koyacaktır.

Wulf onu gerçek bir kahkahayla ödüllendirdi. Derin ve mutlu eden bir kahkahaydı, içi ürperdi. Bu aksanlı sesi gerçekten seviyordu. Ah, o konuya girme...

Düşüncelerini adamın ne kadar enfes olduğundan uzak tutmak için bir şeyler yapmalıydı.

Pekala, dedi esneyerek. Yorgunum, hamileyim ve iyi bir uykuya ihtiyacım var. Arkasındaki kapalı kapıyı işaret etti. Banyo mu? Wulf onayladı.

Tamam. Gidip üzerimi değiştireceğim ve ardından da uyuyacağım.* İlaç dolabında yeni bir diş fırçası var.

Teşekkür ederim.

Cassandra, yatmaya hazırlanmak üzere adamın yanından ayrıldı. Banyoda yalnız kalınca dolabı açtı ve durdu. Orada neşter ve ameliyat ipliği de dahil olmak üzere her tür tıbbi gereç vardı. Wulf da doktora en fazla onun kadar gidebiliyordu demek.

Yeni diş fırçasını bulduğunda Daimonlann ona nasıl ateş ettiklerini hatırladı.

Bakışlan yeniden malzemelere kayd.

Yaralanna kendi bakmış olmalıydı. Tek başına. Onlardan hiç bahsetmemiştir. Rüyalannda da yoktu.

Sonra Stryker'ı bıçakladığında bir anda nasıl iyileştğini düşündü. Wulf un bedeni de kendini yenileme yetisine sahip miydi?

Zavallı Wulf, diye fısıldadı üzerini değiştirirken.

Burada olmak çok garipti. Kendi bölgesinde onunla birlikte olmak. Hayatında bir kez bile geceyi bir erkekle geçirmemiştir. Birkaç kez birkaç adamla birlikte olmuştur ama bunlar küçük kaçamaklardı

Gecenin Öpücüğü

ve evlerinden hep en kısa zamanda ayrılmıştır. Kalmaya ve birbirine bağlanmaya hiç gerek yoktu.

Wulf a bağlanmıştı. Olması gerekenden çok daha fazla. Öyle miydi gerçekten? Bebeğinin babasıydı. Bir tür yakınlığa sahip olmaları gerekmiyor muydu?

Bu doğru geliyordu.

Banyodan çıktığında onu çıplak ayakları dışında tamamıyla giyinik bir halde oturma bölümündeki televizyon koltuğunda otururken buldu 'Yatağı sen alabilirsin, dedi Wulf. Ben kanepede yatacağım Bunu yapmak zorunda değilsin. Nasıl olsa beni hamile bırakamazsın.

Wulf bu sözlerine gülmedi.

Cassandra aralanndaki mesafeyi kapatarak elini tuttu. Hadi, Koca Adam. Mükemmel bir yatak seni beklerken küçük bir kanepede yatamayacak kadar iri bir bedene sahipsin.

Daha önce hiçbir kadınla aynı yatakta yatmadım.

Cassandra bu söz üzerine tek kaşını kaldırdı.

Uyumak için, diye açıklama yaptı. Bir geceyi bir kadınla geçirmedim.

Hiç mi?

Wulf başını iki yana salladı.

Tanım, düşündüğünden çok daha fazla ortak yöne sahiplerdi. Pekala, denemek için yaşlı sayılmazsın. Belki de öylesin ama bu yorum pek çok durum için doğrudur.

Kaşları bilindik şekilde çatıldı. Her şey senin için bir eğlence mi? Hayır, dedi Cassandra dürüstlikle, adamı yatağa doğru götürürken. Ama şakalar hayatının dehşetleriyle daha kolay yüzleşmemi sağlıyor. Ya gülersin ya da ağlarsın sadece ağlamak çok daha fazla enerjini alır ve günün sonunu getiremezsin, anlatabildim mi? Saçlarını örmek için Wulfu bıraktı.

Wulf ellerini tutarak saçlarını örmesine engel oldu. Bunu yapmandan hoşlanmıyorum.

Cassandra o gece karası gözlerdeki açlığı görünce yutkundu. Adamm yüzündeki bu ifadeyi bu odada görünce garip bir déjà vu hissine kapıldı. Bunu yapmaması gerektiğini biliyordu ama adamın karanlık bakışlarındaki alevleri görmeye bayılıyordu. Elini tutan elinin yaşattığı hissi...

Ya da daha iyisi, bedeninde dolaşan ellerinin yaşattığı hissi..

Wulf, onunla hiçbir işi olmaması gerektiğini biliyordu, ne yatağını paylaşmak ne de başka bir şey ama buna rağmen kendini tutamadı.

Tenine, bu kez gerçeğine dokunmak istedi. Bacaklarını bedenine sarmasını ve beden ısısının yorgun yüreğini teskin etmesini...

Yapma.

Bu komut öylesine güçlüydü ki neredeyse dikkate alacaktı ama Wulf Tryggvason asla emir almazdı.

Kendinden bile.

Yeşil gözlerindeki tutkulu ateşi görmek için Cassandra mn başını yukarı doğru kaldırdı. Bir anda tutuştu. Kadının dudakları aralanarak onu karşıladı.

Parmakların çenesinden yukarı doğru çıkararak faalimsi saç-lana gömdü. Ardından dudaklarını sahiplendi. Sıcak tadındaydı.

Cassandra onu kendine çekti, kollar sıkıca sarılmışta, sırtında gezinen elleri talep kardı. Wulf un bedeni sarsıldı ve anında sertleşti.

İnleyerek onu kucakladı. Cassandra bacaklarını kaldırıp beline dolayınca şaşırdı.

Bedeninin sıcaklığı onu dağlarken kadının verdiği bu tepkiye güldü. Kasıklarına baskı yapıyor ve oraya ne kadar yafan olduğunu fark etmesini sağlıyordu.

Cassandra'nın gözleri tutkuyla karanıştı. Wulfun gömleğini başının üzerinden çekerek çıkardı.

Aç mısın, villkat? diye mırıldandı dudaklarının üzerinden.

Evet, diye soluyarak onu keyiflendirdi Cassandra.

Wulf kadını yatağına yatırdı. Cassandra bedenlerinin arasından elini uzatarak Wulfun pantolonunun fermuarını açtı. İstekli eli

Gecenin öpücüğü

uzanıp ona dokunduğu anda Wulf genizden gelen bir sesle inledi. Erkekliğini okşayan parmakların yarattığı his tüm bedenini sardı. Nasıl dokunulmaktan hoşlandığını bile hatırlıyordu. Okşanmaktan.

Bu mucize neredeyse ağlamasına sebep olacaktı. Belki de yüzyıllar önce bir Apollit ya da Avcı Kadın sevgili edinmeliydi.

Haur. diye düşündü dudaklarını Cassandra'nın boynuna gömüp kokusunu içine çekerken. Onlar Cassandra olamazdı ve Cassandranın dışında biri ihtiyaçlarını karşılayamazdı.

Bu kadında onu dolduran bir şeyler vardı. Hiç olmadığı kadar ateşleyen.

Sadece onun için kuralı yıkıp bir Apollit'i yatağına alabilirdi.

Wulf tişörtünü çıkarırken Cassandra kollarını kaldırdı. Bedenine l'apışan bedenin sıcaklığıyla inledi. Bu muhteşem erkek teni gözlerine ilahi bir ziyafetti.

Wulf parmaklarının tersini göğüsleri üzerinde gezdirerek onların gerilip sızlamasına sebep oldu. Sağ memesini ağzına alıp yüreğini hızla çarptırarak tadım çıkardı. İleri geri oynayan dili hafif ve nazikti. Adamın ona yaşattığı bu yoğun hazla karnı titreşti.

Bunun ardından Wulf öpücüklerini aşağılara indirerek karnına ulaştı. Elleriyle eşofmanını indirirken kalça kemiğini küçük küçük dişledi.

Cassandra eşofman altını kolayca çıkarabilmesi için kalçasını kaldırdı. Wulf eşofmanı yere fırlattıktan sonra elleriyle bacaklarını araladı.

Wulf vücudunun en mahrem yerine bakarken Cassandra ihtiyaç dolu bir beklentiyle ona baktı. Ölümcül ve aç bir görüntüye sahipti. Sahiplenen. Tüm vücudu elektriklendi.

Parmakların yarığında dolaştırdığında tısladı. Dokunuşu onu uyarak heyecanlandırdı. Dokunuşu ilahiydi. Doyurucu ve kışkırtıcı.

Cassandra eline sürtünürken Wulf yüzündeki hazzı izledi. Ona verdiği tepkiler hoşuna gidiyordu. Kendini tamamıyla, savunmasız bir şekilde açıyordu.

180

Sherrilyn Kenyon

I Yatağa çıkıp Cassandra'nın üzerine uzandıktan sonra onunla

L birlikte yuvarlandı. Açlıkla öpüşürlerken Cassandra bedenini ona doladı. Teni teninde kayarken erotik bir senfoni gibiydi, bu YVulfu daha da ateşledi. Cassandra kucağmdayken doğruldu. Cassandra elleriyle başını okşarken bacaklarını beline doladı, parmakları saçlarıyla kanşü.

Wulf, Cassandra'yı yükseltip içine girerken hissettiklerinden gerçekten korktu.

Cassandra açlıkla onu sürdü, bedeniyle onu sağarak gereksinimlerini karşılarlarken tam ihtiyaç duyduğu şeyi Wulf a verdi.

Wulf onu bırakmak istemedi. Bu yataktan bir daha ayrılmayı istemedi.

Cassandra, Wulf u tüm gerçekliğiyle derinliklerinde hissetmenin verdiği hazla dudağını ısırđı. Çok kalın ve sertti. Rüyalanndakinden ‘ çok daha iyiydi.

Göğsündeki ince kıllar poposunu tutup onu hareket etmeye zorlarken hassas göğüslerine sürtünüyordu. Wulf un tutkuyla kararmış gözlerinin içine baktı.

Kalçasını hiç durmadan kasığına çarparken senkronize nefesler ; aldılar.

Bir erkekle hiç böylesine sevişmemişti. Adamın kucağında, bedenleri birbirlerine dolanmış olarak. Bu hayatta tecrübe ettiğı en mahrem ilişkiydi.

Wulf onu emerken başını geriye attı. Adamın başını avuçlarının arasına alarak doruklara yükseldi.

; Geldiğinde yüksek sesle haykırdı.

Wulf onun orgazmını seyretmek için başını kaldırdı. Çok güzeldi.

Cassandra’yı bırakmadan sırtüstü yatırarak kontrolü eline aldı. Gözlerini kapadı ve onun altında yatan sıcak ıslaklığından başka hiçbir şeyi düşünmedi.

Geçmiş ve gelecek yoktu. Karanlık Avcı yoktu. Apollitler yoktu.

Sadece ikisiydi. Wulf içine doğru bastırırken kadının elleri sırtındaydı, bacakları bacaklarına dolanmıştı.

Gecenin öpücüğü

Buna her şeyden çok daha fazla ihtiyaç duyarak yüzünü saçlarına göndü ve derinliklerinde boşaldı.

Cassandra, onun kasılmaya başladığını hissedince sımsıkı tuttu. Adamın nefesi boynunu gıdıkladı. Vücudu terden sınısıklamdı ve uzun siyah saçları teniyle oynaşıyordu. Birlikte yaşadıkları bu muhteşem hazzın ardından ikisi de kesik nefesler alarak kıpırdamadan yattılar.

Cassandra üzerindeki adamın ağırlığının verdiği huzuru yaşadı. Sert, eril bedeni vücudunu kanncalandırdı. Ellerini kaslı sırtında gezdirdi, yaralanında, sonra parmağını dövmesinin üzerinde dolaştırdı.

Wulf gözlerinin içine bakabilmek için hafifçe yükseldi. Sanırım senin bağımlıyım oldum.

Bu açıklama bir yanını hüzünlendirse de gülümseyerek karşılık verdi. Wulfun saçları yüzüne düştü, loş ışıktaki yumuşaklıkları. Cassandra saçları adamın kulağının arkasına atarak onu öptü.

Wulfun onu saran kolları sıkıldı. Cassandra bu hissi sevdi. Korunduğunu hissetti. Güvenli.

Hülyalı bir iç geçirerek geri çekildi. Kalkıp temizlenmem lazım. Wulf bırakmadı. Bunu yapmam istemiyorum.

Cassandra başını eğerek şaşkın gözlerle onu süzdü. Tohumlanmam üzerinde oluşturduğu görüntüyü seviyorum, Cassandra, dedi, hınlı bir sesle kulağına. Tenine sinen kokumu ve benimkine sinen kokunu. En çok da sabah bu gece ne yaptığımızı ve adımları hatırlayarak uyanacak olmanı.

Cassandra elini onun hafif sakallı yanağına koydu. Adamın gözlerindeki acı içine dokundu. Onu hafifçe öptükten sonra iyice sokuldu.

Wulf arkasında kaşık pozisyonu alacak kadar geriledi. Wulf onu şefkatle kollarının arasında tutarken Cassandra başını onun pazısına yasladı. Yüreğı mutlulukla çarparken adamın soluklarını dinledi.

Wulf başını kaldırarak çenesini öptükten sonra bir eli saçlarının arasında yatmaya devam etti.

Sherrilyn Kenyon

Birkaç dakika sonra uykuya dalmıştı. Bu, Cassandra’nın hayatındaki en huzurlu andı. Wulfun ona bu akşam hayatında kimseye göstermemiş olduğu bir yanını gösterdiğini yüreğinde hissediyordu.

Huysuz ve sert bir adamdı, Cassandra'nın kollarındaysa şefkatli bir aşıklık. Zihninin gerilerinde bir yerde böyle bir adamı sevebileceğini biliyordu- Zor olmazdı.

Erken sabahın sessizliğinde yatmaya devam etti. Saatin kaç olduğunu bilmiyordu, Wulf bir yanını ısıtana kadar odanın soğuk olduğunu da fark etmemişti.

Öylece yatarken, Wulfun kaç yüzyıldır burada mahsur olduğunu düşündü. Evinin yüz yaşın biraz üzerinde olduğunu söylemişti ona.

Etrafına bakınarak burada gün be gün, yıl be yıl yalnız yaşamının nasıl bir şey olduğunu düşündü.

Çok yalnız olmalıydı.

Elini indirip kamına koyarak oradaki bebeği hayal etmeye çalıştı. Kız mıydı, erkek miydi? Sanşın mı olacaktı, babası gibi esmer mi?

Bebeğin gerçek saç rengini asla bilemeyecekti. Çocukların bebek saçları genellikle dökülürdü ve emekleme çağına gelmeden önce de saçlarının tam olarak ne olacağı bilinemezdi.

O zamana kadar ölmüş olacaktı. İlk dişini göremeden. İlk adımını ya da ilk kelimesini duyamadan.

Çocuğunu hiç tanıyamayacaktı.

Ağlama...

Engel olamadı.

Cassandra?

Wulfun uykulu çağırma cevap vermedi. Verdiği anda sesi ona ihanet edecekti.

Wulf ağladığının farkındaymış gibi onu döndürdü ve kollarının arasına çekti. Ağlama.

Ölmek istemiyorum, Wulf, diye hıçkırdı adamın göğsünde. Bebeğimi bırakmak istemiyorum. Ona söylemek istediğim çok şey var. Beni hiç bilmeyecek.

Gecenin Öpücüğü

Wulf bu can acıtan sözleri duyma ondan daha sıkı sanıldı.

Keşke ona gözyaşlarının aptalca olduğunu söyleyebilseydi ama değillerdi. İkisinin de değiştiremeyeceği bir kadere ağılıyordu.

Zamanımız var, Cassandra. Bana kendin, annen ve kız kardeşlerin hakkındaki her şeyi anlat ben de bebeğe hepsini öğreteyim. Ve ondan sonra gelecek olan her bebeğe. Onların seni unutmalarına izin vermem. Asla.

Söz mü?

Sana yemin ederim, tıpkı onları sonsuza değin koruyacağıma dair ettiğim gibi.

Sözleri Cassandra'yı rahatlatmış gibiydi. Wulf onu kollarının arasında sallarken hangisinin daha kötü olduğunu düşündü. Bebeğinin büyüemeyeceğini gören bir anne olmak mı, bebeğinin ve ondan sonrakilerin ölümünü seyretmek üzere lanetlenmiş bir baba mı...

DOKUZUNCU BÖLÜM

Wulf, Chris ile Cassandra'yı üç hafta boyunca ev hapsinde tuttu. Zaman geçip Daimonlar ortaya çıkmayınca olaya aşın tepki vermiş olduğunu düşünmeye başladı.

Thor biliyor ya, Chris onu beş saatte bir bunu yapmakla suçluyordu.

Cassandra bundan nefret ettiği halde okuldan tamamıyla ayrılmıştı. Sadece üç haftalık hamileydi ama üç aylıkmiş gibi duruyordu. Kamı herkesin orada bir çocuk olduğunu anlayabileceği kadar şişmişti.

Wulf duygusal açıdan ondan uzak durmaya çalışsa da hayatında gördüğü en güzel şeydi.

Zordu. Özellikle de bebekleri için Cassandra'nın hayatını filme alırken birlikte çok fazla vakit geçirdikleri zamanlarda. Cassandra bebeğe geçmişini, annesini ve kız kardeşlerini anlatırken çoğunlukla son derece sakindi. Babasını. Bebekle paylaştığı her yeni anı Wulf un kendini ona daha yakın hissetmesine sebep oluyordu.

Buna iyi bak, dedi Cassandra mühür yüzüğünün takılı olduğu elini Wulfun elinde tuttuğu küçük kameraya doğru uzatarak. Wulf merceği yüzüğe odakladı. Annem bana bunun Atiantis krallarının evlenirken kullandıkları yüzük olduğunu söyledi.

Cassandra hüznle yüzüğe baktı. Bunca yüzyıl nasıl korunduğunu merak ediyorum. Annem onu bana vermesi için babama vermiş. Babanın da sana vereceğinden eminim.

Gecenin Öpücüğü

Bebeğin geleceğinden bahsettiği zamanlarsa Wulf bir yanının öldüğünü hissediyordu. Bu adaletsizlik kalbini parçalıyordu.

Gözlerindeki acı, pişmanlık...

Cassandra ağladığında Wulf daha da çok inciniyordu. Onu en iyi şekilde yatıştırmaya çalışıyordu ama sonuçta ikisi de olacakları biliyordu.

Bunu durdurmanın bir yolu yoktu.

Cassandra'nın babası gün içerisinde kızıyla buluşmak için ge_ liyordu. Cassandra, Wulf u babasıyla tanıştırmamıştı, nasıl olsa ha-tırlanıyacaktı.

Wulf buna müteşekkirdi.

Cassandra babasını Chris'le tanıştırmıştı ve ikisi bebeğin doğumundan sonra nasıl irtibat kuracaklarını planlamışlardı.

Acheron, Mardi Gras gecesinde onu aramış ve Wulf u Karanlık Avcı görevinden azlederek sadece Cassandra ile bebeği korumakla görevlendirmişti. St. Paul'e Wulfun her zamanki devriyesini devralmaları için iki Karanlık Avcı daha gönderilmişti. Stryker ya da diğerleri peşlerine düşerse onları da koruyacaklardı.

Ash, ona Spavvn isimli bir Karanlık Avcı'dan bahsetmiş ve Cassandra'nın doğumunda onlara yardım edebileceğini söylemişti. Wulf her gece Spavvn'u aramış ve mesaj bırakmıştı ama Spavvn hala ona dönmemişti.

Bir daha Acheron'a da ulaşamamıştı.

Telefonu çaldı.

Wulf telefonunu cebinden çıkarıp cevaplarırken Cassandra onu izledi. Wulfun endişeli olduğunu ve bu endişenin sadece Chris ve kendisi için olmadığını biliyordu. En iyi dostu Talon ortadan kaybolmuştu ve Karanlık Avcıların hiçbiri onunla haftalardır iletişim kuramamışlardı.

İşin daha da endişelendirici kısmı Acheron'la da iletişim kura-mayışıydı. Wulf bunun kötüye işaret olduğunu söyleyip dururken pt onlara bu konuda endişelenmemelerini söylemişti. Görünüşe bakılırsa Acheron kimsenin ona ulaşamadığı zamanlarıyla meşhurdur.

Kat onlara Artemis'in, Acheron'a bir şey olmasına asla izin vermeyeceğini söyledi. Başına bir şey gelmiş olsaydı mutlaka öğrenirlerdi.

Cassandra yerde oturmuş Chris ve Katle Life oyunu oynuyordu, paha önce Trivial Pursuit oynamayı denemişler ama bir Karanlık Avcı ile ölümsüz bir tanrıça hizmetkarının Chris ile Cassandra'ya karşı oynamasının hiç de adil olmadığına karar vermişlerdi.

Life oynarken onlara tek gereken şey şanstı,

Yok, daha neler, dedi Wulf telefonunu kapatıp oyuna katıldıktan sonra.

Bir şey mi oldu? diye sordu Cassandra taşını oynatırken. Talon ruhunu geri almış.

İmkani yok, diye püskürdü Chris şaşkınlıkla yerde oturarak Bunu nasıl yapmış?

Wulf un yüzü ifadesizdi ama Cassandra onu gergin olduğunu anlayacak kadar tanıdı. Arkadaşı adına mutluydu ama aynı zamanda kıskançlık da duyuyordu. Onu suçlayamazdı.

Bir ressamla tanışmış ve birbirlerine aşık olmuşlar, dedi Wulf. Cassandra'nın yanına oturup oyun paralarını düzeltirken. Mardi Gras'da kız, ruhunu geri alıp özgür olmasını sağlamış.

Chris bu açıklama karşısında nefret dolu bir ses çıkardı. Ah. bu iğrenç. Şimdi o da yaşlılar dünyasındaki Kyrian'a katılacak.

Chris! Cassandra yakışsız bir kahkaha atarak inledi. 'Bu söylenecek en kötü söz.

Evet ama doğru. Bir kadm için ölümsüzlüğü bırakmayı düşünemiyorum. Alınmayın hanımlar ama bunda bir yanlışlık var. Wulf dikkatini oyun tahtasına verdi. ‘Talon ölümsüzlüğünden vazgeçmedi. Kyrian’ın aksine o ölümsüzlüğünü koruyacak.

Ah, dedi Chris. Bu hoş. Onun için iyi bir şey. İnsanın hem pastasının durması hem de kanımın doyması iyi bir şey. öyle değil mi?

Chris ne söylediğini fark ettiği anda ikisine bakarak kıpkırmızı oldu. Demek istediğim...

Sorun yok, Chris, dedi Wulf, bahşedercesine. Gözleriyse ona ihanet ederek hislerini dile getirdi.

Kat oyunu oynadı.

Cassandra uzanarak parmaklarını Wulf ünlülere geçirdi. Karanlık Avcıların özgür kalabildiklerini bilmiyordum.

Nadiren, dedi Wulf, Cassandra’nın parmaklarını daha sıkı tutarak. En azından bu yıla kadar öyleydi. Talon, Kyrian’ın ardından bildiğimiz ikinci oldu.

Üç, dedi Kat taşını tahtanın üzerinde ilerletirken.

Üç mü? diye sordu Wulf. Şaşkındı.

Kat onayladı. Üç Karanlık Avcı özgür bırakıldı. Geçen gece Arte-mis’e gittiğimde diğer hizmetkarların bundan bahsettiklerini duydum.

Onunla konuşma fırsatını bulamadığını sanıyordum, dedi Cassandra, Kat’ın dün gece döndükten sonra onlara söylediklerini hatırlayarak.

Ah, konuşmadım. Tapınağının kapısında dev Rahatsız Etmeyin levhası asılıydı. Apollo’nun dışında tapınağına kimsenin girme cesaretini gösteremediği zamanlar vardır. Ama diğerlerinin bu konuda yaptıkları dedikoduları duydum. Artemis bu durumdan hiç memnun değilmiş.

Hım... dedi Cassandra konuyu düşünmeye devam ederek.

Kim özgür bırakılmış? diye sordu Wulf.

Moesia’lı Zarek.

Wulf’un ağzı açık kalırken Chris, Kat’e başında yeni boynuzlar çıkmış gibi baktı.

Chris homurdandı. Artık saçmaladığından eminim, Kat. Zarek ölüme mahkûm edilmişti. Bu imkansız.

Kat ona aşağılayarak baktı. Evet, pekala, ölmedi ve özgür bırakıldı. Artemis bir Karanlık Avcı daha kaybederse herkesin kafasını uçuracakmış.

188

Sherrilyn Kenyon

Bu sözler Cassandra’yı rahatlatmadı. Wulf için ne kadar az şans olduğunu hayal edebiliyordu.

Zarek’i özgür bırakacakları günü göreceğimi hiç sanmıyordum, jyye fısıldadı Wulf. O bir psikopat ve Karanlık Avcı olduğundan beri onu sürgünde tutuyorlardı.

Cassandra derin bir nefes aldı. Zarek özgür bırakılırken Wulf gibi birinin böylesine lanetlenmesi ona hiç doğru gelmiyordu.

Talon özgür kaldıktan sonra Nick’in ne yaptığını merak ediyorum, dedi Chris, Pringles kutusunu Kat’dan alırken. Onun Valerius’a hizmet ettiğini düşünemiyorum bile.

Kesinlikle, dedi Wulf. Cassandra’ya Valerius’un, Kyrian’ın ailesini mahveden ve Yunan Generalini çarmıha geren adamın torunu olduğunu anlattı. Nick, Kyrian’ın eski Yardımcısı ve arkadaşı olduğu için Nick asla Kyrian’a bunları yapmış olan bir adama hizmet etmezdi.

Cassandra bu gece öğrendiği şeyi düşünürken Wulf, Kat ve Chris Karanlık Avcılar hakkındaki tartışmalarına devam ettiler.

Seni özgür bırakabilir miyim? diye sordu Cassandra, Wulf’a. Wulf’un gözleri garip bir ifadeyle karardı. Hayır. Diğer Karanlık Avcıların aksine benim bir çıkış yolum yok.

Neden?

Wulf çarkı döndürürken yorgun bir nefes verdi. Artemis e hizmet etmek için kandırıldım. Diğerleri hep gönüllüydü.

Nasıl kandırıldın?

O sen miydin? diye söze girdi Kat, Wulf soruyu cevaplayanından. Cassandra, Kat'e döndü. Sen konuyu biliyor musun?

Şey, evet, bu olduğunda büyük bir yaygara kopmuştu. Artemis. Morginne onu hezimete uğrattığı için burnundan soluyordu. Tannça. birinin onu alt etmesinden hiç hoşlanmaz, hele bir de bunu yapan sahip olduğu bir ölümlüyse çıldırır.

Bunu nasıl başardı? diye sonlu Cassandra.

Kat, hepsini silip süpürmeden önce Pringles kutusunu Chris'ten aldı. Oğlan yemeyi seviyordu. Oğlanın böylesine yerken nasıl bu kadar zayıf kalabildiğinin sırrını çözmeleri gerekiyordu.

Chris homurdanarak ay'ağa kalktı ve mutfığa gitti, abur cubur alacağı kesindi.

Kat kutuyu bacağına yasladı. Morginne Norveç tanrısı Loki'yle bir anlaşma yaptı. İnsanın bir başkasıyla bir günlüğüne yer değiştirmesini sağladığı söylenen, Nornlardan aldığı bir devedikenini kullandı. Wulf bu sözler üzerine kaşlarını çatı. Peki, sonsuza dek sürmesini nasıl sağladılar?

Lolö'nin kam. Norveç tanrılarının garip kuralları vardır ve Lokjı Morginne'i kendine istiyordu. Onu yanında tutabilmek için ruhunu seninkiyle değiştirdi. Artemis, Morginne'i geri almak için onunla savaşa girmek istemedi. Senin ondan daha iyi bir Avcı olacağını da keşfetmişti.

Wulfun gözleri kısıldı.

Kat şefkatle onun koluna vurdu. Eğer seni rahatlatacaksa Loki bundan dolayı hala Morginne'e işkence ediyor ve kadının da geri dönüşü yok. Bu yolu bulsa bile Artemis onu öldürür. Bunu şu ana kadar yapmamış olmasının tek sebebi Loki'nin hala onu koruyor olması, Bu kendimi daha iyi hissetmemi sağlamadı.

Evet. Ben de öyle düşünmüştüm.

Stryker loş ziyafet salonunu adımlamaya devam etti, kan istiyordu. Üç haftadan beri ne Wulf un ne de Cassandra'nın izine rastlayabilmişlerdi. Babasının onu ortaya çıkarmasını bile sağlayamamışlardı. Hepsine lanet olsun.

Oğlu Urian bu işin üzerinde çalışmaya devam ediyordu ama faydasızdı.

Bir Karanlık Avcı'mın nerede yaşadığını bulmak ne kadar zor olabilir?

Çok kurnazlar, kyrios, dedi Zolan efendi anlamına gelen, bu sayS1Çeren Atlantis terimini kullanarak.

Zolan, komutasındaki üçüncü adamdı ve Stryker'm en güvenilir askerlerinden biriydi. Acımasız cinayetleri ve merhametsizliğiyle Spathi kademelerinde hızla yükselmişti. On bin yıldan daha fazla bir zaman önce gıptayla bakılan general rütbesine erişmişti.

O da Stryker gibi saçım siyaha boyamayı tercih etmişti ve Yokedici'nin amblemi olan ortasında ejderha bulunan san güneş sembolünü kullanıyordu.

Öyle olmasalardı, diye devam etti Zolan, hizmetçilerimiz ara-cbğıyla izlerini sürer onları uykulannda yok edebilirdik.

Stryker öyle vahşi bakışlarla döndü ki diğer Daimon bir anda büzüldü. Onun öfkesinden irkilmeyen tek kişi oğluydu. Urian'm cesaretinin bir örneği daha yoktu.

İblis Xedrix tam karşısında belirdi. Daimonlann aksine Xedrix Stryker'm karşısında eğilmezdi, onlann dünyasında Stryker'm yüce varlığı tanınmazdı. Xedrix, çoğu zaman bir hizmetkardan çok efendiymiş gibi davranırdı. Bu Stryker'ı daha da öfkeliendiriyordu.

İblisin Yokedici'nin ona çok değer verdiğini düşündüğü kesindi ve bunun onu korumaya yeteceğini sanıyordu ama Stryker gerçeği biliyordu. Annesinin ona olan sevgisi mutlaklı.

'Yüce gönüllü Ekselansları sizinle konuşmak ister, dedi iblis kısık, düz bir sesle.

Yüce gönüllü Ekselans. Stryker ne zaman bu söylemi duysa gülmek istiyordu ama yapmaması gerektiğini biliyordu. Annesinin espri anlayışı sıfırdı.

Tahtından kalktı ve annesinin özel odasına gitti.

Annesi suları bu dünyadan insanların dünyasına, geriye doğru akan parlak bir borunun bulunduğu bir havuzun başında duruyordu. Suyun etrafında buharlar ve bir gökkuşağı buğusu vardı. Tannça buradan dünyayı izleyip neler olduğunu keşfedebiliyordu.

Kadın hamile, dedi tannça ona dönmeden.

Stryker kadın kelimesinin Cassandra için kullanıldığını biliyordu Bu nasıl olabilir?

Tanrıça ellerini havaya kaldırarak bir daire çizdi. Havuzdan gelen sular kristal bir küreye dönüştü. Havada daireler çizen küre sonunda ikisinin de ölmesini istediği kadını gösterdi. Kürede Cassandra'yı nerede bulacağına dair bir işaret yoktu.

Apollon tırnağını sürtünce görüntü sarsılarak bozuldu. Artemis işimize karışıyor.

Anneyle çocuğu bir arada öldürmek için hala zamanımız var. Yokedici bu sözler üzerine gülümsedi. Evet, var. Ellerini açınca küreyi oluşturan sular geri çekilerek havuza döndü. Darbe zamanı. Elekti, Artemis tarafından tutuluyor. Seni durduramaz. Saldırdığından haberdar bile olmayacak.

Elekti'den bahsedilince Stryker irkildi. Abaddon gibi Elekti'ye saldırması da yasaktı.

Yasaklardan nefret ediyordu.

Nereye saldıracağımızı bilmiyoruz, dedi annesine. Araştırmıyoruz...

Ceredonlardan birini al. Köpeklerim onları bulur.

Onların bu alemi terk etmelerinin yasak olduğunu sanıyordum. Annesinin dudaklarında zalim bir tebessüm belirdi. Artemis kurallara karşı geldiyse ben de gelirim. Şimdi git, m'gios ve beni gururlandır.

Stryker başıyla onayladıktan sonra hızla döndü. Yokedici'nin sesi onu durdurmadan önce üç adım attı.

Unutma, Stryker. Elekti dönmeden önce varisi öldürmeksin. Onunla dövüşemezsin. Asla.

Stryker durdu ama arkasına dönüp bakmadı. Ona dokunmam neden hep yasaklanıyor?

Derdimiz sorgulamak değil. Derdimiz yaşamak ya da ölmek. Annesi insanlardan yaptığı bu alıntıyı söyleyince dişlerini gıcırdattı.

192

onerrıyn iKenyon

Kadın yeniden konuşmaya başladığında sesindeki soğukluk onu daha da kızdırdı. Cevap, hayatına ne kadar değer verdiğindir Str-ykerius- Seni bunca yüzyıldır gözümün önünde tuttum ve seni ölü olarak görmek gibi bir arzum yok.

Elekti beni öldüremez. Ben bir tanrıyım.

Senden çok daha büyük olan tanrılar düştüler. Çoğu da benim gazabıma maruz kaldı. Sözlerime kulak ver evlat. Onları iyi dinle. Stryker yoluna devam etti. Adı kasırga demek olan Kyklonas'ı serbest bırakmak için duraksadı sadece. Bu ceredon serbest bırakılarda ölümcüldü. Tıpkı Stryker gibi.

Geceyarısına doğru Wulfun telefonu yeniden çaldı. Telefonu açan Wulf hiç tanımadığı sevimsiz bir Yunan aksanıyla karşılaştı.

Ben Spavn, Viking. Beni yokluğumda birkaç yüz kez aramışsın. Wulf adamın tahrik edici tonlamasından etkilenmedi. Neredeydin?

Spawn'un tepkisi meydan okuyan kısık bir hınlı eşliğinde geldi Sana ne zamandan beri cevap vermek zorundayım? Seni tanımıyorum bile ve seni ilgilendirmez.

Birileri bu gece kişilik haplarını almamıştı. Bak, sana karşı herhangi bir düşmanlığım yok Daimon...

Ben bir Apollit'im, Viking. Bu büyük bir fark.

Tabii ya, doğru. Üzgünüm. Rencide etmek istemedim. Senden alıntı yapayım, Viking, tabii ya doğru.

Kahretsin!

Ve evet, bunu da duydum.

Wulf öfkelerini bastırarak zihnini boşalttı. İstedığı son şey en az Cassandra'nın peşindeki Daimonlar kadar ölümcül olabilecek birine kendini ele vermektir. Bu kadar çok biliyorsan o zaman seni neden aradığımı da biliyor olmalısın.

Cevabı sessizlik oldu.

Gecenin öpücüğü

Kısa bir duraksamanın ardından Spavvn genizden gelen bir sesle güldü.

Zihnini bana karşı boşaltamazsın Wulf. Seninle şu an elindeki telefonla yaptığımız gibi doğrudan iletişimde olduğum sürece kendini bana kapatamazsın. Endişelenme. Sorunun ben değilim. Apollo'nun gerçekten korunması gereken bir varisi olduğuna şaşırdım. Bebek için tebrikler.

Teşekkür ederim, dedi Wulf çok da içten olmayan bir tavırla Ve sorunun cevabım bilmiyorum.

Neyi bilmiyorsun?

'Yan ırlıdann yirmi yedi yaşım geçip geçmediğini. Ama her şey mümkün. Birkaç ay sonra mısır patlatıp oturarak şovu hep birlikte izleyeceğiz.

Apollit'in bu kadar trajik bir durumu böylesine hafife alması Wulf u öfkeliendirdi. Kes sesini, Spavvn. Sözlerini hiç komik bulmuyorum. Çok yazık. Hep iyi bir komedyen olduğumu düşünürüm. Wulf, bu Apollit Karanlık Avcı'yı parçalamak istedi.

Alaska'da bana ulaşamayacağın bir yerde yaşıyor olmam iyi bir şey o zaman, hı?

Bunu nasıl yapıyorsun?

Ben bir telepatim. Düşüncelerini senden önce bflirim.

O zaman neden böyle pislik yapıyorsun?

Çünkü bir telepatim, empat değilim. Hissettiklerini değil düşüncelerini büirim. Ash'ten de ikinize yardım etmem gerektiğini büdiren bir mesaj almış olduğum için sanırım bunu yapacağım.

Ne kadar yücesin, dedi Wulf alaycı bir tavırla.

Evet, çoğunuzdan nasıl nefret ettiğim düşünülürse kesinlikle öyleyim ama Cassandra benim halkımdan biri olduğu için bu kez oyunu iyi oynamaya çalışacağım. Yerinde olsam oğlunu doğurtması için ona Apollit bir ebe bulurdum.

Bu sözler Wulf un yüreğini sıkıştırdı. Erkek mi?

Henüz değil ama biraz daha şekillenince olacak.

1 0/1

Sherrilyn Kenyon

Wulf gülümsedi, dürüst olmak gerekirse küçük bir yanı kız olmasını istiyordu. Cassandra gittiğinde ona annesini hatırlatacak bir kız çocuğu-

Bu düşünceyi onu ihtiyacı olmayan bir noktaya götürmeden önce bir kenara bırakarak Spavvn'un Cassandra'nın nelere ihtiyaç buyacağına dair verdiği listeyi dinlemeye koyuldu.

'Halkım insanlardan biraz farklıdır. Özel bir beslenme ve çevresel değişiklikler gerekir.

Cassandra'nın kan nakline ihtiyaç duyduğunu biliyorum, dedi Wulf-son İki gündür onun ne kadar solgun görüldüğünü düşünerek. Bana kendini halsiz hissettiğini söylemişti.

İnan bana bundan çok daha fazlasına ihtiyacı var.

Ne gibi?

Spavvn soruyu duymazdan geldi. Birkaç görüşme yapacağım, bakalım ikinize yardımcı olmak isteyen birini bulabilecek miyim? Şansım tutarsa sizi arasına alacak bir koloni bile bulabilirim. Söz veremiyorum. Şu an başka bir gurubun içinde savaş verdiğim için halkım, hakkımda pek de iyi şeyler düşünmüyorlar ve onlarla her iletişime geçme girişimimde beni öldürmek istiyorlar.

Bunu takdirle karşılıyorum, Spavvn.

Tabii ya, ben de kibarlık uğruna bana yalan söylemeni takdir ediyorum. Bana şu an katlanmanın tek sebebi Cassandra. İyi geceler. Wulf.

Telefon kapandı.

Bunu, yolunda gitmeyen bir konuşma olarak algılıyorum. Başını çevirince odasının kapı eşliğinde duran Cassandrayı gördü. Düşünceleri tamamıyla Spavvn'un kostik kişiliğine odaklandığı için onun geldiğini duymamıştı. Ayı inine üzerine bal dökerek girmek gibi. Cassandra ona yaklaşıırken gülümsedi. İlginç bir görüntü.' Spavvn'un, Cassandra'nın ihtiyaçları konusunda söylediklerini düşündü. Yaklaşık bir aylık hamileydi. İyi miydi? Kendini nasıl hissediyorsun?

Gecenin Öpücüğü

Çok, çok yorgun. Aşağıya erken yatmak için indim.

Wulf isteksizce gülümsedi. Geceyansı sadece bizim dünyamızda erken olarak nitelendirilebilir. Cassandra'yı şefkatle kucağına çekti Cassandra oraya hemen yerleşince Wulf bu kadınla ne kadar rahat ettiğinin farkına vardı.

Evet, büyüyorum, dedi Cassandra başını çenesinin altına sokup göğsüne yaslanırken. Geceye ait olmanın cilveleri.

İçini çekti. Küçük bir kızken güneşi anneme getirmeye çabalıyordum. Onun güneşi hiç görmemiş ve hissetmemiş olmasma çok üzülürdüm. Onu kavanozlara depolamayı denedim. Bu işe yaramayınca kavanozlar dolusu ateş böceği topladım, anneme yeterince toplamayı başardığımda görüntülerinin güneşe benzeyeceğini söyledim. Gülererek bana sarıldı ve ardından onları serbest bırakarak bana hiçbir canlının hayatını bir hücrede geçirmeyi hak etmediğini söyledi.

Wulf gülümsedi. Onun kavanozları annesine götürüşünü gözünde canlandırabiliyordu. Onu mutlu ettiğinden eminim.

Cassandra elini kolunun üzerine koyup tenini okşarken Wulf'un bedeni tümüyle ürperdi. Ablanın güneşe tahammülü yoktu. Üç dakikadan fazla güneşte kalırsa kızarırdı.

Üzgünüm.

İkisi de sustular, Wulf gözlerini kapatarak gül kokusunun içine işlemesine izin verdi. Cassandra yumuşacıktı. Kıvrımları hamilelikten ötürü iyice dolgunlaşmıştı.

Tek isteği onu tatmaktı.

Ölüm can acıtır mı? diye sordu Cassandra, sesi fısıltı olarak çıkmışta.

Bu düşünce Wulf'un içini acıttı. Bebeğim, kendine bunu neden yapıyorsun?

Yapmamaya çalışıyorum, diye fısıldadı Cassandra. Gerçekten deniyorum ama yedi ay sonra bir daha asla güneşi göremeyeceğim gerçeğini düşünmekten kendimi alıkoyamıyorum. Başımı kaldırıp baktığıda gösterinde dökülmemiş yaşların parıltısı vardı. Seni asla göremeyeceğim. Kat'i. Bu eski, köhne mahzeni.

Odam köhne değil.

Buruk, şirin bir tebessüm belirdi yüzünde. Biliyorum. Şükretmem gerekir. En azından ne zaman öleceğimi bilme lüksüne sahibim. Böylelikle her şeyi yoluna sokabileceğim.

Hayır, sokamayacaktı, onunla daha çok vakit geçirdikçe ona daha fazla çekiliyordu.

Geçen son üç hafta inanılmazdı. Kendini neredeyse normal bin gibi hissetmişti. Üst kata çıkıp kendini Cassandra ile Kat'e tanıştırmak zorunda kalmamak güzeldi.

Güneş batarken uyanmak, onu yanında yatarken bulmak, tanınmak, dokunuşlarından...

Cassandra içini çekerek kucağından kalktı ve yatağa yöneldi.

Bir adım atar atmaz sendeledi.

Wulf ışık hızıyla yerinden fırlayarak düşmeden önce onu kucakladı. İyi misin?

Aniden başım döndü.

Son hafta bu, birkaç kez olmuştu. Birini kan alması için göndereyim mi?

Hayır, bence bu hamilelikle ilgili.

Wulf onu yatağa taşıyarak özenle yatırdı.

Cassandra Viking savaşçısının bu haline ve gösterdiği şefkate gülümsedi. Ne zaman bir şey istese ya da bir şeye ihtiyaç duysa Wulf ya birini gönderip bunun yapılmasını sağlıyor ya da kendi gidip yapıyordu.

Wulf geri çekilmeye başladığı sırada Cassandra onu dudaklarından öptü. Onu umutsuzca öpmeye başlayan Wulf'un bu tepkisi Cassandra'yı şaşırttı. Vahşi bir hayvan gibi ağzının her bir santimini araştırıyordu. Dili diliyle oynadı, köpek dişlerine sürtündüğünde Cassandra titredi.

Gecenin Öpücüğü

Adamın içindeki yırtıcı hayvanı, barban hissetti. Hem kana susamışta hem de kudretliydi. Hırlayarak gömleğini kaldırdı ve göğüslerini avuçladı.

Bu sert dokunuş karşısında Cassandra içini çekti. Normalde son derece şefkatli bir adamdı ama bu gece vahşiydi. Pantolonu ile külotunu son hızla bir arada çıkardı Cassandra kot ile ipeğin bedenini terk ettiğini neredeyse hissetmedi bile.

Kendi pantolonunu tamamıyla çıkarma zahmetine bile katlanmadı. Cassandra'nın içine rahatça girebilecek şekilde kalçasına kadar indirmekle yetindi.

Cassandra içi bu tatlı mutlulukla dolarken inledi, ağlamak istiyordu. Wulf içine girip çıkarken son derece vahşiydi ve Cassandra içine işleyen her bir darbenin tadını çıkardı.

Wulf nefes alamadı. Onunla bir işi yoktu. Gitmesine izin vermekten başka çaresi yokken savunmalarını aşmasına izin vermemeliydi ama kendine engel olamıyordu.

Onu kollanm arasında hissetmeye ihtiyaç duyuyordu. Bedenini altında hissetmeye.

Cassandra sırtını geriye bükerek onun için gelirken tırnaklarını sırtına geçirdi. Wulf aynı kutsal mutluluğu yaşamadan önce Cassandra'nın kasılmalarının sona ermesini bekledi.

Ona ya da bebeğe zarar vermemek için dikkatle üzerine uzandı. Tek isteği onun bedenine dolanması ve bedenine sarman çıplak bacaklarını hissetmekti.

İyi misin? diye sordu Cassandra usulca. Böylesine aceleci davranışlar hiç taran değil.

Sözler içini parçalarken Wulf gözlerini yumdu.

Onu sadece Cassandra tanıdı. Alışkanlıklarını. Sevdiklerini, sevmediklerini. Ve hepsini hatırlıyordu. Bunca yüzyıldır bunları öğrenmiş olan tek sevgilisiydi.

Onsuz ne yapacaktı?

Kapı vuruldu.

Sherrilyn Kenyon

Hey, Cass? diye seslendi Chris. Hala uyanıksan istediğini söylemiş olduğun için sana pizza ısmarladım. Birkaç dakika sonra burada olur.

Wulf kaşlarını çatarak ona baharken Cassandra kıkırdadı. Bedenleri hala birbirine kenetliydi. Sen buraya geldikten hemen sonra ona bir dilim pepperonili pizza için adam bile öldürebileceğimi söylemişim, diye açıkladı. Sesini yükseltti: 'Teşekkür ederim, Chris. Birkaç dakika sonra yukarıda olacağım.

Wulf kaşlarını daha da çatı. Dinlenmeye ihtiyacın varsa... Dalga mı geçiyorsun? Pizza için adam Öldürebileceğimi söylerken son derece ciddiydim.

Önceden söylemiş olsaydın Chris aşçının sana pizza yapmasını sağlayabilirdi.

Biliyorum ama yukan çıktığımda Marie çoktan tavuk yapmaya başlamıştı ve onu kırmak istemedim. O gerçekten çok iyi bir kadın. Biliyorum.

Wulf'un yüzündeki ıstırap çeken ifadeyi gördü.

Marie yaklaşık sekiz yıldır burada çalışıyordu ve patronunun Chris olduğunu sanıyordu. Maria, Chris'in babasının onu nasıl işe aldığı ve üç yıl önce salonda kalp krizi geçirerek ölüşünü, bunun ardından Chris'in annesinin şehrin diğer tarafındaki yeni bir eve taşındığını böylelikle her gün evde gezinirken kocasının ölümünü tekrar tekrar yaşamaktan kurtulduğuna dair tüm hikayeyi anlatmıştı Cassandra'ya.

Annesi Chris'in de buradan ayrılmasını istemişti ama aşık nedenden dolayı o burada Wulfla kalmıştı. Ev babası tarafından Chris'e bırakılmıştı bu nedenle annesi onu evi satmaya ya da buradan ayrılmaya zorlama hakkına sahip değildi.

Son sekiz yılda Wulfun kaç kez Marie yle tanışmak zorunda kaldığından bahsetmeye bile gerek yoktu.

Üzgünüm, Wulf.

Üzülme, alıştım ben.

Gecenin Öpücüğü

Cassandra'nın üzerinden kalkarak giyindikten sonra onun da giyinmesine yardım etti. Ama düşmesinden korkarak onun merdiveni yürüyerek çıkmasına izin vermedi.

Onu yukarı taşıyarak kanepeye yatırdıktan sonra, arkasına yastık koydu ve üzerine bir battaniye örttü.

Battaniyeyi yanlarından sıkıştırırken Cassandra onun bu şefkat dolu tavrına gülümsedi. Wulf daha sonra kumandayı Chris'in elinden çekip aldı.

Hey! diye hızla karşı koydu Chris.

Hamile olan sen değilsin, Chris, diyerek kumandayı Cassandra'ya verdi.

Aman, dedi Chris surat asarak. Bak bakalım senin için bir çocuk yapacak mıyım.

Tabii ya, doğru. Sen onu yapana kadar benim çocuğumun torunları olacak.

Chris dehşete kapıldı. Ah, ah, ah, bunlan duymak istemiyorum boynuz kafa. Bu Chris'in Wulfa hakaret etmek istediği zamanlarda kullandığı klasik bir terimdi. Chris bunun ortaçağlarda Vikinglerin boynuzlu çelik miğferler giydiklerine dair yanlış bir inanıştan doğduğunu anlatana kadar Cassandra anlamını kavrayamamıştı.

Buraya kadar, diye devam etti Chris, okulumu değiştiriyorum ve Stanford'a gidiyorum. Bu kardan çok sıkıldım zaten. Orada da bilileriyle yatmayabilirim ama en azından sınıftaki kızlar parkalı olmaz.

Kat odaya girdi ve gözlerini devirdi. Hep bana mı denk geliyor yoksa siz her bir araya geldiğinizde küçük çocuklar gibi tartışıyor musunuz?

Çocuklar gibi tartışıyorlar, dedi Cassandra. Karşılannadıkları iğnelemeyi olimpiik bir spor haline getirdiklerini düşünüyorum.

Chris ağzını açtığı anda kapı çaldı. Pizza, diyerek ayağa kalktı.

Cassandra garip bir şekilde ürperdi. Ensesini ovalayarak etrafına bakındı.

İyi misin? diye sordu Kat.

Sherrilyn Kenyon

Sanırım. Sadece... Bir gariplik vardı.

Başını koltuğa yaslayarak Chris'i ve elinde pizzayla kapının dı-,ıda duran çocuğu izledi. Chris ona ödemeyi yaptı.

Hey, dedi çocuk Chris geri çekilirken. Bir saniyeliğine içeri girip telefonu kullanmamın bir sakıncası var mı? Bir sonraki sipariş için dükkânı aramam gerekiyor.

Chris başını hafifçe eğdi. Ben verandaya cep telefonu getirsem olmaz mı?

Yapma, dostum, dışansı buz gibi. Telefonu içeri girip etsem olmaz mı?

Chris biraz daha geri çekilirken Wulf hızla ayağa kalkarak kapıya yöneldi.

Üzgünüm, dostum, dedi Chris daha ciddi bir sesle. Tanımadık lömse bu eve giremez, anladın mı?

Chris, dedi Wulf, sesi kısık ve çelik gibiydi. Geri çekil.

Chris ilk kez itiraz etmedi.

Verandadaki Daimon pizza torbasından iki dev hançer çıkarırken Wulf duvarda asılı olan kılıcı aldı.

Daimon hançerlerden birini Chris'e savurduktan sonra ilgilenmek üzere Wulfa döndü. Chris arkaya doğru sendeledi, yere düşerken yüzü soldu.

Cassandra ayağa kalkıp Chris'e doğru giderken Kat onu yakaladı. Bebeği düşün. Burada kal.

Cassandra başıyla onaylayınca Kat koltuğun üzerinden sıçrayarak Chris'in yardımına gitti. Cassandra her ihtimale karşı duvardan bir kılıç alarak savaşa hazırlandı.

Kat yanma vardığında Chris ayağa kalktı, neyse ki yaralanmamıştı. Bu arada pizza telef olmuştu. Tanrıya şükür pizza kutusu hançeri yolundan döndürmüştü.

Wulf ile Daimon verandada savaşmaya devanı ettiler.

O ecenin uputugu

Lanet olsun, diye soludu Chris peşindeki Kat'le birlikte Cassandra'ya doğru koşarken. Eve doğru gelen bir sürü var.

Ne? diye sordu Cassandra, bacakları bunu düşündüğü anda iyice zayıflamıştı.

Wulf verandadakini öldürdü ve kapıyı çarparak kapadı. Cehenneme kadar yollar var. Chris, sen iyi misin?

Chris onayladı.

Wulf yine de yanına kadar gelerek ona baktı ve kollanmn arasına alarak şiddetle sandı.

Hey, bırak beni homo, diye parladı Chris. Beni tiksindiriyorsun. Bir şeye sanimak istiyorsan git Cassandra'ya sarıl.

Cassandra, Wulfun onu bırakmadan önce dişlerini sıkıdığı gördü. Eliyle Chris'i omzundan sımsıkı kavrayarak oğlanla göz göze gelmek için başını eğdi. Chris Lars Eriksson bir daha bu kapıyı kendi başına açmaya kalkışırsan o aptal kafanı keserim. Chris'i koridora doğru itti. Git ve kalkardan indir.

Bu da nesi? Atılğan mı? diye sordu Kat, Chris Wulfun söylediğini yapmak üzere koşarken.

Hayır. Kurşungeçirmez metal güvenlik kepenklerimiz var. Dai-monların ne peşinde olduğunu bilmiyorum ama onların pencerelerden Molotof kokteyli ya da ona benzer bir şey atmalannı istemem. İyi fikir, diye soludu Kat.

Chris çelik kepenkleri indirirken bütün ev sarsıldı.

Wulf kontrol etmek için güvenliği ararken öfkeyle titriyordu. Merhaba? Ses tanıdık değildi ve yoğun bir aksana sahipti. Korumalar onu hatırlamıyordu ama Wulf, Konsey'in Chris'i korumak üzere gönderdiği her bir güvenlik görevlisini çok iyi tanıyordu. İçinde kötü bir his vardı. O da kim?

Kim olduğunu sanıyorsun, Karanlık Avcı? Pizzayı kim istediye ona teşekkürlerimi sunuyorum. Gece atıştırması çok hoşumuza gider. Wulf telefonu sımsıkı tuttu. Korumalarım nerede?

202

Bir tanesi hemen yanımda ama konuşacak halde değil. Ölüm en konuşkan kişileri bile son derece sessiz kılıyor. Diğeriyse... o... Ah, bak şimdi, artık ölü. Oğlum şu anda işini bitirdi!

Bunun bedelini ödeyeceksin.

Pekala, neden buraya gelip faturayı kendin kesmiyorsun? Birazdan oradayım. Wulf Stryker'ı şişlemek niyetiyle kapıya yönlendi.

Kat onu kapıya ulaşmadan yakaladı. Sen ne halt ettiğini sanıyorsun? diye sordu öfkeyle. Wulf ona dik dik baktı. Bu işi bitireceğim.

Kat kaşlarını kaldırarak ona baktı. Yapamazsın. Seni buradan çıktığın anda öldürür.

O zaman ne yapmamı istiyorsun benden?

Chris ile Cassandra'yı koru. Hemen döneceğim.

Kat evden ışınlandı.

Kat, Stryker'm enejisine odaklanarak onu güvenlik evinde buldu. Yerde ölü yatan iki adamı gördüğünde irkildi. Dışanda en azından bir düzine Daimon vardı, kutular açarak saldımya hazırlanıyorlardı.

Güvenlik evinde sadece dört Daimon vardı. Stryker, Urian. Ica-rus ve Trates.

Trates başını monitörlerden kaldırdı ve yüzü soldu.

Buraya nasıl girdin? diye sordu Kat.

Stryker ağır adımlarla dönerek alaycı bir sınıtışla ona baktı. Yüzünde korku yoktu sadece eğleniyordu. Biz pizzan getiren çocuğu yerken korumalar dışarı çıkarak bizi durdurmaya uğraştılar. Onları öldürüp sonra içeri sürükledik.

Sözleri ve kayıtsızlığı Kat'ın midesini bulandırdı ama monitörlerin birinden yanlarında bir ceredon bulunduğunu gördüğü anda bu bulantı daha da arttı.

Demek Apollymi ona koyulan kuralları değiştirmişti. Kahretsin. Çok kötüsün, dedi sıkı sıkı dişlerinin arasından.

Gecenin Öpücüğü

Stryker kompliman yapılmışçasına sınıtı. Teşekkür ederim aşkım, bu yanımla gurur duyuyorum.

Kat, Kalosis'e dönen portalı açtı. Hepinizin eve gitme vakti geldi Stryker açılan deliğe baktıktan sonra güldü. Korkarım gelmedi tatlım. Annem şu an beni daha çok seriyor. Yani o portalı alıp o çok biçimli kıçına sokabilirsin. Benim ve oğullarımın yapacak işimiz var Ya bize katıl ya da git.

Kat hayatında ilk kez korkuyla titredi. Gitmelisiniz. Kural bu. Portal açıldığı anda oradan geçmeniz gerekir.

Stryker öne çıktı, bakışları uğursuz ve soğuktu. Hayır, gerekmez. Portal kapandı.

Kat durumu anladığı anda soluksuz kaldı. Yokedici, Stryker'a da anahtarı vermiş ve kontrolü ona devretmişti.

Stryker o kadar yalanındaydı ki ürperdi. Adam yüzünü avuçladı. Seni bu şekilde koruması insanı üzüyor. Bunu yapmasa yüzyıllar önce tadına bakardım.

Kat öfkeyde baktı. Ellerini çek, yoksa karışmam.

Stryker onu şaşırtarak sözünü dinledi ama arada kaba bir öpücük de çalmıştı.

Kat çığlık atarak onu tokatladı.

Stryker bir kahkaha attı. Erine dön, küçük kız. Burada kalırsan canın y'lanabilir.

Kat tüm bedeni titreyerek yeniden eve ışınlandı. Wulf duvann önündeki dolaptan süahlan alıp kuşanırken Cassandra salonun ortasında duruyordu.

Benim kullanabileceğim neyin var? diye sordu Kat cephaneliğin yanına giderek.

Wulf tuhaf gözlerle ona baktı. Bunu işlerin yolunda olmadığına yoruyorum.

Hayır. Aslında gemiyi fırtınaya hazırlamalıyız. İşler gerçekten de çok çirkinleşecek.

Chris koşarak salona geldi, başında futbol kaskı vardı.

Sherrilyn Kenyon

Senin neyin var, Tanrı aşkına? diye sordu Kat gözü ilişince. Wulf başını kaldırıp bakınca kaşlarını çatı. Şimdi de kask mı takıyorsun

Evet, dedi Chris eşofmanının önüne küçük bir yastık sıkıştırırken. de kask takıyorum. Hiçbiriniz farkında değilsiniz ama küçük Daimonlanımız araziyle meşguller.

Biliyoruz.

Ah, dedi Chris cephaneliğe gelip kurşungeçirmez bir yelek alırken. O zaman bir sorum var. Kepenklerin kurşunlara ve ateşe dayanıklı olduğunu biliyorum. Peki, roket ve dinamite karşı da dayanıklı mı?

Wulf cevap vermeden önce ev bir patlamayla sarsıldı.

ONUNCU BÖLÜM

Dikkatli olun, diye uyardı Stryker eve yeni bir atış daha yap-J J makta olan adamlarını. Evi yerle bir etmeden önce onlara dışarı çıkma fırsatı tanıyın.

Neden? diye sordu Trates. Görevimizin varisi öldürmek olduğunu sanıyordum.

Urian adama 'aptal mısın sen?' diyen gözlerle baktı. Evet ama bu görevi yaparken Abaddon'nın başına bir iş getirirsek içimizin dışımıza çıkması ne demekmiş görürüz. Hem

de tam anlamıyla. Çoğu yaratık gibi ben de derimin bedenimin dışında olmasından hoşlanırım
' O ölümsüz, diye karşı koydu Trates. Bir bomba ona ne yapabilir ki?

O da bizim gibi bir ölümsüz, kaz kafalı. Urian roketatarı Tra-tes'in elinden kaparak Icarus'a verdi. Bedeni parçalanırsa o da ölür. Bu gerçekleşirse Yokedici'nin bize neler yapabileceğini bilmek dahi istemezsiniz.

Icarus büyük bir dikkatle hedef aldı.

Stryker oğluna başıyla onay verdikten sonra düşüncelerini tahmin geri kalanına aktardı. Çıkışları gözaltında tutun. Karanlık Avcı'nın arkadan bir çıkışı olduğunu biliyorum. Kaçmaya başladıklarında onları çok daha kolay yakalarsınız. Hazır olun.

207

Chris bir yastığı daha eşofmanının alt kısmına sıkıştırırken Cassandra kaşlarını çatı. Ne yapıyorsun?

Varlıklarımı koruyorum. Kat'in Stryker hakkında söylediklerinden ve bir bıçaktan kıl payı kurtulduktan sonra kıymetli mücevherlerimin durumunu şansa bırakmak istemiyorum.

Şükürler olsun, diye fısıldadı Wulf. Çocuk sonunda beynini kullanmaya başladı.

Chris somurtarak ona bakınca Wulf görmezden geldi.

Wulf televizyonu açarak kanalı kamera görüntülerine ayarladı, böylelikle Daimonlann nerelerde olduklarını görebileceklerdi. Birkaç tanesi çimde koşuyordu.

Görünüşe bakılırsa patlama doğu kanadının bir kısmını yok etmiş.

Diğer patlama garajda oldu.

Chris heyecanla haykırdı. Samnm Hummer'a isabet ettirdiler. Evet!

Christopher! diyerek azarladı Wulf.

Engel olamıyorum ne yapayım, dedi Chris biraz sakinleşerek. O şeyden gerçekten de nefret ediyorum. Ayrıca sana beni her şeye karşı koruyamayacağını da söylemişim. Gördün mü? El bombalarına karşı dayanıklı değilmiş.

Wulf başını iki yana sallayarak Yardımcısına baktıktan sonra Cassandra'nın cephanelikten silahlar aldığını gördü. Ne yapıyorsun? Onun silahlara dokunmasını engellemek için ışık hızıyla yanına gitti.

Cassandra asabi bir nefes verdi. Silahlanıyorum.

Yok öyle şey. Senin görevin...

Hayatta kalmak, dedi Cassandra, yüzü kararlıydı. Cassandra usulca kolunu okşadı, Wulf'un göğsü ürperdi. Orada dünyayı ele geçirmeye hazır bir şekilde dururken ne kadar güzeldi.

Endişelenme, Wulf. Salak değilim. Onlara bulaşıp kamıma bir tekme atmaları şansını tanımayacağım ama öylece durup hiç karşı

Sherrilyn Kenyon

koymadan beni yok etmelerine de izin vermeyeceğim. Silahsız olmaya en az senin kadar alışık değilim.

Bu konuda haklı, dedi Kat gelip Cassandra'nın arkasında durarak. Oyuncak ayısı on beş santimlik sapı katlanır bir bıçak ve kısa burunlu bir 38'likti.

Wulf, Cassandra'ya baktı ve gözlerindeki saf kararlılığı gördü. Ona herkesten çok daha büyük bir hayranlık duydu.

Geri çekilerek onu silah dolabına götürdü ve kollarına birer bilek bıçağı bağladı. Ona bıçakların nasıl açıldığını ve savrulduğunu gösterdi.

Ve bu... Küçük kalibreli bir Beretta Panther çıkardı. Tamamıyla dolu olan şajjörünü kontrol etti ve emniyetini açtı. Sadece dikkatlerini çekmek için.

Onu gizli kılıfına yerleştirdikten sonra Cassandra'nın kalçasına bağladı.

Ona bakarken Cassandra'nın ifadesi yumuşadı. Her nedense bu bakış Wulf'un bedenini ısıttı. Pekala, plan ne?

Kaçmak.

Nereye kaçmak? diye sordu Chris. Başka bir Karanlık Av-cı'nın evine gidersek bu hem senin hem de onların gücünü azaltır. Aınma ama bu adamlar ortalama Daimonlardan daha güçlüler ve alt edildiğini görmek istemem. En azından daha korumam gereken şeyler varken bu gece bunun olmasını istemem.

Başka bir patlama kalkanları kapalı olan pencereleri parçaladı. Seçme şansımız yok, Chris, dedi Wulf, Cassandra'yı camlardan uzaklaştırarak. Sabaha kadar bekleyip bize gün ışığında tahliye etme fırsatım tanımayacaklar ve buradan gitmezsek eri başımıza yıkacaklar. Açık bir tahliye planımız olmalı.

Chris ikna olmamıştı. Bu açık tahliye fikrini gerçekten ama gerçekten hiç sevmedim. Daha iri bir fikri olan var mı?

Şaşkına dönmüş olan Kat'e baktılar. Ben bu dünyadan değilim. Nerede saklanılacağına dair hiçbir fikrim yok. Ben, Wulf la gidelim derim.

Gecenin öpücüğü

Peki ya Artemis? diye sordu Cassandra. O bize yardım edecekmi?

Kat başını ild yana salladı. Üzgünüm. Şu an meşgul ve dünyanın sonu gelse bile umursamaz. Onu rahatsız edersem şiddetli bir sinir krizi geçirir.

Pekala, dedi Wulf. Herkesin en kalın giysilerini giyerek her an kaçmaya hazır olmasını öneriyorum.

Stryker güvenlik kameralarım yalandan izliyordu. Varisin ve korumalarının içeride daha fazla kalamayacaklarının farkındaydı. Adamları garajı uçurmuş, şimdi usul usul eve ateş ediyorlardı, bölüm bölüm. Dışında çok hasar vardı ama içeride ne hasar olduğunu bilemiyordu.

Çok önemli değildi. Bu işe yaramazsa yakarlardı. Alev makinaları hazırda bekliyordu.

Canına değer veren biri çıkış tünellerini kullanırdı ve Wulf kesinlikle canının kıymetini biliyordu.

Urian şu ana kadar birkaç çıkışı bulmuştu.

Oğlu, avlan binayı terk etmeden önce hepsini bulmaya kararlıydı. Urian? diyerek telepati yoluyla iletişim kurdu. 'Yerinde misin? Evet, tüm çıkışları kapadık.

Neredesin?

Arka bahçede. Neden? Bir terslik mi var?

Hayır, sadece onları ele geçireceğimizden emin olmak istedim. Onlar artık bizim, baba. Rahatla.

Kadın öldükten sonra rahatlayacağım.

Wulf son bir kez diğerlerini kontrol etti. Hepsini sıkıca giyinmiş ve hazır. Diğer taraftan Wulf çok az giyinmişti. Savaşmak zorunda kalırsa rahat hareket edebilmeliydi.

Pekala, çocuklar, dedi uyarıcı bir sesle. Çok sessiz hareket etmemiz gerekiyor. Geceleri çok daha iyi bir görüşe... Kimlerle konuştuğunu fark ederek duraksadı. En azından Chris'ten daha iyi bir

Sherrilyn Kenyon

görüşe sahipler. Ben yolu göstereceğim. Kat, sen arkayı al, bir şey olursa bağır ve bir anda ortadan kaybolma.

Anlaşıldı.

Wulf, Cassandra'ya cesaret veren bir tebessüm sundu. Elini tuttu ve Örgü eldivenini öptü, keşke tenini hissedebilseydi.

Cassandra da gülümsedi ve kaşkolünü yüzüne çekti.

Wulf isteksizce onun elini bıraktı ve onları yatak odasına götürdü. Yukarıda birkaç patlama daha oldu.

Kınlama seslerini duyan Wulf hırladı. Yemin ederim ki bunların acısını Stryker'ın derisini yüzerek çıkaracağım.

Ben sadece polislerin nerede olduğunu bilmek istiyorum, dedi Cassandra. Bunlan duyan biri olmuştur mutlaka.

Bilmiyorum, dedi Chris. Çok uzaktayız. Muhtemelen kimse farkında değil.

Bir patlama daha evi sarstı.

Bilileri bunu duymuş olmalı, dedi Cassandra. Burayı savaş alanına çevirdiler.

Polislerin gelmemesini umalım, diye ekledi Kat arkasından. Cassandra başını çevirerek ona baktı. Neden?

Çünkü bunu yaparlarsa hepsi Daimonlara gecevansı atıştırmalığı olacak.

Cassandra dudak büktü. Ah, Tannm. Kat, bu çok korkunç. Ama çok doğru, dedi Wulf yatağının yanından geçip çoğu insanın odalanndakiyle aynı boyutlarda olan dolabına girerek. Cassandra sen ne düşünürsen düşün, Daimonlar öldürülmeyi fazlasıyla hak eden kudur hayvanlardan başka bir şey değil.

Cassandra gerildi ama ilk kez onunla tartışmadı.

Dolabın içinde yürürlerken Cassandra asılı olan giysilere bakarak kaşını kaldırdı. Tüm giysi ve ayakkabılar renkten yoksundu. Büyük kara bir deliğe benziyordu. Siyahı seriyorsun, değil mi?

Wulf un dudağının kenan kıvnıldı. Amacına hizmet ediyor. Pastel renklerle ürkütücü görünmek zor.

Cassandra güldü ve çıplakken en güzel halinde olduğu konusunda bir yorum yapacakken vazgeçti. Chris ve Kat onların sevgili olduklarını büyüyorlardı ama yine de bunları onların yanında dile getirmek doğru gelmedi.

Wulf tuş takımına bir sürü sayı girdi ve zamanında acil bir durumda gerekirse diye yaptırmış olduğu özel yer altı mezarlığına giden gizli kapı açıldı.

Dürüst olmak gerekirse bunu yaptırırken Daimonların evini bombalayacağı akıma gelmemişti.

Daha çok gün ışığında çıkacak bir yangından ya da normal, uzun köpek dişleri olmayan teröristlerin saldırısından korunabilmek için yapmıştı.

Kimin akıma gelirdi?

Tam ortaçağ tarzındaki koridorda ilerlediler, burası uzun ve dar bir koridordu, biri peşine düşerse diye iki kişinin rahatlıkla yan yana ilerleyemeyeceği ve gerektiği anda yolun tıkanabileceği bir genişlikteydi.

Paranoyak olmanın faydalan da vardı.

Beş yol ağzına gelmeden önce birkaç dakika yürüdüler.

Vay, dedi Chris, Cassandra ile Wulfun arkasından etrafına bakınarak. Bunlar nerelere gidiyor?

Wulf elindeki ışıkla ileride sağda olanı gösterdi. Oradaki garaja, bir sonraki güney kapısının hemen önündeki araziye, ortadaki yer altı sığmağı. Sonraki ana kapının dışındaki sokağa ve bu da... solundakini gösterdi, kayıkhaneye gider.

Dostum keşke bunlan çocukken bilseydim, burada çok eğlenebilirdim.

‘Tabii ya, kaybolurdun, yaralanırdın ve kimsenin haberi olmazdı.

Chris ona yuh çekti.

Wulf onu görmezden gelip onlan arazi boyunca ilerleyen uzun, dolambaçlı bir tünele soktu. Kayıkhane oldukça uzağa yapılmıştı böylelikle işin içeriğini bilmeyenler oranın arazi dışında olduğunu düşünürdü.

Sherrilyn Kenyon

Hem yeri hem de tasarımı açısından son derece bilinçli yapılmıştı.

Yaklaşık beş yüz metre karelik bir alanı kaplayan kayıkhane sudan bakıldığında bir ev gibi duruyordu, il katında tekneler vardı. İkinci katta dört yatak odası, bir mutfak, oturma ve yemek odaları ve oyun odası bulunuyordu. Yıllar boyunca Acheron şehre geldiğinde burada kalmıştı.

Wulfun tek umudu Stryker'ın onun evden bu kadar uzak bir noktaya kaçış noktası koymuş olduğunu akıl edecek kadar zeki olmamasıydı.

Tünelin sonunda kayıkhanenin depolama dolabına açılan tavan kapağına tırmanan çelik bir merdiven vardı.

Wulf Önden gitti, her şeye hazırды. Bu kapının kilidi yangın ihtimaline karşı elle açılıyordu. Wulf şifreyi girdi ve kilidin açılma sesini bekledi.

En kötüyü bekleyerek kapıyı yukarı doğru itti. Birkaç saniye süreyle ortamı dinledi, tek duyduğu kükreyen rüzgar ve lordan buzlam sesi idi.

Her şey yolunda gibiydi.

Kendini kapaktan yukan çektikten sonra Cassandra'yı çekmek üzere aşağı eğildi. Chris ile Kat yukan tırmanırken dolabın içinde geriye doğru çekilerek mesafe bıraktı.

Pekala, diye fısıldadı Wulf. Şu ana kadar her şey yolunda gibi görünüyor. Senin, dedi Cassandra'ya ve Chris in geride kalmanızı istiyorum. Bir şey olursa siz ikiniz tünele inip arkanızdaki kapışı kapatmak için kırmızı düğmeye basacaksınız.

Sen ve Kat'e ne olacak? diye sordu Cassandra.

Biz başımızın çaresine bakarız. Sen ve Chris önemlisiniz.

Cassandra'mn gözleri hemfikir olmadığım söylüyordu.

'Tekneyi buza indirmek sadece birkaç dakika alacak. diye açıkladı Cassandra'ya. Daimonların bunu duymamasını umalı.

Cassandra başıyla onayladı ve onu hafifçe öptü. Dikkatli ol. Gecenin öpücüğü

Wulf usulca ona sarıldıktan sonra kapıyı açtı. Dışarı bir adı^ attı ve ayağı yerdeki geniş, kati bir şeyle buluştuğu anda tereddüt etti

Hayır, dur.

Bu geride kalmış bir giysiydi. Ona Daimon kalıntılarını hatırlatan bir şey.

Wulf açılır kapanır kılıcını çizmesinden çektiği sırada bir gölge ona doğru ilerledi. Wulf saldırıya hazırlandı.

Sorun yok, diye fısıldadı bir kadın sesi. Dostum.

Wulf sakinleşecek halde değildi.

Cassandra'mn dehşetle inlediğini duydu. Ona baktığında eşikte ne yapacağını bilmez bir halde durduğunu gördü.

Phoebe? diye soludu. Gerçekten sen misin?

Phoebe anneleriyle birlikte ölen kız kardeşlerinden birinin adıydı.

Gölge yüzünü görebilmeleri için aydınlığa çıktı, Cassandra'ya çok benziyordu. Tek fark saçlarıydı. Phoebe'ninkiler dümdüz ve altın sarısıydı, Cassandra'nmkilerse kıvrık ve siyah. Phoebe siyah bir tulum giymişti ve üzerinde silah yok gibi duruyordu. Benim, Cassie. Buraya sana yardıma geldim.

Cassandra bir adım gerileyince yeni geleni şüpheli gözlerle süzmekte olan Chris'le çarpıştı. Kat bile gergindi.

Cassandra bir kez daha inanmadığını belirtti. Ölmüş olman gerekiyordu.

Ölüyüm, diye fısıldadı Phoebe.

Sen bir Daimonsun, dedi Wulf suçlarcasına.

Phoebe onayladı.

Ah, Phoebe, dedi Cassandra, sesinde hayal kırıklığı vardı. Nasıl yapabildin?

Beni yargılama, küçük kardeşim. Sebeplerim vardı. Şimdi seni güvenli bir yere götürmeliyiz.

Sanki sana güvenirim de, dedi Cassandra gerilerek. Demos dayıyı hatırlıyorum. Sherrilyn Kenyon

Ben Demos dayı değilim ve seni bana dönüştürmek gibi bir niyetim de yok. Phoebe ona doğru bir adım attı ama Wulf gerçek niyetini tam olarak öğrenene kadar ona yaklaşmasına izin vermedi.

phoebe öfkeli gözlerle ona baktıktan sonra kardeşine döndü. Lütfen. Cassie. Bana inanmak zorundasın. Sana asla zarar vermem. Annemin ruhu üzerine yemin ederim.

Kapıdan başka bir Daimon girdi. Bir erkek. Uzun boylu ve sanşmdı ve Wulf onu kulüpten gayet iyi hatırlıyordu. Daimon onu mahvetmişti. Bu, Stryker'a baba diye hitap eden Daimondur.

Kat nefesini tuttu.

Daimon, Acele et, Phe, dedi Cassandra'mn kardeşine. Bunu çok uzun süre gizli tutamam. Wulfun bakışlarına irkilmeden karşılık verirken duraksadı. İki adamın birbirine olan nefreti Cassandra'yı ürpertecek kadar barizdi. Her an biri diğerine saldırabilirdi. Neden bize yardım ediyorsun? diye sordu Wulf.

Daimon nefretle dudak büktü. Seni hiç iplemiyorum, Karanlık Avcı. Ben sadece karımın küçük kardeşini korumasına yardımcı olmak için buradayım ki bunun hala aptalca bir fildır olduğunu düşünüyorum. Öfkeyle ona bakan Phoebe'ye baktı.

Yann kendini çok daha iyi hissedersin. dedi Phoebe. Daimon homurdandı. Neyse ki seni seviyorum.”

Kat'ın ağzı açık kaldı. Urian'ın kalbi varmış. Kim bilebilirdi ki? Urian ona dik dik baktı. Kes sesini, Abaddonna.

Urian kardeşinin yanına gittiğinde Cassandra. Phoebe ilin yüzündeki sevgiyi gördü. Annem öldüğünde beni Urian kurtardı, diye açıkladı Phoebe. Bomba patladıktan sonra beni arabadan çıkarıp sakladı. Annem ile Nia'yı da kurtarmaya çalıştı ama onlara zamanında ulaşamadı.

Cassandra ne düşüneceğini bilemedi. Stryker m akrabası olması bir yana bir Daimonun onlara yanlım etmesine imkan yoktu, hayatlan boyunca Urian'm ırkı tarafından izlenmişlerdi. Neden?

Gecenin Öpücüğü

Buna vakit yok. diye tısladı Urian. Babam aptal bir adam değildir. İki ölü adamından uzun süre haber alamazsa ne olduğunu hemen anlayacaktır.

Phoebe onayladıktan sonra yeniden Cassandra'ya döndü. Senden bana güvenmeni istiyorum Cassie. Yemin ederim buna pişman olmayacaksın.

Cassandra, Wulf ve Kat le baktı. Ona güvenebileceğimizi düşünüyorum.

Wulf, önce Urian'a ardından da Kat'e baktı. Sadist olduklarını söylemiştin. Bizimle oyun oynuyor olabilirler mi?

Urian kısa, acı bir kahkaha attı. İnanamazsın.

Phoebe kocasının kamına vurdu. Uslu ol Uri. İşi kolaylaştırmıyorsun.

Urian kaşlarını çatarak karışma bakarken vurduğu yeri ovuşturdu ama başka bir şey söylemedi.

‘Yapalım bakalım, dedi Kat. Eğer yalan söylüyorsa artık canını nasıl acıtabileceğimi büyorum. Anlamlı bakışlarını Phoebe'ye dikti.

Urian bir anda gerildi. ‘Yokedici olsun olmasın, ona dokunursan seni öldürürüm Katra.

O zaman birbirimizi çok iyi anlıyoruz, dedi Wulf. Çünkü Cassandra'ya bir şey olursa en küçük probleminiz Kat olur.

Urian öne doğru bir adım attı ama Phoebe onu gerilemeye zorladı. Acele etmemiz gerektiğini söylemiştin.

Phobe'ye bakarken Urian'm yüz hatlan yumuşadı ve başıyla onayladı. Tek kelime bile etmeden onlan buzun üzerinde hazırlanmış olan siyah tekneye götürdü.

Tekneye ilk tırmanan Chris oldu, Kat onu izledi.

Cassandra da aynı şeyi yaptı. Bu Kanada ath polisinin arama ve kurtarmalarda kullandığı teknenin aynısı değil mi? diye sordu Wulf a.

Wulf alınmış gibi boğazını temizledi. İkisini de aynı firma yaptı ama benimki daha güzel. Gerçekten öyleydi.

Sherrilyn Kenyon

Yastıklı koltuklara kadar baştan aşağı abartılı bir lükse sahipti.

Hadi bakalım, dedi Chris oturup kendini bağlarken. Dudley D0-Right'2 olduk.

Wulf dümene geçerken Cassandra gülümsedi. Kardeşi de tekneye atladı ama kocasının rıhtımda kaldığını ve onlara katılmak üzere harekete geçmediğini görünce duraksadı.

phoebe'nin yüzü iyice soldu. Bizimle gel, Uri, diye yalvardı uzanıp adamın elini tutarak. Sesi gergin ve endişeliydi.

Cassandra ikilinin birleşmiş olan ellerine baktı ve ikisinin de bırakmamayı ne kadar istediğini anladı.

Bunu öğrenirlerse seni katlederler.

Urian'ın özlemle Phoebe'ye bakan yüzünde gördüğü acı Cassandra'nın içini dağladı. Yapamam bebeğim, sen de biliyorsun. Burada kalıp izlerinizi silmeliyim ama uygun olduğum ilk fırsatta temas kuracağım.

Phoebe'yi tutkuyla öptükten sonra elini de öptü ve kadını bıraktı. Dikkatli olun.

Sen de.

Tekneyi bağlayan ipi çıkardı. Kanma iyi bak, Karanlık Avcı. Wulf, Phoebe'ye bakarak başıyla onayladı. Teşekkür ederim, Daimon.

Urian homurdandı. İddiaya vanm ki bu sözü söyleyeceğin biç aklına gelmezdi.

Urian hangarın kapılarını açtığı sırada bir grup Daimon kayıkhaneye girdi.

Phoebe inleyerek kocasına doğru koştu. Wulf motoru çahştınp buzun üzerinde kuzeye doğru ilerlerken Chris kadını tuttu. Neyse ki rüzgar yanlarındaydı ve çabucak hızlanmayı başardılar.

Hayır! diye çığlık attı Phoebe gölde giderlerken. Onu bırakamayız.

12 Saf bir Kanada atlı polisi olan çizgi film karakteri, led.n.l

Gecenin Öpücüğü

Başka şansımız yok, dedi Chris. Üzgünüm.

Cassandra kardeşinin yüzündeki çaresizliği gördü ama Phoebe ağlamadı. Kayıkhanenin hızla yok olduğu yöne doğru baktı ve gözlerinde bir dehşet ifadesi belirdi.

Cassandra kemerini sıkıca bağladı, kalbi hızla atıyordu. Hızımız ne? diye sordu Chris'e.

'Yüzün üzerindemiz, dedi Chris. Bu şeyler rüzgar yardımıyla yiiz kırka kadar ulaşabiliyorlar ama rüzgara karşı gidildiğinde ancak kırk yapabiliyorlar.

Vay. Kayıkhaneye gözlerden silinmiş olmasına rağmen hala arkaya bakan kız kardeşine takıldı gözleri.

O, iyi Phoebe, dedi Kat. Babası ona zarar vermez. Stryker bir psikopat olabür ama Urian'ı sever.

Phoebe'nin yüzü kuşkuluydu.

Kuzeye gitmeye devam et, dedi Phoebe, Wulf a. Hepinizi saklayabileceğimiz güvenli bir yerimiz var.

Bu sözler söylenir söylenmez Cassandra bir çığlık duydu, Holl-ywood filmlerindeki seslere benziyordu. Bunun ardından kanat sesleri duyuldu.

Başım kaldırdığında onlara doğru gelen ejderhayı gördü. Aman Tanm... Korku sözlerini bitirmesini engelledi.

Kat hemen harekete geçti ve kendini Cassandra'nın üzerine attı.

Onun bu hareketine öfkelenen ejderha daha tiz çığlıklar atmaya başladı. Teknenin pruvasına ateş püskürttü.

Wulf tekneyi yavaşlatmadan silahını çıkardı ve ejderhaya ateş etti.

Ejderha yolundan sapmadan üzerlerine doğru gelirken çılgınlıkla atmaya devam etti. Cassandra ona isabet eden kurşunları görebiliyordu. Ejderha hafifçe sallandı ama ne yavaşladı ne de yön değiştirdi.

Büyük bir kararlılıkla üzerlerine gelmeye devam etti.

Yaklaştı.

Yaklaştı...

Öyle yakma daldı ki sıcak nefesini hissettiler.

Sherrilyn Kenyon

Wulf şarjörünü yeniden doldurdu ve birkaç el daha ateş etti. Cassandra ejderhanın onları yutacağından emin olduğu sırada ejderha yok oldu.

Bir on saniye boyunca kimse kıpırdamadı.

Ne oldu? diye sordu Chris.

Geri çağırılmış olmalı, diye cevapladı Kat. Onu bu şekilde durdurabilmenin tek yolu bu.

Wulf biraz yavaşladı. Kim tarafından çağırıldı?

Yokedici, dedi Phoebe. Onun Kat'ı incitmesine izin vermez. Peki, bunun sebebi ne Kat? diye sordu Wulf.

Kat bu sorudan rahatsız oldu. Stryker gibi ben de onun hizmetkarlarından biriyim.

Senin Artemis'e hizmet ettiğini sanıyordum dedi Cassandra. İkisine de hizmet ediyorum.

Bu kadını yıllardır tanıyordu ve şu anda onun hakkında hiçbir şey bilmediğini fark ediyordu.

Bir soru, dedi Cassandra yüreği korkuyla çarparken. Bir çıkar çatışması olduğunda ne olacak? O zaman hangisinin şanında olacaksın, Kat?

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Kat kızgınlıkla ona baktı. Sorunun cevabı oldukça açık bence. Buradayım, değil mi?

Burada mısın? diye sordu Cassandra, öfkesini gizlemeyerek. Ne zaman arkama baksam peşimde bir Daimon oluyor. Her geçen gün ise seninle ilgili, bana yaklaşık beş yıldır söyleme gereği duymadığın, hayati gerçekler öğreniyorum. Bu noktada kime nasıl güvenilebilirim İd?

Cassandra'dan uzaklaşan Kat kılmış görünüyordu. Benden şüphe ettiğine inanmıyorum.

Cassie...

Bana Cassie deme şimdi, Phoebe, dedi kardeşine yönelerek. Hayatta olduğunu bana söylemek aklına gelmedi mi hiç? Kelime oyunu yapmak istemiyorum ama bir kartpostal yollamak seni öldürmezdi. Phoebe kızgın gözlerini ona dikti. Benimle düzgün konuş! Urian ve ben senin için her şeyi riske attıktan sonra benimle böyle konuşamazsın. Tek bildiğim şu an onu öldürmekle meşgul oldukları.

Sesindeki titreme Cassandra'yı kendine getirerek sakinleştirdi. Üzgünüm, Phoebe. Kat. Sadece korkuyorum.

Kat onu ayağa kaldırdı ama Cassandra oturduğu yere dönmek yerine Wulfun sandalyesine yöneldi. Wulf botu Cassandra'nın rahatça kucağına oturabilmesi için yavaşlattı.

22 i

En azından korunduğunu hissediyordu. Güvende olduğunu. Ona sonuna kadar güveniyordu.

İyi olacaksın, Cassandra, dedi Wulf, botun gürültüsünün arasında kulağına.

Cassandra ona daha çok sarıldı; sıcak, erkeksi kokusunu içine çekti. Korkutucu geleceklerine doğru hızla ilerlerlerken ona sıkıca tutundu.

Gün ağarmak üzereydi. Özel yapım ve modifiyeli Land Rover'da Wulfun hemen yanında yolculuğuna devam eden Cassandra'nın güneş ışınlarına bağıışıklığı vardı ama Wulf ve kardeşinin olmadığını biliyordu. Chris arka koltukta Kat ve Phoebe'nin arasında oturmuş, başını Kat'ın omzuna dayamış uyuyordu. Kat ise gergin bir şekilde dışarıyı izliyordu.

Bir saat kadar önce tekneden inmişlerdi ve Land Rover'ın içinde Phoebe'nin adını söylemediği bir yere doğru gidiyorlardı. Onlara sadece yolu tarif etmişti.

Ne kadar kaldı? diye sordu Cassandra.

Çok değil. Phoebe'nin sesindeki belirsizlik söyledikleriyle ters düşüyordu.

Cassandra, Wulfun elini tuttu. Wulf rahatlaması için onun elini sıktı ama konuşmadı.

Güneş doğmadan varmış olur muyuz? diye sordu kardeşine. Çok yalanda. Phoebe bu sözleri fısıltıyla bir kez daha tekrarladı. Çok, çok yakında.

Cassandra arabayı kullanan Wulfu izledi. Kar gözünü almasın diye güneş gözlüğü takıyordu ancak gece o kadar karanlıktı ki Cassandra onun yolu nasıl gördüğünü anlamamıştı. Uzamış sakallarının kapladığı çenesi sert ve kararlıydı. Hiçbir şey söylemiyor olsa dahi Cassandra onun sürekli paneldeki saate kayan gözlerini fark etmişti. Güneş onu öldürmeden varmaları için dua ediyordu içinden.

Gecenin Öpücüğü

Üç Apollit mağaranın kapısında onlan bekliyordu.

Cassandra tısladı ve elini bıraktı.

Sorun yok. dedi Phoebe. Kapıyı açtı ve dışan çıktı.

Phoebe adamlara koşup onlan işaret ederken Wulf tedirgin^

Evet, dedi sessizce, güneşin doğuşunu izlerken. Kader anı Artık onlardan kaçamayız.

Sonuna kadar seninleyim, dedi Kat arka koltuktan.

Chris başım yukarı aşağı salladı. Ben de.

Burada kalın, dedi Wulf dışan çıkmadan Cassandra ve Chris'e Eli kılıcının kabzasındaydı.

Kat onunla beraber indi.

Chris öne doğru eğilerek neredeyse Cassandra'yla aynı hizaya geldi. Onlar sandığım şeyler mi?

Evet, dedi Cassandra. Nefesini tutmuştu. Onlar Apollit ve bizi gördüklerine sevinmiş benzemiyorlar.

Apollitler, Kat ve Wulfa kuşku dolu gözlerle bakıyordu. Ara-landaki nefret Urian'm, kayıkhanede Wulfun karşısına çıktığı zamankinden daha fazlaydı.

Cassandra'nın kanı dondu.

Phoebe doğmak üzere olan güneşi işaret etti ve adamlara bir şey söyledi. Adamlar kıpırdamadı.

Wulf omzunun üzerinden Cassandra'ya baktı. Gözleri birleşti, başım yukarı aşağı belli belirsiz salladı.

İfadesinden bir şey anlaşılmıyordu, Wulf tüm silahlarını teslim etti.

Cassandra'nın kalbi son hızla atmaya başladı. Onu öldürecekler miydi?

Silahlarını düşmanına asla teslim etmeyeceğini biliyordu. Karşısında kim olursa olsun sonuna kadar savaşırdı ama onun için teslim olmuştu.

Apollitler Phoebe ile Wulf u içeri aldılar, Kat arabaya geldi.

Ne oluyor? dedi Cassandra.

Sherrilyn Kenyon

Kat bezgindi. Onlara zarar vermesin diye Wulfu gözetiminde tutacaklar. Gel hadi, içeride seni bekleyen bir doktor var.

Cassandra gözden kayboldukları yöne bakarken tereddüt etti. Onlara gerçekten güveniyor musun?

Bilmem. Sen?

Bunu düşünmüştü ama cevabını bilmiyordu. Phoebe'ye güveniyorum. Sanırım.

Kat güldü.

Cassandra arabadan indi ve Kat'ın onu ve Chris'i, Wulfun girdiği mağaraya doğru götürmesine izin verdi.

Phoebe hemen içeride onlan karşıladı. Korkma Cassie. Senin ve bebeğinin ne kadar önemli olduğunu hepimiz biliyoruz. Buradaki İdinse ikinize de zarar verme niyetinde değil. Yemin

ediyorum. Cassandra kardeşinin samimi olduğuna inanmak dışında bir şey yapamıyordu. Hepimiz kim?

Bu bir Apollit komünü, dedi Phoebe onlan mağaranın derinliklerine doğru götürürken. Kuzey Amerika'nın en eskilerinden.' Peki, bana niye şu an yardım ediyorsun? dedi Cassandra. Benim peşimde olduklarını yıllardır bilmiyor değilsin ki?

Phoebe bu soru canını acıtmış gibi baktı. Hayatta olduğunu biliyordum ve bizim ailemizi devam ettireceğini umuyordum. Hala var olduğumu nasıl karşılayacağını büememenin korkusundan sana bunu söyleyemedim. Böylesinin daha kolay olacağını düşündüm. Peki, şimdi niye vazgeçtin?

Çünkü birkaç gün önce Spavvn isminde bir .Apollit beni aradı ve olanları anlattı. Urian la konuşup babasının planlarını öğrendiğimde seni artık yalnız bırakamayacağımı fark ettim. Biz kardeşiz, Cassandra. Ve senin çocuğun yaşamak zorunda.

Mağaranın dibinde Phoebe elini taşlardan birine kovdu ve bir asansör kapısı açıldı.

Chris abartılı bir şaşkınlıkla, Vay be. burası Batman'in yarasa mağarası gibi, dedi.

Gecenin Öpücüğü

Cassandra ona donuk bir bakış attı.

Ah, yapma. dedi Chris, benden başkası da bunu komik buluyor olmalı? Yanındaki üç bitik surata baktı. Ya da olmamalı.

Asansöre ilk Cassandra bindi. Peki, dışarıda gördüğüm adam lar? Onlar kim?

Arkasından Phoebe girdi. Onlar konseyi yönetiyor. Onların onayı olmadan burada hiçbir şey yapamaz.

Kat ve Chris peşlerinden girdi. Asansörün kapısı kapandı. Burada hiç Daimon var mı? diye sordu Chris, Phoebe düğmeye basarken.

Bu komündeki tek Daimon benim, dedi Phoebe çekinerek. Urian'a j-ardımlarıdan dolayı borçlular, bu yüzden burada yaşamama izin veriyorlar. Bir sorun çıkarmadıkça ya da buradaki varlıklarını belli etmedikçe, kalmama izin var.

Asansör aşağı doğru ilerliyordu ve Cassandra ne bir Apollit komününden ne de kardeşinden neler beklemesi gerektiğini biliyordu. Çok önceleri Phoebe'ye gözü kapalı güvenirdi ama o Phoebe, kendi hayatını sürdürebilmek için başkalarının canını almayacak bir Phoebe'ydi. Yeni Phoebe onu korkutuyordu.

Cassandra'nın kulakları tıkandı. Dağın dibine doğru gittikleri belliydi.

Kapı açıldığında kendisini bir bilim kurgu filminde gibi hissetti. Her şey gelecekte gelmiş gibiydi. Çelik ve betondan yapılmış duvarlar gün ışığı ve güzelliği sembolize edilen resimlerle süslüydü.

Asansörden indiklerinde ilk adımlarım en az bir futbol sahası kadar büyük bir merkeze attılar. Alanın çevresinden başka yerlere açıldığı belli olan koridorlar uzanıyordu.

Bu merkezde her tür dükkan vardı. Sadece yemek satan bir yer yoktu. Apollitler birbirinin kanıyla beslendiği için yemek satan bir yer olması saçma olurdu zaten.

Şehrin adı Elysia, dedi Phoebe. Sohbetlerini kesip onlan izlemeye koyulan birkaç Apollit'in yanından geçtikten sonra devam etti,

Sherrilyn Kenyon

.A olerin çoğu hayatının tümünü yer altında geçiriyor. Yeryüzüne insanları ve onların vahşetini görme arzulan yok. Soylarının Ulanıp kurutulmasına da çok niyetli değiller.

3 İtiraz ediyorum, dedi Chris. Ben vahşi değilim. En azından insanların kanım emmiyorum.

Sesini yükseltme, diye uyardı Phoebe. İnsanlar benim türüme hiçbir zaman iyi davranmadı. Karanlık Avcılardan bue daha çok avlayıp zulmettiler. Burada bir azmhksm ve türümden herhangi biri jçin tehdit oluşturacak olursan vahşi olup olmadığını sorgulamadan seni öldürmeyi tercih ederler.

Chris dudaklarını bir daha açmamak üzere kenetledi.

Phoebe onlan soldaki koridora doğru götürürken Cassandra üzerlerine dikilen küçümseyici bakışları görebiliyordu.

Diğer Apollitlerden uzaklaştıkları anda Chris sordu: Daimon olan Apollitlere ne yapıyorlar?

Sürekli insan ruhu ile beslendikleri için Daimonlar burada hoş görülüyor. Eğer bir Apollit, Daimon olmaya karar verirse buradan zarar görmeden ayrılmaya hakkı var. Ancak bir daha asla geri dönemez. Asla.

Ama sen burada yaşıyorsun, dedi Kat. Niye?

Söyledim ya, Urian onları koruyor. Buran nasıl inşa edeceklerini gösteren oydu.

Neden? diye zorladı Kat.

Phoebe durdu ve Kat'e döndü. Katra, onun haklandığı düşüncelerinin aksine benim kocam iyi bir adam. Kendi insanları için sadece en iyisini istiyor. Phoebe'nin bakışları Cassandra'ya döndü. 'Urian lanedi Apollit olarak doğan ilk çocuk.

Cassandra şaşkınlıkla yutkundu. Bu onu...

On bir bin yaşından büyük yapar, dedi Phoebe onun cümlesini tamamlayarak. Evet. Onunla birlikte gezen savaşçıların çoğu o kadar yaşlı. Tarihimizin ilk günlerinden beri varlar.

Chris fısıldadı. Bu nasıl olabilir?

Gecenin Öpücüğü

Yokedici onları koruyor, diye yanıtladı Kat. Karanlık Avcı'ın Artemis'e hizmet etmesi gibi, gerçek Spathiler de ona hizmet ediyor. Kat bu çelişki ona acı veriyormuş gibi iç çekti. Artemis ve Apollymi tarihin başından beri savaşıyor. Yokedici, Artemis'in tuzağına düştüğü için hapsedildi. Tüm zamani Artemis'e nasıl işkence edeceğini planlayarak ve ölümünü hayal ederek geçiriyor. Olur da bir gün dışarı çıkarsa, Apollymi onu yok edecek.

Cassandra kaşlarını çatı. Yokedici neden Artemis'ten nefret ediyor?

Aşk. Başka neden olsun? dedi Kat basitçe. Aşk, nefret ve intikam dünya üzerindeki en güçlü duygular. Artemis tüm evrende en sevdiği şeyi öldürdüğü için Apollymi intikam istiyor.

Neymiş o?

Ne olduğunu söyleyerek ikisine de ihanet etmem.

Peki, yazar mısın? dedi Chris.

Kat gözlerini devirdi.

Cassandra ve Phoebe başlarını iki yana salladı.

Ah evet, sanki ikinizin akimdan da aynı şey geçmiyordu, dedi Chris.

Phoebe tekrar onu takip etmelerini işaret etti. Art arda kapıların olduğu bir koridora girdiler. Bunlar daireler. Size dört odalı büyük bir daire hazırlandı. Benimki aynı bir koridorun sonunda. Sizi daha yakınlaştırmak isterdim ama hepinizin sığabileceği büyüklükte tek daire buydu.

Cassandra da Phoebe'ye daha yakın olmayı tercih ederdi. Kardeşiyle paylaşacak çok şey biriktirmişti. Wulf burada mı?

Hayır, dedi Phoebe, bakışlarını kaçırdı. O aynı bir hücrede tutuluyor.

Cassandra donakaldı, sinirlenmişti. Pardon?

O bizim düşmanımız, Cassie. Ne yapmamızı bekliyordun? Onu hemen bırakmam bekliyorum. Şimdi.

Yapamam.

Sherrilyn Kenyon

Cassandra durdu. O zaman bana çıkışı göster. phoebe'nin yüzünden inanmadığı belli oluyordu. Ne?

Beni duydun. O burada hoş karşılanmıyorsa, ben de burada kalmayacağım. O benim için hayatını riske attı. Benim yüzümden evi yerle bir oldu. Bebeğimin babası bir suçlu gibi hücreye tıkılmışken ben burada rahat rahat oturmayacağım.

Arkalarında biri alkışlamaya başladı.

Cassandra arkasını döndü ve neredeyse iki metre yirmi santim boyundaki görkemli vücutla burun buruna geldi. İnce, uzun ve sarışın adam neredeyse onun yaşındaydı.

Güzel konuşma, prenses. Ama bir şeyi değiştirmeyecek. Cassandra gözlerini ona dikti. Pekala, kışını bir güzel tekmeleşeni değiştir mi?

Adam güldü. Sen hamilesin.

O kadar da hamile değilim. Bileğindeki hançerlerden birini adama fırlattı. Kafasının hemen yarımından arkasındaki duvara saplandı. Adamın yüzündeki eğlenen ifade bir anda kayboldu.

Bir sonraki kalbine giriyor.

Cassie, dur! Phoebe kolunu tuttu.

Cassandra omzu ile elini silkeledi. Hayır. Ben hayatımın tamamını peşimden gelen Apollit ve Daimonlan buna pişman ederek geçirdim. Eğer Wulf u kurtarmak için Kat ile burayı yıkabileceğimizden en ufak bir şüpheden varsa tekrar düşünmeni öneririm.

Peki ya ölürsen? diye sordu adam.

O zaman hepimiz kaybederiz.

Ona düşünceli gözlerle baktı. Blöf yapıyorsun.

Cassandra ile Kat göz göze geldi.

Bilirsin iyi bir kavgaya asla hayır demem. Kat montunun içinden silahlarını çıkardı.

Onunla savaşmaya hazırlandıklarını gördüğünde adam burnundan solumaya başladı. Başınızı sokacak bir yer vermemin karşılığım böyle mi ödüyorsunuz.

Gecenin Öpücüğü

Hayır, dedi Cassandra kendisinin bile hissetmediği bir rahatlık Beni koruyan adama borcumu ödüyorum. Benim için yaptıklarından sonra Wulfa böyle dayanılmasına izin vermem.

Adamın savaşmasını bekliyordu ama o yavaşça bir adım ger; attı ve saygıyla önünde eğildi.

Bu kadında bir Spathi'nin cesareti var.

Sana söylemiştim, dedi Phoebe, yüzü gururla parlıyordu Adam onlara içten bir gülümseme ile baktı. Phoebe ile içeri gir prenses, Karanlık Avcı'm sana göndereceğim.

Cassandra hala kuşkuyla yaklaşıyordu. Ona inanıp inanmamakta kararsızdı. Söz mü?

Evet.

Cassandra kardeşine baktı. Ona güvenebilir miyim? Güvenebilirsin. Shanus bizim Kurul Başkanımız. Asla yalan söylemez.

Phoebe, dedi Cassandra en saf haliyle, bana bak.

Baktı.

Bana doğruyu söyle. Burada güvende miyiz?

Evet. Tüm varlığımla buna yemin ediyorum. Urian'm hayatının üzerine yemin ediyorum. Buradayız çünkü sizi bir Apollit komününde aramak Styker'm asla aklına gelmez. Bebeğin ölürse, tüm dünyanın da onunla beraber öleceğini hepimiz biliyoruz. Ve bu sefil hayatlan-mız bizim için hala değerli. Buradaki herkes için yirmi yedi yıl, sıfır yıldan daha iyi.

Cassandra derin bir nefes aldı ve başıyla onayladı. Tamam. Shanus izin isteyerek yanlarından ayrıldıktan sonra Phoebe hemen arkasındaki kapıyı açarak onları yeni evlerine buyur etti.

Cassandra oldukça güzel gözüken oturma odasına girdi. Muhtemelen kırk metrekare kadar olan odada normal bir insan evinin salonunda olacak her şey vardı. Koltuk, televizyon, müzik seti, DVD oynatıcı.

Bunlar çalışıyor mu? diye sordu Chris yanlarına yürürken. Sherrilyn Kenyott

Evet, dedi Phoebe. İnsanların dünyasını buraya getiren bağlantılar 1TM2 var-

Kat banyo ve yatak odalarının kapılarını açtı. Mutfak nerede? Mutfığımız yok, dedi Phoebe. Ama kuruldakiler sizin için bir buzdolabı ve mikrodalga finn ayarlamaya çalışıyor. Yiyeceklerle beraber. Birazdan hepiniz için yiyecek bir şeyler gelmiş olur.

phoebe duvar dibindeki sehpanın üzerinde duran küçük, koyu yeşil kutuyu işaret etti. Bir ihtiyacınız olursa, interkomu kullanabilirsiniz. Sadece düğmeye basın, operatörler size yardım edecektir. Bana ulaşmak isterseniz Urian'm karısını bağlamalarım söyleyin. Kapı çaldı.

Cassandra, Kat ve Chris ile geride kalırken Phoebe kapıyı açmaya gitti. Ne düşünüyorsunuz?

Gayet güzel gözüktüyor, dedi Chris. Şeytani titreşimler almıyorum. Siz?

Kat omuz silkti. Chris'e katılıyorum ama yine de bir yanıml onlara güvenmiyor. Alınma, Cass ama Apollitler dürüstlükleriyle tanınmıyorlar.

Bana mı anlatıyorsun?

Cassandra?

Döndü. Phoebe'nin yanında kendi yaşında bir kadm duruyordu. Kadm sarı saçlarını topuz yapmıştı, kotunun üzerinde pastel renklerde bir kazak giyiyordu.

Ben Dr. Lakis, dedi, elini Cassandra'ya uzatarak. Sorun olmayacaksa seni muayene etmek ve bebeğin durumunu görmek istiyorum.

Wulf hücrede oturmuş kendisini bu belaya nasıl soktuğunu düşünüyordu. Şu an Cassandra'yı öldürüyor olabilirlerdi ve o kendi isteğiyle içeri tıklılmıştı.

Savaşmalıydım.

Onu tıktıkları ufacık hücrede küfrederek yukarı aşağı yürüyordu. Karanlık ve nemliydi. Sadece bir yatak ve bir tuvalet vardı. Daha önce

hiçbir insan hücresinin içinde olmamıştı ama televizyon ve filmler,] gördüğü kadarıyla Apollitlerin hücresi insanlannkinin benzeriydi Dışarıdan ayak sesleri duydu.

Karanlık Avcı için geldim.

Bize burada kalacağı söylendi.

Varis onu istiyor ve onu salmazsak bizim korumamız altında kalmayacağını söylüyor.

Wulf duyduğu değerli sözlerle gülümsedi. Cassandra istediğini almak konusunda çok inatçı olabiliyordu.

En sevdiği özelliklerinden biriydi bu.

Bunu düşünmek bile kalbini sıkıştırmaya yetmişti. Onun hakkında sevdiği o kadar çok şey vardı ki.

Özleyeceği o kadar çok şey...

Sen delirdin mi? dedi gardiyan. Hepimizi öldürecek. Apollitleri öldürmeye izni yok, bunu biliyorsun. Eğer Daimon olmazsak hiçbir Karanlık Avcı bizi öldüremez.

Hayatın pahasına iddiaya girer misin?

Hayır, dedi Wulf yüksek sesle. Ama senin hayatın üzerine girer. Şimdi çıkar beni buradan da Cassandra'nın zarar görmediğinden emin olayım.

Kapı açıldı ve Wulf karşısında kendisinden uzun bir adam buldu. Bu çok sık olmuyordu.

Demek onu sen koruyorsun, dedi adam sessizce.

Evet.

Apollit ona garip bir bakış attı. Onu seviyorsun. Bu bir tespitti, soru değil.

Onu çok az tanıyorum.

Adam buna yanm ağızla güldü. Zaman kalp için anlamsızdır. Wulf adamın uzattığı elini tereddütle sıktı. Adım Shanus ve onu korumak için her şeyi yapacağını bilmek beni memnun etti. Güzel. Şimdi gel, seni bekliyorum.

Hemşii'le kan transfüzyonu için onu hazırlarken Cassandra yatakta yatıyordu. Bu iyi bir şeydi. Bu geceden önce de zayıftı ama Stiykerün saldırısının gerginliği onu daha da bitirmişti.

Doktor onu makineye daha kolay bağlayabilmeleri için üzerindeki kazak yerine giymesi için bir tişört verdi. En başta kanı içmeyi reddetmesine surat astılar. Görünen o ki Apollitler midesi kolay bulan an tipler değildi ama Cassandra bunu yapmak istemeyecek kadar insandı.

Sonuç olarak kısa ama harare tli bir tartışmanın ardından Cassandra'n m dediğı oldu.

Doktor sonogramı hazırlarken Cassandra üzerini değışti.

Bebeğinin sağığı için normalden daha fazla kana ihtiyacın olacak/' diye açıkladı Dr. Lakis. Cassandra'nın tişörtünü sıyırdı, şişkinliği hafif belli olan kamını ortaya çıkardı. Apollit kam daha güçlü olduğı ve bebeğ in için gerekli besinleri iç erdiği için burada olman iyi oldu. Yan insan olduğ un için demir ve kalsiyuma da ihtiyacın olacak. Vitamin açısından zengin yemekler yediğ inden emin olacağ ım.

Cassandra kapının dışında Kat'ın konuştuğ unu duydu. Dirseklerinin üzerinde doğruldu ve dinlemeye çalıştı ama bir şey anlamıyordu.

Garip. Chris ve Phoebe uyumaya kendi odalarına gitmişlerdi.

Cassandra ayaklanıp dışarıya bakmaya gidecekti ki Wulf kapıdan girdi.

İki metre boyundaki kas yığ ını adam vücudunun tümüne yayılan rahatlama hissini sebebiydi. Yorgun gözüküyordu ama yaralı değildi. Yüzü ve vücudunun mükemmelliğ ini gözleriyle içine çekti.

Doktor ise ona şüpheci gözlerle bakıyordu. Çocuğ un babası sen misin?

Evet, dediler aynı anda.

Cassandra elini Wulfa uzattı, Wulf elini tuttu ve parmaklarını öptü.

Doktor kaygan jeli Cassandra'n m kamına sürerken, Tam zamanında geldin, dedi.

Makine değ iş ik sesler çıkardı.

Gecenin Öpücüğü

Cassandra endiş eli bir halde ekrana bakıyordu ki ayağ ını sallayan ufacık bebeğ i gördü.

Wulf üe kenetlenmiş ellerini sıkmış lardı.

Doktor, İşte orada, dünyaya ele geçirmeye hazır, sağıklı küçük bir erkek çocuğ u, dedi.

Erkek olduğ unu nerden anladınız? diye sordu Cassandra oğlundan gözlerini ayırmadan.

Ona göre bir oğ landan çok kurbağ aya benziyordu.

Tabii ş u andan anlayamayız, dedi Dr. Lakis bebeğ in ölçümlerini yaparken, Ama onu hissedebiliyorum. Çok güçlü. Ebeveynleri gibi bir savaşı.

Cassandra sağı gözünün kenarından akan bir damla yaş hissetti. Wulf öperek o yaş ı sildi.

Cassandra Wulf a baktı ve yüzündeki mutluluğ u gördü. Oğ luyla gurur duyuyordu.

Her şey yolunda gözüküyor, dedi doktor bebeğ in ufak bir fotoğraf ını basarken. Sadece daha iyi dinlenmen ve daha düzgün beslenmen gerekiyor.

Doktor jeli Cassandra'n m kanundan sürerken, o ve Wulf küçük fotoğ rafa bakıyordu.

Meleğ e benziyor, diye fısıldadı Cassandra.

Bilmiyorum, bence bir kurbağ aya falan benziyor.

Wulf!

Ne yapayım benziyor. Biraz.

Dr. Lakis? Doktorun durup kendisine bakmasını bekledi. Sizce bebek... Tereddüt etti, cümlesini tamamlayamadı.

Bir Apollit gibi ölecek mi?

Cassandra baş ım yukan aşığ ı salladı, boğ azı düğ ümlenmişti.

Dr. Lakis'in bakış lan rahatlatıcıydı. Dürüst olmam gerekirse gerçekten bilmiyorum.

Doğ duğ unda testler yapabiliriz ama genetik enteresan bir bilim. Tahmin etmenin kesin bir yolu yok.

Sherrilyn Kenyon

Boğazındaki yumruyu yuttu, sormak zorunda olduğu diğer soru için gücünü topladı. Peki, daha uzun yaşamamın bir yolu var mı?

Bunun cevabını zaten biliyorsun Cassandra. Üzgünüm. İnsan şefliklerine sahip olan sayılı şanslılardan biri olsan da genlerinin çoğu Apollit özelliği taşıyor. Şu an bir kan naklinin ortasında olman durumu özetliyor.

Son umut kırıntısının yok olduğunu hisseden Cassandra'nın gözlerinden yaşlar boşaldı.

Tapabileceğimiz bir şey yok mu? diye sordu Wulf.

Daha uzun yaşamak için tek şansı Daimon olmak, buna da senin izin vereceğini sanmıyorum.

Cassandra bebeğinin fotoğrafına baktı ve onun nasıl bir Apollit olacağını hayal etti. Acaba o da lanetli mi olacaktı?

Doktor ve hemşire yanlarındayken daha fazla konuşmadı. Onlar odayı terk ettiğinde ise Wulfa doğru uzandı ve onu yanına çekti. Sıkıca sarıldı, yarından korkuyordu. Her şeyden korkuyordu.

Her şey çok güzel olacak, villkat, diye fısıldadı Wulf.

Bunun doğru olmasını ne kadar isterdi. Yine de onların normal sorunları olan normal bir çiftmiş gibi yaşamasını sağlamaya çalıştığı için mutluydu.

Biri kapıyı çaldı.

Wulf kapıya doğru gitti.

Gelen Phoebe'ydi. Wulfu görmezden gelerek yatakta oturan Cassandra'nın yanına ilerledi. Temiz kıyafetler isteyebileceğim düşündüm.

Phoebe kıyafetleri yatağın ayakucuna kovdu, Cassandra teşekkür etti. Urian'dan haber var mı? diye sordu kardeşine.

Phoebe üzgün bir şekilde başını iki yana salladı. Ama bana haber vermesinin birkaç gün sürdüğü oluyor. Bazen birkaç ay...

Cassandra kardeşi için üzüldü. Wulf u çok uzun süredir tanımıyordu ama onunla bir gün bile konuşamadığını hayal edemiyordu.

Gecenin öpücüğü

Onun bir şakasına gülmediği bir günü... Kardeşi için çok daha zor olmalıydı. Neden onunla yaşamıyorsun?

Phoebe ona salak mısın der gibi baktı. Babası beni öldürmeye çalıştı Cassie. Bizim - kendisi ve Cassandra dan bahsediyordu- neye benzediğimizi biliyor. Bizi beraber görürse Urian'ı öldürür.

Wulf, Phoebe'nin yanına ilerledi. Sen hayatta ve evli olduğun için Apollo'nun soyu güvende değil mi?

Hayır, dedi Phoebe. Yüzü karanlık ve mutsuzdu. Daimonların çocuğu olmuyor. Karanlık Avcılar gibi bizler de yürüyen ölüleriz. Babam ve Cassie'nin öldüğümü düşünmesine bu yüzden izin verdim. Kim ve ne olduğumu öğrenip daha da üzülmelerine sebep olmak istemedim. Seni çok değiştirdi mi? diye sordu Cassandra. Hep duyduğumuz gibi bir şey mi?

Evet ve hayır. Öldürme isteğine karşı koymak çok zor. Aldığın ruhu iyi seçmelisin çünkü o senin de bir parçan oluyor. Öldüren Daimonlarla benim gibi Daimonlar için farklı olduğunu düşünüyorum. 'Benim gibi' derken ne demek istiyorsun? diye sordu Wulf. Sen bir Anaimikos Daimonsun, dedi Cassandra.

Phoebe başıyla onayladı.

Wulf un kafası iyice karışmıştı. Daha önce bu tabiri hiç duymamıştı. O ne demek?

Başka Daimonlardan beslenen Daimon, diye açıkladı Phoebe. Besinimi Urian'dan alıyorum.

Wulf şaşırmıştı. Bunu yapabiliyor musun?

Evet.

Wulf geri adım attı, duyduğunu sindirebilmek için kadından uzaklaştı. Onun dünyasında yalnızca iki tip Daimon vardı. Kovalandıklarında kaçan sıradan Daimonlar ve sonuna kadar savaşılan Spathiler. Cassandra ile tanıştığından beri iki tür daha öğrenmişti; Agkeloslar, sadece kötü insanları avlayanlar ve Anaimikoslar, öbür Daimonlarla beslenenler.

Sherrilyn Kenyon

Bunları bilen başka Karanlık Avcılar olup olmadığını düşündü ve bugüne kadar bunları ona kimsenin anlatmamış olmasına hayret etti.

Urian'la nasıl tanıştın? diye sordu Cassandra, Phoebe'nin ona getirdiği kıyafetleri kapının yanındaki dolaba yerleştirirken.

İsviçre'de yaşadığımız dönemde, Urian bizi takip ediyordu, ^hnda bizi öldürmek için bilgi topluyor olmalıydı ama söylediğine göre beni gördüğü anda aşık olmuş. Kardeşinin yüzü tam anlamıyla parıldıyordu. Cassandra, Phoebe'yi böyle aşık gördüğü için çok mutluydu. Annemle üniversite hakkında ettiğim o büyük kavgadan sonra evden kaçtığımda, kazara tanıştık. Saklandığı yerde onu bastım

O geceyi Cassandra da hatırlıyordu. Annesi ile Phoebe çok sık kavga etmezdi ama özellikle o gece çok sert bir geceydi. Phoebe kendini normal bir genç gibi hissetmek istediği için akşam derslerine gitmek istiyordu. Annesiyse buna karşıydı.

Phoebe içini çekti. O kadar güzeldi ki. Onun bir Daimon olduğunu anlamıştım ama korkmuyordum. O gece saatlerce onunla kaldım. Ondan sonra da her gece buluşmaya başladık.

Yani sürekli evden tüymenin sebebi oydu, dedi Cassandra, Phoebe'nin kaçışlarını örtbas ettiği geceleri hatırlayarak.

Phoebe başıyla onayladı. Babası harekete geçip arabayı bombaladığında Urian'ı yalnızca altı aydır tanıyordum. O gece gitmeyecektim aslında, o gece sizinle evde kalacaktım, hatırlıyor musun?

Cassandra çok iyi hatırlıyordu. Her anı zihninde bir kristal berraklığında ve capcanlıydı. O gece hasta olduğu için evden çıkamamıştı. Annesi yataktan çıkmasına bile izin vermemişti.

Nia ile havaalanına gitmek istiyordun, dedi Cassandra, boğazı düğümlendi. Büyük kardeşleri babalarını görmeye Paris'e uçacaktı. Nia orada bir hafta kalacak, sonra da babasıyla beraber İsviçre'ye döneceklerdi. Hep birlikte kısa bir tatil yapacaklardı.

Phoebe başıyla onayladı. Urian beni arabadan çıkardı ve kendi kanıyla beni iyileştirdi.

Cassandra duyduklarına şaşırılmıştı. Senin iznin olmadan seni Daimon mu yaptı?

Benim tercihimdi. Ölmeyi de seçebilirdim ama onu bırakmak istemiyordum.

Wulf anlamamıştı. Seni nasıl Daimon yaptı?

İki kadın ona şaşkın gözlerle baktı.

Eğer bir Apollit, Daimon kanı içerse, otomatik olarak Daimona dönüşür. Bunu bilmiyor muydun?

Hayır, bilmiyordum. Daimon olmanın tek yolunun insan öldürmek olduğunu sanıyordum.

Hayır, dedi Phoebe. Hiç insan öldürmedim. Öldürebileceğimi de sanmıyorum.

Cassandra bunu duyduğuna sevinmişti ama bir Daimonun böyle yaşaması zordu. Tehlikeliydi de. Peki, Urian çok uzun gittiğinde ne yapıyorsun?

Apollitlerden biri ona ihtiyacım olduğunu haber veriyor. Kam çok güçlü olduğu için beslenmelerimin arası oldukça uzun oluyor. Ayrıca revirde de her zaman kanından bir yarım litre saklıyoruz. Her geldiğinde tekrar kan vererek benim için stokluyor.

İşe yarıyor mu? diye sordu Cassandra. Apollitlerin aksine Da-imonları hayatta tutan şey kan değildi, yaşam gücü ve kandaki güç onları yaşıtıyordu.

Çok uzun dayanmıyor ama o bana ulaşana kadar bir iki saatlik acil dönemi atlatmamı sağlıyor.

Yani o ikiniz için de öldürüyor aslında? dedi Wulf.

Başıyla onayladı ve Cassandra'nın ellerini tuttu. Benim için üzülme Cassandra. Beni bu dünyadaki her şeyden çok seven bir erkeğim var. Eğer o olmasaydı şu an ölmüş olurdun. Onunla sahip olduğum aşkı anlayabileceğini umuyorum.

Phoebe Cassandra'yı yanağından öptü. Şimdi dinlenmen lazım. Uzun bir gece oldu. Sana yiyecek bir şeyler göndermemi ister misin? Hayır, sağ ol. Sadece biraz uyumam lazım.

238

Sherrilyn Kenyon

İkinize de iyi günler. Phoebe odadan çıktı.

Wulf onun arkasından kapıyı kilitleti. Cassandra Phoebe'nin ona getirdiği koyu yeşil ipek geceliği giyerken, Wulf üzerindeki kızı çıkardı. Hafif şişkin karnına rağmen Phoebe'nin getirdikleri üzerine tam olmuştu.

Wulf yatağa çıktı ve onu sıcak kollarına aldı. Pekala, gerçekten nasılsın, villkat?

Bilmiyorum. Heyecanlı, garip bir geceydi. Yaşadıkları akımda yeniden canlanıyordu. Çok şey öğrenmiş ve çok şeye şaşırmıştı. Şimdiyse çok yorgundu. Evin için çok üzgünüm.

Omuz silktiğini hissetti. Evler yeniden yapılabilir. Kimse yaralanmadığı için mutluyum ben.

Ben de.

Gözlerini kapatıp sıkıca sarıldığında, Wulf onun rahatladığını hissetti. Yüzünü saçlarına gömdü ve yumuşak, kadınsı kokusunu içine çekti. Bu gece olan her şey onun da zihninde dönüp duruyordu.

En çok ise ekranda gördüğü bebeğin görüntüsü canlanıyordu gözlerinde. Elini Cassandra'mın kanuna koydu ve orada yaşayan bebeği hayal etti. Kendi bebeğini.

Oğullarım.

İkisinden de bir parçaydı. Bir Karanlık Avcı ile bir Apollit'in çocuğu. Hiçbir zaman bir araya gelmemesi gereken üd türün yarattığı. Düşman değillerdi, ona ne demesi gerektiğini bilmiyordu. O onun aşığıydı. Arkadaşıydı.

Bu gerçeklik yüzüne çarptığında afalladı. O, gerçekten arkadaşındı. Yüzyıllardır sahip olduğu ilk arkadaş. Bu üç haftada onunla hiç olmadığı kadar gülmüştü. Hikayelerini, korkularını dinlemişti. Bebeğin geleceği için hayallerini...

Ve onu kaybedecekti.

İçindeki öfke ve acı gitgide büyüyordu, ikinci bir şans tanınan diğer üç Karanlık Avcı'yı düşündükçe bunlara kıskançlık da ekleniyordu.

Kyrian ve Talon eşlerini bulduğu için mutluydu. Onlar iyi adamlardı.

Böyle bir nimetin kendisine bahşedilmesini ne kadar çok isterdi. Cassandra'yı kaybetmenin acısı dayanılmaz olacaktı. Bencildi, hem Cassandra'ya hem de bebeği istiyordu.

Hayatta ve sağlıklı.

Onu doğum gününden sonra da yaşatmanın bir yolunu bulabilseydi...

Bir şey olmalıydı. Tannlar her zaman açık bir kapı bırakırdı. Hikayelerinin sonu bu olamazdı. Ne gerekirse gereksin o açık kapıyı bulacaktı.

Aksi onun için kabul edilemezdi.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Cassandra akşam saat altıya kadar uyanmadı. Odada tek başınaydı. Kalktı, siyah yün bir hamile pantolonu ve Phoebe'nin ona verdiği büyük gri kazağı giydi.

Kapıyı açınca Chris, Wulf ve Kat'ın oturma odasının Temininde oturmuş yemek yediklerini gördü. Kendilerine çektikleri ziyafet karşısında ağzı açık kaldı.

Aç mısın? diye sordu Chris onun tereddütte eşikte durduğunu görünce. Yumul, hadi. Wulf, zamanındaki İskandinav ziyafetlerinden bu yana böyle bir şey görmediğini söyledi.

Cassandra üzerinde düzinelerle yemek çeşidinin durduğu sehpanın önüne gelerek onlara katıldı. Apollitlerin onlar için getirdiği yemeklerin çeşitliliği karşısında hayret etti. Et, balık

ve kızarmış tavuk vardı. Kızartılmış ve dilimlenmiş yumurtalar, patatesler, muzlar, elmalar... Sonu yoktu.

Kat parmaklarını yaladı. Shamus insanların ne kadar yemek yiyebildiklerini bilmediklerini, bu nedenle biraz abartmış olabileceklerini söyledi.

Biraz mı? diye sordu Cassandra küçük bir kahkaha atarak. Bir Karanlık Avcı ordusuna yetecek kadar yemek vardı.

Evet, biliyorum, dedi Kat gülümseyerek, ama hepsi de gerçekten çok iyi.

Cassandra kızarmış kuzu budundan bir lokma aldığı anda aynı fikri paylaştı.

Bak bu nane jölesi, dedi Kat tabağı uzatarak. Tadına bakana kadar bekle.

Wulf uzanarak Cassandra'nın çenesini sildi. Biraz yağ kalmış. Teşekkür ederim.

Wulf sıcak bakışlarla başını salladı.

Cassandra yemeğini bitirir bitirmez çok yediği için yürüyüşe çıkmak istedi. Wulf onunla birlikte yürüdü, herhangi bir şey olursa diye yalnız bırakmak istememişti.

Dairenden çıkarak yer altı şehrinin dükkanlarının bulunduğu merkeze gittiler, Cassandra vitrinlere baktı. Apollit şehrinin yaşayanlarının arasından geçerken Wulf'a olan düşmanlık somuttu.

Uzun boylu, altın sarısı saçlara sahip olan bu ırkın arasına karışması mümkün değildi. Wulfun onlardan olmadığı belliydi.

Cassandra bir vitrinin önünde bebek giysilerine bakarken on altı yaşlarında görünen ama geçen Apollit yılları düşünülürse aslında on bir ya da on ila yaşlarında olan bir genç adam yanlarına geldi. Pardon, dedi Wulf onu durdurarak.

Oğlanın gözlerinde panik belirdi.

Endişelenme evlat, sana zarar vermeyeceğim, dedi Wulf, sesi son derece nazikti. Sadece eşofman üstündeki amblemi soracağım. Cassandra eşofman üstünün üzerindeki birbirine geçmiş dairelerden oluşan amblemi görmek için döndü.

Oğlan Wulfun her an canını yakmasından korkuyormuş gibi yutkundtu. Bu Pollux Tarikatı'nın sembolü.

Wulfun gözleri tehlikeli bir şekilde karardı. 'Yani burada Dai-monlar saklıyorsunuz.

Hayır, dedi oğlan, daha da panikledi.

Bir sorun mu var?

Cassandra çocuğun arkasına bakınca kendi yaşlarında olan bir kadının yaklaştığını gördü. Üzerinde görev süresi dolmuş bir polis Sherrilyn Kenyon

olduğunu gösteren krem rengi bir üniforma vardı. Polis kelimesi burada insanların kullandığıyla aynı anlamda değildi aslında. Apollit polisleri sadece Daimonlar için vardı çünkü Apollitler nadiren kavga ederlerdi ve kanunlara saygılı davranırlardı.

Phoebe onlara Elysian polisinin Daimon olacak Apollitlerin şehirden çıkarılmasına eşlik etmek, onlara insan dünyasında gerekecek parayı vererek ulaşımını sağlamak için ücret aldıklarını anlatmıştı.

Sorun yok, dedi Cassandra, Buz gibi gözlerle Wulfu süzen memura.

Kadın, Wulf'a aşağılayan gözlerle bakarken oğlan kaçtı. Senden korkan bir çocuk değilim, Karanlık Ava. Zaten bu geceden sonra bana yapabileceğin bir şey de yok.

Yani?

Yann öleceğim.

Bu sözler Cassandra'nın yüreğini daralttı. Üzgünüm.

Kadın onu duymazdan geldi. Neden oğlumu korkutuyorsun? Wulf'un yüzü ifadesizdi ama Cassandra onun kadının sözlerinden en az kendisi kadar etkilendiğini büüyordu. Koyu renkli gözlerindeki şefkati gördü, sesindeki tonlamayı duydu. Sadece üzerindeki amblemin anlamını öğrenmek istedim.

Bizim amblemimiz, dedi kadın, dudakları hala bükülüydü. Burada her Apollit reşit olurken Pollux Kurallan'na uyacağına yemin eder. Antik tanrılar gibi birbirimize bağlıyız. Kendi topluluğumuza ve kardeşlerimize asla ihanet etmeyiz. Korkak da değiliz. Diğer Apollitlerin aksine doğum günlerimizden bir gün önce ritüel intihan etmeyiz. Apollo bizim acı içerisinde ölmemizi istedi ve biz bu kararma karşı gelmiyoruz. Oğlum ve akrabalarım şovumdan kaçmayı reddettiğim gerçeğini göstermek ve beni onurlandırmak adına o amblemi ghhuriar. Wulfun bakışları kuşkuluydu. Ama ben bu amblemi dışanda gördüm. Bir yıl önce öldürdüğüm oldukça vahşi bir Daimonun üzerindeydi.

Memurun yüzündeki aşağılama ifadesi yerini pişmanlığa bıraktı. Bu haber canını yakmış gibi gözlerini kapadı. Jason, diye fısıldadı. Ona ne olduğunu hep merak ettim. Çabuk öldü nrii?

Evet.

Memur içini çekti. Memnun oldum. İyi bir adamdı ama ölmeden bir gece önce korktu ve buradan kaçtı. Ailesi onu durdurmaya çalıştı ama o dinlemedi. Yeryüzünü görmeden ölmeyi reddettiğini söyledi. Onun dışarı çıkarıp gitmesini sağlayanlardan biri de kocamdı. Yukarıda tek başına çok korkmuş olmalı.

Wulf homurdandı. Bana hiç korkmuş gibi görünmemişti. Tam tersine öldürdüğü tüm insanların üzerine o amblemi dağlıyordu. Memur ilk iki parmağıyla üç kez çenesine vurdu, bu kutsa] bir Apollit geleneğiydi. Tanrılar huzur içinde yatmasına izin versin. Kötü ruhlardan beslenmiş olmalı.

Ne demek istiyorsun? diye sordu Wulf.

Masum insanları öldürmeyi reddeden Daimonlardanmış, diye açıkladı Cassandra. Onun yerine suçlulardan besleniyor. Suçlu ruhlar nefret ve öfkeyle doludur. Ruhlan çürümüştür, onunla beslenen Daimon yeterince güçlü değilse zehir onları ele geçirir ve onlar da artık kötü olurlar.

Memur onayladı. Anlaşılan Jason bu işin kurbanı olmuş. Onu öldürdüğünde muhtemelen o da ölmeyi istiyordu. Bir ruhun kişiyi ele geçirip ona hükmetmesi gerçekte bir işkencedir. Ya da bana söylenen bu. Kadın içini çekti. Şimdi izin vererseniz kalan vaktimi mümkün olduğunca ailemle geçirmek istiyorum.

Cassandra ona iyi dileklerini sundu.

Memur bir baş selamının ardından yanlarından ayrıldı ve oğlunun peşinden gitti.

Wulf giden kadını izledi, gözleri karanlık ve hüznüldü. Demek Daimonlar konusunda benimle eğlenmiyordun.

Elbette eğlenmedim.

Sherrilyn Kenyon

Wulf bunu düşündü. Karanlık Avcıların bilmediği çok şey vardı. Bu onu çok şaşırttı.

Cassandra haklıydı. Karanlık Avcılar, Daimonları yok etmek için çok vakit harcıyorlardı ve onları anlamaları gerekirdi.

Ya da gerekmezdi. Ardından üzölmeyeceğın birini öldürmek daha kolaydı. Her şeyi siyah ve beyaz olarak görmek çok daha iyiydi.

İyi ve kötü.

Hadi gidip Phoebe'yi görelim, dedi Cassandra elini tutup onu başka bir koridora götürdü. Bana istediğim zaman uğrayabileceğimi söylemişti.

Kardeşinin dairesine ulaşmaları çok vakit almadı. Şehrin Phoebe'nin bulunduğu tarafı onlarıkinden çok daha hareketliydi.

Cassandra kilide Phoebe'nin kodunu girerken Wulf kenarda durup telaşla yanlarından geçip giden Apollitleri izledi.

Cassandra geleceğı düşünmemek için elinden geleni yapıyordu. Ya da son gecesini ailesiyle birlikte geçiren memuru. O da çok yakında bir gün aynı şeyi Wulfla yapacaktı.

Wulf u kendinden uzaklaştırmaya ihtiyaç duyuyordu. Onu kendine yaklaştırmazsa ölümü de çok canım yakmazdı.

Hala kız kardeşlerinden birinin onunla olduğu gerçeğine odaklandı.

Kapı kayarak açıldı.

Cassandra odaya girdiği anda dondu. Phoebe, kanepede Urian'ın üzerindeydi. Çıplak bedenleri odaya serpiştirilmiş olan mumların loş ışığında mükemmel görünüyordu.

Onlan iş üzerinde yakalayan Cassandra'nın soluğu kesildi.

Phoebe sıçrayarak başını kaldırdı, ağzı kanla kaplıydı.

Cassandra utanç içinde bir adım geriledi ve kapıyı kapadı. Ah, gerçekten de kötü zamanlama.

Ne? diye sordu Wulf ona dönerek.

Neyse ki onların da Apollitlerin çoğu gibi beslendiğini görerek öfkelenmemişti. Cassandra, Wulf'un elini tuttu. Senin onunla daha sonra konuşacağım.

Gecenin Öpücüğü

Wulf kolay ikna olmuyordu. Ne oldu?

Cassandra yaşadığı tecrübeyi kız kardeşinin beslenme şeklini, sertçe yargılayacak olan bu Karanlık Avcıyla paylaşmak istemedi. Dairenin kapısı açıldı.

Cassie? Phoebe'nin üzerinde şu an mavi bornozu vardı. Yüzü ve ağzı temizdi ama saçları karma karışıktı. Bir terslik mi var? Acil bir şey değil, dedi Cassandra telaşla. Git ve işini bitir sonra konuşuruz.

Phoebe yavaşça kızarak içeri girdi.

Wulf kahkahalara boğuldu. Dur, tahmin edeyim. Urian içeride onunla birlikte.

Cassandra'nın yüzü kardeşininkinden daha fazla kızardı.

Wulf daha çok güldü.

Hiç komik değil, Wulf, diye terslendi Cassandra. Biri bizi böyle yrakalasa ne hissederdin?

Onlan öldürmem gerekirdi.

Bak işte. Urian'ın da aynı şeyi hissettiğinden eminim. Şimdi bir an önce buradan gidelim ki bu konuyu daha fazla düşünmeyeyim, aksi takdirde ikisinin çıplak halini aylar boyu kabus olarak göreceğim. Koridora döndüklerinde küçük bir kız çocuğu koşarak Wulfa geldi. Başını kaldırarak suçlayan gözlerle ona baktı. Kız kardeşimi bu gece kulaklarını yıkamadığı için gerçekten öldürecek misin? Kızın bu sorusu karşısında ikisinin de ağzı açık kaldı. Pardon? dedi Wulf.

Annem Karanlık Avcıların söz dinlemeyen küçük kız ya da erkek çocukları öldürdüğünü söyledi. Alycia'yı öldürmem istemiyorum. O kötü değil sadece kulaklarının ıslanmasından hoşlanmıyor.

Wulf kızın karşısında diz çöktü ve onun yüzüne gelmiş olan saç-larını iterek düzeltti.

Küçüküm, ne kardeşini ne de burada bulunan başka birini inciteceğim. Söz.

Sherrilyn Kenyon

Dacia! diye haykırdı bir adam hızla öne atılarak. Sana koyu renk saçlı binleriyle asla konuşmamı söylemiştim. Kızım kucakladı ve Wulf'un kızını öldürmesinden korkarak hızla kaçtı.

Kimse size bizim Apollitlere dokunmadığımızı söylemedi mi? diye seslendi Wulf arkaından.

Tanım, diye fısıldadı. Bunca zamandır tek korktuğum kişinin Christopher olduğunu sanıyordum.

Yanından geçen bir adam bu sözlerine Wulf'un çizmelerine tükürerek cevap verdi.

Hey! diye kızdı Cassandra adamın arkasından giderek. Kaba olmaya hiç gerek yok.

Adam ona da tiksintiyle baktı. Onun gibi birinin sana dokunmasına nasıl izin veriyorsun? Bence seni öldürmeleri için Daimonlara bırakmalıydık. Senin gibi bir fahişenin hak ettiği budur.

Gözü kararan Wulf, Apollit'e vurdu. Sert. Apollit geriye doğru sendeledikten sonra karşı saldırıya geçti.

Adam Wulf u karnından yakalayarak duvara çarptı. Cassandra bu görüntü karşısında haykırdı, onlan durdurmak istedi ama bu karnındaki bebeğe zarar verebilirdi.

Birdenbire Apollitler ortaya çıkarak onlan ayırmak üzere geldiler. Urian bile bir anda orada belirdi.

Wulf u geri iten Urian oldu. Ten rengi kül gibiydi ve Urian'm çok halsiz olduğu gözle görülüyordu. Buna rağmen Apollit ile Wulfun arasına girerek ellerini adamlann omuzlarına koydu.

Yeter! diye haykırdı ikisine birden.

İyi misin? diye sordu Wulf ona.

Urian ikisini de bıraktı. Apollit diğerleri tarafından götürülürken vahşi gözlerini onlara dikti.

Gözlerden irak ohnalısm. Karanlık Avcı. dedi Urian, sesi daha öncekilerden çok daha nazikti. Elini terle kaplı alnından geçirdi.

Gerçekten iyi görünmüyorsun, dedi Wulf onun uyarısını duymazdan gelerek. Bir şey ihtiyacın var mı?

Urian başını iki yana salladı, sadece biraz dinlenmem gerekiyor. Dudaklarını bükerek Wulfa baktı. Bu süre zarfında başını derde sokmadan durabilir misin?

Un? Yanlanna gelen Phoebe sordu. Çok mu aldım?

Urian in yüzü anında yumuşadı. Phoebe'yi yanına çekerek alnından öptü. Hayır, aşkım. Sadece yorgunum. İyi olacağım.

Geri çekildi ve daireye doğru yürümeye başladı. Sendeledi. Saçmalık, dedi Wulf. Cassandra ne yaptığım anlayamadan Wulf Urianin kolunu omzuna attı ve kendi dairelerine doğru yürümeye başladı.

Ne yapıyorsun? diye öfkeyle sordu Urian.

Seni bayılmadan önce Kat'e götürüyorum.

Urian tısladı. Neden? O benden nefret eder.

Ben de öyle ama ikimiz de sana borçluyuz.

Dairelerine giderken Cassandra ağzını bile açmadı, Phoebe de peşlerinden geliyordu.

İçeri girdiklerinde Kat ile Chris kağıt oynuyorlardı.

Ah, Tanrım, ne oldu? diye sordu Kat, Urian'ı görür görmez. Sanınm ondan çok kan aldım, dedi Phoebe, güzel yüzünde endişeden çizgiler belirmişti.

Wulf, Urian'ı kanepeye yatırdı. Ona yardım edebilir misin? diye sordu Kat'e.

Kat, Wulf u iterek yaklaştı. İki parmağını kaldırıp Urian'a gösterdi. Kaç parmak görüyorsun?

Altı.

Kat ona hafifçe vurdu. Kes şunu. Bu ciddi.

Urian gözlerini iyice açarak eline odaklanmaya çabaladı. Sa-nmm... üç.

Kat başını iki yana salladı. Geri döneceğiz.

Kat ikisini birden odadan ışınlarken Cassandra şaşkınlıkla izledi. Bunu neden Stiyker bizi kovalarken yapmadı? diye sordu Chris.

Sherrilyn Kenyon

Onu Kalosis'e götürüyor, Chris, diye cevapladı Phoebe. Hiçbirinizin sadece Spathi Daimonlar ve tüm dünyayı yok etmek isteyen çok kızgın bir tannça tarafından yönetilen bir aleme gitmek isteyeceğini sanmıyorum.

Biliyor musun? dedi Chris. Burada olmaktan gerçekten hoşlandım. Şu an Kat'in elini gördüğümden bahsetmem bile gerek yok. Kat'in kartlarını kaldırıp baktı ve bir küfür savurdu. Blöf yaptığını anlamam gerekirdi.

Cassandra dikkatle kız kardeşini inceledi. Yüzü endişeliydi ama buna rağmen daha öncekinden çok daha iyi görünüyordu. Yanakları pembe, cildi parlaktı.

Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim, dedi Cassandra, yüzü yine ısınıvermişti.

Dileme. Tabii bunu bir alışkanlık haline getirme ama hatırlatmak isterim ki eğer içeri girmeseydin onu öldürmüş olabilirdim. Bana çok fazla kan aldığımı söylememek gibi bir eğilimi var. Bu bazen beni korkutuyor.

Wulf kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Yani Daimonlar kan kaybindan ölüyor mu?

Sadece onlardan emildiğinde, diye cevapladı Cassandra. Phoebe ona kaşını kaldırarak baktı. Bunu bize karşı kullanmayı mı planlıyorsun?

Wulf başını iki yana salladı. Başka bir adamın boynunu em-mektense ölmeyi yeğlerim. Bu iğrenç. Hem sen bana Apollitlerin bu şekilde Daimonlara dönüştürüldüklerini söylememiş miydin? Bu da şu soruyu akla getiriyor, Karanlık Avcıların nihlan yok. onlar da Daimon yapılabiliyor mu?

Evet ama Karanlık Avcı kam Daimonları zehirli or, dedi Chris kendi kağıtlarını kanştırırken. Daimonların sizden beslenememe ya da sizi dönüştürememe sebebi bu değil mi zaten?

Olabilir... dedi Phoebe. Ama bedensiz ruhlar Karanlık Avcılara sahip olabilirler, Uri ile ben ruhları paylaştığımıza göre bu da senin bir

Daimon ile Karanlık Avcının da paylaşım paylaşamayacağını merak etmene sebep oluyor.

Bunu hiç öğrenmemeyi umalım, dedi Wulf, Chris'in önünde duran koltuğa oturmaya giderken.

Phoebe, Cassandra ya döndü. Beni ne için görmeye gelmiştin? Bebek için bir anı kutusu hazırlıyorum. Benden mektuplar ve resimler. Ona halkımız ve ailemiz hakkında bir şeyler birtakım hatıralar, sen de oraya bir şeyler koymak ister misin diye merak etmiştim. Neden böyle bir şeye ihtiyaç duyuyorsun? Ona bilmek istediği her şeyi anlatmak bizi daha mutlu eder.

Cassandra kardeşinin duygularını incitmemek için tereddütte kaldı. Burada büyüyemez, Phe. Wulfla birlikte insanların dünyasında olmalı.

Kız kardeşinin gözlerinden ateş çıktı. Neden burada büyüyemiyormuş? diye ısrarcı oldu Phoebe. Biz de onu Wulf kadar koruyabiliriz. Muhtemelen ondan da iyi koruruz.

Chris ona kağıtlarını uzatırken Wulf başını kaldırdı. Ya o Cassandra'dan daha fazla insan özelliğine sahip olursa? Burada güvende olur mu?

Phoebe'nin yüzünde beliren düşünceli ifade her şeyi söylüyordu. Hayır, olmazdı. Bu gece Wulf a gösterilen tavır bunu doğrulamıştı. Apollitler de insanlara karşı insanların onlara karşı oldukları kadar tahammüllüydü.

En azından artık onları yakmak için kazıklara bağlamıyorlardı. En azından eskisi kadar sık değil.

Wulf anlamlı gözlerle Phoebe'ye baktı. Onu ve çocuklarını senden çok daha kolay koruyabilirim. Burada bir insan ruhunun bulunması halkının kaldıramayacağı bir şey. Özellikle de Karanlık Avcılara olan nefretlerini düşünürsek. Büyük darbe. Oğlumu öldürmek, insan ruhunu almak ve en çok nefret ettiğiniz şeyden intikam almak.

Phoebe onayladı. Sanırım haklısın. Cassandra'nın elini tuttu. Evet, kutuya onun için bir şeyler eklemek isterim.

Sherrilyn Kenyon

Wulf ile Chris kağıt oynarken Cassandra yatak odasına gitti ve gati'nin onlar için evden getirdiği büyük gümüş kutuyu, kağıtlar ve kalem getirdi.

O ve Phoebe bebeğe mektuplar yazdılar. Bir süre sonra Phoebe işlerini halletmek için onu yalnız bıraktı.

Cassandra odasında tek başına oturarak oğluna yazdığı mektupları inceledi. Onun büyüdüğünü görmeyi nasıl da istiyordu. Oğlunu yetişkin bir adam olarak görebilmek için her şeyini verirdi.

Belki de Wulf bir Avcı Adamla irtibat kurup onu zamanda flerlete-bilirdi. Sadece bir bakmak için. Sadece neler kaçıracağım görmesi için.

Bu daha da kötü olabilirdi gerçi. Ayrıca hamile bir kadın zaman portallannda yolculuk yapamazdı.

Umanm babana benzersin, dedi, içeride büyümekte olan küçük bebeği gözünde canlandırarak kamım okşarken. Onun Wulf a benzeyen siyah ve dalgalı saçlarını görebiliyordu. Uzun boylu ve kaslı olacaktı.

Ve anne sevgisini bilmeden büyümek zorundaydı. Tıpkı Wulf un onun ölümünü izlemek zorunda olduğu gibi...

Başka bir kağıda uzanırken boğazına bir hıçkırık takıldı. Gözyaşlarını içine atarak hızla yazmaya başladı, oğluna onu ne kadar çok sevdiğini anlattı. Onunla fiziksel olarak birlikte olamasa da manevi açıdan hep yanında olacağını anlattı.

Onu izlemenin bir yolunu bulacaktı. Her zaman.

Mektubu bitirdi, kutuya yerleştirdi ve diğerlerinin hala kağıt oynadığı salona döndü. Yalnız olmaktan korkuyordu. Yalnız kaldığı anda düşünceleri ona haince işkence ediyordu.

Chris ile Wulf düşüncelerinin geleceğe kaymasını engellemekte ustaydı. Hiç istemediği zamanlarda bile onu güldürmeyi başanyoriardı.

Chris, Cassandra'yı da oyuna dahil edip kağıtları dağıttığı sırada Phoebe elinde bir kitapla geldi.

O da ne? diye sordu Cassandra, Phoebe kitabı yanındaki koltuğun üzerinde duran kutuya koyarken.

Gecenin Opucuğu

Apollit peri masalları kitabı, dedi Phoebe. Annemin biz çocukken okuduğu, hatırladın mı? Donita onları dükkanında satıyor, ben de gidip bebek için bir tane aldım.

Wulf tüm kuşkuculuğuyla kitabı aldı ve sayfaların çevirerek kaş-lanını çattı. Hey, Chris, dedi kitabı Yardımcısına vererek. Yunanca okuyabiliyorsun, değil mi?

Evet.

Burada ne yazıyor?

Chris içinden okumaya başladı ve sonra kahkahalara boğuldu. Çok güldü.

Cassandra onları çocukken annesinin okuduklarının bir kısmını hatırlayınca sindi.

Chris gülmeye devam etti. Onu sen yetiştireceksen bebeğin bunları görmesini isteyeceğinden pek emin değilim.

Dur tahmin edeyim, dedi Wulf gözlerini kısarak Phoebe'ye bakarken. Babasının onu avlayıp kafasını keseceğine dair kabuslar görecek çocuk.

Öyle denebilir. Ben özellikle birini çok sevdim: 'Büyük Şeytan Acheron.' Chris başka bir hikayeyi açarken sustu. Ah, dur... Bunu seveceksin. Kötü İskandinav Karanlık Avcı'dan da bahsetmişler. Cadı ile fırın hikayesini hatırlıyor musun? Buradaki de sen ve ocak. Phoebe! diye azarladı Wulf ona bakarak.

Ne? diye sordu Cassandra'mn laz kardeşi masumca. Bu bizim mirasımız. Siz de Şeytan Apollit Andy ya da Katil Daimon Daniel gibi değişik hikayelere sahipsiniz. İnsanların filmlerini görüp kitaplarını da okudum. Onlar da halkıma karşı kibar sayılmaz. Bizi sevgi ve duygudan yoksun, ruhsuz katiller olarak betimliyorlar.

Evet, pekala, dedi Wulf, halkın gerçekten de ruh emici iblisler. Phoebe bu sözler karşısında başını dikti. Sen hiçbir bankacı ya da avukatla tanıştın mı? Söyle bana, hangisi daha kötü, benim Urian'ım mı yoksa onlar mı? En azından bizim yemeğe ihtiyacımız var, onlarsa sadece kar peşinde.

Sherrilyn Kenyon

Cassandra onlann bu kapişmalarına güldükten sonra kitabı Chris'in elinden aldı. Düşünceni takdir ediyorum, Phe ama en azından karanlık Avcıları şeytan olarak göstermeyen bir kitap bulabilir miyiz?

Öyle bir şeyin var olduğunu sanmıyorum. Ya da varsa ben hiç görmedim.

Harika, diye mırıldandı Wulf başka bir kağıt çekerek, harika. Zavallı oğlumun çocukluğu karabasanlarla geçecek.

İnan bana, dedi Chris, Wulf a karşı iddiasını artırarak. Babası sensen çocuğun en küçük problemi bu kitap olacak.

Ne demek istiyorsun? diye sordu Cassandra.

Chris kartlarını bırakarak Cassandra'nın gözlerinin içine baktı. Küçük bir çocukken beni koca bir yastığın üzerinde taşırlardı. Dört yaşma gelene kadar takmam gereken el yapımı bir kaskım vardı. Çünkü sinirlendiğin anda kafanı bir yerlere vurmaya başlıyordun. Beyninin hasar almasından korktum.

Beynim iyi durumda, dedi Chris, ama egom ve sosyal hayatım yerlerde sürünüyor. Çocuğa neler yapacağım düşündükçe ürperiyorum. Chris sesini kısarak Wulf un İskandinav aksanını taklit etmeye başladı. Kıpırdama, berelenebilirsin. Ah, hapşırdı, Belçika'dan bir uzman getirtelim. Baş ağrısı mı? Odin komşun, bir tümör olabilir. Acele edin hemen bir tomografi çektirelim.

Wulf eğlenerek onu omzundan itti. Ve hala hayattasın.

Sana çocuk doğurmak için. Chris, Cassandrayla göz göze geldi. 'Tam bir cehennem hayatı. Sonra Chris bakışlarını indirerek düşünüyormuş gibi yaptı. Ama dışarıda çok daha kötü durumda olanlar var. Cassandra bu itiraftan hangisinin daha çok etkilendiğine karar veremedi. O mu, Wulf mu?

Chris ayağa kalarak üzerinde içeceklerin ve atıştırma malıkların bulunduğu servis masasına gitti. Bardağına biraz daha kola doldurup cips aldıktan sonra Wulf la oynadıkları oyuna devam etmek üzere döndü.

Geceyansmdan biraz önce Urian onlara katıldı. Daha öncekinden çok daha iyi dunundaydı. Sarıya çalan esmer teni sağlıklı bir ışıltıya

253

sahipti. Gözleri parlıyordu ve saçlarını ilk kez omuzlarına dökü lür şekilde açık bırakmıştı. Cassandra, Phoebe'ye hak verdi. Kocasını inanılmaz derecede yakışıklıydı.

Siyahlara büründüğünde Urian"la bir Karanlık Avcı arasında peğ fark yoktu. Yaşamak için ihtiyaç duydukları şey dışında.

Urian yanına gidince Phoebe gülümsedi.

Wulf gülümsemedi. Aslında iki adam arasındaki gerilim çok şiddetliydi.

Sorun ne, Karanlık Avcı? diye sordu Urian kolunu Phoebe'nin omzuna dolarken. Ölmemi mi bekliyordun?

Hayır, sadece sağlığımı kazanmak için kinini öldürdüğünü merak ediyordum.

Urian kısa bir kahkaha attı. 'Yediğiniz ineklerin katledilmekten mutlu olduklarını söyleyemeyeceğim.

Onlar insan değil.

Urian küçümsedi. Fark etmediysen diye söylüyorum, Karanlık Avcı, dışarıda insan olmayan pek çok kişi var.

Urian, Phoebe'nin elini tutarak kapıya doğru ilerledi. Gel, Phe. Kalosis'e dönmeden önce fazla zamanım yok ve olanı da düşmanlarla geçirmek istemiyorum.

Urian ile Phoebe'nin hemen ardından Chris de yatmaya gitti.

Cassandra ve Wulf yalnız kaldılar.

Kat iyi mi sence? diye sordu Wulf, Chris'in bardağını alıp cipsleri toplarken.

İyi olduğundan eminim. Muhtemelen çok yakında döner. Cassandra kardeşinin bebeğe yazdığı mektupları toplayarak kutuya koydu.

Aldığı kitabı gördükten sonra kardeşinin mektuplarında yazdıklarını düşünerek ürperiyorum.

Hımm, dedi Cassandra kutuya bakarak. Belki de onlan önce sana okumalıyım...

Benden boynuzlu bir iblis olarak bahsediyorsa görmek isterim.

Cassandra'nın bakışları kucağına ve orada oluşan şişliğe indi. Bunu bilmiyorum. Tecrübelerime göre sen azgın bir iblissin.

Wulf kaşını kaldırdı. Öyle miyim?

Hı-hı. Hem de çok azgın.

Wulf güldü ve onu yavaş ama ateşli bir şekilde öptü. Limon tadındasın, diye fısıldadı dudaklarını ayırmadan.

Cassandra balığına sıkıdığı limonu hatırlayarak dudaklarını yaladı. Wulf çöküş tadındaydı, vahşi, şiddetli bir çöküş, Cassandra'nın kalp atışları hızlandı.

Ah, ah, durun, kör olmak istiyorum!

Kat'ın sesini duyan Wulf geri çekildi.

Cassandra başını çevirerek eşikte duran arkadaşına baktı.

Kat kapıyı arkasından kapadı. Tann'ya şükür ki kimse çıplak değil.

Üç saniye daha bekleseydin olabilirdik, diye alay etti Wulf. İyyy! Kat geri çekildi.

Gereksiz bilgi.

İlerledi ve karşılarına geçip oturdu. Esprisi bir yana bırakılırsa Kat'ın yüzü sıkıntılıydı.

Wulf da onun gelişine biraz sıkılmıştı.

Cassandra ondan uzaklaşarak Kat'e döndü. Bir terslik mi var? Biraz. Stryker ortadan kaybolmanızdan hiç mutlu değil. Yo-kedici de bana çok kızgın. Hem de çok. Neyse ki benim de içine girdiğim dokunulmazlık yasasını iptal etmedi. Bu bana biraz zaman kazandırıyor ama Stryker'ın buna ne kadar uyacağını bilemiyorum. İptal ederlerse sana herhangi bir uyan gelir mi? diye sordu Wulf. Bilmiyorum.

Urian'la ne oldu? diye sordu Cassandra. Onun bize yardım ettiğini öğrendiler mi?

Hayır, sanmıyorum. Ama size şunu söyleyeyim, Stryker, Urian'ın bize yardım ettiğini öğrenirse ona yapacaklarından korkuyorum. Senin ve bebeğin ölmesini istiyor.

Cassandra yutkunarak konuyu değiştirdi. Peki, siz ikiniz ne yaptınız?

Urian'ı evinin önüne attım ve orada bıraktım, kimse ona yardım ettiğimi bilmiyor. Beni onun yanında gören biri olursa hemen şüphelenirdi. Yüz yıllardan beri bir arkadaşlığımız olmadı. Samimi bile değildik.

Neden? diye sordu Cassandra. Oldukça kibar birine benziyor. Biraz itici ama bundan dolayı onu suçlayamam.

Hayatım, inan bana buradaki Urian farklı. Benim on bir bin yıldır tanıdığım adamdan çok farklı. Benim tanıdığım Urian babası emir verdiği anda birini ya da bir şeyi tereddütsüz öldürür. Onu kendisine karşı gelen Daimonların boyunlarını kopanırken gördüm ve ona ihanet eden Avcı Adamlara neler yaptığını bilmek dahi istemezsiniz. Wulf sehpa duran içkisine uzandı. Karanlık Avcıların kaçış deliklerinden asla çıkamamalarının sebebi Spathiler değil mi?

Kat onayladı. Kaçış delikleri sizi doğruca Kalosis'in merkezindeki ziyafet salonuna çıkarır. Şehrin tam ortasına. Karanlık Avcılar anında öldürülür. Avcı Adamlara bir şans tanınır. Ya Yokedici'yle işbirliği yapacaklarına dair yemin eder ve kurtulurlar ya da ölürler. Peki ya Daimonlar?

Spathiler tarafından eğitilmeyi kabullendikleri sürece hoş karşılanırlar ve savaşçı kodlarındaki rütbeleri yükselir. Zayıflık gösterdikleri anda onlar da öldürülürler.

Wulf usulca nefes verdi. Cehennem gibi bir yerden geliyorsun, Kat.

Orası geldiğim yer değil. Ben Olympos'tan geldim. Yokedici'yle nasıl bir ilgin var o zaman?

Cassandra da bunu merak ediyordu.

Kat süklüm püklüm oldu. Bunu gerçekten anlatamam. Neden? diye sordu Cassandra.

Kat omuz sükti. Bu kimsenin konuşmadığı bir konu. Ya da en azından benim.

Bu çok rahatsız ediciydi ve Cassandra'ya hiçbir şey söylemiyordu ama aklında başka şeyler de vardı. Sence Stryker bizi burada bulabilir mi?

Dürüstçe söylemek gerekirse bilmiyorum. Stryker'ın Apollit ve Avcı Adam topluluklarında pek çok casusu var. Bizi daha önce bulma sebebi de bu. Anlaşılan Infemo'daki Avcılardan bir tanesi onunla çalışıyormuş ve biz kapıdan içeri girdiğimiz anda onunla iletişime geçmiş.

Wulf şehre açılan kapıyı gösterdi. Yani buradakilerden biri her an bize ihanet edebilir mi?

Yalan söyleyip hayır diyemem. Bu mümkün.

Korku yüreğini sararken Cassandra yutkundu. Güvenli bir yer var mı?

Şu an için, hayır.

157

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Cassandra yatmak üzere hazırlanıyordu. Wulf hala Kat ile birlikte dışarıda ihtiyaç duyulduğu anda Elysia'dan kolay kaçış planları hakkında beyin fırtınası yapıyorlardı.

Cassandra kaçmaktan yorulmuştu. Sürekli olarak kovalanmaktan işe güzel yanından bak, hepsi doğum gününde sona erecek.

Bu düşünce her nedense ona rahatlatıcı gelmedi. İçini çekerek elini anı kutusundaki mektuplarda gezdirdi. Cassandra, kullandığı krem renkli kağıtlardan farklı mühürlü, gri parşömeni fark edince duraksadı.

Bunu oraya ekleyen kendisi değildi. Wulfun kız kardeşinin yazacakları konusundaki korkulan Cassandra'yı daha da meraklandırı.

Alnını kınıştırarak somurturken mektubu aldı ve üzerine baktı. Mührü gözden geçirdikten sonra zarar vermeden açtı.

Erkeksi, akıcı el yazısını okumaya başladığında kalbi duracak gibi oldu.

Sevgili oğlum,

Sana isminle hitap edebilirdim ama annenin karar vermesini bekliyorum. Sana Albert Dalbert demesinin şaka olduğunu umuyorum.

Gecenin Öpücüğü

Cassandra buna gülmek için durdu. Bu aralarındaki bir şakaya en azından çoğu zaman. Ciddileşerek okumaya devam etti.

Haftalardır annen bu kutu için büyük bir şevkle anı topluyor. Onun hakkında bilmediğin bir şey kalmasından korkuyor, onun güçlülüğünü ilk elden öğrenemeyecek olman benim de canımı sıkıyor. Bunu okuduğunda onun hakkında yaptığım her şeyi bileceksin.

Ama onu tanıyamayacaksın ve bu bana çok büyük acı veriyor. Keşke seninle konuşurken yüzündeki ifadeyi gö-rebilseydin. Saklamak için çok uğraştığı hüznü de. Bunu ne zaman görsem içim deşiliyor.

Seni çok seviyor. Konuştuğu tek şey serisin. Ondan senin için pek çok emir aldım. Seni amcan Chris'i çıldırttığım gibi çıldırtma iznim yok. Her hapşırığında doktor çağırma iznim yok, arkadaşlarınla ben bir yerine bir şey olur mu diye çıldırmadan itişip kakışmakta özgürsün.

Evlenip çocuk sahibi olman konusunda zorbalık yapma iznim de yok. Asla.

En önemlisi de on altı yaşında kendi arabam seçme hakkına sahipsin. Seni bir tankın içine oturtmamalıymışım. Buna bakacağız. Seni iyi tanımadan bu son konu hakkında ona söz vermeyi reddettim. Diğer ırısanların yollarda nasıl araba sürdüğünü çok iyi bilmemden bahsetmiyorum bile. Yani bir tankın olursa üzgünüm. Benim yaşımdaki bir adam en fazla bu kadar değişebilir.

Geleceğimizde ne olduğunu bilemiyorum. Tek umudum nihayetinde benden çok annene benzemen. O iyi bir kadın. Nazik bir kadın. Hayatı çok zor ve üzüntülü geçmesine rağmen

sevgi ve şefkatle dolu. Tüm hasarlarına asalet, onur ve bende olmayan bir espri anlayışıyla katlanmayı başarıyor.

Sherrilyn Kenyon

En önemlisi de yüzyıllardan beri kimsede görmediğim bir Oesarete sahip. Tek umudum onun en iyi yönlerini alman benim de kötü yönlerimin hiçbirini almaman, paha fazla ne söyleyebileceğimi gerçekten bilemiyorum.

Sadece bu kutuda benden de bir şey olması gerektiğini düşündüm.

Sevgiler,

Baban

Yazdıklarım okurken Cassandra'mn gözlerinden yaşlar boşandı. Ah, Wulf, diye soludu, onun alenen kabul etmeyeceği şeyleri görmek kalbini parçaladı. Kendini onun gözlerinden görmek çok garipti. Kendini hiçbir zaman cesur olarak addetmemişti. Güçlü olduğunu da düşünmemişti.

Karanlık şampiyonuyla tanıştığı geceye kadar.

Cassandra mektubu katladı ve yeniden mühürlerken bir şeyi fark etti.

Wulfu seviyordu. Umutsuzca.

Bunun ne zaman olduğundan emin değildi. Onu ilk kollarının arasına aldığı anda olabilirdi. Ya da isteksizce onu evine aldığı anda.

Hayır, hiçbirisi değildi. Ona, kamına güçlü elleriyle dokunup bebeğin onun olduğunu söylediği an aşık olmuştu.

Karanlık Avcı olsun ya da olmasın o iyi bir adamdı, antik bir barbar olmasına rağmen harikaydı.

Kapı açıldı.

İyi misin? Wulf telaşla yatağa geldi.

İyiyim, dedi Cassandra boğazını temizleyerek. Şu aptal hamilelik hormonları. Her şeye ağlıyorum. Of!

Wulf yanaklarındaki yaşları sildi. Tamam. Anlıyorum. Zamanında pek çok hamile kadın gördüm.

Yardımcıların mı?

Onayladı. Hatta birkaç bebeği ben doğurttum.

Sahi mi?

Alı, tabii ya. Modern yollar ve hastaneler yokken, dirseklerime kadar plasentaya daldığım günler pek güzeldi.

Cassandra güldü ama zaten onun yanında hep gülüyordu. Ona kendini iyi hissettirmeyi inanılmaz derecede iyi biliyordu.

Wulf her şeyi bir yana bırakmasına yardım etti. Uyumahsın. Dün gece iyi dinlenemedin.

Biliyorum. Uyuyacağım. Söz.

Cassandra geceliğini giydikten sonra onu yatağa yatırdı, ışıkları kapadı ve yalnız bıraktı. Cassandra karanlıkta yattı, düşünüyordu.

Gözlerini kapatarak ikisini Wulfun evinde hayal etti, etraflarında koşuşturan çocuklar vardı.

Komik, bugüne kadar bir çocuk yapmayı bile hayal etme cüretini gösterememişken şimdi mümkün olduğu kadar çok çocuk yapabilecek zaman istiyordu.

Wulf için.

Kendi için.

Aslında halkının hepsi yaşamak için daha fazla zamanlan olmasını istemişlerdi. Annesi, kız kardeşi bile.

Sen de bir Daimon olabilirsin.

Belki ama sevdiği adam onu öldürmeyi onur meselesi yapardı. Hayır, bunu ikisine de yapamazdı. Buradaki diğer Apollitler gibi ölümünü Wulf'un yazmış olduğu vakarla karşılayacaktı.

Ve o arkasında kalıp onun için gözyaşı dökenecekti...

Cassandra ırkıldı. Keşke kaçacak cesareti olsaydı ve Wulf ölümünü asla görmeseydi. Göçüp gittiğini bilmeseydi. Bu ona büyük zalimlikti.

Bunun için çok geçti. Korumasına ihtiyacı varken ondan kaçabilme ihtimali yoktu. Tek yapabileceği onun da kendisini kendisinin onu sevdiği kadar çok sevmesini engellemektir. Sherrilyn Kenyon

Sonraki üç gün boyunca Cassandra bir şeylerin olacağına dair garip bir hisse kapıldı. Wulf ile Kat birlikteyken ne zaman yanlarına gitse ikisi de birdenbire susup asabi tavırlar sergiliyorlardı.

Chris, Phoebe'nin sıkılmaması için onu elektronik aletler almaya götürdüğü yerde tanışmış olduğu bir grup genç Apollit kızla meşguldü. Apollit kızlar onun koyu renklerini egzotik bulmuş ve onun teknoloji ve bilgisayar dehasına hayran kalmışlardı.

Öldüm ve Valhalla'ya gittim! diye haykırmıştı Chris kızlarla tanıştığı gece. Bu kadınlar beyni olan erkekleri takdir ediyor ve yanık bir tenim olmamasını da umursamıyorlar. Hepsi öyle. Harika!

Onlar Apollit, Chris, diyerek uyardı onu Wulf.

Tamam, ne olmuş? Sen de Apollit bir yavru buldun. Ben de istiyorum. Ya da iki, üç, hatta dördünü birden. Çok havalı.

Wulf başını iki yana salladı ve onu kızlarla baş başa bırakmadan önce son bir kez uyardı. Boynuna yaklaşırlarsa, kaç.

Beşinci gün Cassandra gerçekten endişelenmeye başladı. Wulf, Cassandra uyandıktan beri asabiydi. Ayrıca Kat bir gece önce saatler boyunca ortadan kaybolmuştu ve ikisi de ne peşinde olduklarını Cassandra'ya söylemiyorlardı.

Wulf ona ürkek bir tayı hatırlatıyordu.

Bilmem gereken bir şey var mı? diye sordu Cassandra, Kat i salonda köşeye kısırdıktan sonra.

Gidip Phoebe'yi falan bulacağım, dedi Kat kapıya doğru fırlarken.

Hızlı bir çıkış yaptı.

Benim de yapmam gereken bir şey... Wulf duraksadı.

Cassandra bekledi.

Evet, diye üsteledi.

Burada bekle. Onu bırakarak Chris'in odasına gitti.

Birkaç dakika sonra elinde eski bir Viking kılıcıyla geri geldi. Cassandra kılıcı onun bodrumunda, özel cam bir muhafazada gördüğünü hatırladı. İkisi geçen gece kılıcı almak için erine gitmiş olmalıydı. Neden böyle bir riske girmiş olduklarını anlayamadı.

Gecenin Öpücüğü

Wulf kılıcı tutmaya devam ederken derin bir nefes aldı. Bu bin iki yüz yıldan fazla bir zamandan beri yapmayı düşündüğüm bir şey ve her şeyi hatırlamaya çalışıyorum, bana bir saniye ver.

Cassandra bu sözlerden hoşlanmadı. Kaşlarını iyice çattı. Ne yapacaksın? Kafamı mı keseceksin?

Wulf küskün gözlerle ona baktı. Hayır, alakası yok. Cassandra onun cebinden iki altın yüzük çıkararak kılıcın üzerine yerleştirmişini izledi. Sonra onları Cassandra'ya sundu.

Cassandra Elaine Peters, seninle evlenmek istiyorum.

Bu evlilik teklifiyle aptala döndü. Evliliği hiç düşünmemişti. Ne? Kara gözleri gözlerini yaktı. Oğlumuzun ana rahmine garip bir şekilde düştüğünü biliyorum ve muhtemelen oldukça

farklı bir yaşamı olacak ama onun eski usullerle dünyaya gelmesini istiyorum, evli ebeveynlerden.

Cassandra gözlerinden yaşlar boşanırken yüzünü elleriyle örttü. Neden beni hep ağlatıyorsun? Yemin ederim ki seninle tanışana kadar hiç ağlamamıştım.

Wulf ondan tokat yemiş gibi bakakaldı.

Bunu kötü anlamda söylemedim Wulf. Yüreğime öylesine dokunan şeyler yapıyorsun ki beni ağlatıyor.

Yani benimle evlenecek misin?

Elbette, aptal adam.

Wulf onu öpmek için harekete geçti. Kılıç sarsıldı ve yüzükler yere düşüp yuvarlandı. Lanet olsun, diye terslendi Wulf yere dağılan yüzüklerin ardından. Bunu yüzüme gözüme bulaştıracağımı biliyordum. Dur.

Emekler pozisyona geçti ve yüzükleri koltuğun altından çıkardı. Sonra ona dönüp ateşli bir şekilde dudaklarından öptü.

Cassandra onun tadım çıkardı. Ona hayal ettiğinden çok daha fazlasını sunmuştu.

Sherrilyn Kenyon

Wulf dudaklarını küçük küçük ısırdıktan sonra geri çekildi. Bu İskandinav geleneği, her şeyi tersine yapanz. Çift altın yüzüklerini nişanda takar. Elmas yüzüğünü evlendiğimizde alacaksın.

Tamam.

Küçük yüzüğü Cassandra'nın titreyen parmağına geçirdi ve büyüğü ona verdi.

' Karmaşık İskandinav desenlerine sahip stilize ejderha motifini gören Cassandra'nın eli daha da titremeye başladı. Yüzüğü Wulf'un parmağına taktıktan sonra elini öptü. Teşekkür ederim.

Wulf yüzünü avuçlarının arasına alarak onu öptü. Cassandra bir anda sersemledi.

Senin için de uygunsu cuma akşamına her şeyi ayarladım. Neden cuma?

Halkım Tannça Frigga'ya saygılarını sunmak adına hep cuma günleri evlenir. Halkınla halkımın geleneklerini birleştirmemiz gerektiğini düşündüm. Phoebe Apollitlerin böyle belirli bir evlenme günü olmadığını söylediği için senin için sorun olacağım sanmıyorum. Cassandra onu geri çekerek deliler gibi öptü. Bu antik barbarın bu kadar düşünceli olabileceğini kim bilebilirdi?

Teşekkür ederim, Wulf.

Wulf başıyla onayladı. Kat ve Phoebe'nin düğün kıyafetini almanız için sana ihtiyacı var.

Ön kapıyı açtı, Phoebe ile Kat odaya düşercesine girdiler. Kendilerini toplarken sahte sahte gülümsediler.

Ah, dedi Kat. Sadece her şeyin planlandığı gibi gittiğinden emin olmak istedik.

Wulf başını iki yana salladı.

Elbette gitti, dedi Cassandra. Nasü gitmezdi ki?

Cassandra ne olduğunu anlayamadan kendini şehrin ana bölümündeki küçük dükkanda buluverdi, Wulf dairede kalmıştı.

Cassandra Wulfun yaşadığı o sıcak karşılama ve Phoebe'ye Urian'ı korkunç bir şekilde bastığı günden sonra hiç şehre inmemişti.

Zamanının çoğunu dairelerinde geçirmişti, orada güvendeydi ve bililerinin hakaretine maruz kalma endişesi de yaşamıyordu.

Hava taze değil geri dönüştürülüyor olsa bile dışarı çıkmak hoş bir histi. Phoebe onu bir arkadaşının sahip olduğu dükkana götürdü arkadaşları onları bekliyordu. Aslında dükkandaki tüm kadınlar onu şaşkınlık veren bir dostlukla karşıladılar.

Cassandra bunun büyük bir kısmının hepsinin Phoebe'nin kocasına borçlu olmalarından kaynaklandığını düşündü.

Onlara yardım etmekle yükümlü olan tezgahtar Melissa yirmi yaşında gibi görünüyordu. Boyu bir elli beşten fazla olmayan, zayıf, sanşm bir kadındı. Bir Daimon olmak için oldukça ufak tefekti.

Cumaya kadar kolaylıkla üzerinize uyacak hale getirilebilir, dedi Melissa solgun ışıkta parlayan, şık, tiril tiril bir elbiseyi göstererek. Parıltılı, gümüşi bir beyazdı. Denemek ister misiniz?

Olur.

Cassandra boy aynasında kendini gördüğü anda daha başka bir arayışa ihtiyacı olmadığı anladı. Muhteşemdi ve kendini bu elbiseyle bir prenses gibi hissetmişti. Kumaş yağ gibi kaygandı ve teninde çok hoş bir his uyandırmıştı.

Çok güzelsin, diye fısıldadı Phoebe, Cassandra aynaya bakarken. Keşke şu an babam ve annem de seni görebilselerdi.

Cassandra ona gülümsedi. Kamı bir ldlometre öteye uzanmışken kendini güzel hissetmek zordu ama en azından şişman olmasının güzel bir sebebi vardı.

Güzelsin, diye fikrini belirtti Kat, yere uzanan eteği düzelterek.

Ne düşünüyorsunuz? diye sordu Melissa. Beğenmediyseniz elimde başka...

Alıyorum.

Melissa gülümseyerek harekete geçti ve elbiseyi çıkarmasına yardımcı olduktan sonra değişiklikler için ölçü almaya başladı. Kat üe Phoebe soyunma odasından çıkarak aksesuar bakmaya gittiler.

266

Biliyor musunuz? dedi Melissa Cassandranın belini ölçerken, yapmış olduğunuz şeyden dolayı size hayranım.

Cassandra şaşkınlıkla ona baktı. Ne demek istiyorsunuz?

Sizi koruyacak bir Karanlık Avcı bulmanızdan bahsediyorum, dedi Melissa küçük dijital kayıtçısına notlarını alarak. Keşke ben de ölümünden sonra küçüklerime bakması için böyle birini bulabüsem. Kocam üç ay önce öldü, daha iki yılım var ama onlar için endişelenmekten kendimi alamıyorum.

İki yıl -

Melissa bundan çok daha genç görünüyordu. Bu kadar sağlıklı ve canlı görünen bu tezgahtarın bu kadar kısa bir sürede yaşlılıktan öleceğini hayal etmek çok güçlü.

Zavallı kadm kocasını kaybetmişti. Çoğu Apollit sırf bu yüzden kendinden bir kaç ay büyük biriyle evleniyordu. Doğum gününü paylaşacak bir eş bulmak ikramiye gibi bir şeydi.

Acılı mı? diye sordu Cassandra tereddütle. Doğal sebeplerle ölen bir Apollit'e hiç rastlamamıştı.

Melissa bir not daha aldı. Burada kimseyi ölürken yalnız bırakmamak için yemin ederiz.

Sorumu cevaplamadın.

Melissa gözlerinin içine baktı. Bakışlan dile getirilemeyen duygularla yüklüydü ama orada yer alan korku Cassandra'mn ürpermesine sebep oldu. Gerçeği istiyor musunuz?

Evet.

Dayanılmaz. Kocam güçlü bir adamdı. Çektiği acıdan dolayı gece boyunca ağladı.

Melissa acısı dayanılmazmış gibi yutkundu. Bazen halkımızın neden bir gece önce intihar etmeyi tercih ettiğini anlayabiliyorum, hatta çocuklanmı seçme şanslarının olabileceği bir topluluğa taşımayı bile düşünüyorum ama yeryüzünde savaşılmaması gereken çok fazla yırtıcı var. Diğer Apollitler, Daimonlar, Avcı Adamlar, insanlar ve Karanlık Avcılar bizleri arayıp duruyor. Annem beni buraya ben

Gecenin Öpücüğü

çocukken getirdi ama yukarıdaki dünyaya çok iyi hatırlıyorum. Burası çok daha güvenli. En azından bililerinin ne olduğumuzu öğrenmelerinden korkmadan, rahat bir şekilde yaşayabiliyoruz.

Düşünceler içini deşerken Cassandra nefes alamadı. Hoş olmadığını biliyordu ama Melissa'nın anlattığı hayal ettiğinden çok daha kötüydü.

Acı çekecek olması yeterince kötüydü ama bebeğin acı çekecek olması? O çok masumdu. Böyle bir kaderi hak etmiyordu.

Kim ediyordu ki?

Ah, olmadı işte, dedi Melissa telaşla, sizi üzmemiştim. Sorun değil, dedi Cassandra boğazındaki yumruyu yutarak. Soran bendim ve dürüstlüğüne takdir ediyorum.

İşleri bittiğinde Cassandra artık mutlu değildi ve alışverişe devam etmek istemiyordu. Wulf u görmesi gerekiyordu.

Wulfu dairelerindeki yatak odasında televizyon kanalları arasında dolaşırken buldu. Cassandra'yı gördüğü anda televizyonu kapadı. Bir terslik mi var?

Cassandra yatağın ayakucunda tereddütle durdu. Wulf yastıklara yaslandı, ayakları çıplaktı ve bir dizi bükülüydü. BakışlarındaM endişe Cassandra için dünyalara bedeldi ama yeterli değüdi.

Bebeğimi avlayacak mısın, Wulf?

Wulf kaşlarını çatı. Ne?

Eğer oğlumuz büyüdüğünde ölmek istemediğine karar verirse onu bu yüzden öldürecek misin?

Wulf düşünürken nefesini tuttu. Bilmiyorum, Cassandra. Gerçekten bilmiyorum. Onurum yapmamı buyuruyor ama yapabilir miyim bilmiyorum.

Bana onu incitmeyeceğine dair söz ver, dedi Cassandra onun yanına giderek. İçi korku ve öfkeyle dolarken Wulfu gömleğinden sımsıkı yakaladı. Büyüdüğünde Daimon olmaya karar verirse onu bırakacağına söz ver.

Veremem.

Sherrilyn Kenyon

O zaman neden buradayız? diye bağırdı ona. Onu her halükarda öldürecek senin babası olmanın ne gibi bir anlamı var? Cassandra, lütfen. Mantıklı ol.

Sen mantıklı ol! diye haykırdı. Öleceğim, Wulf. Öleceğim!

Acı çekerek. Ve zamanım dolmak üzere. Adamı bıraktı, ileri geri yürüyerek soluklanmaya çabaladı. Görmüyor musun? Öldükten sonra hiçbir şeyi hatırlamayacağım. Gitmiş olacağım. Her şeyden ayrılacağım. Senden kopacağım. Çılgın gözlerle etrafına bakındı. Renkleri görmeyeceğim. Yüzünü. Hiçbir şeyi. Öleceğim. Öleceğim! Wulf onu kollarının arasına çekti, başını göğsüne yaslayarak ağladı. Tamam, Cassandra, buradayım.

Tamam deyip durma, Wulf. Tamam falan değil. Bunu durdurmak için yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Ne yapacağım? Sadece yirmi altı yaşındayım. Anlamıyorum. Neden bunu yapmak zorundayım? Neden bebeğimin büyüdüğünü göremiyorum?

Sana yardımcı olacak bir şey olmalı, diye üsteledi. Belki de Kat, Artemis'le konuşabilir. Her zaman bir kaçış yolu vardır. Sende olduğu gibi mi? diye üsteledi Cassandra isterik bir şekilde. Ben ne kadar Apollit olmaktan kaçabiliyorsam sen de o kadar Karanlık Avcı olmaktan kaçabiliyorsun. Neden evleniyoruz ki? Ne anlamı var?

Wulf un bakışları içini yaktı. Çünkü böyle bitmesine izin verme yeceğim, diye şiddetle hırladı. Hayatımda değer verdiğim her şeyi kaybettim. Bu kez seni ya da çocuğumu kaybetmeyeceğim. Duydun mu beni?

Onu duymuştu ama bu bir şeyi değiştirmiyordu. Çözüm ne? Wulf onu sertçe göğsüne çekti. Bilmiyorum ama bir şey olmalı. Ya yoksa?

O zaman seni bulmak için Olympos'un ya da Hades'in ya da her neresi olursa olsun her yerini yerle bir edeceğim. Gitmene izin vermeyeceğim, Cassandra. Savaşmadan asla.

Gecenin Öpücüğü

Cassandra ona sımsıkı sarıldı ama yüreğinde bunun boş bir çaba olacağını biliyordu. Günleri sayalıydı ve her geçen saatle birlikte ka çınılmaz sona yaklaşıyordu.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Cuma günü geldiğinde Cassandra düğünün bir an önce olup bitmesini ister hale gelmişti. Kız kardeşi ve Kat ona yoğun ve hummalı bir hafta yaşatmışlardı.

Wulf mutlulukla yollarından çekilmişti.

Ona herhangi bir konuda fikrini sorduklarında cevabı hep, Tartışmakta olan üç kadının arama girmeyecek kadar akıllıyım. Hatırlıyorsanız Truva Savaşı bu yüzden başlamıştı, oldu.

Chris bu kadar bilgi değildi ve sonunda mümkün olduğunca daireden uzak durması gerektiğini öğrendi. Ya da üçünün ona yaklaştığını gördüğü anda kaçmayı...

Cassandra yatak odasında gelinliğiyle durmuş bekliyordu. Uzun saçları Wulf'un halkının adeti olduğu üzere açık bir şekilde omuzlarından aşağı salınmıştı. Üzerinde taze çiçeklerin bulunduğu altın bir tacı takmıştı, bu da İskandinav adetiydi. Chris ona tacin Wulf'un yengesinden kaldığını ve nesüden nesile geçtiğini söylemişti.

Şu an bu taci takıyor olmanın anlamı çok büyüktü. Kendini Wulfun geçmişiyle ilişki kurmuş gibi hissediyordu.

Wulf da tören için aile kılıcını kuşanacaktı, bebekleri de evlendiğinde aynı kılıcı taşıyacaktı.

Gecenin Öpücüğü

Kapı usulca açıldı ve diğer yanda Urian belirdi. Uzun saçları omuzlarından aşağı bırakılmıştı ve oldukça şık siyah ipek bir smokin giymişti. Hazır mısın?

Tartışmaların ardından Urian'ın, onu Wulf'a teslim etmesine karar vermişlerdi. Apollitlerin insanlarınkine benzer gelenekleri yoktu. Gelinin ebeveynleri genellikle ölmüş olduğu için geline yürürken eşlik edecek ve çifti birleştirecek sözleri söyleyecek bir hami seçiliyordu.

Urian, başlangıçta bu fikre ayak diremişti ama Phoebe çok kısa bir sürede onu bu isteklerini yerine getirmesi için ikna etmişti.

'Ya bunu yapıp Wulf'a iyi geçinirsin ya da koltukta uyursun. Sonsuza kadar. Yaşını düşünürsek bu senin için oldukça büyük bir önem arz eder.

Wulf hazır mı? diy'e sordu Cassandra, Urian'a.

Urian onayladı. O ve Chris seni ana binada bekliyorlar.

Kat kırmızı ve beyaz kurdelelerle süslenmiş olan tek beyaz gülü eline verdi. Bir diğer Apollit adetiydi.

Cassandra gülü aldı.

Kat ile Phoebe önündeki yerlerini alarak yürümeye başladılar. Cassandra ile Urian kol kola arkalarından ilerlediler.

İskandinav geleneklerinde düğün açık alanda yapılırdı. Bu, içeri bir papaz getirmekten çok daha tehlikeli olduğu için açık ticari alanı kiralamışlardı. Shanus ve birkaç konsey üyesi dışarı çıkarak hidroponik bitki ve çiçekler getirip burayı bir bahçeye benzetmeye çalışmışlardı.

Küçük bir çeşme bile yapmışlardı.

Binaya girdiklerinde Cassandra küçük bir tereddüt yaşadı.

Wulf ile Chris hızla inşa edilmiş olan ve göze yine de güzel görünen şelalenin önünde duruyorlardı. Cassandra Wulfun İskandinav giysilerine bürüneceğini düşünmüştü oysa Wulf ve Chris, Urian'ınkiyle uyumlu smokinler giymişlerdi.

Wulf siyah saçlarını geriye doğru tarayarak açık bırakmıştı. İpek smokini vücuduna mükemmel oturuyor, kaslarını ortaya çıkanyordu. Cassandra hayatında bu kadar yakışıldı bir adam hiç görmemişti.

Sherrilyn Kenyon

Tam anlamıyla muhteşemdi.

Buradan itibaren ben teslim alacağım.

Cassandra babasının arkadan gelen sesini duyunca nefessiz kaldı. Baba? diyerek döndüğü anda onun gülümseyen yüzüyle karşılaştı. Bebeğimin düğününü kaçıracağımı düşünmedin,

değil mi? Bakışlarını babasının üzerinde gezdirirken yüreği hızla attı. Orada olduğuna inanamıyordu. Ama nasıl?

Babası başıyla Wulf u gösterdi. Wulf dün gece eve geldi ve beni buraya getirdi. Ben gelmediğim sürece düğünün düğüne benzemeyeceğini söyledi. Bana Phoebe'den de bahsetti. Dün geceyi onun dairesinde geçirdim, böylelikle sana bu sürprizi yapabüdük Kanuna bakan babasının gözleri yaşlarla doldu. Çok güzel görünüyorsun, bebeğim. Babasının kollannın arasına atıldı, tabii kamı el verdiği kadar, babası onu sımsıkı kucakladı. Bu Wulf un ona verebileceği en güzel hediye idi.

Bir çocuk gibi zırlıyordu.

Sen bizi gözyaşlanla boğmadan önce töreni erteleyelim mi? diye sordu Kat.

Hayır! dedi Cassandra burnunu çekerek toparlanırken. Ben iyiyim. Gerçekten.

Babası yanağından öptükten sonra elini tutarak koluna girmesini sağladı ve onu Wulf a doğru yürüttü. Kat ile Phoebe Chrisin yanına gittiler, Urian da Phoebe'nin yanındaki yerini aldı. Mekandaki diğer kişi Shamus'tu, arkasına yaslanmış, yüzünde olayı seyretmekten çok mutlu olduğunu gösteren dostça bir ifadeyle oturuyordu.

Teşekkür ederim, diye dudaklarını oynattı ona yürek titreten bir tebessümle bakan Wulf a.

İşte o anda ona olan aşkının yoğunluğunu hissetti. Sonraki birkaç ay boyunca ona iyi bir koca, çocuğuna da muhteşem bir baba olacaktı. Chris'in tüm söylediklerine rağmen.

Müstakbel kocasının yanına vardıklarında babası elini tutarak Wulfun elinin üzerine bıraktı. Sonra güle sarılmış olan kırmızı ve beyaz kurdeleleri çözerek birleşmiş olan ellerini bağladı.

Cassandra Wulf a baktı. Gözleri ateşliydi. Şefkatli. Ona baktıkça tutku ve gururla yanıyordu. Cassandra titredi. Ateşlendi.

Wulf un bakışları bedeninin her yerine dokunuyordu.

Babası onları birleştirecek olan sözleri söylerken Wulf elini sımsıkı tuttu. Geceden...

Işık, diye fısıldadı Urian duyulur bir şekilde.

Babası hafifçe kızardı. Üzgünüm. Bunu biraz hızlı öğrenmek zorunda kaldım. Boğazını temizledi ve yeniden başladı. Işıktan doğuyoruz ve... Ve... babası tereddüt etti.

Urian öne çıkarak babasının kulağına fısıldadı.

Teşekkür ederim, dedi babası. Bu seremoni bizimkilere benzemiyor.

Urian başını eğdi ve bir adım geri çekildi ama bunu yapmadan önce hiç ona uymayan bir şekilde Cassandra'ya göz kırptı.

Işıktan doğuyoruz ve gece boyunca yolculuk yapıyoruz. Işık bizi dünyaya getiren ve karşılayan ebeveynlerimizin sevgisi ve partnerimizin sevgisiyle ondan ayrılıyoruz.

Cassandra ile Wulf yolculuklarının geri kalanını tamamlamak ve gelecek gecelerde birbirlerine huzur vermek için birlikte olmayı seçtiler. Son gece geldiğinde... Babası gözleri yaşlarla dolarak durdu. Kızına baktı. Babasının gözlerinde gördüğü acı ve dehşet Cassandra'yı da ağılattı.

Yapamayacağım, dedi babası usulca.

Baba?

Yaşlar gözlerinden boşanırken babası geriledi.

Phoebe öne gelerek ona sarıldı.

Cassandra da babasına doğru bir adım atınca Phoebe onu durdurdu. Uri, bitir lütfen. Sherrilyn Kenyon

Urian ilerleyerek yanlarına geldi. Son gece geldiğinde birlikte olup ilk yolculuğunun başının acısına ortak olacağımıza yemin ederiz.

Ruhlarımızla dokunduk. Tenlerimizle soluduk. Bu bedenden ayrılmak zorundayız, Kader Tannçalarının kararıyla yeniden Kato-(erosta) buluşacağız.

Urian cennet anlamına gelen Atiantis terimini kullandığında Cassandra gözyaşlanın akmaya başladığını hissetti.

Urian, üzerinde oldukça hoş altın bir kupanın bulunduğu kaideye çıktı. Üzerine üç kader tannçası resmedilmişti. Kupayı Cassandra'ya getirdi. Normalde bu ikimizin birbirine karıştırılmış kam olur ama ikiniz de buna hevesli olmadığınız için içindeki sadece şarap.

Urian kupayı yudumlaması için önce Cassandra'ya, sonra da Wulf'a verdi. Wulf kupayı Urian'a geri verdi. Yine bir Apollit adetine göre eğildi ve ağızlarındaki şarap birbirine karışana kadar onu öptü.

Urian kupayı kaideye geri koyarak seremoniyi sona erdirdi. İşte gelin Cassandra. Bu dünyada bir eşi yok. Güzelliği, asaleti ve ondan öncekilerden ona geçen cazibesi ondan doğanlara da geçecektir.

Diğer yandan bu adam, Wulf önümüzde... Urian duraksayarak kaşlarını çatı. Apollo'nun çocuklarının dünyayı yönetmesi fikrine tahammül edemeyen bir fahişenin ürünü olarak duruyor.

Urian, akıllı ol! diye azarladı onu Phoebe babasının yanında dururken.

Urian bu emre sinirlendi. Yok etmek üzere ant içtiğim birini biraz önce senin ailene katmış olduğumu düşünürsek son derece iyi davranıyorum.

Phoebe ona en az bir hafta boyunca yalnız uyuyacağını bildiren bakışlarla baktı.

Daha uzun da olabilirdi.

Urian dudaklarını bükerek Wulf'a baktı. Karısının üzülmeye konusunda kimi suçladığı gayet açıktı. Tamam. Gerçek düşüncelerimi söylemediğim için mutluyum, diye fısıldadı. Gecenin Öpücüğü

Sesini yükselterek seremoniye devam etti. Benzerlikleriniz siz bir araya getirdi ve farklılıklarınız hayatınıza yeni bir kıvılcım katacak Tanrılar birlikteliğinizi kutsasın ve size... yeniden durdu. Verimliliği zaten kutsadık, bu bölümü atlayabiliriz.

Cassandra ona ters ters bakarken Phoebe hırladı.

Urian, Wulf'a öldürürcesine baktı. Siz ikiniz size kalan zamanın her bir dakikasının tadını çıkarın.

Urian ellerini bağlayan kurdelelerin uçlarını tuttu ve üzerine ikinci bir düğüm attı. Kurdeleler gece boyunca orada kalacaktı ve sabah olduğunda kesilip çıkarılarak şans getirmeleri için gömülecekti. Chris ile Kat daireye geri döndüler.

Babası gelerek kolunu Cassandra'nın beline doladı. Bitiremediğim için özür dilerim.

Sorun yok, baba. Anlıyorum.

Anlıyordu. Babasına veda etmek onu da incitiyordu.

Daireye vardıklarında Wulf yine İskandinav geleneklerine uyarak onu kucakladı ve eşikten geçirdi. Cassandra buna çok şaşırdı çünkü bir eli onunkine bağlı olduğu için bunu tek eliyle yapmıştı.

Chris herkese içki koydu. İşte bu noktada Wulf'un halkı sarhoş oluyor ve bir hafta boyunca kutlama yapıyor. Tüm Viking ve atalarına selam olsun!

Kutlayabilirsin, dedi Wulf ona, ama seni sarhoş yakalamasam iyi olur.

Chris gözlerini devirdikten sonra Cassandra'nın karnına doğru eğilerek konuştu. Akıllı ol küçük adam, Asabi Kralın seni rahatsız edemeyeceği o yerde kalmaya devam et.

Wulf başım iki yana salladı. Yeni bulduğum arkadaşlarının burada olmamasına şaşırdım.

Evet, biliyorum. Kısa zamanda gidip onları bulacağım. Kyra yeni bir program üzerinde çalışıyor, gidip onu kontrol edeceğim. Urian homurdandı. Eh, böyle de denebilir.

276

Sherrilyn Kenyon

Chris kıpkırmızı oldu. Ben de bunun, eliyle Wulfu gösterdi, kötü olduğunu düşünüyordum. Siz Peters kadınları ne diye hep ezikleri buluyorsunuz?

Sanırım buna itiraz edeceğim, dedi babası.

Wulf güldü. Evlat, kendini daha fazla batırmadan gidip Kyra'yı bulsan iyi olacak.

Evet, aynı fikirdeyim. Chris müsaade isteyerek yanlarından ayrıldı.

Kat, Cassandra'nın arkasına gelip tacım çıkardı. Bunu muhafazasına geri koyacağım.

Teşekkür ederim.

Bir anda odada garip bir hava esti.

Baba? Bizimle dairemize gelmek ister misin? diye sordu Phoebe.

Elbette. Cassandra'yı yanağından öptü. Alınma ama ikiniz baş başa kalmalısınız.

Kat de gidenlere katıldı.

Yalnız kaldılar, Wulf cebinden mükemmel bir tek karatlık elmas yüzük çıkararak Cassandra'nın parmağına taktı. Halkası İskandinav örgüsüydü. Bu kadar güzel bir şey görmemişti.

Teşekkür ederim, Wulf, diye fısıldadı.

Wulf onayladı. Loş ışıktaki Cassandra'ya baktı, kadının gözleri sıcacıktı.

Karısının.

Asla sahip olmayacağını düşündüğü tek şey. En azından son bin iki yüz yıldır.

Normal şartlar altında halayındaki bir çift gelecekte birlikte neler yapacaklarını planlardı. Hayatlarını nasıl geçireceklerini...

Geleceği düşünmek istemiyordu. Çok sevimsizdi. Çok acılı. Cassandra'yı kalbinden uzak tutmalıydı. Her gün buna çalışmış ve her gün onu daha da derine işlemiş bir şekilde bulmuştu.

Cassandra Tryggvason, diye fısıldadı, yeni adının kulağa nasıl geldiğine bakarak. Gecenin Öpücüğü

Kulağa hoş geliyor, değil mi?

Parmaklarını Cassandra'nın dudaklarına değdirdi. Tıpkı onun gibi yumuşak ve hassastı. Davetkar. Mutlu musun?

Evet. Yine de yeşil gözlerinde hüznü vardı.

O hüznü oradan sonsuza dek silmeyi nasıl da istiyordu. Cassandra parmak uçlarında yükselerek onu öptü. Wulf onun tadını aldığı anda inledi. Uzun parmaklarının saçlarına uzanırken ensesine değişimini hissettiği anda...

Gül kokusu içine işleyerek onu sarhoş etti. Ateşlendi. Çok güzelsin, Cassandra.

Cassandra kısık sesle söylenen bu sözlerin etkisiyle ürperdi. Ondan kendisine ait bir şey olarak bahsetmesini seviyordu.

Wulf onu eline bağlı elinden tutarak yatak odasına götürdü. Cassandra onu seyrederken dudağı ısırdı. Çok uzun ve müthişti. Wulf onu yatağa yatırdı ve durdu.

Bu bileğimize bağlıyken giysilerimizi nasıl çıkaracağız? Elbisemin kollan fermuarlı.

Benimkiler değil.

O zaman gece boyunca bu smokin üzerinde kalacak. Iyy!

Iyy mı? diye sordu Wulf eğlenerek. Birdenbire ıyy mı oldum? Wulf çenesini tutup dudaklarını dişlemeye başlayınca Cassandra inledi. Hem de çok ıyy, diye eğlendi soluk soluğa.

Cassandra, Wulfun elbisesinin fermuarın usul usul açtığını hissetti, onu çıplak görme beklentisinin tadını çıkarır gibi bir hali vardı.

Bildiğin üzere Viking geleneklerine göre bu anın şahitleri olması gerekir.

Wulfun sıcak eli çıplak bedenini alazlayınca Cassandra titredi. Alınma ama bunun senin döneminde gerçekleşmediğine sevindim. Ben de. Senin gerçekte ne kadar güzel olduğunu gören her erkeği öldürmek zorunda kalırdım. Seni görseler hayalini kurmaya başlardı ve ben buna asla izin veremem.

17R

Sherrilyn Kenyon

Wulf elbisesini çıkarırken Cassandra gözlerini kapatarak bu sözlerin tadını çıkardı.

Wulf arada şiş karnını öpmek için bir anlığına durdu. Dudakları ona değdiği anda Cassandra içinde hafif bir kıpırtı hissetti.

Aman Tanrım, diye soludu. Bebeği hissettim.

Wulf geri çekildi. Ne?

Cassandra gözleri dolarak elini Wulf'un dudaklarını dokundurduğu yere koydu, yeniden hissetmek istiyordu. Onu hissettim, diye tekrarladı. Şimdi.

Başım eğip karnım yeniden öpen Wulf'un gözleri gururla parladı. Sakallı yanağını Cassandra'nın tenine sürttü.

Cassandra aslında böylesine muhteşem forma sahip bir adamın balina boyutlarına varmışken ona sürünmesinden utanmalıydı ama utanmadı. Onu orada hissetmek son derece huzur vericiydi.

Wulf onun kahramanıydı. Hayatını kurtardığı için değil onunla şu an birlikte olduğu için. Ağladığında onu bu şekilde tuttuğu için. Onu rahatlatıldığı için.

O, gücüydü. Cesareti.

Ve onunla birlikte olduğu için minnettardı. Sonla tek başma yüzleşmek istemiyordu.

Wulf buna izin vermeyecekti. Onu ölürken görmek Wulf'u da öldürecekti ama onu yalnız bırakmayacaktı. Elini tutacaktı ve Cassandra ölümünden sonra da hep hatırlanacaktı.

Büyükanneimin adını bile bilmiyorum.

Wulf kaşlarını çatı. Ne?

Büyükanneimin adını bilmiyorum. Annem ben sormadan öldü. Phoebe de bunu sormayı hiç akıl etmediğini söyledi. Ne onun ne de büyükbabamın neye benzediğini bile bilmiyorum. Babamın ebeveynlerini de fotoğraflardan biliyorum. Ben de bebek için sadece bir fotoğraf olacağım. O da bana benim diğerlerine baktığım gibi bakacak. Soyut insanlar. Asla gerçek değil.

Gecenin Öpücüğü

Wulf'un gözleri parladı. Onun için gerçek olacaksın, Cassandra. Sana söz veriyorum.

Bunun gerçek olmasını nasıl da isterdi.

Wulf onu kollarıyla sararak yakınına çekti. Cassandra sıcaklığını hissetmek için ona yapıştı. Pişmanlık ve acıyı zihninden uzaklaştırdı.

Yapabileceği hiçbir şey yoktu. Kaçınılmaz kaçınılmazdı işte. En azından şu ana sahipti.

Aynı anda gözyaşlarına ve kahkahalara boğuldu.

Wulf geri çekildi ve kafası kanşmış bir şekilde ona bakakaldı. Özür dilerim, dedi Cassandra duygularını kontrol altına almaya çalışarak. Şu aptal şarkı aklıma geldi, 'Güneşli Mevsimler.' Bilirsin işte, 'Keyifliydik, mutluyduk, güneşli mevsimlerimiz vardı.' Yüce Tanrım, aklımı kaçırmış olmalıyım.

Wulf gözyaşlarını silerek yanaklarını öptü. Sıcak dudakları tenini yaktı. 'Tanıdığım bütün savaşçılardan çok daha güçlüsün. Sakın bana korkunu gösterdiğin sayılı anlar için özür dileme, Cassandra. Ona duyduğu sevgi her yerini sardı, pişmanlıklarının önüne geçerek onu boğdu. Seni seviyorum Wulf, diye fısıldadı. Sevdigimi sandığım her şeyden çok daha fazla.

Wulf yürekten gelen bu sözleri duyduğu anda nefes alamadı. İçini küçük cam kırıkları gibi deştiler.

Ben de seni seviyorum, dedi, bu gerçeklikle boğazı kasıldı. Onu bırakmak istemiyordu. Asla.

Ama bunu durdurmak için yapabileceği bir şey yoktu.

Wulf onu tutkuyla öperken Cassandra inledi. Wulf onu anında soydu. Cassandra onun gömleğinin düğmelerini açtı, ceketini ve gömleği çıkarmanın bir yolunu bulamadıkları anda Wulf onları yırtarak çıkardı.

Cassandra onun bu haline güldü. Wulf sıcak, ağır bedeniyle üstüne uzanıp dudaklarına döndüğü anda kahkahası kesildi.

Wulf yuvarlanarak onu üzerine çıkardı. Kamına baskı yapıp onu ya da bebeği incitmemek için hep dikkatli oluyordu.

Cassandra'yı üzerine oturturken bakışları yakıcıydı.

Sherrilyn Kenyon

İçine girdiği anda ikisi de inledi. Sona hızla yaklaştıklarının far-landalığıyla vahşice seviştiler.

Geçen her gün ikisinin de kontrol edemeyeceği ya da kaçamayacağı sonu getiriyordu. Korkutucuydu.

Cassandra müthiş bir hazla gelirken çılgık attı. Wulf ona katılırken sımsıkı sandı.

Bağlı elleri başlarının üzerindeydi. Wulf parmaklarını onunkilere geçirdi ve söz verdi. Savaşmadan gitmene izin vermeyeceğim.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Cassandra'nın bebeğin anı kutusuyla uğraştığı sonraki birkaç hafta çabucak geçmişti. Hayatında ilk defa bir yerde güvende hissediyordu.

Muhteşem bir histi.

Chris, bulduğu güzel Apollit Kyra ile tüm zamanını evde geçiriyordu. Kyra eğlenceli bir kadındı. Wulfu sinir etmek için sürekli olarak onu tanımıyormuş gibi yapıyordu.

İnce, uzun Apollit ona çok ciddi bir tavırla, Seni tanıyor muyum? diye soruyordu.

Wulf u sinir etse de diğer herkes çok eğleniyordu.

Cassandra hamileliği ilerledikçe Daimonların çocuğunun olamamasının başka bir sebebini daha anladı. Kana olan ihtiyacı gün geçtikçe artıyordu. Haftada bir olan kan transfüzyonları önce günlüğe dönüştü. Son iki haftadır ise günde iki veya üç defa yapılıyor.

Bu artış onu endişelendiriyordu. Bebeği insandan çok bir Apollit mi olacaktı?

Dr. Lakis ona bunun bebeğin biyolojisiyle hiçbir alakası olmadığını ve rahatlamasını söylemişti. Ancak bunu yapmakta zorlanıyordu.

Cassandra, gece boyunca ya mutsuzdu ya da hareket edemeyecek kadar yorgun. Gün dahi ağarmadan erkenden yattı, biraz dinlenip birkaç dakika rahat etmek istiyordu.

283

Wulf odaya girdi ve ona nasıl olduğunu sormak için usulca uyandırdı.

Uyuyorum, diye çıkıştı. Beni yalnız bırak.

Wulf teslim olmuş gibi ellerini kaldırarak gülümsedi ve yanına uzanıp ona sarıldı. Onun yanında olması hissini seviyordu. Elini karnına koyması huzur veriyordu.

Sanki bebek bile anlıyordu onun Wulf'un eli olduğunu. Anında hareketleniyordu. Sanki Merhaba baba, seninle tanışmak için sabırsızlanıyorum, demeye çalışıyordu.

Babasının sesine de tepki veriyordu.

Cassandra gözlerini kapadı ve tekrar uyumaya çalıştı ancak Küçük Kocaayak dans etmeye karar verip kaburgalarını tekmelemeye başladığından bu pek mümkün değildi.

Beli ağrımaya başlayana kadar bir saat boyunca orada öylece yattı. Yirmi dakika daha geçtikten sonra kasılmalarının düzene girdiğini fark etti.

Wulf, Cassandra onu uyandırana kadar mışıl mışıl uyuyordu. Bebek geliyor, dedi.

Emin misin? Usanmış suratım fark ettiğinde ne kadar saçma bir soru sorduğunu anlamıştı.

Tamam, dedi ayılmaya çalışırken. Burada bekle ben ekibi topluyorum.

Kat'i uyandırıp Chris'i doktora göndermek için odadan fırladı. Odaya geri döndüğünde Cassandra ayaklanmış odada dolanıyordu. Ne yapıyorsun?

Acıyı azaltması için hareket ediyorum.

Tamam ama...

Merak etme hayatım, dedi Kat odaya girerken. Bebek kafa üstü yere düşerek doğmayacak.

284

Sherrilyn Kenyon

Wulf bundan pek emin değildi ama hamile Cassandra'yla tartışmaması gerektiğini öğrenmişti. Gergin ve duygusaldı ama istediğinde çok sert olabiliyordu.

İstediklerini yapmasına izin vermek en doğrusuydu.

Sana ne getirebilirim? diye sordu Wulf.

Cassandra nefes nefeseydi. Şu bebeği benim yerime doğuracak birini bulmaya ne dersin?

Güldü. En azından Cassandra'mın ölümcül bakışı gülüşünü delip geçene kadar.

Ciddileşerek yutkundu. Keşke yapabilsem hayatım.

Doktor geldiğinde Wulf, Cassandra'nın arkasına geçmiş kamım tutuyor, kasılmalar sırasında nefes almasına yardım etmeye çalışıyordu. Her kasılmayı avuç içinde hissediyor ve tam olarak ne zaman acıdan küfredeceğini kestirebiliyordu.

Bu acıyı çektiği için üzülmüyordu. Daha oğullarım dünyaya getirmeye başlamamıştı ama kan ter içinde kalmıştı bile.

Saatler çok yavaş geçiyordu ve Cassandra akla gelebilecek her türlü müstehcen kelimeyle Wulf a, tüm erkeklere ve özellikle tanrılara saydırıyordu.

Wulf elini tutuyor, ıslak bezle alnını siliyor ve doktorun yönlendirmeleriyle yardımcı olmaya çalışıyordu.

Saat öğleden sonra beşi biraz geçtiğinde oğulları doğdu.

Wulf doktorun elindeki, her sağlıklı yeni doğan gibi var gücüyle çığlık atan bebeğe bakakaldı.

Gerçekten burada, Cassandra biraz önce doğurduğu çocuğa bakıp Wulfun elini tutarken gözyaşlarına boğulmuştu.

Burada, Wulf gülümsedi, ıslak alnından öptü. Ve çok güzel.

Doktor bebeği temizledi ve muayene etti, ardından getirip annesinin kucağına verdi.

Bebeğini ilk defa kucağına alan Cassandra nefes alamıyordu. Ufacık yumrukların sıkması, var gücüyle bağınvor, geldiğini duyuy-

Gecenin Öpücüğü

ruyordu. Suratı yaşlı bir adamınki gibi buruş buruştu ama annesine o hali bile çok güzel görünüyordu.

Saçına bak, dedi elleriyle kaim siyah saç yumağını yana çekerek. Babasına benziyor.

Bebek babasının işaret parmağını kavrarken Wulf gülümsedi. Ciğerlerini senden almış ama.

Ah, lütfen! dedi tatlı bir sinirle.

Güven bana, dedi Wulf gözlerini yakalayarak. Buradaki tüm Apollitler doğduğumda anne babamın evli olmadığını büiyor ve eğer bu geceyi atlatırsan beni hadım etmeyi planladığım da.

Gölüyordu. Bebeği kucağında hafifçe uzandı ve Wulf u öptü. Bu arada, eğer bu planında ciddiysen Cassandra, dedi doktor. Sana ödünç verebileceğim bir neşterim var.

Cassandra yine güdü. Beni teşvik etme.

Wulf bebeği ondan aldı ve büyük elleriyle dikkatle kendi göğsüne basırdı. Oğlu. İçindeki mutluluk ve korku ayaklarını yerden kesiyordu. Daha önce böyle bir şey hissetmemişti.

Bebek inanılmaz derecede minikti. Hayatın bir mucizesiydi. Bu kadar ufak bir şey nasıl hayatta kalabilirdi? Bu çocuğu tehdit edecek herkesi ve her şeyi öldüreceğini ya da en azından çok ciddi sakat bırakacağını o an biliyordu.

Ona ne isim vereceksin? diye sordu Wulf, Cassandra'ya. Bu kadar hafta bilerek onun kararım etkilememeye çalışmıştı. Bebeğin adını annesinin koymasını istiyordu.

Oğullarına onun bırakacağı sonsuz bir miras olacaktı bu, annesini hiç tanımayacak oğullarına.

Erik Jefferson Tryggvason'a ne dersin?

Wulf inanmayan gözlerle baktı. Emin misin?

Wulf bebeğin yanağına yavaşça dokunurken Cassandra başıyla onayladı.

Merhaba, Küçük Erik, dedikten sonra derin bir nefes aldı. Ona kardeşinin adıyla seslendiğinde kalbi sıkışmıştı. Evine hoş geldin.

Bebek muhtemelen acıkmıştır, dedi Dr. Lakis her şeyi toparlamayı bitirdikten sonra. Onu birazcık annesine vermek isteyebilirsin. Wulf söyleneni yaptı.

Yardım için emzirici hemşire ister misin? diye sordu Dr. Lakis Cassandra'ya. Apollit bebekleri biberon veya mama ile beslenemiyor genelde, özellikle de kanşık nesli olanlar. Ne kadar Apollit ne kadar insan olduğunu bilemediğimiz için beslenmesinde kullanabileceğimiz bir formül yok.

Hemşire iyi bir fikir sanırım, dedi Cassandra. Bunu mahvedip büyümesini engellemek ya da bir mutanta dönüşmesine sebep olmak istemiyorum.

Doktorun bakışı çok net bir şekilde Çocuğunun zaten mutant olduğunu sanıyordum, diyordu.

Akıllı bir hamleyle bunu dile getirmedi.

Wulf doktora dışarı kadar eşlik etti. Teşekkürler, dedi Chris ve Kat'ın beklediği oturma odasına girdiklerinde.

Hah! dedi Kat, Wulfu gördüğü anda. Sağ salım doğacağını söylemiştim.

Lanet olsun, dedi Chris Kat'e bir adet yirmilik uzatırken. Tüm olanlardan sonra kısırlaştırılmıştır diyordum.

Wulf doktorla konuşurken ikisi odaya koştu.

Doktor Wulf a üzgün bir gülümsemeyle baktı. Sanırım bövlesi en uygunu.

Uygun olan nedir?

Dünyaya getirdiğim son bebek, dünyanın korumak için doğan bebek.

Wulf kaşlarını çatı. Son bebek derken nevi kastediyorsun? Dr. Lakis, Armageddon'un tüm ağırlığı omuzlarındaymış gibi iç çekti. Bu perşembe benim doğum günüm.

Wulfun kanı donmuştu. Yirmi yedinci mi?

Gecenin Öpücüğü

Başıyla onayladı. Cassandra ve bebeğin sağlığını Dr. Cassus kontrol edecek. Cassandra'nın dördüncü halta muayenesini de o yapacak, her şeyin iyi olduğundan emin olmak için.

Dr. Lakis kapıya yöneldi.

Doktor, dur.

Wulf a döndü.

Ben...

Üzgün olduğunu söyleme. Senin için yalnızca başka bir Apollit'im. Hayır, dedi en içten haliyle. Değilsin. Sen benim karımı sağlıklı tutan ve oğlumu doğurmasına yardım eden kadınsın. Bunu asla unutmayacağım.

Ona ürkek bir gülümsemeyle yanıt verdi. Oğlun ile sana şans dilivorum. Umarım babası gibi bir adam olur.

Wulf onun gidişini izledi, kalbi yorgundu. Buradaki herkesten kendini izole etmeye o kadar çalışmıştı ki. Düşmanlarının aslında ne kadar insan olduğunu görmemeye ve bunu umursamamaya... Ancak bu imkansızdı. Cassandra'dan uzak durmanın imkansız olması gibi. Tüm çabasına rağmen kalbini işgal etmişlerdi.

Tüm bunlardan sonra hayatına bir Karanlık Avcı olarak nasıl dönebilirdi?

Onu bu kadar iyi anlarken bir daha nasıl bir Daimonu öldürebilirdi. Nasıl?

Wulf yanma döndüğünde Cassandra çok yorgundu. Onun dinlenebilmesi için Kat ve hemşire bebeği almış ilgileniyorlardı. Tabii ki bir sonraki acıkışmda ona ihtiyaçları olacaktı ancak o zamana kadar geçen kısa sürede Cassandra biraz dinlenebilirdi.

Gözlerini kapat, dedi Wulf.

Cassandra hiç sorgulamadan dediğini yaptı ve boynuna koyduğu bir şeyi hissetti. Gözlerini açtığında antika bir kolye gördü. Belli ki İskandinav tasarımıydı. Kenarlarında elmas şeklinde yerleştirilmiş dört kare kehribar taşı vardı. Ortasında yuvarlak şekilli bir kehribar taşı daha ve ondan uzanan küçük bir Viking gemisi vardı. Geminin yelkenlerinde küçük kehribar taşları vardı.

Çok güzel.

Erik ile Byzantion'da Danimarka]] bir satıcıdan iki tane almıştık Bize evimizi hatırlatmıştı. O kendisininkini kansına verdi, ben de benimkini kız kardeşim Brynhild'e verecektim.

Niye ona vermedin?

Kabul etmedi. Babam öldüğünde orada olmadığım için bana çok kızgındı, savaştığım için bana öfkeliydi. Beni bir daha görmek istemediğini söyledi. Ben de gittim ve o zamandan beri kolyeyi sakladım. Kat ile kılıcımı almaya gittiğimizde kasamdan aldım.

Hikayeyi anlatırken yaşadığı hüznün ona dokunmuştu. Geçtiğimiz birkaç ayda kardeşlerinin Wulf için ne kadar önemli olduğunu öğrenmişti. Üzgünüm, Wulf.

Olma. Senin taktığını görmek mutlu ediyor. Kaderi senin boynunda olmakmış gibi. Ellerini saçlarından geçirdi. Koltukta uyumamı ister misin?

Niye öyle bir şey isteyeyim?

Biraz önce beni bir daha asla yatağının yanına yaklaştırmayacağını söylüyordun.

Güldü. Söylediklerimin yansını hatırlamıyorum bile. Önemli değil, sanırım Chris öbür odadan gelecek nesillere aktarmak için kaydediyordu.

Elleriyle yüzünü sakladı. Şaka yaptığını umuyorum.

Hayır, gerçekten.

Cassandra ellerini Wulf'un ipeksi saçlarında gezdirdi. Artık bittiğine göre, sana tahammülüm daha fazla. O yüzden hadi gel yanıma yat. İşime yarayabilir.

Wulf hızla söyleneni yaptı.

Cassandra uzun yorgun bir nefes verdi ve uyumak için gözlerini kapadı.

Gecenin Öpücüğü

Vücudunun sıcak yumuşaklığı kalbine sızarken Wulf sadece onu izledi. Elini tuttu ve narin şeklini inceledi.

Beni bırakma Cassandra, diye fısıldadı. Oğlumuzu sensiz büyütme istemiyorum.

Ancak onun kalmasını istemek kendi ruhunu geri istemek kadar boş bir çabaydı.

Perşembe sabahı Wulf uyuyamıyordu. Cassandra ve Erik mutlu bir şekilde kendilerinden geçmişti ama onun aklı uyumasına izin vermeyecek kadar doluydu.

Kalktı, kıyafetlerini giydi ve daireden çıktı. Yalnızca birkaç Apollit uyanık olduğu için kötü bakışlara maruz kalmak zorunda değildi.

Gittiği yerde bir işi olmadığı biliyordu ama kendisini durdu-ramıyordu.

Dr. Lakis'e veda etmek zorundaydı. Garip bir şekilde Cassandra ve Erik'in sağlığıyla ilgilendiği bu kısa zamanda küçük gruplarının bir parçası olmuştu.

Dairesi, Phoebe'nin evinden çok uzakta değildi.

Nasıl karşılanacağından emin olmadan kapısını çaldı.

On iki yaşlarında bir çocuk kapıyı açtı.

Sen iy misin? diye sordu çocuğa, Dr. Lakis'in en büyük oğlundan bahsettiğini hatırlayarak.

Annem Daimona dönüşmeyecek. Onu rahat bırakabilirsin. Wulf bu kızgın sözlerle şaşırmıştı. Dönüşmeyeceğini biliyorum. Onu sadece bir dakikalığına görmek istedim.

Millicent teyze, diye içeri bağırdı çocuk, girmesine izin vermeden. Karanlık Avcı, annemi görmek istiyor.

Chris'in yaşlarında güzel bir kadın kapıya geldi. Ne istiyorsun? Dr. Lakis'i görmek istiyorum.

Onu öldürecek! dedi çocuk teyzesinin arkasından.

Kadın çocuğu duymazdan geldi. Gözlerim kıstı, bir adım geri attı ve Wulfu içeri aldı. Sherrilyn Kenyon

Wulf rahatlayarak derin bir nefes aldı ve işaret edilen sol taraftaki yatak odasına ilerledi. Kapı açıldı, içeride beş çocuk ve Millicent'in yaşlarında bir kadın daha vardı. Dr. Lakis yatakta yatıyordu ama tanınmaz haldeydi. Birkaç gün önce bebeğini doğuran gencecik kadın o değildi sanki. Elli yaşında gibi gözüküyordu.

MiUicent çocukları ve diğer kadını dışarı gönderdi.

Beş dakikan var, Karanlık Avcı. Onunla olabildiği kadar çok vakit geçirmek istiyoruz.

Başıyla tamam dedi. Yalnız kaldıklarında, yanına diz çöktü.

Niye buradasın, Wulf? diye sordu Dr. Lakis. İlk defa adını söylüyordu.

Bilmiyorum, sanırım sana tekrar teşekkür etmek istedim. Kadın yaşlarla dolu gözlerini kırptı ve bir anda on yıl daha yaşlandı. Bu kötü kısmı değil, diye fısıldadı. Kötü kısmı biraz daha sonra daha yaşarken vücudumuz parçalanmaya başladığında geliyor. Şanslıysak organlarımız hızlı iflas ediyor ve ölüyoruz. Diğer türlü, saatler sürüyor ve çok acı veriyor.

Cassandra'nın da bunları yaşayacağım düşünürken kalbi parçalanıyordu sanki. Erik'i doğururken çektiğinden daha büyük bir acı çekeceğini düşünmek onu öldürüyordu. Çok üzgünüm.

Dr. Lakis kendine acıımıyordu. Sadece bir soruma cevap ver. Ne olursa.

Bakışları kenetlendi. Anlıyor musun?

Evet, anlamında başını salladı. Evet, yaşadıklarım anlıyordu ve Daimonların neden öyle olmayı seçtiğini görebiliyordu. Onları kim suçlayabilirdi ki?

Dr. Lakis uzandı ve elini tuttu. Umanın oğlunu yaşamaz. Bunu gerçekten istiyorum. Onun ve senin iyiliğin için. Kimse böyle ölmemelidir. Hiç kimse.

Wulf artık kınışıklan ve yaşlılık lekeleri olan ellere baktı. Daha birkaç saat önce kendisinininkiler kadar pürüzsüz olan ellere.

Senin için yapabileceğim bir şey var mı? diye sordu.

Gecenin Öpücüğü

Ailene iyi bak ve Cassandra'nın yalnız ölmesine izin verme. Bunu tek başına yaşamaktan daha kötü hiçbir şey yok.

Ailesi odaya geri döndü.

Wulf onları yalnız bırakmak için ayağa kalktı. Kapıya varmak üzereyken Dr. Lakis onu durdurdu.

Wulf, eğer bilmek istediysen, benim adım Maia.

İyi yolculuklar, Maia, dedi, bastırıldığı duygulan sesini derinleştirmişti. Umarım bir sonraki yaşamında tanrıların sana daha merhametli olur.

Gördüğü son şey kadına sarılarak ağlayan oğluydu.

Wulf daireden çıktı ve kendi dairesine doğru yürümeye koyuldu. Vardığında öfkesi içini yakıyordu. Odalanna girdi ve yan yana yatan Cassandra ile Erik'i gördü.

Çok güzel gözüküyorlardı. Biri hayatının geri kalanını dolu dolu yaşaması gereken genç bir kadın, öteki annesini tanıması gereken ufacık bir bebektir.

Her şeyden önemlisi o, kansma ihtiyacı olan bir adamdı.

Böyle bitemezdi, bitmemeliydi.

Buna izin vermeyecekti.

Cep telefonunu aldı, oturma odasına geçti ve Acheron'u aradı. Ash, şaşırtıcı bir şekilde ilk seferde açtı.

Döndün mü? diye sordu Wulf.

Öyle görünüyor.

Ash'in klasik sarkastik tavrını umursamadı ve konuya girdi. Sen burada yokken olanlar hakkında hiç fikrin var mı?

Var, Wulf, dedi Ash sempatik bir ses tonuyla. Evliliğin ve Erik için tebrikler.

Oğlunun adını duyunca nefesi kesüdü. Ash'in nasıl haberi olduğunu sormaya uğraşmadı, zaten o da bunu asla söylemezdi. Herkes adamın ucube olduğunu biliyordu.

Hiç şans var... Wulf, Cassandra ile beraber bir gelecekleri olup olmadığını soracak cesareti bile kendinde bulamıyordu.

Cevaba daha hazır değilsin.

Öfkesini kustu sonunda. Siktir git, Ash. Ne demek hazır değilim? Beni dinle, Wulf, dedi Ash, mutsuz çocuğuyla ilgilenen bir anne edasıyla. İyi dinle. Bazen en çok istediğimiz şeyi elde etmek için inandığımız her şeyden vazgeçmemiz gerekir. Daha bunu yapmaya hazır değilsin.

Wulf telefonu kırarak kadar sıkı tutuyordu. Neden bahsettiğini anlamıyorum bile. Neden hiçbir zaman basit bir soruya cevap veremiyorsun?

Bana basit bir soru sor ve basit bir cevap al. Bana sorduğun soru son derece kanşık. Artemis'in senden yapmanı istediği şeyi yaptım. Soyunu ve onun kardeşinin soyunu kurtardın Peki, o zaman sesin niye mutlu gelmiyor?

Kimseyle oynandığını ya da kimsenin kullanıldığını görmekten hoşlanmam. Şu an canının acıdığını biliyorum. Kızgın olduğunu biliyorum. Anlıyorum. İçinde büyüyen tüm duygulan yaşamaya hakkın var. Ama henüz her şey bitmedi. Hazır olduğunda, sana cevabım vereceğim.

Adi herif, telefonu ciddi ciddi yüzüne kapamıştı.

Wulf kendini daha da ihanete uğramış hissederek oracıkta kaldı. Ash'in kanını istiyordu ama her şeyden çok Artemis üe Apollo'nun kanlarını istiyordu. Bir hiçlermiş gibi nasıl böyle oynarlardı hayatlarıyla Yatak odasının kapısı açıldı. Cassandra ayakta idi, kaşları merakla çahlmıştı.

Hey, dedi, yorgun gözüküyordu.

Yatakta olmalısın.

Sen de. Gittiğini görünce meraklandım, her şey yolunda mı? Nedense o yanında olduğu zaman her şey yolundaydı. Şu an onunla olmayı bu kadar zor yapan şey de buydu.

Gözlerinin önünde yaşlanırken onun elini tutmanın nasıl olacağını hayal etmeye çalıştı.

Toza dönüşürken onu izlemek...

Gecenin Opucuğu

Canı o kadar acıyordu ki tek yapabildiği bunu göstermemeye çalışmaktı. Öfkesi Olympos'un avlularını inletene kadar bağırarak için kendini zor tutuyordu.

Onu istiyordu, içinde olmayı o kadar istiyordu ki düşünemi-yordu bile.

Ama çok erkendi. Hala doğumdan dolayı hassastı. Ve onun vücudunun rahatlığını ne kadar arzulasa da o kadar bencil olamazdı.

Cassandra, Wulf un onu kaldırıp arkasındaki duvara dayamasını beklemiyordu. Dudakları dudaklarını kapladı ve sanki bir daha asla onu öpemeyecekmişçesine öpmeye başladı.

Nefesi kesilmişti, Cassandra eski savaşıncısının kokusunu içine çekti. Kollarının kaçınılmaz gerçeklikten onu uzaklaştırmasına izin verdi.

Wulfun ona ihtiyacı olduğunu biliyordu. O, bunu söylemeyecekti. Bunu da biliyordu. Zayıflığı olduğunu söylemeyecek kadar güçlüydü. Korktuğunu asla söylemeyecek kadar ama başka türlü de nasıl olabilirdi ki?

Oğullarının insan mı Apollit mi olduğunu ikisi de bilmiyordu. İlk test sonuçsuz kalmıştı. Erik'in dominant geninin hangisi olduğunu ancak üç ay sonra yapılacak testte öğreneceklerdi.

Sonuç ne olursa olsun, Erik'in ihtiyaçlarını Wulf tek başına karşılayacaktı.

Cassandra'yı bıraktı.

Cassandra elinden tuttu ve yatak odasına götürdü. Yatağa oturttu, arkasına doğru yatırdı.

Ne yapıyorsun? diye sordu Wulf.

Cassandra Wulfun pantolonunu çıkardı. Bu kadar yüzyıl yaşadıkdan sonra seni baştan çıkaran bir kadın gördüğünde anlayacağını sanıyorum.

Zaten sertleşmiş olan erkekliği şimdi onun ellerindeydi. Cassandra elini ucuna kadar boydan boya götürdü. Sertti ve zevk sulan geliyordu. Parmağının ucunu aletin ucunda gezdirdi, ıslaklığıyla parmak uçlarını kaplıyordu.

Wulf onu izlerken nefes alamıyordu. Ağzıyla ona zevk vermeye eğildiğinde elleriyle saçlarını tuttu.

Aletin başına kadar yalayışını ve toplarını yavaşça sıkmasını izlerken nefesi kesildi. Tanıdık biriyle sevişmek ne kadar güzeldi, jjasıl dokunulmaktan, sevmekten hoşlandığım bilen biriyle.

Onu hatırlayan biriyle.

Yüzyıllar boyunca yalnızca yabancılar dokunmuştu ona. Hiçbiri böyle hissettirmemişti. Hiçbiri kalbinin içindeki o soğuk yeri ısıtma-mlş, onu zayıflatmamıştı.

Bunu sadece Cassandra yapmıştı.

Cassandra ağzına her alışında, her dil darbesinde Wulf un vücudunun biraz daha rahatladığım hissediyordu.

Şiddetli bir inlemeyle boşaldı.

Tamamen boşalıp bittiğinde, yatakta gözleri kapalı uzanıyordu. Cassandra üzerine, göğsüne doğru yattı. Wulf kollarıyla onu sararken Cassandra onun kalp atışlarını dinliyordu.

Teşekkür ederim, dedi yavaşça, saçlarını okşayarak.

Bir şey değil. Daha iyi misin?

Hayır.

En azından denedim.

Acı tatlı gülümsedi. Seninle alakası yok, sevgilim. Gerçekten yok.'

Erik o anda ağlayarak uyandı. Wulf pantolonunu çekti. Cassandra bebeğini sakinleştirmek için kucağına aldı.

Cassandra'nın bebeğini emzirmek için göğsünü açtığım gören Wulf dehşete düşmüş bir şekilde izliyordu olanları. İçindeki tüm erkekliğe dokunuyordu bu. Bu kansı ve oğluydu.

Onların yanında ilkelleştiğini hissediyordu. Koruyucuydu. Onlara zarar verebilecek herkesi öldürürdü.

Tekrar yatağa oturdu ve oğullarım doyuran Cassandra'ya sanldı.

Bu sabah sütümü dondurmaya başladık. dedi Cassandra usulca.

Neden?

Gecenin Öpücüğü

Erik için. Dr. Lakis en az altı aylık olana kadar sütüme ihtiyacı olacağım söyledi. Apollitler, annelerin çoğu çocuklarının büyüdüğünü göremeden öldüğü için sütleri korumanın bir yolunu bulmuş. Yapma. Kulağına doğru fısıldıyordu, öleceği düşüncesine dayanmak imkansızdı. Bunu çok düşündüm. Çok.

Ve?

Daimon olmam istiyorum.

Cassandra şaşkın bir ifadeyle ona bakarken hafifçe geri çekildi. Wulf? Ciddi misin?

Evet. Bu çok mantıklı. Böylece...

Bunu yapamam, dedi Cassandra, sözünü keserek.

Tabii ki yapabilirsin. Tek yapman gereken...

Masum insanları öldürmek, dedi dehşet dolu bir sesle. Bunu yapamam.

Phoebe kimseyi öldürmüyor.

Ama öldüren birinden besleniyor ve onun kanını emiyor. Kusura bakma ama iğrenç! Birinin kanım emecek yetiye artık sahip olmamamdan bahsetmiyorum, ayrıca ısırarak isteyeceğim son insan da Urian. Hem madem konuya girdik senin ve takımının Elysia'nın dışına çıktığım anda peşimde olacağınızı da büyoruz.

Hayır, olmayacaklar, dedi kesin bir ses tonuyla. Onlara izin vermem. Seni koruyabilirim, Cassandra. Yemin ederim. Benimle yaşarsın. Kimse bümek zorunda değil.

Tepkisi yumuşadı. Yumuşak, sıcak elini Wulfun yanağına götürdü. Ben bileceğim, Wulf. Erik bilecek. Chris...

Lütfen, Cassandra. Artık yalvarıyordu. Dr. Lakis'i ve ne halde olduğunu düşünüyordu. Nasıl yaşlandığını. Yüzündeki acıyı. Ölmeni istemiyorum. Hele öyle bir...

Ben de istemiyorum, dedi sözünü keserek. Bu konuda bana inanabilirsin.

O zaman benim için savaş. Erik için savaş.

Sherrilyn Kenyort

Geri çekildi. Bu adil değil. Senin ölmemi istemediğin kadar ben de ölmek istemiyorum ama benden istediğin şey imkansız. Savaştığın ve inandığın her şeye ters. Benden nefret edeceksin.

Senden asla nefret edemem.

İnanmayan gözlerle başını iki yana salladı. Mahkemeler evlendikleri gün bunu söyleyen kan kocalarla dolu. Bundan bir yıl sonra ben birkaç masum insanı öldürmüşken ne hissedeceksin?

Bunu düşünmek istemiyordu. Sadece kendilerine ne olacağını düşünmek istiyordu. Sonsuz hayatı boyunca ilk kez bencil olmak istiyordu. Dünyanın canı cehenneme demek. Bin ila yüz yıldır insanları koruyordu.

Tek istediği bir yıllık mutluluktan. İnsanlık için yapbğı o kadar şeyden sonra çok şey mi istiyordu?

Benim için bunu en azından düşünür müsün? diye sordu sessizce. Onun haklı olduğunu biliyor olsa bile.

Ne istediğine dikkat et, elde edebilirsin. Talon'un sözleri aklına geldi.

Tamam, diye fısıldadı Cassandra. Ağzından bu çıksa bile cevabının değişmeyeceğini biliyordu.

Telefonun sesi ikisini de yerinden zıplattı.

Wulf ekranda numara gözükmeyeceği için Ash olduğuna emin olarak telefonu açtı.

N'aber, Viking?

Telefonun öbür ucundan gelen Yunan aksam kanını dondurmuştu. Stryker?

Evet. Çok güzel. Seninle gurur duyuyorum.

Numaramı nereden buldun?

Eğer Urian bize ihanet ettiyse tann ,yardımcısı olsun diye içinden geçirdi, Wulf. Onun Daimon kalbini söker ve kendisine yedirirdi.

Ah, enteresan bir soru, değil mi? Hakkını vereyim. Beni çok keyifli ufak bir kovalamacanını içine soktun. Ancak kaynaklarım var. Şanslıyım ki bir tanesi burada şehirde yaşıyor.

Gecenin Upucuğu

Kim? diye sordu Wulf.

Stryker güldü. Meraktan ölüyorsun, değil mi? Elimde kim var? Ne istiyorum? Bu elimdeki insanı öldürecek miyim? Zevk aldığım belirten bir ses çıkarmak için duraksadı. Neyse, sana iyi davranayım. Neyin peşinde olduğumu bilecek kadar zeki olduğunu düşünüyorum.

Cassandra yı sana vermeyeceğim. Elinde kim olduğu umurumda değil.

Ah merak etme artık Cassandra'yı istemiyorum Viking. Kafam kullan. Birkaç hafta sonra o zaten bir ölü. Senin oğlunu istiyorum, hem de hemen.

Siktir git!

Daimon tekrar güldü. Bu son kararın mı? Kimin ruhunu yiyeceğimi bilmek bile istemiyor musun?

Oğlu ve Cassandra karşısında kim olduğunun hiç önemi yoktu. Dünya üzerindeki kimse Wulf için daha Önemli değildi. Ancak bilmek zorundaydı. Kim?

Wulf nefesini tutarken telefonun ucundan bir süre ses gelmedi. Cassandra, Erik veya Chris olamazdı. Geriye kim kalıyordu?

Cevap kanını dondurdu.

Wulf?

Cassandra'mn babası.

ON ALTINCI BÖLÜM

Wulf telefonu kapadı, kafası allak bullaktı. Suratı bembeyaz olan Cassandra'ya baktı. Ne dedi?

Bir yanı ona yalan söylemek istiyordu ama bunu yapamazdı. İlişkileri bunun ötesindeydi. Bugüne kadar ondan hiçbir şey sakla-mamıştı. Neler olduğunu bilmeye hakkı vardı.

Stryker babana karşılık Erik'i istiyor. Eğer reddedersek, haham öldürecek.

Ona söylemediği şeyse babasının muhtemelen her şekilde öleceğiydi. Stryker'ı tanıyorsa bu kesin gibi bir şeydi.

Ancak belki Urian, Jefferson Peters'm hayatta kalmasını sağlayabilirdi, sonuçta adamm sağlığından çıkan vardı.

Cassandra eliyle ağzını kapadı. Gözleri korkuyla dolarak irileşmişti. Ne yapacağız? Babamı öldürmesine izin veremem ve çocuğumu da tabii ki o herife vermeyeceğim.

Wulf ayağa kalktı ve onu daha fazla panik etmemek için olabildiğince sakin bir ses tonuyla konuşmaya başladı. Onun sadece kendi ve Erik'in sağlığına odaklanması yeterliydi. Kalanı kendisi halledecekti. Yapabileceğim tek bir şey var. Strvker'ı öldürmeye gideceğim.

İkna olmuşa benzemiyordu. Onu daha önce denedik. Pek işe yaramadı, değil mi? Hatırladığım kadanyla o ve adanılan neredeyse seni, Avcı Adanılan ve Corbin'i parçalıyorlardı.

Gecenin Öpücüğü

Biliyorum ama biz Vikinglerin en iyi yaptığı şey sürpriz ataklanır avantajını kullanarak rakibimizin dengesini bozmaktır. Saldırmamı beklemiyor.

Tabii ki bekliyor. Salak değil ve kiminle uğraştığının farkında. Peki, ne yapmamı istiyorsun? dedi sinirle. Ona Erik'i verip afiyet olsun mu diyeyim?

Hayır!

O zaman bana başka bir çözüm öner.

Cassandra çaresizlikle aklını zorluyordu ama Wulf haklıydı. Başka yolu yoktu.

Belki, Urian'a ulaşabilselerdi... Ama o gideli birkaç gün olmuştu ve Phoebe de dahil kimse izine rastlamamıştı.

Onunla ne zaman nerede buluşman gerekiyor? diye sordu. Bu gece, Infemo'da.

O zamana kadar bir şey düşüneceğiz.

Wulf da aynısını umuyordu. Aksi kabul edilebilir bir seçenek değildi.

Ben de yardım edeceğim.

Wulf ve Kat aynı anda delirdiğini düşünerek Chris'e döndü. Seninle biz ne yapacağız, Chris? diye sordu Wulf. Onlara hediye mi edelim seni?

Chris somurttu, alınmıştı. Ben bebek değilim, Wulf. Nasıl dövüşüleceğim biliyorum. Lanet olsun, yıllardır seninle uğraşmıyor muyum? Evet ama ben sana hiç gerçekten vermuyorum.

Chris daha da alınmıştı.

Kat onun omzunu sıvazladı. Dert etme, Chris. Sony Playstation dünyaya saldırıp yok etmeye karar verdiği gün sen kurtarıcımız olacaksın.

Chris tiksinen bir ses çıkardı. Neden uğraşıyorum ki?

Wulf kılıcını kuşanırken derin bir nefes aldı. Senin görevin Cassandra ve Erik'i korumak. Sana burada ihtiyacım var, evlat.

Evet, evet. Şuna işe yaramazsın desene.

Wulf, Chris'i ensesinden kavradı ve kendisine çekti. Sen benim için asla işe yaramaz değilsin. Bunu bir daha asla duymak istemiyorum. Anladın mı?

Tamam. VV'ulf un sıkı kavrayışından kurtulmaya çalışırken yumuşamıştı. Veliahdımızın gelmesiyle bebek bakıcılığı yeteneklerim artık o kadar da anlamsız değil sanırım.

Wulf onun saçlarını karıştırdı ve Kat'e döndü. Hazır mısın? Sanınm. Benden sadece kaçacaklanmn farkındasın, değil mi? İyi. Onlan oyalarsın. Eğer sana zarar vermekten korkmakla meşgul olurlarsa beni parçalara ayırmaya odaklanamazlar. Mantıklı.

Kapıya yöneldiği anda Cassandra önünü kesti. Onu sıkıca kendisine doğru çekti. Bana geri dön, Wulf.

Tann ve Odin şahidim, tek niyetim bu.

Dudaklarına bir öpücük kondurduktan sonra onu bıraktı.

Wulf kansına ve bu gece olan bitenden habersiz yerde uyuyan oğluna son bir kez baktı. Stryker'm amacına ulaşması halinde öleceğinden ve dünyanın sonunun geleceğinden habersiz olan Erik'e. Her şeyden o kadar habersiz olmayı ne kadar da isterdi.

Ama olamazdı. Yapması gereken bir işi ve başarılı olamaması halinde kaybedeceği çok şeyi vardı.

Zihninin derinliklerinde tekrarlayan bir düşünce vardı... Stryker'm. Cassandra'nın babasından nasıl haberi olmuştu?

Urian onlara ihanet etmiş olabilir miydi? Eder miydi?

Bir yanı bunun bir tesadüf olduğuna inanmak istiyordu. Öbür yanı Urian'ın karar değiştirip Stryker'a yardım edip etmediğini düşünüyordu. Sonuçta adam babasıydı...

Kafle daireden çıktılar ve ana girişte Phoebe vle buluştular. Phoebe, Wulfa bir kolye uzattı ve boynuna taktı. Döndüğünüzde Elysia'nın kapılarının açılmasını sağlayacak. Urian la iletişime geçemedim. Onun bize yardım ettiğini öğrenmemiş olmaları için dua ediyorum.

O iyi Phoebe, diye rahatlatı Kat. Bana inan, o mükemmel bir aktör. Onun tamamen bir şerefsiz olmadığını ben bile bilmiyordum. Eminim babası da bilmiyordur.

Phoebe bu sözlerden biraz rahatsız oldu.

Şaka yaptım, Phoebe, dedi Kat. Asma suratım.

Phoebe başını salladı. Neyin riskte olduğunun farkındayken nasıl bu kadar rahat olabilirsin?

Hepinizin aksine ben gecenin sonunda hayatta olacağımı biliyorum, öyle ya da böyle. Dünyanın sonu gelmez ya da beni parçalara ayırmazlarsa, benim için bir tehlike yok. Benim korkum sizin adınıza. O zaman bana yakın dur, dedi Wulf şakayla kanşık. Teflondan bir kalkana ihtiyacım olacak.

Kat onu kapıya doğru sürükledi. 'Tabii tabii. Büyük Viking savunucusu benim arkama saklanacak. Buna ancak gözlerimle görürsem inanırım.

Şehri terk edip yeryüzüne çıkarlarken Wulf önden gidiyordu. Geldikleri kamyonet eğer şehir halkından biri Daimon olmaya karar verip normal insanlara ulaşmak zorunda kalırsa diye sakladıkları birkaç aracı daha durduğu bir mağaraya çekilmişti.

Mide bulandırıcıydı ama Wulf ilk defa Daimonların iyiliklerine şükrediyordu.

Don vardı ve yerler önceki kadar buzlu değildi.

Shanus gidecekleri yere en çabuk varacakları otomobili seçmesi için ona birkaç anahtar vermişti. Wulf denizci mavis Mountaineer'i seçti.

Arabaya önce Kat bindi. Wulf, akimda geride bıraktığı ailesi, yürüdükleri yola baktı.

Her şey iyi olacak Wulf.

Evet, diye fisüdadı. Olacağını biliyordu. Bunu sağlamak için her şeyi yapacaktı.

302

Wulf arabaya bindi ve şehre doğru yola koyuldular. İlk durak eviydi. En azından evinden geriye ne kaldıysa. Bu savaş için olabildiğince silahlanmak istiyordu.

Evine varana kadar bir saatten fazla yol gittiler. Wulf arabayı parka soktu ama tereddütlüydü. Burada bir savaş olduğuna dair hiç iz yoktu. Garajı, camlan hepsi yerli yerindeydi.

Sokak kapısı bile yerinde duruyordu.

Stryker tamir mi etmiş? diye sordu Kat'e.

Kat bir kahkaha patlattı. Tarzı değil. Güven bana. Verdiği zararı genelde telafi etmez. Bu ev nasıl bu hale geldi hiç fikrim yok. Belki Yardımcılar Konseyi halletmiştir.

Hayır. Bundan haberleri bile yoktu.

Wulf en kötüsünü düşünerek ana kapıyı yavaşça açtı.
Sokak kapışma yaklaşırken bir anda durdu.
Evin yanındaki gölgelerde bir hareket görmüştü.
Gölden gelen sis yoğun ve dalgalıydı. Görüşünü etkilemesinler diye arabanın farlarını kapadı ve koltuğunun altındaki kılıca uzandı.
Simsiyah giyinmiş üç kocaman adam onlara doğru yavaşça ve kendilerinden emin bir halde yürüyordu. Dünyanın tüm zamanına sahiplermiş kadar rahatları. Güç ve kudretleri belli oluyor, tüm hücrelerinden savaşma arzusu akıyordu.
Hepsi sarışındı.
Burada kal, diye Kat'i uyardı. Savaşmaya hazır bir halde arabadan çıktı.
Üç adam yaklaşmaya devam ederken etraflarındaki sis yavaşça dağılıyordu.
Muhtemelen bir doksandan uzun değillerdi, bir tanesi pantolon, kazak ve yün palto giyiyordu. Paltonun bir yanını çekmiş antika kın ve Yunan kılıcı görünüyordu. Ortadaki beş santim daha uzundu. O da yün pantolon ve kazak giyiyordu, üzerinde ise uzun deri pardösü vardı.
Gecenin öpücüğü
Üçüncünün saçları kısaydı ve diğerlerinininkinden bir ton koyuydu. Bir motorcu gibi tamamen deri kıyafetleri ve şakaklarından uzanan örgüleri vardı.
O anda Wulf onu tanıdı.
Talon?
Motorcu gülümsedi. Kılıcım tutuş şeklinden beni hatırlayabilecek misin diye merak ediyordum, Viking.
Eski arkadaşı yaklaşırken Wulf güldü. Birbirlerini bir yüzyıldan uzun süredir görmemişlerdi. Kelt'in elini mutlulukla sıktı.
Wulf ortadaki adama döndü ve onu da hatırladı. Yüzyıl önce Mardi Gras sırasında New Orleans'ta geçirdiği kısa sürede tanışmışlardı.
Kyrian? diye sordu. Son görüşmelerinden bu yana Yunan generali bir hayli değişmişti.
Kyrian in saçları o zamanlar kısaydı ve sakalı vardı. Şu an ise saçları omuzlarına kadardı ama sinekkaydı tıraşlıydı.
Seni tekrar gördüğüme sevindim, dedi Kyrian elini sıkarken. Bu da benim arkadaşım Makedon Julian.
Wulf adamın ününü biliyordu. Julian, Kyrian'a savaşmakla ilgili bildiği her şeyi öğreten adamdı. Tanıştığıma memnun oldum. Şimdi üçünüzün burada ne halt ettiğini öğrenebilir miyim?
Arkanı kollamaya geldiler.
Arkasını döndü ve gruplarına katılan Acheron Parthenopaeus'u gördü. En çok neye şaşırdığına karar veremiyordu, herkesin burada olmasına mı yoksa Ash'in göğsüne bağlı duran bebeğe mi?
Wulf donakalmıştı. Kyrian? Bu senin bebeğin mi?
Tabü ki hayır, dedi Kyrian. Marissa'yı buna asla karıştırmam. Aklıma getirdiğim anda Amanda beni öldürür. Başıyla Acheron'u işaret etti. Bu Ash'in bebeği.
Wulf tek kaşını kaldırdı. Lucy, dedi komik Ricky Ricardo ak-sanıyla, açıklaman gereken şeyler var.
Ash homurdandı. Stryker salak değil. Plastik bir bebekle gitme fikrin her ne kadar çok tatlı olsa da işe yaramaz. Stryker plastiğin Sherrilyn Kenyon kokusunu saniyede alır. Wulf un, göğsündeki küçük siyah saçlı bebeği görebilmesi için ona doğru döndü. Bu yüzden sana gerçek bir bebek veriyorum.
Ya zarar görürse?
Bebek hapşırdı.

Sanki burun deliklerinden mermiler çıkmış ve ayaklarına sıkılmış gibi Wulf sıçradı.

Pardon, dedi bebek monoton bir sesle. Az daha mangalda Karanlık Avcı yapıyordum ki bu oldukça üzücü olurdu çünkü barbekü sosum yanımda değil. Bebek Ash'e bakmak için kafasını geriye doğru eğdi. Kızarmış Karanlık Avcı tek başma iyi gitmez bilirsin. Sence neye...

Sim, dedi Ash bıyık altından uyarıcı bir ses tonuyla bebeğin sözünü keserek.

Bebek ona baktı. Ah unuttum, akri. Özür. Agu, gugu.

Wulf alnını ovuşturuyordu. Bu ne?

Sana söyledi ya, Simi onun bebeği... İblis.

Ağır Yunan aksanıyla süslenmiş derin, tekin omavan sese beşi birden döndü. Gölgelemin arasından bir adam daha çıktı. Siyah saçlı, mavi gözlü ve neredeyse Acheron kadar uzun.

Ash tek kaşını kaldırdı. Demek sonunda gelmeye karar verdin. Z. Partiye katılmana sevindim.

Zarek homurdandı. Ne olacak? Yapacak daha iyi bir şeyim yoktu. Gidip biraz kafa kırabilirim diye düşündüm. Kan aksın da gerisi önemsiz.

Demek Zarek sensin, dedi Wulf, bir zamanlar Fairbanks. Alaska'ya sürülen eski Karanlık Avcıya bakarak.

Tiksindirici tavrı sadece tüm gözeneklerinden akmakla kalmıyor, sürekli kıvrık tuttuğu dudaklarından da belli oluyordu. Billy Idol ve Elvis bile bu adamın eline su dökemezdi.

Evet, dedi Zarek daha da alaycı bir tonda. Amca donuyorum, o yüzden bu küçük buluşmayı kısa kesip biraz şerefsiz öldürmeye gidebilir mi iyi? Böylece ben de ait olduğum kumsallara hızla geri dönebilirim.

Buradan bu kadar nefret ediyorsan, dedi Talon, niye gelmeye karar verdin?

Talon u sinirlendirme amacıyla olduğu belli bir şekilde, uzun ve keskin metal bir pençe ile kaplı orta parmağıyla gözünü kaşdı Zarek. Astrid arkadaşını olması gerektiğini düşünüyor. Neden bilmiyorum. Tuhaf kadın kaprisleri işte. Daha sosyal olmamı istiyor.

Ash nadir duyulan kahkahalarından birini attı.

Zarek aynı derecede neşeli, farkındalık dolu bir bakış attı Ache-ron'a. Senden laf duymak istemiyorum, Ey Ulu Ash. Beni buraya getiren sensin. Cümlesini tamamladıktan sonra Zarek kendisinden en beklenmeyeni yaptı ve eğilip bebeğin çenesini okşadı. Nasılsın bakalım küçük Simi?

Bebek mutlulukla yukarı aşağı zıplamaya çalıştı. İyiyim. Benim için donmuş fasulye getirdin mi? Seninle Alaska'da olmayı özledim. Eğlenceliydi.

Yemek yiyecek vakit yok, Sim, dedi Ash.

Bebek ona bir zort çekti. O zaman Daimonları yiyebilir miyim? Eğer yakalayabilirsen, diye söz verdi Ash, Wulf u Daimonlar hakkında bilip paylaşmadığı şeyi merak ettirerek.

O ne demek? diye sordu Zarek onun yerine. Yine üstü kapalı konuşmalar mı?

Ash ona keskin bir bakış attı. Her zaman.

Zarek iğrendiğini belli eden bir tonda, Bana sorarsan hepimiz birleşip sen her şeyi anlatana kadar seni dövmeliyiz, dedi.

Kyrian düşünceli bir şekilde çenesini kaşdı. Biliyor musun... Hiç oraya girme bile, dedi Ash. Wulf a döndü. Git silahlarımı al. Yetişmen gereken bir randevun var.

Wulf eve doğru yürürken Ash'in yanında durdu. Geldiğin için teşekkür ederim. Sherrilyn Kenyon

Ash onu başıyla selamladı ve göğsündeki bebek iblise sarılarak geri çekildi.

Wulf, arabaya Kat'ı almaya gitti ama orada yoktu. Kat? diye seslendi. Kat?

Sorun ne? diye sordu Talon, diğerleriyle birlikte arabaya binerken.

Berber geldiğim kadını gördünüz mü?

Kafalarını iki yana salladılar.

Hangi kadın? diye sordu Talon.

Wulfun yüzü düştü. Bir doksan beş boyunda ve sanşın. Öylece kaybolmuş... Durdu ve söylemek üzere olduğu şeyi tekrar düşündü. Neyse boş verin, bir anda yok olabilecek birkaç insan varsa o onlardan biri.

Kann mı? diye sordu Kyrian.

Hayır, Artemis'in hizmetkarlarından biri. Bize yardım ediyor.

Ash buna kaşlarını çatı. Artemis'in kendisinden uzun bir akorisi yok. Bana inan. Hiçbir kadının ona tepeden bakmasına izin vermiyor. Sözlük anlamıyla.

Wulf dehşete kapılarak ona baktı. Umanm yanıyorsundur. Çünkü eğer yanılmıyorsan, Kat bunca zamandır Stryker ile birlikte çalışıyor ve şu an ona sürpriz partimizden bahsetmeye gitti.

Ash bir şey dinliyormuş gibi başını yana eğdi. Onu hissetmiyorum bue. Sanki hiç var olmamış gibi.

Peki, ne düşünüyorsun? diye sordu Kyrian.

Ash kasıklarını tekmelemeye başlayan bebeğini alıp kucağına oturttu. Bebek önce örülü saçıyla oynamaya, sonra onu çiğnemeye koyuldu.

Wulf kaşlarını çatı. Konuya hiç hakim olmasa bebeğin azı dişleri olduğuna yemin edebilirdi.

Ne düşünmem gerektiğini bümüyorum, dedi Ash, saçlarını bebekten aldı, Kat, bir Apollit ya da Daimon tanımına uyuyor.

Ancak günışığında gezebüyor, diye ekledi Wulf.

Gecenin Öpücüğü

Zarek küfretti. Bana etrafta bir Gündüz Katili daha dolaştığım söylemeyin.

Hajır, dedi Acheron kendinden emin bir şekilde. Artemis'in yaratmadığını biliyorum. Cüret edemez. En azından şimdilik. Gündüz Katili nedir? diye sordu Talon.

Bilmek istemezdin, dedi Julian.

Evet, diye onayladı Zarek. Söylediği çarpı yüz.

Peki, o zaman, dedi Wulf eve yönelirken. Eşyalarımı alayım ve yola kojoılalım.

Yürümeye başladığında Talon'un Ash'in yanına doğru geçtiğini gördü. Bu kısım eğer herkes yapması gerekeni yaparsa her şeyin yolunda gideceğini söylediğin kısım değil mi?

Acheron'un suratı duygusuzdu. Normalde, evet.

Ama?

Bu gece Kader tanrıçalarından daha büyük bir şeyle savaşıyoruz. Dürüst olup söyleyebileceğim tek şey bela gibi bir savaş olacağı. Wulf konuşanların menziline çıkarken duyduğu bu son cümleye gülmüştü. Onun için sorun yoktu. Kendisi ve yanındakilerin iyi olduğu bir konu varsa o da savaşmaktı.

Geceyansından hemen önce Infemo'ya vardılar. Enteresan bir şekilde barda hiç müşteri yoktu.

Dante onları kapıda karşıladı, siyah deri kıyafetleri vardı. Vampir dişleri ağzında yoktu ve son derece öfkeli görünüyordu.

Ash, dedi, Atlantisliyi karşılar. Kapıma dayanmayalı çok oldu.

Dante. Ash elini sıktı.

Dante göğsündeki bebeğe baktı merakla. Simi?

Bebek gülümsedi.

Dante kısık bir ıslık çaldı ve geri adım attı. Tanm, Ash. Buraya kendi iblisini getireceğini bana haber verseydin keşke. Çocukları beslenme makinesinin geldiği konusunda uyarmama gerek var mı?

308

Sherrilyn Kenyon

Hayır, dedi Ash bebeği hafifçe sallayarak. Sadece biraz Daimon yemeye geldi.

Herkes nerede? diye sordu Wulf.

Dante sağındaki duvara baktı. Bu gece olacakların haberi kulağıma geldi, biz de mekanı kapadık.

Wulf, Dante'nin baktığı yere baktı ve duvara asılı panter postunu gördü. Postu içindeki kırmızı çizgilerden tanıdı. Kardeşin mi? Gözlerinden siniri belli olan Dante ürperdi. Şerefsiz, Daimonlarla birlikte çalışıyormuş. Bizim ve senin hakkında bilgi veriyormuş onlara Adamım, dedi Talon. Kendi kanından birini öldürmek sertmiş. Dante insan olmadığı gerçeğini gizleyen bir öfkeyle ona döndü. Kardeşim bana ve bizim insanlarımıza ihanet etti. Eğer olmak istediğim kadar sert olsaydım postu yerde duruyor ve herkes onun üzerine basıp geçiyor olurdu. Maalesef diğer kardeşlerim ona acıdı, duvara asmak zorunda kaldım.

Anlaşıldı, dedi Ash. Grubun kalanı nerede?

Arkadalar. Biz karışmıyoruz. Kendimizden binlerini öldürmek istemiyoruz.

Zarek burun kıvrırdı. Tabii kardeşin olmadıkça.

Dante, Zarek'e yaklaştı, nefesleri neredeyse birbirine karışıyordu. Ormanın kuralı bellidir. İhanet edilen, ihanet edeni yer.

Zarek'in eğlenir gibi bir hali vardı. Benim ormanımın kuralı: Herkesi öldür ve işin kalanını Hades'e bırak.

Dante güldü. Bunu sevdim, Ash. Bizi anlıyor.

Tannm, Z, dedi Ash. Galiba bir arkadaş edindin. Astrid sonunda mutlu olacak.

Zarek ona orta parmağını gösterdi.

Ash görmezden geldi. Tamamdır, ciddileşelim beyler.

Ash bebeğini Wulfa uzatırken Dante ön kapıyı tutmaya gitti. Wulf küçük iblisi tutmak konusunda biraz tedirgindi.

Küçük kız önce onu bir süzdü, sonra gülümsedi. Düşürmezsen Simi seni ısırmaz. Gecenin Öpücüğü

O zaman seni düşürmemeye çalışacağım.

Bebek ona dişlerini gösterdi, sonra sakince kollarına yerleşti. Rahat, mutlu, normal bir bebek rolündeydi.

Saklanmamız gerekiyor mu? diye sordu Julian. Onlan gafil avlamak için.

Saklanamayız, dedi Ash. Stryker, normal bir Daimon değil. Desiderius gibi mi? diye sordu Kyrian.

Daha beter. Hatta hepinize verebileceğim en iyi tavsiye, özellikle Zarek'e bakıyordu Stryker'ı bana bırakmanız. Aramızdan öldüreme-yeceği tek kişi benim.

Nedenmiş o, Acheron? diye sordu Zarek. Ah bekle, biliyorum, sen cevap vermeden Fairbanks'te ocak ayında güneş görürüz.

Ash kollanını kavuşturdu. O zaman niye soruyorsun?

Seni sinirlendirmek için. Zarek odanın öbür yanına yürüdü. Ne zaman gelecekler?

Dans pistinin üzerindeki hava parıldadı ve tısladı.

Zarek'in yüzüne büyük bir tebessüm yerleşti. Sonunda. Katliam başlasın.

Kyrian kılıcını çıkardı, Talon kıvrımlı hançerini eline aldı. Julian ise Yunan kılıcını çekti.

Zarek ve Ash henüz silahlarını çekmemişti.

Wulf da aynı şekilde. Onun amacı Simi, Erik ve Cassandra'yı korumaktı.

Birkaç saniye içinde Stryker'ın içinden belirlediği bir delik gözüktü. Hemen ardından neredeyse bir bölük Daimon odayı doldurdu, Urian da aralanndaydı.

Wulf ile göz göze geldiklerinde Urian'ın bakışları tamamen duygusuzdu. Cassandra ile Wulfu evlendiren adamın bu olduğuna inanmak çok zordu. Urian'ın gözlerinde Wulf u tanıdığına dair hiçbir belirti yoktu. Kat haklıydı, bu adam mükemmel bir aktördü.

Ne güzel, dedi Stryker şeytani bir gülüşle. Adamlarıma akşam yemeği getirmişsin. Keşke herkes senin gibi düşünceli olsa.

Sherrilyn Kenyon

Daimonların bazıları güldü.

Zarek de onlara katıldı. Biliyor musun, bu adamı neredeyse seveceğim, Acheron. Öldürmek zorunda olmamız çok tatsız.

Stryker bakışlarını Acheron'a çevirmeden önce yan gözle Zarek'e baktı. Şimdi Ash ile birbirlerine hiçbir söz söylemeden bakıyorlardı.

Ancak Wulf Acheron'u fark eden Urian'ın yüzündeki anlık şaşkınlığı fark etti.

Baba?

Sorun yok, Urian. Atlantisli hakkındaki her şeyi biliyorum. Değil mi, Acheron?

Hayır. Bildiğini sanıyorsun, Strykerius. Öte yandan ben senin bütün açıklarını biliyorum. O seninle dalga geçerken senin Yokedici've tüm benliğine inanıyor olmana kadar.

Yalan söylüyorsun.

Belki ama belki de söylemiyorum.

Ah, evet. Bu belirsizlik oyunlarını kimse Acheron'dan daha iyi oynayamazdı. Hiçbir şey söylemeyip insanları aldıkları nefesten bile tereddüt eder hale getirmeyi iyi başarıyordu.

Stryker, sonunda Wulf'a döndü. Wulfun tuttuğu bebeğe baktı. Gülümsedi.

Ne kadar tatlı. Ne çok derde girdin, değil mi? Hepiniz girdiniz. Onur duymalıyım.

Wulfun içinde kötü bir his vardı. Yolunda gitmeyen bir şey vardı.

Daimon, Simi'nin kendi bebeği olmadığını biliyor muydu?

Stryker, Urian'm yanına geçti. Oğlunun omzuna kolunu attı ve yanağından öptü.

Urian kaşlarını çatı ve tersledi.

Çocuklarımız yaşam sebebimiz değil mi? dedi Stryker. *Bize mutluluk veriyorlar. Bazense acı.

Babası san örgülerini tutan deri tokalanyla oynarken Urian daha da sinirleniyordu.

Gecenin Öpücüğü

Tabii ki sen bu bahsettiğim acıyı asla anlayamayacaksın Wulf. Çünkü senin oğlun sana ihanet edecek kadar yaşayamayacak. Kimse hareket edemedi, Stryker eliyle Urian'ın boğazını kesti. Eli artık insan eli değildi. Ejderha pençesi şeklindeydi.

Urian'ı kendinden uzaklaştırdı. Urian elleriyle boğazından fışkıran kanları durdurmaya çalışarak yere yığıldı. Babası ise Karanlık Avcıların karşısına dikilmişti.

Bu tuzağa düşeceğimi gerçekten düşünmediniz, değil mi? Gözlerini Wulfa dikmişti ama ağzını açtığı anda çıkan Stryker'ın sesi değildi... Ses Cassandra'nın babasındı. Bebeği bana getirmeyeceğinizi biliyordum. Sadece bir süreliğine bebeği koruyanları Elysia'dan uzaklaştırmam gerekiyordu.

Wulf küfürler savurarak saldırdı.

Daimonlar saldırıya geçerken Stryker siyah bir toz bulutuna dönüştü.

Ak'ritah tahl diye bağırdı Acheron.

Portal açıldı.

Daim onlardan biri güldü. Bizim gitmemiz gerekmiy... cümlesini bitirmeden, Daimon şiddetle delikten içeri çekildi.

Diğerleri de hemen ardından.

Ash odanın öbür ucuna kanları içinde yatan Urian'a koştu. Şışşt, Ash derin bir nefes aldı, Urian'ın yarasını kendi elleriyle kapadı. Urian'm gözleri yaşlarla doluydu.

'Yavaş ve az nefes al, dedi Acheron rahatlatıcı ve derin ses tonuyla. Ash'in, Daimonu iyileştirmesini Wulf ve diğerleri sessizce izledi. Neden? diye sordu Urian.

Daha sonra anlatınm. Acheron ayağa kalktı ve sıkı kann kasları gözüken kadar tişörtünü sıyırdı. Simi, gel buraya.

Bebek anında Wulf'un kollarından fırladı. Küçük bir ejderhaya dönüştü. Acheron'a doğru uçtu ve sol kaburgalarının üzerinde bir dövme döndü.

Sherrilyn Kenyon

Dövmenin sürekli nasıl yer değiştirdiğini hep merak ederdim. dedi Kyrian.

Ash konuşmadı. Ellerini kaldırdı.

Bir saniye önce Infemo'da, şu an ise Elysia'nın ortasındalardı.

Wulf ve Kat birkaç saat önce burayı terk ettiğinden beri sanki kıyamet kopmuştu. Havayı sonsuz çığlıklar kaplamıştı. Apollit erkek, kadın ve çocukların cesetleri her yerdeydi. Belli ki doğum günleri dışında öldüklerinde vücutları Daimonlar gibi dağılmıyordu.

Korku ve nefret Wulfun bedenini sardı.

Phoebe! diye çığlık atarak evine doğru koştu Urian.

Wulf bağırma gereke duymadı. Çığlıkların arasında kimse sesini duyamazdı zaten. Karısı ve oğluna doğru son hız koşmaya başladı.

Birkaç Daimon onu durdurmaya çalıştı. Wulf hiç hız kesmeden onları parçalayarak koşmaya devam etti.

Hiç kimse ailesiyle arasında giremezdi.

Hiç kimse.

Eve vardığında kapının kırıldığını gördü. Shanus'un cansız bedeni oturma odasının ortasındaydı.

Dehşete kapılmıştı İd yatak odasından gelen sesleri duydu. Daha da iyisi, oğlunun çığlıklarıydı.

Yatak odasının kapışma geldi ve bir an durdu. Chris en uzak köşede idi ve Erik'i göğsünde tutuyordu. Chris'in iki Apollit arkadaşı Kyra ile Ariella onun önünde duruyor ve Erik ile onu koruyordu.

Stryker ve üç Daimon, Kat ile Cassandra'ya saldırıyor. O ildisi de takdir edilecek bir başan ve beceriyle savaşıyorlardı.

Sonsuza dek direnemezsin, Katra, diye kükredi Stryker.

Kat, Wulf'a baktı ve gülümsedi. Sonsuza dek direnmemeye gerek yok. Felaketin gelene kadar dayansam yeter.

Stryker şaşırdı, omzundan arkasına baktı ve tam o anda Wulf saldırdı.

Wulf, bir Daimonu öldürdü ve Stryker'a geçti. Stryker döndü ve Wulfu bir tann yıldırımıyla duvara yapıştırdı.

Gecenin öpücüğü

Acıyla knTanan Wulf gözünün ucundan bir hareket gördü.

Gelenler Ash ve Zarek'ti.

Stryker küfrederken Kat anında odadan kayboldu.

Ash ve Stryker baş başa kalırken, Wulf ve Zarek diğer iki Daimonun peşindeydi.

Erine dön, Stryker, dedi Ash. Bu savaş bitti.

Bu savaş hiç bitmeyecek. Benim babam... son kelimeyi sanki küsmüştü ...yaşadıkça.

Ash başını iki yana salladı. Ben de kendi ailemin saçmalık olduğunu düşünüyordum. Bırak artık. Zaten kaybettin. Tanım, biraz önce kendi oğlunu öldürdün, hem de ne için?

Stryker öfkeyle kükredi ve Ash'e saldırdı.

Wulf, oğlunu Chris'ten aldı, Zarek ise Cassandra'yı arkasına sakladı. Wulf onları dışarıya, güvenli bir yere çıkarmak istiyordu ancak Ash ve Stryker önlerinde savaşıırken kapıya ulaşmaları imkansızdı.

Stryker bir tann yddınıyla Ash'e saldırdı, Ash yerinden kıpırdamadı bile. Bir yumrukla Daimonun ayaklarını yerden kesti ve onu duvara yapıştırdı.

Wulf sessiz ama hayranlık dolu bir ıslık çaldı. Ash'in güçlü olduğunu hepsi biliyordu ama Atlantislinin böyle bir şey yaptığını daha önce hiç görmemişti.

Stryker tekrar saldırdı. Ama her nedense Ash onu öldürmedi. İki adam insanlarmış gibi kavga ediyorlardı, sanki...

Sanki aslında her neyseler o değillermiş gibi.

Stryker'ın yüzü kan içindeydi ama Ash'e tekrar saldırdı.

Ash onu savurdu. Ellerini kaldırdı ve kaldırdığı anda Stryker'ın ayakları yerden kesildi.

Stryker bir yıldırım daha fırlattı ve Ash'i sendeleterek kurtuldu. Daimon koşarak saldırdı. Kollannı Ash'e doladı ve onu duvara yapıştırdı.

Sherrilyn Kenyon

Ancak tekrar Acheron'a saldıramadan san derili bir iblis hiç yoktan ortaya çıktı. Gözleri parlıyordu. Kollannı Stryker'a doladı ve tekrar hiçliğe kayboldu.

Acheron söylendi.

Madem el attın, Apollymi, diye bağırdı Ash. O herifi orada tut.

Nesin sen? diye sordu Wulf, Ash onlara yüzünü döndüğünde.

Cevabım bilmek istemediğin sorulan sorma, dedi Zarek. İnan bana doğruyu bilmeye hazır değilsin.

Stryker gitti mi? diye sordu Cassandra.

Ash başıyla onayladı.

Cassandra Wulf a sanldı. Erik'i kucağından aldı ve sakinleştirmek için omzuna yatırdı. Biliyorum bebeğim, diye mırıldandı. Ama korkunç adam gitti.

Daimonu ne aldı? diye sordu Kyra. Nereye gittiler?

Ash cevap vermedi. Artık güvendesiniz. En azından bir süre için.

Geri dönecek mi? diye sordu Cassandra.

Ash belli belirsiz gülümsedi. Bilmiyorum. Benim güçlerimin ötesindeki birkaç yaratıktan biri. Onun da dediği gibi, daha bu iş bitmedi. Birkaç ay ya da birkaç yüzyıl sonra dönebilir. Onun yaşadığı yerde zaman farklı akıyor.

Kyrian, Talon ve Julian odaya girdi.

Daimonların hepsi yok oldu, dedi Talon. Bazılarını öldürdük ama kalanı...

Sorun yok, dedi Ash. Yardımanız için teşekkürler.

Başlarıyla selamladılar ve yatak odasından çıkarak oturma odasına girdiler.

Dostum, burayı toparlamak günler sürecek, dedi Chris etrafa çaresiz gözlerle bakarken. Ama bir anda yıkık dökük her şey toparlandı. Geriye sadece cansız bedenler kalmıştı.

Zarek çemkirdi. Kaptırdın gidiyorsun, artık dur bence, Acheron. '

Gecenin Öpücüğü

Kaptırmış falan değilim, Z. Ve bu gece burada esas zarar gören şeyleri düzeltemiyorum. Ash'in bakışları Shanus'un bedenine kilitlenmişti.

Wulf, Shanus'un cansız bedenini şehir merkezine taşımak için kollanna aldı.

Apollitler her yerdeydi. Ölülerine sanılmış ağlıyor, feryat ediyorlardı.

Bunu hak etmediler, dedi Wulf, Acheron'a.

Kim hak eder ki? diye sordu Ash.

Bir kadın Wulf a yaklaştı. Asaleti belli oluyordu ve kim olduğunu anlamak için çaba harcamaya gerek yoktu.

Shanus? dedi, gözleri yaşlarla dolmuştu.

Wulf cansız bedeni kadının yanına bıraktı. Kansı mısınız?

Yaşlar gözlerinden akarken kadın ancak başını aşağı yukan sallayabildi. Shanus'un başını kucağına koydu ve sessizce ağladı.

Cassandra bir adım öne çıktı. Çok üzgünüm.

Kadın başını kaldırdı, gözleri nefret doluydu. Gidin buradan. Hepiniz! Artık burada istenmiyorsunuz. Size yardım ettik ve siz bizi mahvettiniz!

Zarek yutkundu. Bu kötü bir tavsiye olmayabilir, dedi Wulf a, etraftaki ölümcül bakışlara yavaşça göz gezdirerek.

Evet, diye onayladı Ash. Siz Wulf ve ailesinin buradan çıkmasına yardım edin. Ben birine bakacağım.

Wulf onun Urian'dan bahsettiğini anlamıştı. Seni beklememizi ister misin?

Hayır. Çıkışta sizi bekleyen iki araç olacak. Eve gidin, size sonra katılırım.

Araç mı? diye sordu Kyrian.

Tekrar söylüyorum, cevabım bilmek istemeyeceğiniz sorular sormayın, dedi Zarek. Acheron'un bir ucube olduğunu kabul edin ve hayatlarınıza devam edin.

Sherrilyn Kenyon

Ash ona eğlenceli bir bakış attı. Ucube olabilirim ama en azından kardeşime yıldırım fırlatmıyorum.

Zarek şeytanca güldü. En azından ben de yıldırım isabet ettirmedim... Şimdilik.

Zarek grubu şehirden çıkarırken Ash arkalarından baktı.

Şehir merkezinin tam ortasında durup çevresindeki enkaza baktı. Aynı Wulfun evinde yaptığı gibi toparlamaya başladı ama hemen durdu. Apollitlerin acılan dışında odaklanacakları bir şeye ihtiyaç duyacakları düşünüyordu.

Şehri yeniden inşa etmek onları acılanlardan bir süre de olsa uzaklaştıracaktı.

Kalbinin derinliklerinde onlarla beraber ağladı.

Yapabiliyor olman, yapman gerektiği anlamına gelmez.

İçindeki her şeyi düzeltme güdüsüne karşı gelerek koridora doğru yürüdü.

Ash, Urian'ın kapısına vardığında, Stryker'ın ApoUymi adına yaptığı bu katliamdan iğrenmişti.

Bunda hiçbir mantık yoktu ama sonuçta o da Yıkım Tanrısıydı. Bu yüzden de onun asla hapsedildiği yerden çıkmamasını sağlamak zordu.

Ash, Urian'ı oturma odasının ortasında dizlerinin üzerinde buldu. Elinde küçük altın bir madalyon tutuyor ve sessizce ağlıyordu.

Urian? dedi kısık, sakın bir sesle.

Git buradan! diye bağırdı. Beni yalnız bırak.

Burada kalamazsın, dedi Ash. Apollitler sana sırtlarını dönecektir.

Umurunda değil. Urian yukan baktığında kendini belli eden acısı Ash'e bir adım geri artırmıştı. Ash bu kadar çaresiz bir yas ile karşılaşmayalı çok uzun süre olmuştu. Neden benim de ölmeme izin vermedin? Neden beni kurtardın?

Ash derin bir nefes aldı ve açıklamaya çalıştı. Çünkü eğer seni kurtarmasaydım, ruhunu Artemis'e satacak ve babanı öldürecektin.

Gecenin Öpücüğü

Şimdi onu öldürmeyeceğimi mi sanıyorsun? dedi öfkeyle Ash'e dönerek. Ondan geriye hiçbir şey kalmadı. Hiçbir şey! Gömebileceğim bir... Ben... Ağlamaktan konuşamıyordu.

Biliyorum, dedi Ash, elini Urian'ın omzuna koyarken. Bilmiyorsun!

Ash çenesinden tuttu ve göz göze gelene kadar başını kaldırdı. Hayır, Urian, Biliyorum.

Urian, Ash'in gümüş gözlerinde akan görüntüleri görmeye çalışırken zor nefes alıyordu. Gözlerinde çok acı, ıstırap ve bilgelik vardı. Onları göz göze bakışmak çok zordu.

Phoebe olmadan yaşamak istemiyorum, dedi Urian. Zorlukla konuşabiliyordu.

Biliyorum. Bu yüzden sana bir seçenek sunuyorum. Sürekli babanı kontrol etmeye kilitlenemem. Bunu senin yapmana ihtiyacım var. Çünkü er ya da geç Apollo'nun ailesinin peşine tekrar düşecek. Onu neden koruyayım? Phoebe onların yüzünden öldü. Phoebe onlar sayesinde yaşadı Urian. Hatırla? Sen ve baban onun tüm ailesinin ölümünden sorumlusunuz. Phoebe'ye bunu hiç söylemiş miydin? Büyükannesini, kuzenlerini öldürenin sen olduğunu? Urian kendinden utanarak başını öbür yana çevirdi. Hayır. Onun asla canını yarmazdım.

Ama yaktın. Sen, baban veya Spathüeriniz onun ailesinden birini öldürdüğü her defasında o, senin şu an çektiğin acıyı çekti. Annesinin ve kardeşlerinin ölümü onu paramparça etti. Zaten Cassandra'yı kurtarmanın sebebi de bu değil miydi?

Evet.

Urian gözyaşlarını silerken Ash ondan uzaklaştı.

Seçenek sunacağım söylemiştin.

Diğer seçeneğin de senin tüm hafızanı sümem. Tüm bunlardan kurtulman. Tüm acılardan. Geçmiş ve gelecekteki. Sanki bunların hiçbirini yaşamamışsın gibi.

Eğer istersem beni öldürür müsün?
Bunu gerçekten istiyor musun?
Urian yere bakıyordu. Çoğu kimse onun ne düşündüğünü bilemezdi- Ancak Ash ne düşündüğünü biliyordu. O daha düşünürken Ash hepsini duyuyordu.
Artık Daimon değilim, değil mi? diye sordu Urian kısa bir sessizliğin ardından.
Hayır. Tam olarak Apollit de değilsin.
O zaman neyim?
Ash derin bir nefes aldı ve doğruyu söyledi. Eşsiz bir şeysin. Urian bundan pek hoşlanmamıştı, aynı Ash'in eşsiz olmaktan hoşlanmadığı gibi. Ancak bazı şeyler değiştirilemezdi.
Ne kadar daha yaşayacağım? diye sordu Urian.
Ölüm dışında ölümsüzsün.
Çok saçma.
Hayatın çoğu saçma.
Urian'ın gerginliğini hissedebiliyordu, en azından acısı bir nebze azalmıştı. Günişliğinde yürüyebilir miyim?
Eğer istersen, bunu sağlayabilirim. Hafızanı silmemi tercih edersen, seni tamamen insana dönüştürebilirim.
Bunu yapabilir misin?
Ash başıyla onayladı.
Urian, Ash'i baştan aşağı süzerken acı acı güldü. Biliyor musun Acheron, ben salak değilim, Stryker kadar kör de değilim. Vücudunda taşıdığın iblisten haberi var mı?
Hayır ve Simi bir iblis değil, o benim bir parçam.
Urian'm bakışları Ash'inkilere kilitlendi. Zavallı Stryker. nasıl bir belaya bulaştığının farkında bile değil. Bakışlarının yoğunluğu artıyordu. Senin kim ve ne olduğunu biliyorum Acheron Parthe-nopaeus.
O zaman büdüklerini başkalarıyla paylaşman halüde seni buna pişman edeceğimi de biliyorsundur. Sonsuza dek.
Başıyla onayladı. Ama neden sakladığımı anlamıyorum.
yjçLç-iun
Saidamıyorum, dedi Ash basitçe. Bildiğin şeyin kimseye bir faydası olamaz. Sadece yakıp yıkmaya, zarar vermeye yarar.
Urian bir an bu cümleyi düşündü. Artık bir yok edici değilim.
O zaman nesen?
Urian aklından bu gece olan her şeyi geçiriyordu. Karısını kaybetmenin içinde büyüttüğü dayanılmaz acıyı hissediyordu. Acheron'dan tüm bu acıyı bir anda yok etmesini istemek çok cazipti ancak o zaman sahip olduğu tüm güzel anıları da yitirecekti.
Phoebe ile yalnızca birkaç yıl geçirmiş olmalarına rağmen, onu her şeyden çok sevmişti. Uzun zaman önce öldüğünü düşündüğü kalbi hayata geçmişti.
Onsuz yaşamak acı verici olacaktı ama ona dair her şeyi yitirmek daha da büyük bir acı olurdu.
Phoebe'nin madalyonunu boynuna taktı ve yavaşça ayağa kalktı. Artık senin adamınım. Ama seni şimdiden uyanyorum. Eğer elime Stryker'ı öldürme fırsatı geçerse, bir saniye bile düşünmem. Sonucu ne olursa olsun.

320

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Stryker kendini Yokedici'nin odasında bulunca öfkeyle tısladı. Onları öldürmek üzereydim. Neden beni durdurdun?

İblis Sabina onu tutmaya devam etti.

Xedrix ilk kez odada annesiyle değildi ama Stryker iblisin nerelerde olduğunu düşünecek durumda değildi. Nefret ve küskünlük tüm zihnini ele geçirmişti.

Annesi şezlonguna uzanmıştı, ilgi çekmek ister gibi bir hali vardı, yıllar boyu dikkatle yapılan planları bozan o değüdi sanld.

Bana sesini yükseltme, Strykerius. İtaatsizliğe gelemem. Stryker, kanı öfkeyle kaynarken sesini belli bir seviyede tutmaya çabaladı. Neden kanştın?

Annesi siyah yastığı kucığına alıp köşesiyle oynamaya başladı. Elekti'yi yenemezsin. Sana bunu söylemişim.

Onu yenebilirdim, diye belirtti Stryker. Kimse onu durduramazdı. Bundan emindi.

Hayır, yenemezdin, dedi annesi sertçe. Bakışlarını indirdi ve elini siyah satenin üzerinde gezdirmeye devam etti. Davasında kişiye ihanet eden bir oğuldan daha çok acı veren bir şey yok değil mi, Strykerius? Onlara her şeyi veriyorsun ve seni dinliyorlar mı? Hayır. Saygı duyuyorlar mı? Hayır. Tam tersine kalbini kınp onlara gösterdiğin şefkati bir yana ahverivorlar.

Gecenin Öpücüğü

Annesi içinden geçenleri dile getirirken Stryker gözlerini sımsıkı yumdu. Urian'a her şeyi vermişti ve oğlu karşılığı üstesinden gelmesi günlerini alan bir ihanetle karşılık vermişti.

Bir yanı gerçeğı dile getirdiğı için Apollymi'den nefret ediyor diğeri ise teşekkür ediyordu.

Hiçbir zaman bağrında yılan besleyen türden bir adam olmamıştı.

Stryker kendine yapılanı asla annesine yapmazdı. Seni dinliyorum, anne.

Kadm yastığı göğsüne bastırarak bezginlikle iç geçirdi. Güzel.

Pekala, şimdi ne yapacağız?

Hafif, güzel bir tebessümle oğluna baktı. Konuşmaya başladığında söyledikleri oldukça basit ama tonlaması şeytaniydi. Bekleyeceğiz.

Wulf, yanında Cassandra'yla birlikte kanepede oturdu. Erik bu gece yaşanan vahşet ve ölümlerden bihaber, annesinin kucığında huzur içinde uyuyordu.

Daha yeni geldiğı dünyamı geçirdiğı sona erme tehlikesinden de bihaberdi.

Eve dönmüşlerdi ama Wulf ikisini de gözünün önünden ayırmayı reddediyordu.

Chris, Talon'un Daimonlardan biri tarafından parçalanmış olan kolunu bandajlıyordu.

Kyrian, kardı eklemlerine oksijenli su dökerken Julian, başının arkasına bir buz torbası koymuş oturuyordu.

Zarek mutfığa açılan koridorun duvarına yaslanmış bir heykel gibi kıpırdamadan duruyordu. Mücadeleden yara almadan kurtulmuş gibi bir hali vardı.

Biliyor musunuz? dedi Kyrian oksijenli suyun ardından yaranın üzerine alkol dökerken duraksayıp tıslayarak. Ölümsüzken savaşmak daha kolaydı.

Talon homurdandı. Ben hala ölümsüzüm ama mahvolmuş durumdayım. Tam bir cehennemdi.

Telefon çaldı.

322

Sherrilyn Kenyon

Chris eline alarak cevapladı.

Stryker olmasa iyi olur, dedi Cassandra fısıltıyla.

Değildi. Babasıydı.

Chris telefonu ona verince eli titreyerek aldı. Baba? İyi misin? Cassandra birkaç dakika süreyle ağlayarak konuşurken Wulf onu göğsüne bastırdı, Cassandra telefonu kapadı.

Tıpkı söylediğın gibi, dedi Wulf a. Onu hiç ele geçirmemişler. Stryker ona dairenin kapısını açmam için kullandığı hileyi senin şehri terk etmen için kullanmış. Lanet olası pislik!

Telefon yeniden çaldı.

Bu da nesi? diye terslendi Chris. Dolunay mı?

Evet, dedi odadaki adamlar aynı anda.

Ah. Chris telefonu açtı ve Kyrian'a uzattı.

Alo? dedi Kyrian. Ah, selam hayatım. Hayır, iyiyim. Sesi biraz süklüm püklüm oldu. Hayır, av gayet iyiydi. Biz... Eeee. yarın evde oluruz.

Duraksayarak Julian'a baktı. Hangi baş yarası? Biraz daha ezildi. Hayır, Grace'e söyle, Julian iyi. Sadece ufak bir şiş. Hepimiz iyiyiz.

Wulf, bu eski Karanlık Avcı'nın kıvranıslarım görünce bir kahkaha attı.

Evet, tamam, edeceğiz. Ben de seni seviyorum. Görüşürüz. Kyrian telefonu kapadı ve bakışlarını odada bulunanlar üzerinde gezdirdi. Tannm, asla bir medyumla evlenmedin. Önce Talon a ardından da Julian'a baktı. Arkadaşlar başımız dertte. Kadınlarımız ava çıkmadığımızı biliyorlar.

Zarek bunun üzerine kaba bir ses çıkardı. İnanacaklarını mı düşünmüştün? Hangi aptal böylesine bir yalan söyler?

Ben aptal değilim, diye terslendi Talon. Avnca yalan da söylemedim. Sadece tam olarak neyi avlayacağımızı ve bu işi nerede yapacağımızı söylemedim.

Zarek itiraz dolu bir ses daha çıkardı. Sanki kanlarınız anlamayacaktı? Kyrian'a baleti. Bay Armani üzerinde etiketi olmayan bir Gecenin Öpücüğü

şeyi en son ne zaman avladı? Bakışlarını Julian a çevirdi. Ah tabii, mokasenler ile pantolon mükemmel bir kamuflaj olmuş.

Kes sesini, Zarek, diye azarladı Talon.

Zarek cevap vermek için ağızını açtığı sırada kapı vuruldu.

Chris homurdanarak kapıyı açmaya gitti, Acheron'la Urian odaya girdiler. Wulf onları görünce ayağa kalktı.

Urian kötü görünüyordu. Solgundu ve giysileri hala kanla kaplıydı. Daha da kötüsü soluk gözlerinde öfke ile acı birbirine karışmıştı.

Wulf adama ne söylemesi gerektiğini bilmiyordu. Her şeyini kaybetmiş ve hiçbir şey kazanmamıştı.

Senin için endişelenmeye başlamıştık, Ash, dedi Kyrian.

Ben endişelenmedim, dedi Zarek. Ama burada olduğuna göre sorayım, başka bir şey için bana ihtiyacın var mı?

Hayır, Z, dedi Ash usulca. Geldiğin için teşekkür ederim. Zarek başıyla selamladı. Bir şeyleri parçalamamı istediğin her an araman yeterli. Ama gelecekte bunu yapmam için daha sıcak bir yer seçebilir misin? Kimse cevap veremedi Zarek odadan ışınladı.

Bakın, dedi Talon. Onun şu an bir tanrı olması gerçekten de sinirimi bozuyor.

Sen yine de onun sinirini bozmamaya özen göster, dedi Ash uy'aran bir tonlamayla. Seni bir kurbağaya dönüştürebilir.

Buna cüret edemez.

Kyrian homurdandı. Zarek'ten bahsediyoruz, değil mi?

Ah, doğru, dedi Talon. Boş verin.

Kyrian inleyerek odanın ortasında durdu. Pekala, odada bulunan az sayıdaki ölümlüden biri olduğum için sanırım yatağa gidip dinleneceğim.

Talon bandajlı kolunu gerdi. Uykuya bana da iyi bir fikir olarak göründü.

Chris ök yardım malzemelerini plastik kutuya geri koydu. Gelin çocuklar sizlere nerelere yıkılabileceğinizi, göstereyim.

Cassandra, kucağında Erik'le birlikte kalktı. Sanırım ben de... Sherrilyn Kenyon

Bekle, dedi Urian onu durdurarak.

Daimon kansı ile oğluna yaklaşırken Wulf gerildi. Ash, onun karışmasını engellemek için elini omzuna koydu.

Onu tutabilir miyim? diye sordu Urian.

Cassandra ve Wulf somurttular. Urian daha önce bebeğin yüzüne bile bakmamıştı.

Cassandra Ash'e baktı ve onun başıyla onayladığını gördü.

İsteksiz hareketlerle Erik'i ona verdi. Urian'm daha önce hiçbir bebeği kucağına almamış olduğu çok belliydi. Cassandra ellerini onunkilerin üzerine koyarak Erik'in başını nasıl tutması gerektiğini gösterdi.

Çok hassasın, diye fısıldadı Urian ona tadı tatlı bakan bebeğe, ve buna rağmen benim Phoebe'm yaşamazken sen hala hayattasın.

Wulf ileri doğru bir adım atınca Ash onu daha sıkı tuttu.

Kalip aileni koruyacak mısın? diye sordu Acheron usulca.

Benim ailem öldü, diye tısladı Urian ateşli gözlerini Ash'e çevirerek.

Hayır, Urian ölmedi. Phoebe'nin kanı o bebekte. Erik onu kendiyle birlikte ölümsüzlüğe taşıyacak.

Urian bu sözler tahammül edebüleceğinden çok daha ağırmış gibi gözlerini yumdu. Bu bebeği sevdi, dedi kısa bir süre sonra. Onunla konuşurken kendi için de bir tane istediği nasıl da belli oluyordu. Keşke ona bir tane verebilmiş olsaydım.

Ona diğer her şeyi verdin, Urian, dedi Cassandra. kardeşinden bahsederken onun da gözleri yaşlarla dolmuştu. Bunu büyüdü ve seni bu yüzden de çok seviyordu.

Urian Cassandra'ya kolunu sararak onu yakınına çekti. Başım omzuna yaslayarak sessizce ağladı. Cassandra da bunca zamandır içinde tuttuğu acıyı boşaltarak onunla birlikte ağlamaya başladı.

Wulf onların bu üzüntüsü karşısında huzursuzlandı. Cassandra inanılmaz derecede güçlüydü. Wulf da Phoebe'nin kaybına çok üzülmüyordu ama hisleri ikisinininkiinin yanında hiç kalırdı.

Ama çok yakında Urian'm yaşadığının ajansını yaşayacaktı. Bir süre sonra Urian, Cassandra'yı bırakarak Erik'i geri verdi Bebeğinin ölmesine izin vermeyeceğim, Cassandra. Yemin ederim Kimse onu incitemez. Ben yaşadığım sürece bu olmaz.

Cassandra adamı yanağından öptü. Teşekkür ederim.

Urian başıyla tamam dedikten sonra geri çekildi.

Ne garip bir ittifak, öyle değil mi? dedi Wulf, Cassandra odadan çıktıktan sonra. Bir Karanlık Avcı ile bir Spathi, bir Apollit'i korumak üzere bir araya geliyorlar. Kimin aklına gelirdi?

Sevgi garip dostluklar oluşturur, dedi Ash.

Ben politikanın bunu yaptığını sanırdım.

İkisi de.

Urian kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Kayıkhanede uyumamın bir sakıncası var mı

'Yok, elbette, dedi Wulf Urian'ın Phoebe'nin anılarıyla baş başa kalabileceği bir yerde olmak istediğini anlayarak. Dilediğin sürece orası şenindir.

Urian sessiz bir hayalet gibi evden dışarı süzüldü.

Bakmam gereken bu muydu? diye sordu Wulf, Ash'e.

Hayat, verdiğimiz kararlarla ördüğümüz bir halıdır.

Bana bu sözde saçma muhabbeti yapıp durma, Ash. Yoruldum, bittim. Hala Cassandra, Erik ve Chris için endişeleniyorum ve kendimi gerçekten de bok gibi hissediyorum. Şu lanet olası sonsuzlukta bir soruyu da adam gibi cevapla.

Ash'in gözleri bir anda kıpkırmızı oldu, Wulf bunu düşünmeliydi aslında. Kadere ve özgür iradeye asla karışmayacağım, Wulf. Bunu ne sen ne de başka bir şey için yapmayacağım. Bu dünyada bana bunu yaptırabilecek bir güç yok.

Bunun Cassandra'yla ne ilgisi var?

Çok var. Cassandra'mn yaşayıp yaşamayacağı ikinizin ne yapacağınıza ya da yapmayacağınıza bağlı.

Yani?

Ash'in bir sonraki yorumuna hiç hazırlıklı değildi. Onun hayatını kurtarmak istiyorsan onun hayat gücünü seninkine bağlamaksın.

Bu kulağa hiç zor bir şeymiş gibi gelmedi. Harika. Bana bunu nasıl yapacağım konusunda bir ipucu verme şansın var mı?

Sen ondan o da senden beslenecek.

Wulfun midesinde ölümcül bir korku filizlendi. Nasıl besleneceğiz?

Ash'in türbülanslı gümüş gözleri Wulf'un içini ürperten bir soğuklukla onunkilere baktı. Cevabı biliyorsun. Bu aklına gelen ilk fikirdi. Acheron'un bunu yapmasından nasıl da nefret ediyordu.

Kan içmenin bana ne kadar iğrenç geldiği hakkında bir fikrin var mı?

Acheron omuz silkti. O kadar da kötü değil.

Bu sözler Wulf'u şoke etti. Pardon?

Acheron ayrıntıya girmede. Her şey sana bağlı, Viking. Bunu deneyecek misin?

Atlantislinin söylediği şeyin yapılması imkansızdı. Cassandra'nın köpek dişleri yok.

Onlara ihtiyaç duyduğu anda çıkacaktır.

Emin misin?

Ash onayladı. Hem çok basit, hem de değil. Sen onun ensesinden emeceksin o da seninkinden.

Antik Karanlık Avcı haklıydı. Başlangıçta kulağa çok basit geliyordu ama o ve Cassandra gerçekten de yasak olduğuna inandıkları bir şeyi yapabilecekler miydi?

Kanım onu öldürmez mi? Karanlık Avcı kanının onu...

Sen Karanlık Avcı değilsin, Wulf. Gerçekten. Sen hiç ölmedin. Her zaman diğerlerinden farklıydın.

Wulf alayla homurdandı. Bana aslında yıllar önce söylemen gereken bir şeyi söyledin, Ash. Teşekkür ederim.

Bazı şeyler bize sadece onlara ütiyaç duyduğumuz anlarda verilir. Bu doğru değil, dedi Wulf.

Gecenin Öpücüğü

Kesinlikle doğru. Bunu elde etmek için yeterince güçlü ve cesur olup olmadığına karar verecek olan sensin.

Normalde Wulf güç ve cesaretinden asla şüphe etmezdi.

Ama bu...

Bu ikisini de gerektiriyordu.

Ve Wulf'un arhk sahip olduğundan pek emin olmadığı bir inancı da...

Cassandra, Wulf ona muhtemel çıkışlarını anlattıktan sonra öylece şaşkınlıkla oturdu.

İşe yarayacağından emin misin?

Wulf derin bir nefes aldı. Artık neye inanacağımı bilemiyorum ama bir şansımız varsa denemeliyiz, değil mi?

Bu Acheron'un da beni öldürmeye çalışmadığından eminsin, değil mi?

Wulf ona tebessüm ederken bu fikre kahkahalarla gülmekten kaçındı. Sanınm tek emin olduğum şey bu. Ash'e güvenirim, yani çoğunlukla.

Tamam, yapalım o zaman.

Wulf kaşını kaldırdı. Emin misin?

Başıyla onayladı.

Pekala. Tam Cassandra'nın karşısına geçip durdu. Cassandra başını yana eğerek saçlanm boynundan çekti.

Wulf ellerini onun beline koydu.

Tereddüt etti.

Evet? diye üsteledi Cassandra.

Wulf ağzını açarak dudaklarını onun sıcak tenine yapıştırdı. Gözlerini kapadı ve Cassandra'nın nabzının damarında attığını hissetti, dişleriyle tenini alazladı.

Mmm, tadı güzeldi. Tenine dudaklarıyla bu şekilde dokunmayı seviyordu.

328

Cassandra elleriyle başını tuttu. Hımm, diye soludu, içimi ürpertiyorsun.

Cassandra'nın bu sözleriyle onu çıplak hayal ederek eridi.

Isır onu...

Dişlerine biraz basınç verdi.

Cassandra saçlarını daha sıkı tuttu.

Yap şunu!

Yapamam, diyerek geri çekildi. Ben bir Daimon ya da Apollit değilim.

Cassandra kirpiklerinin altından ona baktı. Şimdi sınırı geçemem dediğim ne demek istediğimi anlıyorsun.

Evet, anlıyordu.

Ama ikisi de bunu yapmaya istekli olmadığı sürece Cassandra ölümüne mahkûmdu.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Wulf, Erik'le birlikte çocuk odasındaydı. Omzunda uyumakta olan oğluyla antika, sallanan bir koltukta oturmuş dalgın gözlerle karşısındaki duvara bakıyordu. Duvar son iki yüz yılda doğmuş bebek resimleriyle doluydu.

Anılar her yanını sardı.

Tutmakta olduğu bebeğe baktı.

Onunla konuşuyor musun, D'Aria? diye sordu Wulf, Rüya Avcısının oğlunu da onun gibi gözetip gözetmediğini merak ederek.

Erik'in burnunun ucuna dokundu. Bebek uykuda olmasına rağmen parmağını emmek için başını çevirdi.

Wulf bebeğin tenine sinmiş olan hafif gül ve pudra kokusunu alana kadar gülümsedi.

Cassandra'nın kokusu.

Onun olmadığı bir dünyayı hayal etmeye çalıştı. Her şeyi aydınlatmak için burada olmadığı o günü. İpek gibi elini tenine değdirip parmaklarını saçlarının arasına sokamayacağı günü.

Acı göğsünü deldi. Görüşü bulandı.

Sen var olmayan bir huzur peşinde koşan gezgin bir ruhsun. İç gerçeği bulana kadar kayıp olarak kalacaksın. Ne olduğumuzdan asla kaçamayız. Tek umut onu kucaklamaktır.

Sonunda kahinin sözlerini anlamıştı.

331

Bu saçmalık, dedi kısık sesle.

Başma gelen tek iyi şeyi bırakmasının bir yolu yoktu.

Wulf Tryggvason hayatta hep bir tek şey olmuştu.

O bir barbardi.

Cassandra, arkasındaki kapının açıldığını duyduğunda Wulf'un yatak odasında kutusunu arıyordu.

Düşüncelere dalmıştı, iki güçlü kol ona sarılıp onu kendine çevirdiğinde daha önce bir kez gördüğü o adamla karşılaştı.

Tanıştıkları ilk gecede ki adamla.

Daimonlan çıplak elleriyle parçalamaya muktedir olan o tehlikeli savaşçıyla.

Wulf yizününü avuçladı ve umutsuzca öptü onu. Bu öpücük içine işledi ve kanını ateşe verdi.

Benimsin, villkat, diye soludu Wulf. Sesi sahipleniriydi. Sonsuza kadar.

Wulf onu kendine çekerek sımsıkı tuttu. Cassandra ona sahip olmasını bekledi. Wulf bunu yapmadı. Bunun yerine köpek dişlerini Cassandra'nın boynuna geçirdi.

Cassandra anlık acıyı takip eden yaşadığı en inanılmaz erotik hazzı duyumsarken nefes bile alamadı.

Ağzı şaşkınlıktan açık kaldı ve hırıltıyla soludu, başı dönüyordu. Gözlerinin önünde renkler uçtu, etrafındaki her şey sislere gömülürken kalp atışlarının Wulfunkiyile senkronize olduğunu hissetti. Bedeni Öyle güçlü bir orgazma ulaştı ki yüksek sesle haykırdı.

Çılgılık atarken kesici dişlerinin uzadığını fark etti. Köpek dişleri geri gelmişti.

Wulf onu tadarken inledi. Kendim hayatı boyunca birine bu kadar yakın hissetmemişti. Tek kalbi paylaşıyorlardı sanki. Cassandra'nın hissettiği her şeyi hissetti. Her umudu, her korkuyu. Zihni tümüyle ona açılarak onu boğmuştu.

Hemen ardından Cassandra'nın omzunu ısırdığını hissetti. Wulf bu beldenmeyen hazla soluğunu tuttu. Erkekliği şişmişti ve kadının içinde olmayı istiyordu.

Cassandra elini bedenlerinin arasına sokarak aşağı kaydırıp ve pantolonunun fermuarını açtı. Wulf içine girerken genizden gelen bir sesle inledi.

Wulf kendini kontrol altına alamadı, ona şiddetle, vahşice sahip olurken yaşam güçlerini birbirine bağladı.

Aynı anda vahşi bir orgazmı sarsıldılar.

Zayıf düşen Wulf, Cassandra'nın boynundan uzaklaştı. Cassandra başını kaldırıp ona baktı, dudaklarını yalarken gözleri parlıyor, dişleri eski haline dönüyordu.

Wulf ona sarıldı ve öptü.

Vay, diye soludu Cassandra, hala yüdüzlan görüyorum.

Wulf güldü. O da görüyordu.

Sence işe yarayacak mı? diye sordu Cassandra.

Yaramazsa, Zarek'in Acheron'u yakalayıp dövme teklifini kabul edeceğim.

Cassandra asabi bir tavırla güldü. Senin birkaç hafta içerisinde öğreneceğiz.

O kadar uzun sürmedi. Nefes almaya çabalayan Cassandra'nın gözleri irileşti.

Cassandra? diye sordu Wulf. Cevap alamadı.

Bebeğim? dedi yeniden.

Cassandra elini uzatıp sakallı yanağına dokunup titrerken. Wulfun gözleri acıyla doldu. Üç saniyeden kısa bir sürede ölmüştü.

Acheron!

Ash beyninde uğuldayan bu tiz sesle sıçrayarak uyandı. Siyah ipek çarşafı kaskı çıplak bedenine sannmış bir şekilde yatağında uyuyordu.

Yorgunum Artie ve uyuyorum. Bu zihinsel mesajı mümkün olduğunca sakın bir tonlamayla Artemis'in Olympos'taki tapınağına gönderdi.

O zaman kalk ve buraya gel. Hemen!

Ash uzun bir soluk verdi. Hayır.

Yaptığın şeyin ardından sakın arkana dönüp yeniden uyumaya kalkışma.

Neymiş o?

Bana danışmadan bir Karanlık Avcı'yı daha serbest bıraktın!

Artemis'in son kuru gürültüsünün sebebini anladığı anda dudakları yukarı doğru büküldü. Wulf, Cassandra'yı ısırmıştı.

Rahatlayarak gülümsedi. Tanrılara şükür, Wulf seçimini bilgece yapmıştı.

Bu böyle sonuçlanmamalıydı ve sen de çok iyi biliyorsun. Nasıl karışırın?

Beni rahat bırak Artie. Gereğinden fazla Karanlık Avcıya sahipsin.

Pekala, dedi, tiz bir sesle. Anlaşmamızın kurallarını bozdun o zaman ben de bozarım.

Ash yerinden fırladı. Artie!

Gitmişti.

Ash küfrederek giysilerinin zihin gücüyle giydirilmesini sağladı ve Katoteros'tald evinden Wulfun evine ışınlandı.

Çok geçti.

Wulf salondaydı ve Cassandra kollarının arasındaydı. Yüzü solmuş, mavimsi bir renk almıştı.

Viking onu gördüğü anda yaş gözleri nefretle doldu. Bana yalan söyledin, Ash. Kanım onu zehirledi.

Ash, Cassandra'yı onun kollarından alarak koltuğa yatırdı.

Erik ne olduğunu anlamış gibi ağlamaya başladı. Annesinin öldüğünü biliyormuş gibi.

Ash'in kalbi çarpmayı bıraktı.

Ağlayan çocuk sesine tahammülü yoktu. Oğlunun yanma git, Wulf.

Cassandra...

Erik'e git! diye azarladı Ash. Hemen bu odadan çık.

Neyseki Viking söz dinledi.

Ash, Cassandra'nın başını kollarının arasına alarak gözlerini yumdu.

Ölüleri canlandıramazsın, Acheron, dedi Artemis odada belirdiği anda. Kader tanrıçaları sana izin vermez.

Ash başını kaldırarak gözlerini kısıtı. Şu an sakın bana bulaşma, Artie. Bu seni ilgilendirmez.

Yaptığın her şey beni ilgilendirir. Bana Wulfun ruhu karşılığında bir şey vermedin.

Ash usulca ayağa kalktı, gözleri yanıp sönüyordu.

Onun oyun oynayacak halde olmadığı anlayan Artemis bir adım geriledi.

Onun ruhuna hiçbir zaman sahip olmadın, Artemis ve bunu sen de biliyorsun. Onu ağabeyinin soyunu korumak için kullandın. Onlan öldürmek isteyenler varken, ölümsüz kansı üe ölümsüz çocuklarına bakması için adamı serbest bırakmaktan daha iyi bir yol var mı? Wulf bana ait!

Hayır, değü. Hiç olmadı. Ash gözlerini kapatarak Cassandranın alnına dokundu.

Cassandra'nın gözleri kırpışarak açıldı.

Hayır, diye çığlık attı Artemis.

Ash başını kaldırdı, gözleri kızarmıştı. Evet, Çin'e tısladı. Onunla birlikte Hades'e gitmek istemiyorsan geri çekü.

Artemis odadan yok oldu.

Cassandra usulca doğruldu. Acheron?

Şışşt, dedi Ash ondan uzaklaşarak. Her şey yolunda. Kendimi çok garip hissediyorum.

Biliyorum, birazdan geçecek.

Cassandra etrafına bakınırken kaşlarını çatı.

Wulf geri geldi. Cassandra'yı otururken görünce dondu. Ash göz kırpana kadar, Cassandra'ya ulaşip onu kollarının arasına almıştı.

İyi misin?

Cassandra aklını kaçırmış gibi Wulf a baktı. Elbette. Neden olmayayım?

Wulf onu öptükten sonra inanmayan gözlerle Ash'e baktı. Ne yaptığını bilmiyorum ama sana teşekkür ederim, Ash. Teşekkür ederim.

Ash başını eğdi. Ne zaman istersen, Viking. Tek arzum birlikte mutlu olmanız ve pek çok çocuk yetiştirmeniz. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Bu arada, düğün hediyesi olarak sizin ve çocuklarınızın üzerinden gün ışığı lanetini kaldırıyorum. Sizden doğan hiçbir çocuk bundan sonra sadece geceleri yaşamak zorunda kalmayacak. Kendi arzularıyla bunu yapmadıkları sürece elbette.

Bir şey mi kaçırdım? diye sordu Cassandra.

Ash'in dudağının kenan seğirdi. Açıklamayı Wulf a bırakıyorum. Ben yatağa geri dönüyorum. Ash odadan işinlandı.

Wulf, Cassandra'yı kucaklayarak yatağına götürdü.

Artemis yatak odasında Ash'in ortaya çıkmasını bekliyordu. Yüzündeki ifadeden gününün geri kalanını burnundan getirmeyi planladığı belliydi.

Ne, Artie? diye sordu huzursuzlanarak.

Artemis parmaklarının arasındaki madalyonu salladı. Bunun kime ait olduğunu biliyor musun?

Morginne'e.

Wulf a.

Ash şeytanca gülümsedi. Morginne'e. Wulf un ruhuna sahip olan Lola. Bir düşün, Artie. Ruhlar kanunu nedir?

İstenerek verilmeliler.

Ash onayladı. Ve sen Morginne'inkini vermeyi hiçbir zaman kabul etmedin. Morginne Daimon zehrini kullanarak Wulf u uyuşturdu ve o farkında olmadan ruhunu Loki'ye verdi. Loki'nin ruhlan değiştirmek için kullandığı büyü'nün etkisi birkaç ay sonra azaldı ve Wulfun ruhu Loki'nin muskasına giderken Morginne'in ruhu da sana geri döndü.

Ama...

Ama falan yok, Artie. Wulf u ölümsüz yapan ve ona güçlerini veren benim. O ruhu bir yere göndermek istiyorsan Loki'yi çağırıp Morginne'i sana vermeye hazır olup olmadığımı sormalısın. Artemis öfkeyle bir çılgılık attı. Beni oyuna getirdin!

Hayır. Her şey böyle olmalıydı. Senin Apollo'nun varisini doğuracak birine ihtiyacın vardı. Kardeşinden ne kadar nefret edersem edeyim Cassandra'mın yaşaması ve Apollo'nun da ölmemesi gerektiğini anlayabiliyorum.

Her şeyi en baştan planlamıştın, diye suçladı onu Artemis. Hayır, diye düzeltti onu. Sadece umdum.

Artemis dik dik baktı ona. Hala Atiantis güçlerinin kaynağını anlamıyorsun, değil mi?

Ash yorgun bir nefes aldı. Evet, Artemis, anlıyorum. Onlan senin asla anlayamayacağın bir şekilde anlıyorum.

Bu sözlerin ardından onun yanından geçerek yatağına yattı, iyi bir uykuyu hak etmişti.

Artemis arkasına uzanarak ona sanldı. Yüzünü omzuna sürttü. Peki, o zaman, dedi usulca. Apollymi ve bana karşı bu raundu kazandın. Bunu kabul ediyorum. Ama söyle bana, Acheron... Daha ne kadar süreyle ikimizi birden yenebileceksin?

Ash yanar döner yeşil gözlerinde şeytani bir bakışla başım ona çevirdi. Ne kadar süre gerekirse Artemis. Ne kadar gerekirse.

SONSÖZ

Cassandra, doğum gününde, tüm bunların rüya olmasından korkarak uyandı.

Wulf sanki uzaklaştığı anda buharlaşacakmış gibi, bir an bile yanından ayrılmıyordu.

Akşamüstü boyunca tuhaf zamanlarda ona koşmuş, Hala buradasın, değil mi? demişti.

Cassandra gülerek başını salladı. Şu ana kadar bir terslik yok.

Gün batıp sabahkinden bir farkı olmayınca Cassandra gerçeği fark etti.

Sona ermişti.

İkisi de özgürdü.

Kalbi huzur içinde şarkı söyledi. Artık Wulfun onun insanlarını avlaması ve kendisinin de her doğum gününde terör yaşaması gerekmeyecekti.

Bir daha hiç.

Mükemmeldi.

Üç yıl sonra

Mükemmel değildi.

Cassandra, arka avlunun tam ortasında, Wulf, Chris ve Urian, Erik için kurmaya çalıştığı salıncak seti üzerine tartışırken ellerini beline koymuş dudaklarını yiyordu.

Üç adam arkada tartışırken işçiler ön tarafa geçmişti. Hayır, kaydırak çok yüksek, diyordu Wulf. Düşüp beyin sarsıntısı geçirebilir.

Onu bırak, dedi Chris. Tahterevalliden düşebilir. Tahterevalli bir şey değil, dedi Urian, salıncakta boğulma riski var. Kimin fikriydi böyle bir şeyi almak?

Erik salıncağı götürüldüğü için elini tutup feryat ederken Cassandra gözlerini devirdi.

Şişmiş kamına bakarak inledi. Öğüdümü tut, küçüğüm. Durabildiğin kadar kal orada. Bu adamlar seni çıldırtacak.

Cassandra, Erik'i kucaklayarak babasına götürdü. Wulfu ağlayan çocuğu almaya zorladı. Ben içeri gidip bebek odasının duvarlarına biraz daha dolgu malzemesi koyarken sen açıkla bakalım olanlar çocuğa.

Biliyorsun, dedi Chris, haklı, daha fazla dolgu malzemesine ihtiyacımız var.

Ve adamlar diğer konuyu unuttular.

Cassandra güldü. Zavallı Erik ama en azından çok sevildiğini biliyordu.

Sürgü cam kapıyı açarak içeri girdi.

Wulf, iki saniye sonra gelip onu kollarına aldı. Tamamen aklın başında mı artık?

Hayır ama sen öylesin sanırım

Wulf buna güldü. Birazcık tedbir...'

On yıllık terapiye değer, kolay.

Wulf onu evin içinde kucağında taşıırken homurdandı. Gerçekten bir salıncak seti olsun istiyor musun?

Evet, Erik benim hiç sahip olmadığım bir şeye sahip olsun istiyorum.

Neymiş bu?

Normal bir çocukluk.

Tamam, dedi. Senin için bu kadar önemliyse, bir salıncağı olacak paniğe kapılmadan korkusundan uzaklaşmaya çalışarak ortada • i sen ellerine baktı. Elleri onun siyah örgü eldivenlerine karışmıştı parmakları uzun ve güçlüydü. Koruyucu bir savaşçının elleriydi.

Yaratılış sebebi kendisine düşman olmak olan bir ırktan bir dost, bir sevgili bulacağını kim bilebilirdi ki?

Orada oturuyordu işte, hem de onu ve bebeğini kurtanp koruya-ak hatta bunun için canını verecek tek kişinin o olduğunu bilerek. Obkyüzü aydınlandıkça korku ve tedirginlikle kalbi sıkışmaya başladı.

O ölemezdi. Kader tannçalan bu kadar zalim olamazdı.

Cassandra elini çekerek eldivenini çıkardı ve tekrar Wulf'un elini tuttu. Onunla fiziksel bağ kurma ihtiyacı vardı.

Wulf cesaret veren bir tebessümle ona baktı.

Buradan sağa gir, dedi Phoebe, ikisinin arasından öne doğru eğilip yol bile olmayan bir aralığı işaret ederek

Wulf sorgulamadı. Buna vakit yoktu. Söylediği gibi sağa girdi.

Ona güvenerek aptallık ediyordu, bunu biliyordu ama başka seçenekleri yoktu. Bir yandan da Phoebe şu ana kadar onlara ihanet etmemişti.

İhanet etmeyi aklından geçirirse de ona bunu ödetirdi. Cassand-ra'nın peşinden gelmeye cüret edecek herkesle beraber.

Ağaçların arasına daldılar, aracın zırhı dalların arasından, kar, buz ve molozların üzerinden ilerlemelerini kolaylaştırıyordu. VV'ulf, bozuk arazinin üzerinde ilerlerken daha iri görebilmek için farlarını kapadı.

Chris küfrederek uyandı. Stryker mı döndü?

Hayır, dedi Kat. Yoldan çıkmak zorunda kaldık.

Wulf, aracın tekerleri yerine taktığı tank paletini düşünerek biraz yavaşladı. Böyle havalarda paletlerin çok daha güçlü olduğu kesindi ama yine de mükemmel değillerdi. Gün aydınlanmaya bu kadar yakinken ihtiyacı olan son şey yolda kalmaktı.

Güneş dağın hemen arkasından doğmaya başlarken, ağaçların arasından geçti ve bir mağaraya geldi.

Öyle ve merak etme. Babasına benziyorsa ki benziyor, kalın kafasını kırmak için bundan fazlası gerek.

Wulf kızmış taklidi yaptı. Ah, şimdi de beni aşağılıyorsun.-Cassandra boynuna sarıldı ve başını omzuna yasladı. Hayır, tatlım, seni aşağılamıyorum, sana hayranım.

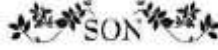
Güldü. Güzel cevap. Ama bana hayran olmak konusunda ciddiysen, daha iyi bir yolunu biliyorum.

Ah, neymiş o bakalım?

Benim yatağında ve çıplak.

**Kitap Taramak Gerçekten İncelik Ve Beceri İsteyen, Zahmet Verici Bir İştir.
Ne Mutlu Ki, Bir Görme
Engellinin, Düzgün Taranmış Ve Hazırlanmış Bir E-Kitabı Okuyabilmesinden Duyduğu
Sevinci Paylaşabilmek Tüm Zahmete Değer.**

**Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin
5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşması Zorunlu Değildir.**

Buraya Yüklelediğim E-Bookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız.

**Aksi Taktirde Kitabın Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı
Zarardan Hiç Bir Şekilde Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacağım.**

**Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabı
Beğenirseniz**

**Kitapçılardan Almanızı YaDa E-Buy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.
Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir
Sahibi Olmanız Ve Hoşunuza Giderse Kitabı Almanız İçindir.**

**Benim Bu Kitaplarda Herhangi Bir Çıkarım YaDa Herhangi Bir Kuruluşa Zarar
Verme Amacım
Yoktur.**

**Bu Yüzden E-Bookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz.
Daha Sonrası**

Sizin Sorumluluğunuza Kalmıştır.

- 1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahaflara Uğramanızı**
- 2)Eğer Aradığınız Kitabı Bulamazsanız 30 Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi**
- 3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur**
- 4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız
Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz**
- 5)İnternet Sitemizde Değişik İstedğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne
Yazmanızı**

Tavsiye Ederiz

**Bu Kitap Bizzat Benim Tarafımdan By-Igleoo Tarafından
www.CepSitesi.Net www.MobilMp3.Net www.ChatCep.Com www.İzleCep.Com
www.MobilMp3Ler.Com**

**Siteleri İçin Hazırlanmıştır. E-Book Ta Kimseyi Kendime Rakip Olarak Görmem
Bizzat Kendim Orjinalinden Tarayıp E-Book Haline Getirdim Lütfen Emeğe Saygı
Gösterin.**

Gösterinki Ben Ve Benim Gibi İnsanlar Sizlerden Aldığı Enerji İle Daha İyi İşler
Yapabilsin. Herkese Saygılarımı Sunarım .
Sizlerde Çalışmalarımın Devamını İstiyorsanız Emeğe Saygı Duyunuz Ve Paylaşımı
Gerçek

Adreslerinden Takip Ediniz.

Not : Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki
Kitapları Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.

Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi Yönetime Bildirin

Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.

By-Igleoo www.CepSitesi.Net

www.CepSitesi.Net